

167 වන කාණ්ඩය - 2 වන කලාපය
தொகுதி 167 - இல.2
Volume 167 - No. 2

2007 ජනවාරි 10 වන බදාදා
2007 சனவரி 10, புதன்கிழமை
Wednesday, 10th January, 2007

පාර්ලිමේන්තු විවාද
(හැන්සාඩ්)

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்
(ஹன்சாட்)

PARLIAMENTARY DEBATES
(HANSARD)

නිල වාර්තාව
அதிகார அறிக்கை
OFFICIAL REPORT

අන්තර්ගත ප්‍රධාන කරුණු

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු

කල් තැබීමේ යෝජනාව :

සාම ක්‍රියාවලිය සහ උතුරු නැගෙනහිර සිවිල් ජනතාව පිළිබඳ වත්මන් තත්ත්වය

பிரதான உள்ளடக்கம்

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை :

சமாதான நடவடிக்கைகளும் வடக்கு - கிழக்கு தமிழ் மக்கள் தொடர்பான தற்போதைய நிலைமைகளும்

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

ADJOURNMENT MOTION :

Peace process and current situation pertaining to Tamil civilian population in the North-East

පාර්ලිමේන්තුව பாராளுமன்றம் PARLIAMENT

2007 ජනවාරි 10 වන බදාදා
2007 சனவரி 10, புதன்கிழமை
Wednesday, 10th January, 2003

ප්‍ර. හා. 9.30 ට පාර්ලිමේන්තුව රැස්විය. කථානායකතුමා [ගරු ඩී. ජ. මුලුච්චන්ද්‍ර මහතා] මුලාසනාරූඪ විය.

பாராளுமன்றம் மு. ப. 9.30 மணிக்குக் கூடியது. சபாநாயகர் அவர்கள் [மாண்புமிகு டபிள்யூ. ஜே. எம். லொக்குபண்டார] தலைமை வகித்தார்கள்.

The Parliament met at 9.30 a.m. MR. SPEAKER [THE HON. W. J. M. LOKUBANDARA] in the Chair.

ලිපි ලේඛනාදිය පිළිගැන්වීම சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பத்திரங்கள் PAPERS PRESENTED

(190 වැනි අධිකාරය වන) තැපැල් කාර්යාලය ආඥා පනතේ විධිවිධාන යටතේ මුදල් අමාත්‍යවරයාගේ එකඟත්වය ඇතිව තැපැල් හා විදුලි සංදේශ අමාත්‍යවරයා විසින් 2006 ඔක්තෝබර් මස 01 වැනි දින සිට විදේශීය තැපැල් ගාස්තු සංශෝධනය කිරීම සඳහා සාදන ලද ව්‍යවස්ථාව - [තැපැල් හා විදුලි සංදේශ අමාත්‍යතුමා සහ ග්‍රාමීය ආර්ථික ප්‍රවර්ධන අමාත්‍යතුමා වෙනුවට ගරු අනුර ප්‍රියදර්ශන යාපා මහතා]

සභාමේසය මත තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

சபாபீடத்தில் இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Ordered to lie upon the Table.

පෙත්සම් மனுக்கள் PETITIONS

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

ගරු හිතාංජන ගුණවර්ධන මහතා - පැමිණ තැන.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා - පැමිණ තැන.

ගරු ජයරත්න හේරත් මහතා - පැමිණ තැන.

ගරු පී. හැරිසන් මහතා - පැමිණ තැන.

ගරු ලක්ෂ්මන් යාපා අබේවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் யாப்பா அபேவர்தன)

(The Hon. Lakshman Yapa Abeywardana)

ගරු කථානායකතුමා, පහත සඳහන් පෙත්සම් දෙක මම පිළිගන්වමි.

(1) මාතර, වල්ගම පාර, ඕවිලානවත්ත, අංක 37 දරන ස්ථානයේ පදිංචි ඩී. එම්. ධර්මසේන මහතාගෙන් ලැබුණු පෙත්සම; සහ

(2) වැලිගම, වැල්ලක්ක. බණ්ඩාරනායක මාවත, අංක 145/33 දරන ස්ථානයේ පදිංචි ඒ. පාඩිප්පෙරුම මහතාගෙන් ලැබුණු පෙත්සම.

ගරු සුනිල් හඳුනන්නේ මහතා

(மாண்புமிகு சுனில் ஹந்துன்னெத்தி)

(The Hon. Sunil Handunnetti)

ගරු කථානායකතුමා, පහත සඳහන් පෙත්සම් දෙක මම පිළිගන්වමි.

(1) නුගේගොඩ, තාලන්දාරාම පාර අංක 24-1/1 දරන ස්ථානයේ පදිංචි යූ.ආර්.බී.වී.කේ. රණසිංහ මහතාගෙන් ලැබුණු පෙත්සම; සහ

(2) මොරටුව, එගොඩලයන. අංක 1660/1 ඒ දරන ස්ථානයේ පදිංචි යූ.එම්. ප්‍රනාන්දු මහතාගෙන් ලැබුණු පෙත්සම.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

ගරු තන්දන ගුණතිලක මහතා - පැමිණ තැන.

ගරු එස්. කේ. සුබසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு எஸ். கே. சுபசிங்க)

(The Hon. S. K. Subasinghe)

ගරු කථානායකතුමා, පොළොන්නරුව, නව නගරය. අක්කර 500, ඇලපැන්න මාවත. අංක 2866 දරන ස්ථානයේ පදිංචි ඩී. ආර්. ද සිල්වා මහතාගෙන් ලැබුණු පෙත්සමක් මම පිළිගන්වමි.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

ගරු ටී. කනගසබෙයි මහතා - පැමිණ තැන.

ගරු එම්. ඩී. නාමල් කරුණාරත්න මහතා - පැමිණ තැන.

ගරු දුනේෂ් ගන්කන්ද මහතා - පැමිණ තැන.

ගරු දීපාල් ගුණසේකර මහතා

(மாண்புமிகு தீபால் குணசேகர)

(The Hon. Deepal Gunasekara)

ගරු කථානායකතුමා, බලංගොඩ, යකහලුතැන්න. ශ්‍රී අභිවනාරාමවාසී පූජ්‍ය මාවෙල අජිත ස්වාමීන් වහන්සේගෙන් ලැබුණු පෙත්සමක් මම පිළිගන්වමි.

ඉදිරිපත් කරන ලද පෙත්සම මහජන පෙත්සම කාරක සභාවට පැවරිය යුතු යයි නියෝග කරන ලදී.

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மனுக்களைப் பொதுமனுக் குழுவிற்குச் சாட்டக் கட்டளை யிடப்பட்டது.

Petitions ordered to be referred to the Committee on Public Petitions

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள் ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

ප්‍රශ්න අංක 1-(3). ගරු විජිත රණවිර මහතා.

ගරු විජිත රණවිර මහතා

(மாண்புமிகு விஜித்த ரணவீர)

(The Hon. Vijitha Ranaweera)

ගරු කථානායකතුමා, මා එම ප්‍රශ්නය අහනවා.

ගරු අනුර ප්‍රියදර්ශන යාපා මහතා (ජනමාධ්‍ය හා තොරතුරු අමාත්‍ය)

(மாண்புமிகு அநுர பிரியதர்ஷன யாப்பா - மக்கள் தொடர் பாலல், தகவல் அமைச்சர்)

(The Hon. Anura Priyadharshana Yapa - Minister of Mass Media and Information)

ගරු කථානායකතුමා, සමෘද්ධි හා දිළිඳුකස පිටුදැකීමේ අමාත්‍යතුමිය වෙනුවෙන් එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දීම සඳහා මාස තුනක කාලයක් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

வினாவை மற்றொரு தினத்திற்கு சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question ordered to stand down.

ගරු අනුර ප්‍රියදර්ශන යාපා මහතා

(மாண்புமிகு அநுர பிரியதர்ஷன யாப்பா)

(The Hon. Anura Priyadharshana Yapa)

ගරු කථානායකතුමනි, කෘෂිකාර්ම, වාරිමාර්ග හා මහවැලි සංවර්ධන අමාත්‍යතුමා සහ පරිසර අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මා එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දෙනවා.

(අ) පරිසර අමාත්‍යාංශය වන සංරක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුව, වනජීවී සංරක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුව, රාජ්‍ය දැව සංස්ථාව, හා සමුද්‍ර දූෂණ වැළැක්වීමේ අධිකාරිය යන ආයතනවලට උපදේශකවරුන් පත් කර තැන. මධ්‍යම පරිසර අධිකාරිය සහ භූ විද්‍යා සමීක්ෂණ

හා පතල් කාර්යාංශය සහ ජාතික ඕසෝන ඒකකය සඳහා පමණක් උපදේශකවරුන් පත් කර ඇත. ඔවුන් පිළිබඳ තොරතුරු ඇමුණුම 1 පරිදි වේ. ඇමුණුම 1 සභාගත* කරමි.

- (අ) (i) ඇමුණුම 1 හි දක්වා ඇත.
- (ii) ඇමුණුම 1 හි දක්වා ඇත.
- (iii) ඇමුණුම 1 හි දක්වා ඇත.
- (iv) ඇමුණුම 1 හි දක්වා ඇත.

(ඇ) පැන නොනගී.

***සභා මේසය මත තබන ලද ඇමුණුම I :**

சபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட இணைப்பு I :

Annexure I tabled :

පරිසර අමාත්‍යාංශය යටතේ ඇති අනෙකුත් ආයතන සඳහා පත් කර ඇති උපදේශකවරු පිළිබඳ තොරතුරු

ආයතනය	උපදේශකවරයාගේ නම	පත්කර ඇති පදනම	සුදුසුකම්	දෙනු ලබන වැටුප්, දීමනා හා අනෙකුත් පහසුකම්	පවරා ඇති රාජකාරී
භූ විද්‍යා සමීක්ෂණ හා පතල් කාර්යාංශය	ඩබ්. පී. ඩබ්. විජේවීර මහතා	අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයේ අනු-මැති සහිතව මෙම පත්වීම මාස 06ක කාලයක් සඳහා 2006 සැප්තැම්බර් 18 සිට 2007 මාර්තු 17 වෙනිදා දක්වා කාල සීමාව සඳහා පත් කර ඇත.	<ul style="list-style-type: none">* අ.පො.ස. (සා.පෙළ) විභාගය සමත්වීම සහිතව සාමාන්‍ය පරිපාලන, මුදල් කටයුතු ගිණුම් මුදලක් සහ ප්‍රවාහන සහ අනෙකුත් කළමනාකරණ කටයුතු පිළිබඳ අවුරුදු 25ක රාජ්‍ය / පොදුගිලික ආයතනවල ගෙවනු ලැබේ. පළපුරුද්ද ලබාතිබීම සහ මින් වසර 05ක් ලිපිකරු අධිශ්‍රේණියේ පළපුරුද්ද ලබා තිබිය යුතුය* සිංහල හා ඉංග්‍රීසි භාෂා දෙකෙන් රාජකාරී කිරීමට ඇති හැකියාව.	මාසිකව සියළු දීමනා සහිතව රු. 25,000/=ක මුදලක් සහ ප්‍රවාහන දීමනාවක් වශයෙන් රු. 5,000/=ක මුදලක් ගෙවනු ලැබේ.	<ul style="list-style-type: none">* සංයුක්ත සැලැස්ම, අනෙකුත් වාර්ෂික සැලසුම් හා වෙනත් රාජකාරී ලියවිලි සකස් කිරීමේ හා සේවක සැලසුම් ප්‍රතිසංශෝධනය කිරීමේ කාර්යය සඳහා සහාය වීම.* කාර්යාංශයේ සේවා අවශ්‍යතාවන් හඳුනා ගැනීම හා ඒවා ස්ථාපිත කිරීම සඳහා සහාය ලබා දීම, ඒ සඳහා අවශ්‍ය වන්නා වූ කාර්ය මණ්ඩල සමාලෝචනය හා වෙන්කිරීම, එම කාර්ය මණ්ඩල සඳහා රාජකාරී ලැයිස්තු පිළියෙල කිරීම.* ප්‍රාදේශීය කාර්යාලවලට අවශ්‍ය වන්නාවූ ඉඩම් පවරා ගැනීම හා අනෙකුත් අවශ්‍යතා හඳුනාගෙන එකී අවශ්‍යතාවන්ට සම්බන්ධ කරුණු පිළිබඳව කටයුතු කිරීමට ආයතන පරිපාලකට සහාය ලබාදීම.* වාහන කුලියට ගැනීම, මිලදී ගැනීම සම්බන්ධයෙන් අදාළ ලියකියවිලි සකස් කිරීම හා එම විෂයයට ආශ්‍රිත අනෙකුත් කටයුතු පිළිබඳ පරිපාලනමය වශයෙන් සහාය වීම.* කාර්යාංශයට යෝග්‍ය වන අයුරින් ලියකියවිලි පිළිබඳව හා කාර්යාංශයේ ලිපිගොනු පවත්වා ගෙනයාම, ස්ථාන ගත කිරීම පිළිබඳ අවශ්‍ය වන්නාවූ මාර්ගෝපදේශ සකස් කිරීම.* කාර්ය මණ්ඩල පුහුණුවීම් අවශ්‍යතාවන් තක්සේරු කිරීම, පුහුණුවීම් කටයුතු සංවිධානය කිරීම, අදාළ විෂයයන් හා ක්ෂේත්‍රයන් පිළිබඳව අවශ්‍ය වන්නා වූ පුහුණුවීම් පාඨමාලා පැවැත්වීම සඳහා කටයුතු සංවිධානය කිරීම.* සභාපතිතුමා සහභාගී වන සාකච්ඡා හා රැස්වීම්වලට අවශ්‍ය තොරතුරු, වාර්තා, අනෙකුත් ලේඛනමය කරුණු සපයා ගැනීමට සහාය වීම.* සභාපතිතුමා විසින් වරින් වර පවරනු ලබන වෙනත් රාජකාරී
මධ්‍යම පරිසර අධිකාරිය	සේනක සමරසිංහ මහතා	මධ්‍යම පරිසර අධිකාරියේ අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලය 2004 අගෝස්තු මස 02 වෙනි දින අනුමැතිය ප්‍රකාර අධිකාරියේ සභාපති සහ සේනක සමරසිංහ මහතා අත්සන් කරන ලද සේවා ගිවිසුම මත පත්කර ඇත. හෙදර්ලන්ත ආධාර යටතේ ක්‍රියාත්මක වන ශ්‍රී ලංකාවේ පරිසර වැඩසටහන 2006 නොවැම්බර් මස 02 අවසන් වීමට නියමිතය.	<ol style="list-style-type: none">1. කළා උපාධිධාරියකු වීම 19672. ග්‍රාමීය ප්‍රදේශ සංවර්ධනය පිළිබඳ පශ්චාත් උපාධි ඩිප්ලෝමාව 19803. ආසියානු තාක්ෂණ ආයතනයේ ග්‍රාස්ත්‍රපති උපාධිය 1986	මසකට රු. 35,000/=ක වැටුපක් සහ රු. 10,000/=ක ප්‍රවාහන දීමනාවක් ගෙවනු ලැබේ.	<ul style="list-style-type: none">* හෙදර්ලන්තය ආධාර යටතේ ක්‍රියාත්මක වන ශ්‍රී ලංකාවේ පරිසර වැඩසටහනේ ආයතනීය ශක්තිමත් කිරීම සහ ධාරිතා ගොඩනැගීම යටතේ උපදේශකයෙකු ලෙස කටයුතු කිරීම* පුහුණු, අධ්‍යාපන කටයුතු ද විශේෂිත සේවා සැපයීම සඳහා “පරිසර කේන්ද්‍රයන්” පිහිටුවීමේ මූලික කටයුතු කිරීම.* භාණ්ඩාගාර මුදල්වලින් යැපීම වෙනුවට “පරිසර ලෝකරැකියක්” අරඹා විවිධ වූ පරිසර කළමනාකරණ ව්‍යාපෘති හඳුන්වාදීමට කටයුතු කිරීම.

- * පරිසර හානිය නිසා විශාල මුදලක් වැය වන බැවින් රාජ්‍ය ආයතන හා පුද්ගලික ආයතනයන්හි නිපැවුම් හා සේවා තත්ත්වයන් වර්ධනය කර ගැනීමට “ජාතික පරිසර සම්මාන දීමනා ක්‍රමයක් හඳුන්වා දීමට කටයුතු කිරීම.
- * ලංකාවේ පරිසර ව්‍යාපෘතියන් සඳහා වූ ආයතනයක් පිහිටුවීමේ මූලික කටයුතු ආරම්භ කිරීම.

ජාතික ඕසොන් ඒකකය	කේ. අයි. ඒ. කුලරත්න මහතා	පුවත්පත් දැන්වීම් පළකිරීමෙන් පසු අමාත්‍යාංශ ලේකම් විසින් පත් කරන ලද සම්මුඛ පරීක්ෂණ මණ්ඩලයක් මගිනි.	විද්‍යාපති පරිසර කළමනාකරණ සහ වන විද්‍යා විද්‍යාවේදී උපාධිය	මාසිකව සියළු දීමනා සහිතව රු. 50,000/=ක මුදලක් ගෙවනු ලැබේ.	<ul style="list-style-type: none"> * මොන්ට්‍රියෝ සංඛ්‍යාංකයේ ක්‍රියාකාරකම් ශ්‍රී ලංකාව තුළ ක්‍රියාත්මක කිරීම * ඕසොන් ක්ෂය කාරක ද්‍රව්‍ය භාවිතයෙන් ඉවත් කිරීමේ ආයතන ශක්තිමත් කිරීමේ ව්‍යාපෘතීන් ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී අධ්‍යක්ෂවරයාට සහය වීම * දැනුවත් කිරීමේ වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කිරීම * ඒකකයේ පරිපාලන කටයුතුවලදී අධ්‍යක්ෂවරයාට සහය වීම
	ජේ. එම්. සී. ද සේරම් මහතා	පුවත්පත් දැන්වීම් පළ කිරීමෙන් පසු අමාත්‍යාංශ ලේකම් විසින් පත් කරන ලද සම්මුඛ පරීක්ෂණ මණ්ඩලයක් මගිනි.	එකසත් රාජධානි ශිතකරණ ආයතනයේ සාමාජික ඇමරිකන් ශිතකරණ සහ වායුසමන ආයතනයේ සාමාජික	මාසිකව සියළු දීමනා සහිතව රු. 55,000/=ක මුදලක් ගෙවනු ලැබේ.	<ul style="list-style-type: none"> * ශිතකරණ කාර්යයන් පුහුණු කිරීම
	එම්. එම්. එම්. සෙනෙවිරත්න මහතා	පුවත්පත් දැන්වීම් පළ කිරීමෙන් පසු අමාත්‍යාංශ ලේකම් විසින් පත් කරන ලද සම්මුඛ පරීක්ෂණ මණ්ඩලයක් මගිනි.	විද්‍යාපති (ඉංජිනේරු) ගෞරව වසර 22 ක සේවා පළපුරුද්ද ඇමරිකන් ශිතකරණ සහ වායුසමන ආයතනයේ සාමාජික	මාසිකව සියළු දීමනා සහිතව රු. 55,000/=ක මුදලක් ගෙවනු ලැබේ.	<ul style="list-style-type: none"> * ශිතකාරක එක්රැස් කිරීමේ හා ප්‍රතිවක්‍රීය කිරීමේ ව්‍යාපෘතිය * සීඑම්සී සහිත වාහන වායුසමන පද්ධති පරිවර්තනය කිරීමේ ව්‍යාපෘතිය * හේලෝන් බැංකු කළමනාකරණ ව්‍යාපෘතිය * ව්‍යාපෘති විපරම්
	ආර්. එම්. අයි. ජේ. රාජගුරු මෙනෙවිය	පුවත්පත් දැන්වීම් පළ කිරීමෙන් පසු අමාත්‍යාංශ ලේකම් විසින් පත් කරන ලද සම්මුඛ පරීක්ෂණ මණ්ඩලයක් මගිනි.	නීතිඥ ශාස්ත්‍රවේදී උපාධිය	මාසිකව සියළු දීමනා සහිතව රු. 20,000/=ක මුදලක් ගෙවනු ලැබේ.	<ul style="list-style-type: none"> * නීති කෙටුම්පත් පිළියෙල කිරීම * රේගු නිලධාරීන් පුහුණු කිරීම * ඕසොන් ක්ෂය කාරක ද්‍රව්‍ය ආනයනය පාලනය පිළිබඳ කටයුතු කිරීම

කථානායකතුමා

(ජාපානායකර් අමාත්‍යාංශ)

(Mr. Speaker)

අතුරු ප්‍රශ්න?

ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා

(මාණ්ඩුකාය, ශ්‍රී ලංකා සමාජවාදී ජනරජය)

(The Hon. M. Joseph Michael Perera)

(ආ) (i) අනුව ඔවුන් එසේ පත් කර ඇත්තේ කවර පදනමක් යටතේ ද කියනවා නම්, ගරු ඇමතිතුමා?

ගරු අනුර ප්‍රියදර්ශන යාපා මහතා

(මාණ්ඩුකාය, ශ්‍රී ලංකා සමාජවාදී ජනරජය)

(The Hon. Anura Priyadarshana Yapa)

(ආ) (i) ට පිළිතුර ඇමුණුම 1හි දක්වා තිබෙනවා.

ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා

(මාණ්ඩුකාය, ශ්‍රී ලංකා සමාජවාදී ජනරජය)

(The Hon. M. Joseph Michael Perera)

ඒ එක එක් කෙනා ගැන අපට කිව්වා නම්?

ගරු අනුර ප්‍රියදර්ශන යාපා මහතා

(මාණ්ඩුකාය, ශ්‍රී ලංකා සමාජවාදී ජනරජය)

(The Hon. Anura Priyadarshana Yapa)

එක එක් කෙනා ගැන කියන්න අවශ්‍යයි ද?

ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා

(මාණ්ඩුකාය, ශ්‍රී ලංකා සමාජවාදී ජනරජය)

(The Hon. M. Joseph Michael Perera)

අත්‍යවශ්‍යයි.

ගරු අනුර ප්‍රියදර්ශන යාපා මහතා

(මාණ්ඩුකාය, ශ්‍රී ලංකා සමාජවාදී ජනරජය)

(The Hon. Anura Priyadarshana Yapa)

මා පළමු වන එකෙන් පටන් ගන්නම්. ආයතනය භූ විද්‍යා සම්පත් හා පතල් කාර්යාංශය, උපදේශකවරයාගේ නම, ඩබ්ලිව්. පී. විජේවීර මහතා පත් කර ඇති පදනම, අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයේ අනුමැතිය සහිතව මෙම පත්වීම මාස 06ක කාලයක් සඳහා 2006 සැප්තැම්බර් 18 සිට 2007 මාර්තු 17 වන දා දක්වා කාල සීමාව සඳහා පත් කර ඇත.

ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා

(මාණ්ඩුකාය, ශ්‍රී ලංකා සමාජවාදී ජනරජය)

(The Hon. M. Joseph Michael Perera)

මොහු මොන විධියේ කෙනෙක් ද කියන එකයි අපි අහන්නේ.

ගරු අනුර ප්‍රියදර්ශන යාපා මහතා

(මාණ්ඩුකාය, ශ්‍රී ලංකා සමාජවාදී ජනරජය)

(The Hon. Anura Priyadarshana Yapa)

අ. පො. ස. (සාමාන්‍ය පෙළ) විභාගය සමත්වීම සහිතව සාමාන්‍ය පරිපාලන, මුදල් කටයුතු, ගිණුම් සහ අනෙකුත් කළමනාකරණ කටයුතු පිළිබඳ අවුරුදු 25ක රාජ්‍ය පෞද්ගලික ආයතනවල පළපුරුද්ද ලබා තිබීම සහ මින් වසර 05ක් ලිපිකරු අධි ශ්‍රේණියේ පළපුරුද්ද [බාධා කිරීමක්]

සිංහල හා ඉංග්‍රීසි භාෂා දෙකෙන් රාජකාරි කිරීමට ඇති හැකියාව

ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා
(மாண்புமிகு எம். ஜோசப் மைக்கல் பெரேரா)
(The Hon. M. Joseph Michael Perera)
සාමාන්‍ය පෙළ සමත් කෙතෙක්.

ගරු අනුර ප්‍රියදර්ශන යාපා මහතා
(மாண்புமிகு அநுர பிரியதர்ஷன யாப்பா)
(The Hon. Anura Priyadharshana Yapa)
ඔව්.

ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා
(மாண்புமிகு எம். ஜோசப் மைக்கல் பெரேரா)
(The Hon. M. Joseph Michael Perera)
ඔහු මේ ආයතනයේ උපදේශකත්වයට සුදුසු වන්නේ කොහොමද?

ගරු අනුර ප්‍රියදර්ශන යාපා මහතා
(மாண்புமிகு அநுர பிரியதர்ஷன யாப்பா)
(The Hon. Anura Priyadharshana Yapa)
පවරා ඇති රාජකාරි මෙහි සඳහන් වෙනවා. සංයුක්ත සැලැස්ම, අනෙකුත් වාර්ෂික සැලසුම් හා වෙනත් රාජකාරි ලියවිලි සකස් කිරීමේ හා සේවක සැලසුම් ප්‍රතිසංශෝධනය කිරීමේ කාර්යය සඳහා සහාය වීම.

කාර්යාලයේ සේවා අවශ්‍යතාවන් හඳුනා ගැනීම හා ඒවා ස්ථාපිත කිරීම සඳහා සහාය ලබා දීම.

ප්‍රාදේශීය කාර්යාලවලට අවශ්‍ය වන්නා වූ ඉඩම් පවරා ගැනීම හා අනෙකුත් අවශ්‍යතා හඳුනාගෙන ක්‍රියා කිරීම.

ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා
(மாண்புமிகு எம். ஜோசப் மைக்கல் பெரேரா)
(The Hon. M. Joseph Michael Perera)
එයා ක්ලාක් කෙනෙක්.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා
(மாண்புமிகு அனூர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayake)
සංයුක්ත සැලැස්ම හඳුන්වා දීම කිබෙන්තේ ක්ලාක් කෙනෙකුට.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

අප මේ ගැන ප්‍රශ්න කරන එක එව්වර හරි නැහැ. මොකද මා කියන්නේ අධ්‍යාපන සුදුසුකම් ගැන නොවෙයි. එතුමා කෙටි කාලයකටයි පත් කර තිබෙන්නේ. මාස හයක් වගේ එක්තරා සීමිත කාලයකටයි.

ගරු අනුර ප්‍රියදර්ශන යාපා මහතා
(மாண்புமிகு அநுர பிரியதர்ஷன யாப்பா)
(The Hon. Anura Priyadharshana Yapa)
මාස හයක් සඳහා.

ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා
(மாண்புமிகு எம். ஜோசப் மைக்கல் பெரேரா)
(The Hon. M. Joseph Michael Perera)
ඒ ගැන අපට සැහීමට පත් වෙන්න බැහැ. ඒකයි මා කියන්නේ.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
මෙතැන දැන් කථා කරන්න බැරි වන්නේ ගිණුම් යනාදිය පිළිබඳව තිබෙන පළපුරුද්දක් මතක්.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා
(மாண்புமிகு அனூர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayake)
ගරු කථානායකතුමනි, අතීතය ලිපිකරුවකු ලෙස හරි බඳවා ගැනීම ගැන ප්‍රශ්නයක් නැහැ. ප්‍රශ්නය තිබෙන්නේ උපදේශක තනතුරකට බඳවා ගැනීමයි.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
බොහෝම කෙටි කාලයකටයිනේ බඳවා ගෙන තිබෙන්නේ.

ගරු අනුර ප්‍රියදර්ශන යාපා මහතා
(மாண்புமிகு அநுர பிரியதர்ஷன யாப்பா)
(The Hon. Anura Priyadharshana Yapa)
ගරු කථානායකතුමනි, මාස හයක කාලයක් සඳහා විශේෂිත - කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
කෙටි කාලයකට බඳවා ගෙන තිබෙන විශේෂ අරමුණ මොකක්ද කියලා අනුවා නම් -

ගරු අනුර ප්‍රියදර්ශන යාපා මහතා
(மாண்புமிகு அநுர பிரியதர்ஷன யாப்பா)
(The Hon. Anura Priyadharshana Yapa)
විශේෂ අරමුණ තිබෙන්නේ, ඔහු මේ -

ගරු අනුර දිසානායක මහතා
(மாண்புமிகு அனூர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayake)
සංයුක්ත සැලැස්ම හඳුන්වන්නේ.

ගරු අනුර ප්‍රියදර්ශන යාපා මහතා
(மாண்புமிகு அநுர பிரியதர்ஷன யாப்பா)
(The Hon. Anura Priyadharshana Yapa)
සැලැස්ම හඳුන්වා නොවෙයි. ඒ සඳහා සහාය වීමට.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
සහායකයෙක් හැටියටලු.

ගරු අනුර ප්‍රියදර්ශන යාපා මහතා
(மாண்புமிகு அநுர பிரியதர்ஷன யாப்பா)
(The Hon. Anura Priyadharshana Yapa)
ඔහුගේ අත් දැකීම් සහ පළපුරුද්ද පාවිච්චි කරලා සහායකයෙක් හැටියට බඳවා ගෙන තිබෙන්නේ. [බාධා කිරීමක්]

ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා
(மாண்புமிகு எம். ஜோசப் மைக்கல் பெரேரா)
(The Hon. M. Joseph Michael Perera)
එයාට වාහනයක් දීමා තිබෙනවාද?

ගරු අනුර ප්‍රියදර්ශන යාපා මහතා
(மாண்புமிகு அநுர பிரியதர்ஷன யாப்பா)
(The Hon. Anura Priyadharshana Yapa)
ඇමතිවරයකුට තිබෙන අයිතිය අවතක්සේරු කරන්න එපා. පොදුවේ බලන කොට මාස හයකට පත් කර තිබෙනවා. මට දෙන්න තිබෙන උත්තරය එව්වරයි.

ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා
(மாண்புமிகு எம். ஜோசப் மைக்கல் பெரேரா)
(The Hon. M. Joseph Michael Perera)
අප ප්‍රශ්න කරන්නේ නැහැ. නමුත් උපදේශකවරයකුට හැටියට පත් කර තිබෙන නිසයි අප ප්‍රශ්න කරන්නේ.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා
(மாண்புமிகு அனூர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayake)
ඒවා ඇමතිවරයාගේ සල්ලි නොවෙයි, රටේ ජනතාවගේ සල්ලි. ඇමතිවරයාගෙන් සල්ලි ගෙවනවා නම් ප්‍රශ්නයක් නැහැ.

ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා

(மாண்புமிகு எம். ஜோசப் மைக்கல் பெரேரா)

(The Hon. M. Joseph Michael Perera)

උපදේශකවරයකු හැටියට පත් කර තිබෙන්නේ විශේෂ සුදුසුකමක් තිබෙන කෙනෙක්ද?

ගරු අනුර ප්‍රියදර්ශන යාපා මහතා

(மாண்புமிகு அநுர பிரியதர்ஷன யாப்பா)

(The Hon. Anura Priyadharshana Yapa)

අවුරුදු 25ක පළපුරුද්දක් තිබෙන කෙනෙක්.

ගරු පියසේන ගමගේ මහතා (වෘත්තීය හා කාර්මික පුහුණු අමාත්‍ය)

(மாண்புமிகு பியசேன கமகே - வாழ்க்கைத் தொழில், தொழில் பயிற்சி அமைச்சர்)

(The Hon. Piyasena Gamage - Minister of Vocational and Technical Training)

අධ්‍යාපනය වාගේම, පළපුරුද්දත් වටිනව.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

එහෙත්, ඒ ගන්න කාර්යයේ ස්වභාවය අනුවයි. සමහර විට ශල්‍යකර්මය යම් වැරදි අඩු පාඩු හරිගස්සවන්න තිබෙනවා ද, මොන විධියේ කාර්යාල ක්‍රමය පිළිබඳව දෙයක්ද දන්නේ නැහැ. ගන්න වැඩේ ස්වභාවය අනුවයි.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා

(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)

(The Hon. Lakshman Kiriella)

ශල්‍යකර්මය වැඩවලටත් දැන් ඒ අය උපදේශකවරු පත් කරනවා.

ගරු අනුර ප්‍රියදර්ශන යාපා මහතා

(மாண்புமிகு அநுர பிரியதர்ஷன யாப்பா)

(The Hon. Anura Priyadharshana Yapa)

අනෙක මම කියන්නම්. මධ්‍යම පරිසර අධිකාරිය, සේනක සමරසිංහ මහතා; මධ්‍යම පරිසර අධිකාරියේ අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලය කලා උපාධිධාරියකු වීම -1967; ග්‍රාමීය ප්‍රදේශ සංවර්ධනය පිළිබඳ පශ්චාත් උපාධි ඩිප්ලෝමාව -1980; ආසියානු තාක්ෂණ ආයතනයේ ග්‍රාස්ත්‍රපති උපාධිය -1986.

ජාතික ඕසෝන් ඒකකය, කේ. අයි. ඒ. කුලරත්න මහතා; විද්‍යාපති පරිසර කළමනාකරණ සහ වන විද්‍යාවේදී උපාධිය.

එම ආයතනයේම ජේ. එච්. සී. ද සේරම් මහතා; එක්සත් රාජධානි ශිතකරණ ආයතනයේ සාමාජික; ඇමෙරිකන් ශිතකරණ සහ වායු සමන ආයතනයේ සාමාජික.

එම ආයතනයේම එම්. එම්. සෙනවිරත්න මහතා; විද්‍යාපති (ඉංජිනේරු) ගෞරව; වසර 22ක සේවා පළපුරුද්ද; ඇමෙරිකන් ශිතකරණ සහ වායු සමන ආයතනයේ සාමාජික.

එම ආයතනයේම ආර්. එම්. අයි. ජේ. රාජගුරු මෙනවිය; නීතිඥ; ග්‍රාස්ත්‍රවේදී උපාධිය.

මුදල් හා ක්‍රම සම්පාදන අමාත්‍යාංශයේ උපදේශකවරු

நிதி, திட்டமிடல் அமைச்சரின் ஆலோசகர்கள்

ADVISERS TO MINISTRY OF FINANCE AND PLANNING

0644/'06

4. ගරු තිස්ස අත්තනායක මහතා

(மாண்புமிகு திஸ்ஸ அத்தநாயக்க)

(The Hon. Tissa Attanayake)

අග්‍රාමාත්‍යතුමා, අභ්‍යන්තර පරිපාලන අමාත්‍යතුමා සහ රාජ්‍ය ආරක්ෂක නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය:

(අ) මුදල් හා ක්‍රම සම්පාදන අමාත්‍යාංශයට සහ ඒ යටතේ ඇති ආයතනවලට, ව්‍යවස්ථාපිත මණ්ඩලවලට සහ සංස්ථාවලට පත් කර ඇති උපදේශකවරුන් කවුරුන්ද යන්න එතුමා මෙම සභාවට දන්වන්නෙහිද?

(ආ) (i) ඔවුන් එසේ පත් කර ඇත්තේ කවර පදනමක් යටතේ ද;

(ii) ඒ සඳහා ඔවුන්ගේ සුදුසුකම් කවරේද;

(iii) උපදේශකවරුන් වශයෙන් ඔවුන්ට ගෙවනු ලබන වැටුප්, දීමනා සහ ලබා දී ඇති අනෙකුත් පහසුකම් කවරේද;

(iv) ඔවුන්ට පවරා ඇති රාජකාරි කටයුතු කවරේද;

යන්න වෙන් වෙන් වශයෙන් එතුමා සඳහන් කරන්නෙහිද?

(ඇ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

பிரதம அமைச்சரும், உள்ளக நிர்வாக அமைச்சரும், பாதுகாப்புப் பிரதி அமைச்சருமானவரைக் கேட்ட வினா :

(அ) நிதி, திட்டமிடல் அமைச்சிற்கும் அதன் கீழுள்ள நிறுவனங்கள், சபைகள், கூட்டுத்தாபனங்கள் ஆகியவற்றிற்கும் நியமிக்கப்பட்டுள்ள ஆலோசகர்கள் யாவர் என்பதைத் தனித்தனியாக அவர் இச் சபைக்கு அறிவிப்பாரா?

(ஆ) (i) இவர்கள் எவ்வடிப்படையில் இவ்வாறு நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்,

(ii) இதற்கான அவர்களின் தகைமைகள் யாவை,

(iii) ஆலோசகர்கள் என்ற வகையில் இவர்களுக்கு வழங்கப்படும் சம்பளம், கொடுப்பனவுகள் மற்றும் வழங்கப்பட்டுள்ள ஏனைய வசதிகள் யாவை,

(iv) அவர்களுக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள கடமைகள் யாவை, என்பதை அவர் தனித்தனியாக குறிப்பிடுவாரா?

(இ) இன்றேல், ஏன்?

asked the Prime Minister, Minister of Internal Administration and Deputy Minister of Defence :

(a) Will he inform separately to this House, the names of advisors appointed to the Ministry of Finance and Planning and to the Institutions, Statutory Boards and Corporations which come under the Ministry?

(b) Will he state separately—

(i) the basis on which they were appointed,

(ii) their qualifications;

(iii) the salaries and allowances paid to them and other facilities enjoyed by them as advisors; and

(iv) the duties that have been entrusted to them?

(c) If not, why?

ගරු අනුර ප්‍රියදර්ශන යාපා මහතා

(மாண்புமிகு அநுர பிரியதர்ஷன யாப்பா)

(The Hon. Anura Priyadharshana Yapa)

ගරු කථානායකතුමනි, අග්‍රාමාත්‍යතුමා, අභ්‍යන්තර පරිපාලන අමාත්‍යතුමා සහ රාජ්‍ය ආරක්ෂක නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මා එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දෙනවා.

(අ) ඔව්.

(ආ) පහත සඳහන් වේ.

පත්කර ඇති නිල උපදේශකවරුන්	(i) ඔවුන් එසේ පත්කර ඇත්තේ කවර පදනමක් යටතේද?	(ii) ඒ සඳහා ඔවුන්ගේ සුදුසුකම් කවරේද?	(iii) ඔවුන්ට ගෙවනු ලබන වැටුප්, දීමනා සහ අනෙකුත් පහසුකම් කවරේද?	(iv) ඔවුන්ට පවරා ඇති රාජකාරී කවරේද?	
මුදල් හා ක්‍රම සම්පාදන අමාත්‍යාංශය	වී. කනගසොන් මහතා - මූල්‍ය කළමනාකරණ උපදේශක	2006.10.19 සිට වසරක කාලයක් සඳහා කොන්ත්‍රාත් පදනම මත.	<ul style="list-style-type: none">* රාජ්‍ය පරිපාලනය පිළිබඳ ශ්‍රාස්ත්‍රපති උපාධිය.* ශ්‍රී ලංකා වරලත් ගණකාධිකාරී ආයතනයේ අධි සාමාජිකත්වය* ගණකාධිකරණය හා සම්බන්ධ වූ ආයතනවල සාමාජිකයෙකි.* රාජ්‍ය ව්‍යාපාර දෙපා. විශ්‍රාම -ලත් අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්වරයෙකි.	විශ්‍රාමික තනතුරේ අවසන් වරට ගෙවූ වැටුප සමග නිල රථයක්.	මුදල් හා ක්‍රම සම්පාදන අමාත්‍යාංශය යටතේ ඇති බැංකු ව්‍යවස්ථාපිත මණ්ඩල හා රාජ්‍ය ව්‍යාපාරවල මූල්‍ය කළමනාකරණ කටයුතු අධීක්ෂණය කිරීම. රාජ්‍ය ව්‍යාපාර පිළිබඳ වාර්තා හා ගිණුම් ප්‍රකාශ අධ්‍යයන කර රාජ්‍ය ව්‍යාපාර කමිටුව වෙත වාර්තා කිරීම සඳහා පිළියෙල කිරීම, රාජ්‍ය ව්‍යාපාර පිළිබඳ උපදෙස් ලබා දීම.
	පී. එම්. නාගභවන් මහතා බැංකු කටයුතු පිළිබඳ උපදේශක	2005.03.03 සිට වසරක කාලයක් සඳහා කොන්ත්‍රාත් පදනම මත පත් කර ඇත.	<ul style="list-style-type: none">* උපාධි (නීති) දෙවන පන්තියේ සාමාර්ථයක්.* ශ්‍රාස්ත්‍රපති උපාධි (නීති)* ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ විශ්‍රාමලත් නියෝජ්‍ය අධිපතිවරයෙකි.	රුපියල් 60,000ක මාසික දීමනාවක් + නිල රථයක්	මුදල් හා ක්‍රම සම්පාදන අමාත්‍යාංශය යටතේ ඇති රාජ්‍ය බැංකු හා සංවර්ධන බැංකු ප්‍රතිපත්ති සම්බන්ධ තීරණ ගැනීමේදී ඊට උපදේශකත්වය ලබා දීම
රාජ්‍ය මූල්‍ය ප්‍රතිපත්ති දෙපාර්ත - මේන්තුව	ආර්. පී. එල්. වීරසිංහ මහතා ජ්‍යෙෂ්ඨ බදු උපදේශක	2005.07.15 සිට වසරින් වසර දීර්ඝ කිරීමේ කොන්ත්‍රාත් පදනම යටතේ.	<ul style="list-style-type: none">* ශ්‍රාස්ත්‍රවේදී උපාධිය* දේශීය ආදායම් කොමසාරිස් ලෙස සේවය කිරීම	රුපියල් 50,000 + මාසික ඉන්ධන දීමනා රුපියල් 9,500/- + නිල රථයක්	රජයේ බදු ප්‍රතිපත්තිවලදී අවශ්‍ය උපදෙස් දීම. අයවැය සඳහා බදු යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීම අයවැය යෝජනා පිළිබඳ නීති සම්පාදන කටයුතු කිරීම. බදු ප්‍රතිපත්ති බදු පරිපාලන සහ බදු අනුකූල තාවය වැඩි දියුණු කර බදු ආදායම් වැඩි කර ගැනීම සහ බදු නීති යථාචන් කිරීමේ කාර්යයන්.
	එම්. එච්. ආර්. තිසේරා මහතා ජ්‍යෙෂ්ඨ රේගු උපදේශක	ශ්‍රී ලංකා රේගු දෙපාර්ත -මේන්තුවේ නියෝජ්‍ය අධ්‍යක්ෂ ලෙස ජනරාල් ලෙස කටයුතු කරන අතර, මුදල් අමාත්‍යාංශයේ රේගු උපදේශක වශයෙන් පත්කර ඇත.	<ul style="list-style-type: none">* ව්‍යාපාර පරිපාලනය (Bsc) උපාධිය.* ශ්‍රී ලංකා රේගු දෙපාර්තමේන්තුවේ නියෝජ්‍ය අධ්‍යක්ෂ ජනරාල් ලෙස කටයුතු කරන අතර, ජ්‍යෙෂ්ඨතම රේගු නිලධාරියා වශයෙන් ඇති පලපුරුද්ද හා දක්ෂතා මත	රේගු දෙපාර්තමේන්තුවේ නියෝජ්‍ය අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්ට නිව් වැටුප් හා දීමනාවලට අමතරව කිසිම ගෙවීමක් නොකෙරේ.	ශ්‍රී ලංකා රේගු දෙපාර්තමේන්තුවට අයත් වූ මූලික කාර්යයන් වන තීරු බදු රැස්කිරීම, නීති ක්‍රියාත්මක කිරීම, වාණිජ හා කර්මාන්ත වලට පහසුකම් සැපයීම යනාදී කරුණු පිළිබඳව මුදල් අමාත්‍යාංශයට තොරතුරු හා උපදෙස් ලබා දීම.
භාණ්ඩාගාර මෙහෙයුම් දෙපාර්ත - මේන්තුව	රොබට් අකුරුගො -ඩගමගේ මහතා උපදේශක	2002.08.01 සිට මුදල් අමාත්‍යාංශය වසරින් වසර සේවය දීර්ඝ කිරීමේ පදනම මත මේ දක්වා.	<ul style="list-style-type: none">* ශ්‍රාස්ත්‍රවේදී උපාධිය - කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය - 1973* වෘත්තිකයන් සඳහා ඉංග්‍රීසි + සහතිකය, කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලය - 1992* ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව - 1972 - 1992 සහකාර අධ්‍යක්ෂක* මුදල් අමාත්‍යාංශය - 1992 සිට මේ දක්වා උපදේශක වශයෙන්.	සියලු දීමනා ඇතුළත්ව රුපියල් 25,000/- වැටුප	වාර්ෂික ණය වැඩ සටහන් ඇස්තමේන්තු කිරීම සහ අධීක්ෂණය. මූල්‍ය වෙළඳපොළ තොරතුරු රැස්කිරීම හා විශ්ලේෂණය වාර්ෂික රාජ්‍ය ණය ගෙවීම, දේශීය වෙළඳ පොළෙන් ණය ගැනීම යන කටයුතු සඳහා ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව සමඟ කටයුතු කිරීම. මුදල් ප්‍රවාහ ප්‍රකාශය අධීක්ෂණය කිරීම හා ඉහත සඳහන් කටයුතු වලට අදාළ තොරතුරු ඉහළ කළමණාකාරීත්වයට ලබා දීම.
දේශීය ආදායම් දෙපාර්ත - මේන්තුව	ආචාර්ය කෝසල හිත්ගම මහතා තොරතුරු තාක්ෂණ මත පත් කර ඇත.	2005.08.18 සිට 2007.02.18 දක්වා කොන්ත්‍රාත් පදනම මත පත් කර ඇත.	<ul style="list-style-type: none">* රැහැන් රහිත පද්ධති සහ සෙවුම් යන්ත්‍ර සඳහා වූ ස්ථායී ආරක්ෂක ඇල්ගො-රිතමයන් පිළිබඳ ආචාර්ය උපාධිය, නෝර්ත් වෙස්ට් විශ්වවිද්‍යාලය,* අන්තර්ජාල ආරක්ෂාව සහ පරිගණක විද්‍යාව පිළිබඳ විද්‍යාපති උපාධිය, ඔක්ලහෝමා විශ්වවිද්‍යාලය.* විද්‍යාවේදී (ඉංජිනේරු) උපාධිය, වෙස්ට් වර්ජීනියා වෙස්ට්හෙන් කොලීජ්, ඇ. එක්සත් ජනපදය.* එක්සත් ජනපද විදුලිය සහ ඉලෙක්ට්‍රොනික් ඉංජිනේරු - වන්ගේ ආයතනයේ සාමාජික.	මාසික වැටුප රුපියල් 75,000/- + නිල රථයක්.	තොරතුරු තාක්ෂණය සම්බන්ධ කරුණුවලදී කොමසාරිස් ජනරාල්ට සහාය වීම සහ ආදායම් ගිණුම්ගත කිරීමේ කළමනාකාරීත්ව තොරතුරු පද්ධතියක් සැලසුම් කර ක්‍රියාත්මක කිරීමට සහාය වීම . ඉදිරි මාස 30 තුළ අනිකුත් උපදේශකයන් සමඟ සාකච්ඡා කර, ආදායම් ගිණුම්ගත කිරීමේ කළමණාකරණ තොරතුරු පද්ධතියෙහි ආදායම් බදු සම්බන්ධ ක්‍රියාත්මක කිරීමට අවශ්‍ය උපලේඛන පිළියෙල කිරීමට සහාය වීම. මූල්‍ය කළමනාකරණ ප්‍රතිසංස්කරණ ව්‍යාපෘතිය යටතේ තොරතුරු තාක්ෂණ සම්බන්ධව උද්ගත වන ඕනෑම කටයුත්තකට අවශ්‍ය සහාය දැක්වීම.

(ii) දේශපාලනය නීතිය හා පරිපාලනය පිළිබඳව ඔවුන් ලබා ඇති හසල දැනුම, පරිචය හා කුසලතා.

(iii) මාසික දීමනාවක් ගෙවීම සහ අමාත්‍යාංශයේ අතිරේක ලේකම්වරයෙකුට අදාළ වන ප්‍රවාහන හා දුරකතන පහසුකම්.

(iv) ගරු අමාත්‍යතුමාට උපදෙස් දීම.

(අ) පැන නොනගී.

ගරු තිස්ස අත්තනායක මහතා

(மாண்புமிகு திஸ்ஸ அத்தநாயக்க)

(The Hon. Tissa Attanayake)

සුදුසුකම් මොනවාද?

ගරු අනුර ප්‍රියදර්ශන යාපා මහතා

(மாண்புமிகு அநுர பிரியதர்ஷன யாப்பா)

(The Hon. Anura Priyadharshana Yapa)

සුදුසුකම් හැටියට පිළිතුරේ සඳහන් වන්නේ මෙපමණයි. එය අතුරු ප්‍රශ්නයක් හැටියට ගරු අමාත්‍යතුමාට වහාම මා යොමු කරන්නම්.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

ප්‍රශ්න අංක 6 - (1), ගරු රංජිත් අලුවිහාරේ මහතා.

ගරු රංජිත් අලුවිහාරේ මහතා

(மாண்புமிகு ரஞ்சித் அலுவலிஹாரே)

(The Hon. Ranjith Aluvihare)

ගරු කථානායකතුමනි, මා එම ප්‍රශ්නය අහනවා.

ගරු අනුර ප්‍රියදර්ශන යාපා මහතා

(மாண்புமிகு அநுர பிரியதர்ஷன யாப்பா)

(The Hon. Anura Priyadharshana Yapa)

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු අනුරාමාත්‍යතුමා, අභ්‍යන්තර පරිපාලන අමාත්‍යතුමා සහ රාජ්‍ය ආරක්ෂක නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දීම සඳහා මා මාසයක කාලයක් ඉල්ලා සිටිනවා.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

வினாளை மற்றொரு தினத்திற் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question ordered to stand down.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

ප්‍රශ්න අංක 7 - (1), ගරු රංජිත් අලුවිහාරේ මහතා.

ගරු රංජිත් අලුවිහාරේ මහතා

(மாண்புமிகு ரஞ்சித் அலுவலிஹாரே)

(The Hon. Ranjith Aluvihare)

ගරු කථානායකතුමනි, මා එම ප්‍රශ්නය අහනවා.

ගරු අනුර ප්‍රියදර්ශන යාපා මහතා

(மாண்புமிகு அநுர பிரியதர்ஷன யாப்பா)

(The Hon. Anura Priyadharshana Yapa)

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු අධිකරණ හා නීති ප්‍රතිසංස්කරණ අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දීම සඳහා මා සති දෙකක කාලයක් ඉල්ලා සිටිනවා.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

வினாளை மற்றொரு தினத்திற் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question ordered to stand down.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

ප්‍රශ්න අංක 8 - (1), ගරු රංජිත් අලුවිහාරේ මහතා.

ගරු රංජිත් අලුවිහාරේ මහතා

(மாண்புமிகு ரஞ்சித் அலுவலிஹாரே)

(The Hon. Ranjith Aluvihare)

ගරු කථානායකතුමනි, මා එම ප්‍රශ්නය අහනවා.

ගරු අනුර ප්‍රියදර්ශන යාපා මහතා

(மாண்புமிகு அநுர பிரியதர்ஷன யாப்பா)

(The Hon. Anura Priyadharshana Yapa)

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු කෘෂිකර්ම සංවර්ධන අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දීම සඳහා මා සති දෙකක කාලයක් ඉල්ලා සිටිනවා.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

வினாளை மற்றொரு தினத்திற் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question ordered to stand down.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

ප්‍රශ්න අංක 12 - (1), ගරු තිලකරත්න විතානාච්චි මහතා.

ගරු තිලකරත්න විතානාච්චි මහතා

(மாண்புமிகு திலகரத்ன வித்தானாச்சி)

(The Hon. Thilakarathne Withanachchi)

ගරු කථානායකතුමනි, මා එම ප්‍රශ්නය අහනවා.

ගරු අනුර ප්‍රියදර්ශන යාපා මහතා

(மாண்புமிகு அநுர பிரியதர்ஷன யாப்பா)

(The Hon. Anura Priyadharshana Yapa)

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු සෞඛ්‍ය ආරක්ෂන හා පෝෂණ අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දීම සඳහා මා මාසයක කාලයක් ඉල්ලා සිටිනවා.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

வினாளை மற்றொரு தினத்திற் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question ordered to stand down.

බුද්ධිමය දේපළ කාර්යාලය සහනායක

පරිශ්‍රයට ගෙන යෑම

புலமைச்சொத்து அலுவலகத்தை கூ.மொ.வி. நிலைய

வளவுக்குக் கொண்டு செல்லல்

SHIFTING OF INTELLECTUAL PROPERTY OFFICE TO
SATHOSA PREMISES

0708/'06

13. ගරු සුනිල් හඳුන්නෙත්ති මහතා

(மாண்புமிகு சுனில் ஹந்துன்னெத்தி)

(The Hon. Sunil Handunnetti)

වෙළෙඳ, වාණිජ, පාරිභෝගික කටයුතු හා අලෙවි සංවර්ධන අමාත්‍යතුමා සහ මහාමාරග අමාත්‍යතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය:

(අ) කොළඹ 10, ඩී. ආර්. විජේවර්ධන මාවතේ, සමාගම් මැදුරේ පිහිටි බුද්ධිමය දේපළ කාර්යාලය වොක්ෂොල් විදියේ සහනායක පරිශ්‍රයට ගෙන යෑමට තීරණය කර තිබේද යන්න එතුමා මෙම සභාවට දන්වන්නෙහිද?

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.
 வினாவை மற்றொரு தினத்திற் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
 Question ordered to stand down.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

ප්‍රශ්න අංක 11-(1)

ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා

(மாண்புமிகு எம். ஜோசப் மைக்கல் பெரேரா)

(The Hon. M. Joseph Michael Perera)

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු ටී. කනගාසබේ මහතා වෙනුවෙන් මා ඒ ප්‍රශ්නය අහනවා.

ගරු අනුර ප්‍රියදර්ශන යාපා මහතා

(மாண்புமிகு அநுர பிரியதர்ஷன யாப்பா)

(The Hon. Anura Priyadharshana Yapa)

ගරු කථානායකතුමනි, අධ්‍යාපන අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් ඒ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු ලබා දීම සඳහා මාස දෙකක් කල් ඉල්ලනවා.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.
 வினாவை மற்றொரு தினத்திற் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
 Question ordered to stand down.

කටුගම්පල මහයාය වත්තෙන් පිළිපින
 සමාගමකට ලබා දුන් ඉඩම්

கட்டுகம்பளை மகாயாயவத்தையில் பிலிப்பைன்ஸ்

கம்பனிக்கு வழங்கப்பட்ட காணி

LAND ASSIGNED FROM MAHAYAYA ESTATE,
 KATUGAMPOLA TO A PHILIPPINE COMPANY

0720/06

14. ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා ගරු ගාමිණී ජයවික්‍රම පෙරේරා මහතා වෙනුවට

(மாண்புமிகு எம். ஜோசப் மைக்கல் பெரேரா) (மாண்புமிகு காமினி ஜயவிக்ரம பெரேரா சார்பாக)

(The Hon. M. Joseph Michael Perera on behalf of The Hon. Gamini Jayawickrama Perera)

පොල් සංවර්ධන අමාත්‍යතුමා සහ විද්‍යා හා තාක්ෂණ නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමාගෙන් අසූ ප්‍රශ්නය (I):

(අ) කටුගම්පල මැතිවරණ කොට්ඨාසයේ මහයාය වත්තෙන් අක්කර පනහක භූමි ප්‍රමාණයක් බීජ නිෂ්පාදන පොල් ගලවා, කෙසෙල් වගාව සඳහා පිළිපින සමාගමකට ලබා දීමට පියවර ගෙන ඇති බව එතුමා දන්නෙහිද?

(ආ) උක්ත සමාගමේ නම, අදාළ ගිවිසුම ඇති කර ගත් ආකාරය සහ ගිවිසුම අත්සන් කළ දිනය කවරේද යන්න එතුමා සඳහන් කරන්නෙහිද?

(ඇ) එමගින් රටට වන යහපත සහ දැනට ඇති ප්‍රගතිය කවරේද යන්න එතුමා මෙම සභාවට දන්වන්නෙහිද?

(ඈ) මෙම ව්‍යාපෘතිය අසාර්ථක වූ එකක් බව එතුමා පිළිගන්නෙහිද?

(ඉ) එසේ නම්, මෙම ගිවිසුම අවලංගු කිරීමට එතුමා පියවර ගන්නෙහිද?

(ඊ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

தென்னை அபிவிருத்தி அமைச்சரும், விஞ்ஞான தொழில்நுட்பவியல் பிரதி அமைச்சருமானவரைக் கேட்ட வினா :

(அ) கட்டுகம்பளை தேர்தல் தொகுதியில் மகாயாயவத்தையின் ஜம்பத்து ஏக்கர் காணியிலிருந்து விதையுற்பத்திக்கான

தென்னைகளைப் பிடுங்கி வாழைச் செய்கைக்காக பிலிப்பைன்ஸ் கம்பனியொன்றுக்கு வழங்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளதென்பதை அவர் அறிவாரா?

(ஆ) மேற்படி கம்பனியின் பெயர், சம்பந்தப்பட்ட உடன்படிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்ட விதம் மற்றும் உடன்படிக்கை கைச்சாத்திடப்பட்ட திகதி யாதென்பதை அவர் குறிப்பிடுவாரா?

(இ) இதன் மூலமாக நாட்டுக்கு விளையும் நன்மை மற்றும் தற்போது அமைந்துள்ள முன்னேற்றம் யாதென அவர் இச்சபைக்கு அறிவிப்பாரா?

(ஈ) மேற்படி கருத்திட்டம் தோல்வியடைந்துள்ளதென்பதை அவர் ஏற்றுக் கொள்கிறாரா?

(உ) ஆமெனில், மேற்படி உடன்படிக்கையை இரத்துச் செய்ய அவர் நடவடிக்கை எடுப்பாரா?

(ஊ) இன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Coconut Development and Deputy Minister of Science and Technology :

(a) Is he aware that steps have been taken to assign a 50 acre plot of land from Mahayaya Estate in the Katugampola Electorate to a Philippine Company for banana cultivation after uprooting seed producing coconut?

(b) Will he state the said company's name, how the relevant agreement was entered into and the date the agreement was signed?

(c) Will he state in this House how the country will benefit out of it and current progress?

(d) Does he admit that this project was a failure?

(e) If so, will he take steps to invalidate this agreement?

(f) If not, why?

ගරු අනුර ප්‍රියදර්ශන යාපා මහතා

(மாண்புமிகு அநுர பிரியதர்ஷன யாப்பா)

(The Hon. Anura Priyadharshana Yapa)

ගරු කථානායකතුමනි, පොල් සංවර්ධන අමාත්‍යතුමා සහ විද්‍යා හා තාක්ෂණ නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මා ඒ පිළිතුරු සභාගත* කරනවා.

*සභා මේසය මත තබන ලද පිළිතුර :

சபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட விடை :

Answer tabled :

(අ) ඔව්. අක්කර 50ක් නොව අක්කර 181/2ක ප්‍රමාණයකි.

(ආ) ඔව්. ඩෝල් ලංකා සමාගම සමඟ ඒකාබද්ධ ගිවිසුමක් පොල් වගාකිරීමේ මණ්ඩලය මගින් අත්සන් කළ අතර, එය අත්සන් කළ දිනය 2006 මාර්තු 15 වේ.

(ඇ) ඔව්. ඊට හේතු පහත දැක්වේ.

(1) එම බිම් ප්‍රමාණය පොල් වගාවට නුසුදුසු බව පොල් පර්යේෂණායතනය මගින් එම භූමියේ පස් පරීක්ෂා කිරීමේදී අනාවරණය කර ගැනීම හා වර්ෂයකට එහි අක්කරයකින් ලබා ගත හැකි වන්නේ ගෙඩි 2,000කට අඩු සංඛ්‍යාවක් වීම.

(2) මෙම භූමිය ජලය රඳන ස්ථානයකි. නමුත් ජලය බැස යාමට කාණු සකස් කිරීමට නොහැකි වී ඇත්තේ ඒ අවට පොද්ගලික ඉඩම් ඉතා උසින් පිහිටා තිබීම නිසාය. මේ හේතුවෙන් කෙසෙල් සිටුවා භූමිය සංවර්ධනය කිරීමට තීරණය කර ඇත.

(c) Will he state,—

(i) whether the Board of Directors elected in 2005 for the Karuwalagaswewa Co-operative society was dismissed before its term expired;

(ii) if so, for what reasons;

(iii) separately, the amounts of money spent monthly on the allowances and other facilities provided to the chairman of societies that are being run at a loss;

(iv) the total amount of money spent on the Chairman of each society in 2005 separately;

(v) whether the annual audit inspections of the societies in the district have been overdue; and,

(vi) if so, what those societies are?

(d) Will he inform this House,—

(i) whether the purchases by the Co-operative Societies of the district are done outside the tender procedure; and,

(ii) if so, the reasons for that?

(e) If not, why?

ගරු අනුර ප්‍රියදර්ශන යාපා මහතා

(மாண்புமிகு அநுர பிரியதர்ஷன யாப்பா)

(The Hon. Anura Priyadharshana Yapa)

ගරු කථානායකතුමනි, සමුපකාර හා සමුපකාර සංවර්ධන අමාත්‍යතුමා සහ පළාත් පාලන හා පළාත් සභා නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මා ඒ පිළිතුර සභාගත* කරනවා.

*සභාමේසය මත තබන ලද පිළිතුර :

சபாபீடத்தின் வைக்கப்பட்ட வினா :

Answer tabled:

(අ) 2005 වසරේ ලාභ ලැබූ සමිති

1. සි/ස. පුත්තලම වි.සේ.ස. සමිතිය
2. සි/ස. ආරච්චිකටුව වි.සේ.ස. සමිතිය
3. සි/ස. මාදම්පේ වි.සේ.ස. සමිතිය
4. සි/ස. තාත්තණ්ඩිය වි.සේ.ස. සමිතිය
5. සි/ස. වෙන්නප්පුව වි.සේ.ස. සමිතිය
6. සි/ස. දංකොටුව වි.සේ.ස. සමිතිය
7. සි/ස. කල්පිටිය වි.සේ.ස. සමිතිය

2005 වසරේ පාඩු ලැබූ සමිති

1. සි/ස. කරුවලගස්වැව වි.සේ.ස. සමිතිය
2. සි/ස. නවගන්නේගම වි.සේ.ස. සමිතිය
3. සි/ස. හලාවත වි.සේ.ස. සමිතිය

(අ)

සි/ස. වි.සේ.ස. සමිතිය	වටිනාකම රු. ලක්ෂ වලින්							
	2001		2002		2003		2004	
	ලාභ	පාඩු	ලාභ	පාඩු	ලාභ	පාඩු	ලාභ	පාඩු
1. පුත්තලම	23.06	-	29.61	-	25.68	-	53.11	-
2. ආරච්චිකටුව	30.52	-	35.40	-	27.87	-	31.73	-
3. මාදම්පේ	14.50	-	5.78	-	1.08	-	6.64	-
4. තාත්තණ්ඩිය	3.44	-	0.94	-	58.50	-	16.71	-
5. වෙන්නප්පුව	43.87	-	11.44	-	22.29	-	68.75	-
6. දංකොටුව	8.54	-	4.75	-	1.18	-	2.75	-
7. කල්පිටිය	14.64	-	19.39	-	5.11	-	22.99	-
8. කරුවලගස්වැව	-	4.65	4.49	-	-	33.38	-	1.46

සි/ස. වි.සේ.ස. සමිතිය	වටිනාකම රු. ලක්ෂ වලින්							
	2001		2002		2003		2004	
	ලාභ	පාඩු	ලාභ	පාඩු	ලාභ	පාඩු	ලාභ	පාඩු
9. නවගන්නේගම	-	5.91	-	6.51	2.51	-	-	3.52
10. හලාවත	-	5.60	-	16.89	-	7.36	-	18.19
11. ආණමඩුව	-	23.53	-	28.83	-	16.356	-	25.85
12. මුත්/මදුරන්කුලිය 2.16	-	-	12.08	2.59	-	-	-	6.61

* දිගුකලක් වෙන් කර නොතිබුණු ග්‍රාමීය බැංකු අංශයේ බොල් ණය හා අඩමාන ණය වෙනුවෙන් 2003 වසරේ ලාභයෙන් වෙන් කිරීම සිදු කළ නිසා පාඩුව ඉහළ අගයක් ගෙන ඇත.

(ඇ) (i) ඔව්.

(ii) 2006. -6. 22 දින කැඳවන ලද සමිතියේ මහා සභාවට සමිතියේ ගරු සභාපතිතුමා හෝ අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයේ කිසිදු සාමාජිකයෙකු සහභාගි නොවීම හේතුවෙන් සමිතිය පත්ව ඇති වර්තමාන තත්ත්වය පිළිබඳ වගකීම දැරීමට ඔවුන් අපොහොසත් බැව් තීරණය කර ඇති මහා සභාව නව අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයක් තෝරා පත් කර ඇත.

(iii) වයඹ පළාතේ පාඩු පිට පවත්වාගෙන ගොස් ඇත්තේ සි/ස. කරුවලගස්වැව, නවගන්නේගම, හලාවත, ආණමඩුව, මුත්/මදුරන්කුලිය, වි.සේ.ස. සමිති පමණි.

සමිතියේ නම	මාසිකව වැය කළ මුදල
1. සි/ස. කරුවලගස්වැව වි.සේ.ස. සමිතිය	රු. 2,500/-
2. සි/ස. නවගන්නේගම වි.සේ.ස. සමිතිය	රු. 2,500/-
3. සි/ස. හලාවත වි.සේ.ස. සමිතිය	රු. 2,500/-
4. සි/ස. ආණමඩුව වි.සේ.ස. සමිතිය	රු. 2,500/-
5. සි/ස. මුත්දලම මදුරන්කුලිය වි.සේ.ස. සමිතිය	රු. 2,500/-

(iv) සමිතියේ නම 2005 වසර තුළ වැය කළ මුදල

1. සි/ස. කරුවලගස්වැව වි.සේ.ස. සමිතිය	රු. 28,855/-
2. සි/ස. නවගන්නේගම වි.සේ.ස. සමිතිය	රු. 35,000/-
3. සි/ස. හලාවත වි.සේ.ස. සමිතිය	රු. 42,750/-
4. සි/ස. ආණමඩුව වි.සේ.ස. සමිතිය	රු. 40,900/-
5. සි/ස. මුත්දලම මදුරන්කුලිය වි.සේ.ස. සමිතිය	රු. 64,000/-

(v) සමිති කීපයක වාර්ෂික ගිණුම් පරීක්ෂණ පමා වී ඇත.

(vi) සි/ස. පුත්තලම වි.සේ.ස. සමිතිය 2000. 12. 21 දක්වා විගණනය කර ඇත. සි/ස. නවගන්නේගම වි.සේ.ස. සමිතිය 2001 වසර දක්වා විගණනය කර ඇත.

(ඇ) (i) නැත. 1972 අංක 05 දරන සමුපකාර සමිති පනතේ 61 වගන්තියට අනුව පනවන ලද 1973 සමුපකාර රීති 48 යටතේ වෙළඳ භාණ්ඩ නොවන වත්කම් මිලදී ගැනීමේ දී අනුගමනය කළ යුතු ක්‍රියා පිළිවෙත නියම කර ඇත. ඒ අනුව, සියලු සමිති කටයුතු කරනු ලැබේ.

(ii) අදාළ නොවේ.

(ඉ) අදාළ නොවේ.

පාර්ලිමේන්තුවේ රැස්වීම්

பாராளுமன்ற அமர்வு

SITTINGS OF THE PARLIAMENT

ගරු අනුර ප්‍රියදර්ශන යාපා මහතා

(மாண்புமிகு அநுர பிரியதர்ஷன யாப்பா)

(The Hon. Anura Priyadharshana Yapa)

ගරු කථානායකතුමනි, සභානායකතුමා වෙනුවෙන් පහත සඳහන් යෝජනාව මා ඉදිරිපත් කරනවා.

“ස්ථාවර නියෝග 7හි විධිවිධානවල සහ 2006. 01. 17 වැනි දින පාර්ලිමේන්තුව විසින් සම්මත කරන ලද යෝජනාවේ කුමක් සඳහන්ව තිබුණද අද දින රැස්වීම් පැවැත්වෙන කාල වේලා පු. හා. 9.30 සිට අ. හා. 4.00 දක්වා විය යුතුය. අ. හා. 4.00ට කථානායකතුමා ප්‍රශ්නය නොවිමසා පාර්ලිමේන්තුව කල් තැබිය යුතුය”

ප්‍රශ්නය විමසන ලදී. සභා සම්මත විය

வினா விடுக்கப்பட்டது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

කල්තැබීම ஒத்திவைப்பு ADJOURNMENT

ගරු අනුර ප්‍රියදර්ශන යාපා මහතා

(மாண்புமிகு அநுர பிரியதர்ஷன யாப்பா)

(The Hon. Anura Priyadarshana Yapa)

ගරු කථානායකතුමනි, “පාර්ලිමේන්තුව දැන් කල් තැබිය යුතුය” යි මා යෝජනා කරනවා.

ප්‍රශ්නය සභානිමුඛ කරන ලදී.

வினா எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Question proposed.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

ශ්‍රී ලංකාවේ උතුරු නැගෙනහිර දෙමළ ජනතාවට බලපාන සාම ක්‍රියා දාමය සහ වර්තමාන තත්ත්වය පිළිබඳ කල් තැබීමේ යෝජනාව ඉදිරිපත් කරන්නේ ගරු ආර්. සම්පත්දත් මන්ත්‍රීතුමා. ප.ව. 4.00 දක්වා මෙම විවාදය තිබෙනවා. දිවා ආහාරය සඳහා විවේකයක් නොමැත. බොහෝම ස්තූතියි. ගරු ආර්. සම්පත්දත් මන්ත්‍රීතුමා.

**සාම ක්‍රියාවලිය සහ උතුරු නැගෙනහිර දෙමළ සිවිල්
ජනතාව පිළිබඳ වත්මන් තත්ත්වය**

சமாதான நடவடிக்கைகளும் வடக்கு - கிழக்கு தமிழ் மக்கள்

தொடர்பான தற்போதைய நிலைமைகளும்

PEACE PROCESS AND CURRENT SITUATION PERTAINING TO
TAMIL CIVILIAN POPULATION IN THE NORTH-EAST

[ප්‍ර. හ. 948]

ගරු ආර්. සම්පත්දත් මහතා

(மாண்புமிகு ஆர். சம்பந்தன்)

(The Hon. R. Sampanthan)

Mr. Speaker, I have given notice and accordingly move the following Adjournment Motion.

“That the Parliament do adjourn today to discuss the following matter of urgent public importance

‘The peace process and the current situation pertaining to the Tamil civilian population in the North-East of Sri Lanka.’”

The matter which has caused the most utmost agitation in recent times in the minds of all who very much wish the peace process to succeed has been the efforts at dismantling the merger of the Northern and the Eastern Provinces. This development was in consequence of three petitions filed in the Supreme Court on the 11th of July, 2006, by certain persons who in my submission do not fall within the category of historical inhabitants of either the Northern or the Eastern Provinces, alleging a violation of their fundamental rights.

It is relevant, Sir, to mention at this point that President Chandrika Bandaranaike Kumaratunga had on 10th November, 2005 made an Order under Section 37(2)(b) of the Provincial Councils Act, No. 42 of 1987, and published in Gazette Extraordinary No. 1420/27 of 23rd November, 2005 postponing the date for the holding of the poll in regard to whether the two provinces, the Northern and Eastern

Provinces, should be administered together or not, to 16th November, 2006 in the Eastern Province and to 5th December 2006 in the Northern Province. This postponement by President Chandrika Bandaranaike Kumaratunga was the twenty sixth postponement over a period of 18 years commencing in 1988 and ending in 2006, starting with President J.R. Jayewardene and subsequently effected by Presidents R. Premadasa, D. B. Wijetunga and Chandrika Bandaranaike Kumaratunga. During the several postponements effected by the President Chandrika Bandaranaike Kumaratunga commencing 1994 and expiring 2005, over a period of 11 years, the present President Mahinda Rajapaksa was either a Minister or the Prime Minister in the Chandrika Bandaranaike Kumaratunga Government, and therefore, accepted the validity of the said several postponements effected by the President Chandrika Bandaranaike Kumaratunga as Executive President.

The Supreme Court delivered its judgment on 16th October, 2006. The court held that the purported amendment of the Section 37 (1) (b) of the Provincial Councils Act by the President J. R. Jayewardene by an Emergency Regulation was invalid and consequently the Proclamation made by the President on 8th September, 1988 constituting the Northern and Eastern Provinces as one unit was invalid. I have, Sir, dealt with this matter fully in the course of the statement made by me in Parliament on 7th November, 2006.

While we respectfully disagree with the view taken by the Supreme Court based upon a procedural flaw, it is difficult to comprehend that this so-called procedural flaw was discovered only after a period of eighteen years and after several successive Presidents had during this period acted in pursuance of the Proclamation made by President J. R. Jayewardene in 1988.

It would, Sir, be relevant to be reminded that but for the order delivered by the Supreme Court on 16th October 2006, President Mahinda Rajapaksa would have been required to make a determination on whether the poll should be held or postponed by November, 2006 and given the condition in the Indo-Lanka Accord that, “All persons who have been displaced due to ethnic violence or other reasons will have a right to vote in such referendum (poll); necessary conditions to enable them to return to areas from where they were displaced will be created.” And in view of this condition not having been fulfilled; it being well-known that hundreds of thousands of displaced Tamil civilians, particularly from the Eastern Province, had not returned to the areas from where they were displaced and conditions not having been created for their return; and over 250,000 Tamil-speaking civilians largely from the Eastern Province having been displaced in 2006, no referendum or poll could have been held in terms of the said Indo-Lanka Accord and in the face of the said reality President Mahinda Rajapaksa would have had no alternative but to postpone the date for the holding of the referendum or poll for a further date. The only other alternative would have been for President

Mahinda Rajapaksa to defy the Indo-Lanka Accord, an international treaty, by which he is bound as the Executive President of Sri Lanka. It has to be pointed out, Sir, with respect that the judgment of the Supreme Court has had the effect of saving President Mahinda Rajapaksa from this predicament.

The Governor of the North-East Provincial Council was one of the respondents in the said petition. It would be pertinent, Sir, to quote what he stated in the said judicial proceedings. I quote from the affidavit dated 31st August, 2006 filed by him in court. In paragraph 03 it states:

- “(a) the petitioner has contravened the rules of your Lordship’s court by failing to cite the necessary parties to this application;
- (b) that your Lordship’s court is precluded from granting the relief against His Excellency the President, as His Excellency the President cannot be made a party to this application in terms of Article 35 (1) of the Constitution;
- (c) that the petitioner’s application is time barred;
- (d) that the petitioner is guilty of laches;
- (e) that the petitioner is guilty of acquiescence in the subject matter of this application and / or is guilty of inaction and / or lack of diligence”.

These averments were made, Sir, by the Governor in the affidavit he filed in the Supreme Court because the petitioner had made his application after 18 years from the date of the purported infringement, the time limit for such complaints being, in terms of the Constitution, within one month of the date of such infringement.

Further, Sir, the historical inhabitants of the Eastern Province, the vital stakeholders, not having been made respondents in the said proceedings, the case of the vital stakeholders would not have been presented to court. It needs to be pointed out that their application to intervene was also refused by the court. I have dealt with this matter fully, Sir, in the Statement made by me in Parliament on 7th November, 2006.

I further quote Sir, from the affidavit of the Governor. In para 09 it states:

“I am advised to state and therefore I state that the said regulation made by President J.R. Jayewardene under Section 5 of the Public Security Ordinance had the legal effect of amending / modifying Section 37 (1) (b) of the Provincial Councils Act, No. 42 of 1987.”

Further, para 21 states, I quote:

“I further state that in the said circumstances, the fundamental rights of the petitioner enshrined in Article 12(1) of the Constitution have not been violated”

He continues to state, Sir, in paragraph 34, I quote:

“I am advised to state and I state as follows :-

- (a) that the petitioner’s application is time barred,
- (b) that the petitioner’s application is misconceived in law,

- (c) that the petitioner’s application does not conform with the rules of the Supreme Court,
- (d) that the petitioner has failed to establish any infringement of the fundamental rights guaranteed by Article 12(1) of the Constitution; and
- (e) that in the circumstances the petitioner is not entitled to any of the relief as prayed for.”

The above, Sir, reflects the position taken up by the Governor of the North Eastern Province and therefore, by the Government of Sri Lanka in the Supreme Court. If the above was the position taken up by the Government of Sri Lanka through the Governor of the North Eastern Province in court, is it not obligatory on the part of Government to sustain that position? The court does not and indeed cannot prohibit the merger. It merely states that a certain step taken by President J. R. Jayewardene was defective and therefore invalid.

It must be submitted, Sir, here, there is a very popular belief among some ill-informed people that the Supreme Court held that there could be no merger. The Supreme Court did not hold any such thing. The Supreme Court merely held that the procedure adopted by President Jayewardene to effect the merger, was defective. We therefore, submit, Sir, that it is obligatory on the part of the Government to cure that defect. If the Government does not do so, it can only mean that the Government is using the judgment of the Court as an excuse to avoid fulfilling its obligation. It is relevant, Sir, to examine the official reaction to the judgment of the Court. The “Daily Mirror” of 17th October 2006, the day after the judgment, reported that several ministers had at the Government Parliamentary group meeting stated that they were unhappy with the judgment. Amongst them were, the Minister of Trade, Commerce, Consumer Affairs and Marketing Development and Minister of Highways and Chief Government Whip, the Hon. Jeyaraj Fernandopulle, the Minister of Foreign Affairs and Minister of Ports and Aviation, the Hon. Mangala Samaraweera, the Minister of Constitutional Affairs and National Integration, the Hon. Dew Gunasekara, the Minister of Healthcare and Nutrition and Leader of the House of Parliament, the Hon. Nimal Siripala de Silva and the Minister of Public Administration and Home Affairs, the Hon. Sarath Amunugama. I have not the slightest doubt that many other Hon. Ministers and Members of Parliament were of the same view. In a significant statement in Parliament on 19th October, 2006, the Leader of the Sri Lanka Muslim Congress, the Hon. Rauff Hakeem stated that-

I quote:

“..it certainly would be too naïve to assume that Muslims would be overjoyed..”

That is regarding the de-merger of the Northern and Eastern Provinces.

“... knowing fully well the timing and the implications of this Judgement.”

The Hon. Rauff Hakeem further said; I quote:

“We cannot be naïve so as to ignore the sentiments of our Tamil brothers.”

[ගරු ආර්. සම්පත්දත් මහතා]

The Hon. Rauff Hakeem Sir, also emphasized:

“Of particular significance is the need to address the Muslim dimension in a permanently merged Northern and Eastern Province.”

That was a statement, Sir, made in this House on behalf of the Muslim people by the Leader of the Muslim Congress, the Hon. Rauff Hakeem.

This dimension, Sir, the Hon. Rauff Hakeem referred to, is the legitimate aspirations of our Muslim brethren which I have not the slightest doubt, the Tamil people and those representing them including the LTTE, fully comprehend and will accept.

It would be relevant, Sir, for me to examine the views expressed by the international community. The Co-Chairs of the Tokyo Donor Conference representing a group of 58 donor countries and consisting of Norway, the European Union, the USA and Japan have expressed their views on 12th September, 2006 at their meeting in Brussels before the judgment and the Co-Chairs have stated, Sir, I quote:

“There should be no change to the specific arrangements for the North and East which could endanger the achievement of peace. The legitimate interests and aspirations of all communities, including the Tamil, Muslim and Sinhala communities must be accommodated as part of a political settlement.”

The Co-Chairs issued yet another statement after their meeting in Washington D.C on 21st November, 2006 after the judgment which I now wish to quote, Sir.

“At the same time the specific arrangements for the North and East should not be disturbed as they are fundamental to continuing the dialogue to achieve an agreement. The legitimate interests and aspirations of the communities, including the Tamil, Muslim and the Sinhala communities must be accommodated as part of a political settlement.”

That has been, Sir, the views expressed by the Co-Chairs both before the judgment and after the judgment. The Co-Chairs of 58 donor countries; consisting of as I mentioned before, Norway, the USA, the European Union and Japan, being responsible members of the international community who were involved in the peace process of Sri Lanka, have realized the importance of sustaining the merged North-East until such time as there is a final political settlement through negotiations, through dialogue and the Co-Chairs have in no uncertain terms expressed that view both prior to the judgment and after the judgment. Our neighbour, Sir, and regional power India has been very much in touch with the President and the Government of Sri Lanka on this issue both at New Delhi and during the Non-aligned Summit at Cuba in September, 2006. It was the Indo-Lanka Accord of 29th July, 1987 which brought about the merger of the Northern and Eastern Provinces as one unit on the basis of the historical, incontrovertible reality that the Northern and Eastern Provinces were the areas of historical habitation of the Tamil-speaking people. New Delhi has expressed its strong commitment to the provisions of the Indo-Lanka

Accord. We were informed by high officials in New Delhi on 21st September, 2006 that the Sri Lankan Government had assured the continuance of the existing arrangement at the meeting between the Hon. Prime Minister of India and the President of Sri Lanka at Havana in Cuba in September, 2006.

A delegation of the ITAK - Illankai Tamil Arasu Kadchi - met with the Hon. Prime Minister Manmohan Singh on 22nd December, 2006 at his office in New Delhi. We told the Hon. Prime Minister that the merger of the North-East was the cornerstone of the peace process and that the peace process would crumble unless the merger was sustained. The Hon. Prime Minister Manmohan Singh was in complete agreement with that view and unambiguously reiterated to us, India's commitment to the restoration of the *status quo ante* of the merged North-East, as per the Indo-Lanka Accord.

Following the judgment of the Supreme Court, Sir, the Hon. G.G. Ponnambalam MP, on behalf of the ITAK made a statement in Parliament on 19th October, 2006 setting out our initial reaction and sought a response from the Government. The Hon. Prime Minister made a statement in Parliament on the merger of the North-East Provinces on 7th November, 2006. The Hon. Prime Minister in the course of that statement did not shut the door. He outlined several options that were available to the Government. In fact, I requested the Hon. Prime Minister to kindly send me an English translation of the Statement he made in Parliament. He was very kind enough to do so and I wish to quote from that translation, which the Hon. Prime Minister sent me. I will refer to one of the options in the Hon. Prime Minister's Statement.

“The moving of a Bill and passing the same in Parliament, under Article 154A. (3) of the Constitution for the purpose of laying down necessary criteria and formulating legal provisions to integrate two or three adjoining provinces as a single administrative unit, to decide on a structure whether the integration of the said provinces should be continued with or whether the said provinces should remain as separate administrative units.”

This option suggested by the Hon. Prime Minister in the course of the Statement made by him in Parliament on 7th November, 2006 is akin to the provisions of Section 37 of the Provincial Councils Act, subject to whatever modifications. The Hon. Prime Minister has thereby, on the basis of this Statement, accepted that the Government can take corrective action.

Sir, on the same date, 7th November 2006, I made a comprehensive statement in Parliament on behalf of the ITAK, tracing the history and justification for the merger, stating our views on the proceedings before the court and urging the Government to take necessary corrective action to restore the *status quo ante* pertaining to the merger.

On 16th November, 2006 a delegation of the Illankai Tamil Arasu Kadchi, on the invitation of the President, met with him. Matters pertaining to the merger of the North-East Provinces were discussed. After the said meeting, the

ITAK met with the Hon. Ranil Wickremasinghe, Leader of the Opposition. Consistent with the position taken by his party since the announcement of the court judgment, the Hon. Ranil Wickremasinghe assured us that his party would extend to any legislative measure to validly restore the *status quo ante* pertaining to the merger, the fullest support.

Subsequently, on 20th November, 2006, I wrote to President Mahinda Rajapaksa and I would seek your permission, Sir, to read that letter to this House.

It states, I quote:

“Your Excellency,

Merger of the North-East Province

I refer to the discussion we had with you on the 16th instant in regard to the above.

You will appreciate that this the most basic issue in the evolution of a negotiated political solution to the Tamil question.

We impressed upon you that the Northern and Eastern Provinces were constituted as one unit, on the fundamental and incontrovertible basis, that the said provinces were the areas of historical habitation of the Tamil speaking people.

This fact was accepted in the Indo- Sri Lanka Agreement signed by Shri Rajiv Gandhi, Prime Minister of India and Mr. J. R. Jayewardene, President of Sri Lanka on 29th July 1987. This we submit is an international treaty which Sri Lanka is bound to honour and implement.

Under the 13th Amendment to the Constitution and the Provincial Councils Act, President J. R. Jayewardene had constituted the two provinces as one unit.

After the constitution of the two provinces as one unit, he provided for the poll to determine whether the said two provinces should continue as one unit or be separate.

The date for the poll has been extended by President R. Premadasa, D. B. Wijetunga and Chandrika Bandaranaike Kumaratunga for over a period of 18 years. Three successive Presidents have thereby accepted the constitution of the Northern and Eastern Provinces as one unit by President J. R. Jayewardene. They thereby honoured and implemented the Indo-Sri Lanka Agreement signed between the Heads of two States.

The Supreme Court has held that the amendment of the Provincial Councils Act by President J. R. Jayewardene, by an Emergency Regulation is invalid, and therefore of no effect in law and that consequently the proclamation pertaining to the constitution of the two Provinces as one unit is invalid.

The Supreme Court has not held that the provisions of the Indo-Sri Lanka Agreement or the legal provisions pertaining to the constitution of the two provinces as one unit are invalid. It only questions the procedure adopted by President J. R. Jayewardene to constitute the two Provinces as one unit.

You told us that you had instructed the Attorney-General to make submissions to Court to prevent the dismantling of the North-East as one unit and that you were not happy with the decision of the Court.

We urged you to take necessary corrective steps to constitute the Northern and Eastern Provinces as one unit, so as to remove the defect pointed out in the judgment of the Court. This also becomes necessary considering that no appeal is available from the said judgment.

We also pointed out to you that any poll in the Northern or Eastern Province to determine whether the two provinces should be one unit or be separate, can only take place when there is in existence a North-East Province, constituted as one unit, and in accordance with the provisions of the Indo-Sri Lanka Agreement.

We also pointed out to you, that you could without difficulty muster the required support in Parliament to cure the defect pointed out in the judgment of the Court. Since meeting with you, we have met with Hon. Ranil Wickremasinghe, MP, Leader of the Opposition who has assured us that his party would extend to any such legislative measure to validly restore the Status Quo Ante, the fullest support. Many other parties will extend to you the fullest support. You will definitely receive overwhelming support, to have the required legislative measure enacted.”

ගරු එච්. ආර්. මිත්‍රපාල මහතා (වෙළෙඳ හා වාණිජ කටයුතු නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு எச். ஆர். மித்திரபால - வர்த்தக, வாணிப அலுவல்கள் பிரதி அமைச்சர்)

(The Hon. H. R. Mithrapala - Deputy Minister of Trade and Commerce)

Hon. Member, are you agreeable to hold a Referendum?

ගරු ආර්. සම්පන්තන් මහතා

(மாண்புமிகு ஆர். சம்பந்தன்)

(The Hon. R. Sampanthan)

After I finish my speech, I will certainly respond to any question you raise.

ගරු එච්. ආර්. මිත්‍රපාල මහතා

(மாண்புமிகு எச். ஆர். மித்திரபால)

(The Hon. H. R. Mithrapala)

I asked for a clarification.

ගරු ආර්. සම්පන්තන් මහතා

(மாண்புமிகு ஆர். சம்பந்தன்)

(The Hon. R. Sampanthan)

I will be dealing with that matter as I go on. Sir, I further quote from my letter to the President:

“ We also need to point out that the constitution of the Northern and Eastern Provinces as one unit, relates to the basic fundamental rights of the Tamil speaking peoples, and is also intended to attenuate the injustice meted out to the Tamil speaking peoples in the Eastern Province, by the Sri Lankan State, since Independence. This basic fundamental right cannot be set at naught by any reference to Tamil militancy. It must not be forgotten that such an arrangement was contemplated even in the Bandaranaike-Chelvanayakam Pact of 1957, long before the birth of Tamil militancy.

Any effort to use the technical flaw referred to in the judgment of the Court, to dismantle the constitution of the North-East as one unit, in accordance with the provisions of the Indo-Sri Lanka Agreement, would only mean that the Tamil speaking people are being denied a basic fundamental right recognized by the Indo-Sri Lanka Agreement; that the Indo-Sri Lanka Agreement itself is being disregarded; that the unjust gains brought about by the Sri Lankan State since independence in the Eastern Province, so as to disproportionately benefit the Sinhala people is sought to be retained, and that the Government is not concerned about the Tamils concluding that they have once again been cheated. It is my duty to point out that such an unjust course of action cannot bring about peace.

[ගරු ආර්. සම්පත්දත් මහතා]

I appeal to you to do the correct thing, by taking corrective action to restore the Status Quo Ante pertaining to the constitution of the Northern and Eastern Provinces as one unit, and thereby honour and implement the Indo-Sri Lanka Agreement.

I look forward to hearing from you in regard to your decision. ”

I have received an acknowledgement from His Excellency the President to my letter, but he has not responded to the contents of my letter. We urged, Sir, in that letter that corrective action be taken to restore the *status quo ante* pertaining to the constitution of the Northern and the Eastern Provinces as one unit and thereby honour and implement the Indo-Lanka Accord. As I said before, we received an acknowledgement.

More recently, Sir, the Hon. Dilan Perera, Deputy Minister of Justice and Law Reforms, in a statement to the ‘*Virakesari*’, the Tamil newspaper, referred to deficiencies in the Sri Lankan Constitution, which were an impediment to the resolution of the national question. He also stated that the bifurcation of the North-East had retarded the prospect of a resolution to the national question. He further stated that if political decisions were continuously reversed by the court, the Tamil people would begin to regard the court as belonging only to the Sinhalese people. This is what the Hon. Dilan Perera has said in an interview to the ‘*Virakesari*’. Tragically, Sir, the Tamil-speaking people strongly feel that way because the five-judge bench in the de-merger issue comprised entirely of judges who were from the Sinhala community. Given the strong ethnic dimension of the issue before the court and the sensitive issue of the rights of Tamil-speaking historical inhabitants, a court reflective of ethnic pluralism would have been free of such suspicion.

Even more tragically, Sir, three of the judges who heard the de-merger issue also constituted the Court in the case pertaining to the P-TOMS, the Post-Tsunami Operational Management Structure. That matter also related to tsunami reconstruction in the predominantly Tamil-speaking North-East. It is well known that this arrangement too was struck down by the Court and yet another opportunity to get the peace process back on track was lost in that way.

I remember, Sir, the Hon. Maithripala Sirisena, who was then the Leader of the House, wanted to table in Parliament the MoU for the establishment of the Post-Tsunami Operational Management Structure, the P-TOMS arrangement and there were Hon. Members in this House who tried to manhandle him; physically prevent him from doing that. But despite that, the Hon. Maithripala Sirisena tabled that MoU in Parliament. If there was a vote taken on that in Parliament, I have not the slightest doubt, that that would have been passed by Parliament by a two-thirds majority, not by a simple majority, but by a two-thirds majority. The Government of that time, when Mrs. Chandrika Bandaranaike Kumaratunga was the President

and the incumbent President Mahinda Rajapaksa was the Prime Minister, the UNP and many of us, the minority parties, would have supported that and it would have been passed in Parliament by a two-thirds majority. President Mahinda Rajapaksa himself would have supported that in Parliament on that day because that was his Government’s decision and the MoU was brought before Parliament and tabled in Parliament in terms of a decision of his Government.

Sir, in Aceh in Indonesia, the opportunity afforded by the tsunami has helped forge a political settlement between the Indonesian Government and the rebels in Aceh. And today there is peace in Aceh. If the P-TOMS arrangement had not been struck down on a petition filed in the Supreme Court and had been implemented, the country would not be in the dire crisis in which it is today.

It is absolutely imperative, Sir, that the persons who opposed the P-TOMS Agreement clearly understand that. That is, had the P-TOMS Agreement been implemented and the post-tsunami operational work commenced, this country would never have gone into a situation of further conflict and war.

President Mahinda Rajapaksa has talked of a Referendum as a means of deciding whether the North and East could be merged. Sir, it is necessary to point out that the policy document presented to the country before the Presidential Election, the “Mahinda Chintana”, though it contained reference to various aspects of the North-East conflict, did not contain any reference to the dismantling of the North-East merger.

The two Agreements signed by the Presidential Candidate Mahinda Rajapaksa with the JVP and the JHU did not contain any reference to the dismantling of the North-East merger, thought the Agreements substantially related to the North-East question. The North-East merger existed at the time of the Presidential Election.

It is clear, Mr. Speaker, that President Mahinda Rajapaksa did not obtain a mandate from the country for the dismantling of the North-East merger. The country could have well taken the view that it would be a very unwise step. It is my contention that a well informed country would have taken that view.

It must be pointed out, Sir, that President Chandrika Bandaranaike Kumaratunga, who wholeheartedly supported the Indo-Lanka Accord, polled 62.28 per cent of the vote at the Presidential Election in November, 1994. President Chandrika Bandaranaike Kumaratunga, who continued with the North-East merger, polled 51.12 per cent of the vote at the Presidential Election in December, 1999. As pointed out by me earlier, Sir, President Mahinda Rajapaksa was a Minister and thereafter Prime Minister in the Governments of President Chandrika Bandaranaike Kumaratunga and accepted the policies of the said Governments.

President Mahinda Rajapaksa, Sir, polled 50.29 per cent of the vote at the Presidential Election in November, 2005. Though the Tamil people largely did not vote at the Presidential Election in November, 2005, President Mahinda Rajapaksa did not win in any one of the electoral districts in the North-East. He polled less than his rival in the Jaffna and the Vanni Electoral Districts in the Northern Province, and less than his rival in each one of the districts - Batticaloa, Digamadulla and Trincomalee - in the Eastern Province. It cannot be claimed that President Mahinda Rajapaksa has a mandate from either the Northern Province or the Eastern Province, particularly in regard to matters related to the North-East. This, Sir, is the factual reality which, in the present circumstances, needs to be stated.

The Indo-Lanka Accord of 29th July, 1987 and the Provincial Councils Act, No. 42 of 1987, contemplate a Referendum to be held only where adjoining provinces have been constituted as one unit with one provincial council, one governor et cetera. The Indo-Lanka Accord further stipulates in paragraph 2.4 that "All persons who have been displaced due to ethnic violence, or other reasons will have the right to vote in such a referendum; Necessary conditions to enable them to return to areas from where they were displaced will be created." Hundreds of thousands of Tamil people continued to be displaced; the necessary conditions to enable them to return have not been created and with all the violence being unleashed against the Tamil people in the North-East presently, several tens of thousands more of Tamil people are continuing to be displaced. In these circumstances, a Referendum or any other electoral process in the present situation would be illegal, fraudulent and totally undemocratic.

We would strongly urge that the Government should not allow itself to be goaded by some of its alliance partners to take actions that would be against the long-term interests of this country. We strongly submit that the Government should not make the judgment of the court an excuse for embarking on a course of action that is fraught with frightfully harmful consequences.

The option outlined by the Hon. Prime Minister in his Statement on 7th November, 2006 and referred to by me earlier provides an opportunity. We would strongly urge the President and the Government to take corrective action as the judgment of the Supreme Court only outlines a procedural flaw in regard to the manner of the merger so as to restore the *status quo ante* pertaining to the merged North-East. Such a measure, we are certain, will have overwhelming support in this House.

It was the JVP, Sir, which mounted challenges against the P-TOMS arrangement and the North-East merger in court. Both these arrangements pertained to the North-East. The JVP contested the Local Authority elections in the Digamadulla and the Trincomalee Districts in the

Eastern Province on its own in 2006. An examination of the results of these elections would clearly indicate its dismal performance even in the Sinhala majority local authority areas, invariably ending up at the bottom of the list, not winning a single seat or winning just one seat and very rarely, I repeat, very rarely, two seats. It did not have any chance in the predominantly Tamil-speaking, Tamil or Muslim local authority areas. I wish to raise the question, Mr. Speaker, as to whom the JVP represents when it raises these extreme anti-minority positions that cause much harm, particularly to the Tamil-speaking people in the North-East? The JVP, Sir, had the audacity to aver in the petition filed in the Supreme Court on the merger issue that 62 per cent of the land area in the Trincomalee District and 72 per cent of the land area in the Ampara District are Sinhala majority areas, though the Sinhalese are only 25 per cent of the population in the Eastern Province, 33.62 per cent in the Trincomalee District and 37.64 per cent in the Ampara District.

Can the JVP explain to this country how the Sinhalese who in the Eastern Province were only 0.53 per cent in 1827, 4.66 per cent in 1881, 4.53 per cent in 1921 and 9.87 per cent in 1946, about which time the country attained Independence, came to exercise control over 62 per cent of the land area in the Trincomalee District and 72 per cent of the land area in the Ampara District? The JVP is obviously thinking that such an outrageous situation is perfectly justified and that the Sinhala position in the Eastern Province must get even stronger. It is such disproportionate, unreasonable and unjust claims that are the key factors motivating the bifurcation of the North-East, a determination in the crudest possible way to retain the unjust gains since the country attained Independence. Very clearly the intention is to convert the Eastern Province which is historically and traditionally a preponderantly majority Tamil-speaking area into a Sinhala majority area at the earliest. How can the Tamil-speaking people, Sir, Muslims and Tamils, who are 62 per cent of the population of the Ampara District have only 28 per cent of the land, while the Sinhalese who are 38 per cent have 72 per cent of the land? It is the question that needs to be answered, which the Tamils and the Muslims will answer in due course together.

I wish to make it perfectly clear, Sir, that my arguments are not advanced against the Sinhala people. As I have often stated in this House before, I have much affection for the Sinhala peasant who in my view is a very decent human being because I have mixed with them so freely and they have mixed with me so freely, that I know that the normal Sinhala peasant is a very decent human being. I do not want to be misunderstood as saying anything against the Sinhala people. But it is our duty as elected representatives of the Tamil-speaking people to ensure that the legitimate interests of the Tamil-speaking people who have never had equal treatment in this country are adequately safeguarded

[ගරු ආර්. සම්පන්දන් මහතා]

at least in the areas of their historical habitation, against the political machinations of those who want to promote Sinhala hegemony and supremacism in every part of the country. This is what, Sir, we find unacceptable and something that we possibly cannot condone.

The electoral verdicts at elections in the North-East since 1956, have clearly demonstrated the Tamil aspirations; they have overwhelmingly supported the Federal Party and after 1977 till 2004, the Tamil United Liberation Front. This has been so at the Parliamentary Elections in 2004 and the Local Authority Elections in 2006 in the Eastern Province, in the Trincomalee and Digamadulla Districts, which were contested on the ticket of the Federal Party. An examination of the results would clearly demonstrate the wish of the people. Local Authority elections were not held in the preponderantly Tamil Batticaloa District and the districts in the Northern Province.

At the District Development Council Elections in 1981, the last election held before the displacement of Tamils commenced in 1983, due to violence unleashed against them, the TULF won the elections in every district in the North-East; Jaffna, Mannar, Vavuniya, Mullaitivu, Trincomalee and Batticaloa other than Amparai. Since the formation of the Sri Lanka Muslim Congress, the Sri Lanka Muslim Congress has received substantial support of the Muslim people.

The electoral verdicts delivered in the North-East have consistently supported a North-Eastern Tamil linguistic region. This has been the cornerstone of any peaceful political resolution of the Tamil question. This is the accepted position of all Tamil political parties - every one of them.

Even the Bandaranaike-Chelvanayakam Pact of 1957 contemplated the concept of a Tamil linguistic region. If the Bandaranaike-Chelvanayakam Pact was implemented, a Tamil linguistic region would have become a reality in 1957. This, Sir, is intertwined with the dignity, personal security, and well being of the Tamil-speaking people. A compromise on this fundamental position will endanger the dignity, the security, and well being of the Tamil-speaking people particularly in the Eastern Province. The Tamil struggle in the past 50 years has been primarily to safeguard the interests of the Tamil-speaking people in the Eastern Province, who faced the danger of being devoured by Sinhala colonization in violation of the Bandaranaike-Chelvanayakam Pact of 1957 and the Dudley Senanayake-Chelvanayakam Pact of 1965, which were intended to terminate Sinhala colonization but which were not implemented and colonization continued. The Indo-Lanka Accord recognized this reality. Any effort to subvert the acceptance of that reality would destroy all prospects of a peaceful resolution.

Tamil civilians in the Eastern Province, are presently being specifically targeted through violence to weaken the Tamil people. The majority of those who have been displaced, amounting to over 250,000 in 2006 and those who have fled from the country to Tamil Nadu in South India also in 2006, amounting to over 16,000 are from the Eastern Province.

It is the failure of successive Governments, Sir, to respect the democratic verdicts of the Tamil people that has resulted in the conflict. It must not be forgotten that in this country only Tamils were victims of violence till about the late 1970's and early 1980's. For over three decades we, the Tamils were engaged in a peaceful non-violent democratic struggle, but did not achieve anything.

What happened to the Bandaranaike-Chelvanayakam Pact? What happened to the Dudley Senanayake-Chelvanayakam Pact? Did we ever raise a gun? Did we ever attack a Sinhalese person? Did we ever attack a Muslim person? Did we ever attack anybody? Were we not the only ones being attacked? Were the Members of Parliament who performed "*Sathyagraha*" at Galle Face Green in 1956 not attacked? Did they not bleed? Did they not come to Parliament with bleeding injuries? Were our people not massacred in all parts of the country? Were our people not taken in ships to Jaffna and Trincomalee? Do not talk of the LTTE and talk of violence as if you are all innocent babies or the only violence in this country has been the violence of the LTTE. LTTE was never created by us. LTTE was a phenomenon created by you, by the violence unleashed by you on the Tamil people. Please, do not forget that. But, we want all this violence to come to an end. We want all violence to come to an end and we want talks to take place and a solution to be taken place on the basis of talks. It must not be forgotten, Sir, that only the Tamils were the victims of violence till about the late 70s and early 80s. For over three decades the Tamils were engaged in a peaceful, non-violent democratic struggle but did not achieve anything. This is a fact that cannot be denied. The conflict cannot be resolved by subterfuge and devious deceptive processes; such action would only aggravate the conflict.

Sir, if governments can be established and governments can be changed on the basis of the Sinhala vote in the country, most parts of the country being Sinhala majority areas, why should not the Tamil-speaking vote determine the right to governance in the Tamil linguistic area in some adequate and durable way? The North and East are unquestionably predominantly Tamil-speaking contiguous areas. Every district in the North and the East has a Tamil-speaking majority. Why have you not respected our verdicts of 1956? Look at the results in 1956; in 1960 March; in 1960 July; in 1965; in 1970. We have overwhelmingly supported a federal solution. We never asked for separation. There was no violence on our side. Our election manifesto in 1970 clearly stated that we opposed separation. It is there

in the Parliament library. You can go and see it. We told the Tamil people, “Do not support separation; vote against any candidate who contests on a separatist ticket” and many of them lost their deposits. Is that not the truth? What did you do to bring about a solution to this country? Nothing! You only kept hammering us. I was in the *Sathyagraha* campaign in 1961. We were assaulted. We were locked up in Panagoda. We were the first occupants in the Panagoda Army camp before the Army went there. That was what happened to us and today you talk of LTTE violence. We do not support violence at all. We are against all forms of violence. We want all violence to come to an end - both on your side and our side and we want all the people to live in this country in terms of a respected dignified solution where we can live as brothers; as human beings. The cause of the conflict, Sir, not coming to an end, has been the refusal to recognize this reality.

We would urge, Sir, the Government to adopt a just and reasonable approach to resolve the national question in a manner acceptable to the Tamil-speaking people of the North-East. Efforts to destroy the Tamil struggle through a military action against the Tamil people, or to destroy Tamil solidarity through subversion and intrigue must inevitably fail.

Before I conclude Mr. Speaker, I want to make reference to a rather interesting article which has been written by Mr. B. Raman who was Additional Secretary in the Cabinet Secretariat of the Government of India at New Delhi and who is presently Director, Institute for Topical Studies, Chennai. He writes on behalf of the South Asia Analysis Group. What he says is very interesting because it is very thought provoking and thinkers and analysts who are watching the development in Sri Lanka are probably able to foresee where Sri Lanka is going or where the Tamils in Sri Lanka are being taken to. I place on record some of the paragraphs of Mr. Raman's article. He has talked about President Mahinda Rajapaksa pursuing a strategy for a dictated peace in an earlier article.

In this article which appeared in the ‘Daily Mirror’ of 09th January, 2007 Mr. B. Raman states, I quote:

“In pursuance of its strategy for a dictated peace, which will remove the Eastern Province from the control of the Tamils and ultimately convert it into a Sinhalese majority area.....”

This is exactly what I have been saying. He further states, I quote:

“..... through the resettlement of Sinhalese ex-servicemen and others, the Mahinda Rajapaksa Government has already initiated a number of steps by taking advantage of the silence of the international community, including India, on its policy of using its Air Force, heavy artillery and forced starvation to force the Tamils into submission.”

He goes on to state, I quote:

“The first batch of about 80 Sinhalese ex-servicemen for resettlement was brought to Trincomalee under Army protection on December 30. More are expected.”

Eighty ex-servicemen have already come for settlement in Trincomalee and more are to come. He goes on further to state, I quote:

“Not only Sinhalese extremist leaders, but also Buddhist monks have been associated with the plan for the dilution of the Tamil presence and influence in the Eastern Province.”

It will not stop at Trincomalee. It will go to Batticaloa. It will go to Ampara. We can be sure about that. I would like to know from some responsible person in Government whether this information is correct. A person who held the post of Additional Secretary in the Cabinet Secretariat in New Delhi in the Central Government has written an article where he says that on December 30th a batch of 80 Sinhalese ex-servicemen have already been brought to Trincomalee under army protection to be settled in Trincomalee. Is this correct, we would like to know? There was a time in 1983/1984 when you tried to settle ex-convicts in the Manaluru area, in the Weli Oya area to prevent the contiguity between the North and the East and we know what happened. Violence escalated. Now is this true? I would like before this Debate ends for somebody on behalf of the Government to kindly tell this House whether 80 Sinhalese ex-servicemen have been brought to Trincomalee on the 30th of December under army protection to be settled in Trincomalee? If it starts in Trincomalee, it will happen in Trincomalee, it will happen in Batticaloa, it will happen in Ampara and it will happen all over the Eastern Province. We can be sure about that.

He goes on to state further, I quote:

“The ultimate objective of Mr. Rajapaksa's advisers is to reduce the Sri Lankan Tamils to the status of the Red Indians (of Sri Lanka) kept confined to certain reserves as museum pieces. A more anti-Tamil group of hardline advisers Sri Lanka has not had since the Tamils rose in revolt in 1983.”

We are going to be like the Red Indians. According to Mr. Raman the Tamils of Sri Lanka who are a historic race with an ancient civilization, an ancient language and who have historically inhabited a certain area are going to be like museum pieces. I may not be living in that land. I may long be gone by the time that happens but those Red Indians are bound to be very dangerous people, that I am quite sure about.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

කරුණාකර නිශ්ශබ්ද වන්න ! කවුරු හෝ ගරු මන්ත්‍රීවරයකු මූලාසනය සඳහා ගරු රේඡුකා හේරත් මන්ත්‍රීතුමියගේ නම යෝජනා කරන්න.

ගරු පී. දයාරත්න මහතා

(மாண்புமிகு பி. தயாரத்ன)

(The Hon. P. Dayaratna)

“ගරු රේඡුකා හේරත් මන්ත්‍රීතුමිය දැන් මූලාසනය ගත යුතුය” යි මා යෝජනා කරනවා.

மரு. லக்ஷ்மன் கிரீனெல் மனா
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரீனெல்)
(The Hon. Lakshman Kiriella)

விசின் ஸ்பீசர் கரன் டீ.
ஆமோதித்தார்.
Seconded.

புறநாடு விசின் டீன் ஸா ஸிமென் டீ.
வினா விடுக்கப்பெற்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

தனது உட்குறியை உட்குறியாகவே டீன் டீன். மரு. ரேனுகா
தென் மனையே உட்குறியாகவே டீன்.

அதன் பிறகு, சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று அகலவே,
மாண்புமிகு (திருமதி) ரேனுகா டீனரத் அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon MR. SPEAKER left the Chair and THE HON. (MRS.)
RENUKA HERATH took the Chair.

மரு. டி. ஸிமென்ட் மனா
(மாண்புமிகு ஆர். சம்பந்தன்)
(The Hon. R. Sampanthan)

Commenting on the military situation Mr. Raman in the
course of his article refers to a statement made by
Lieutenant General Sarath Fonseka - that the operations in
Vakarai have been somewhat delayed on account of the bad
weather and so on. But Mr. Raman in his article states, I
quote ;

“A new consignment of arms and ammunitions from Pakistan
including artillery shells is expected shortly and once that arrives,
the offensive is expected to be stepped up.”

That is what he says. So, you see this is the situation in
which we are. Therefore, it is my duty Sir, once again to
appeal to the Government not to pursue this very dangerous
agenda. It is an agenda which will not succeed because it
is an immoral agenda, it is an unethical agenda being
practiced against the people who have long stood for a
peaceful, democratic, non-violent solution and only when
you started genocidal attacks against our people was there
retaliation by our youth. Prabhakaran in the course of his
Martyrs' Day Speech in November, 2005 said, “I am giving
you time. Please come up with a solution that will be
acceptable to my people, that will satisfy their legitimate
aspirations.” He said that one year ago. Have you come
up with any solution? What happened to the report of the
majority experts' committee that sat recently? I do not want
to go into that question because we were not involved in
that. But what happened to the report of that committee?
The JVP walked out, JHU threatened to tear it up and His
Excellency the President said, “We have nothing to do with
it.” The Hon. Minister of Mass Media and Information on
behalf of the Government said, “We have nothing to do with
it.”

மரு. டி. டி. மித்ராபால மனா
(மாண்புமிகு எச். ஆர். மித்திரபால)
(The Hon. H. R. Mithrapala)

Why did you reject the draft Constitution of 2000 ?

மரு. டி. ஸிமென்ட் மனா
(மாண்புமிகு ஆர். சம்பந்தன்)
(The Hon. R. Sampanthan)

We were prepared to fully support the 1995 Bill. We did
not reject it. There was no vote taken. You could not carry
it through. That was the reality. But we were prepared to
fully support the 1995 Bill which was never brought to
Parliament. So, Sir, please stop this bogus complaint about
the Tamils not being prepared to accept a solution. The
fact of the matter is that you have never been able to come
up with a solution. What happened when the Hon. Ranil
Wickremasinghe tried in 2002 and 2003? What happened?
The LTTE came up with some proposals for an ISGA. What
happened? Everything was sabotaged. Ministries were taken
over. The Parliament was dissolved. Now, the former
President says, “I made some tremendous mistakes. I should
never make those mistakes.” She is now crying about that.
What is the use of crying now? This is the reality. Then,
Madam Chairperson, I wish to say a few words briefly about
the current situation in the North and East. We are gravely
concerned, Sir, with the violence being unleashed against
our people. Even recently in Illuppaikadavai in Mannar
innocent Tamil civilians have been killed as a result of the
aerial bombings. I have got the list of persons who have
been killed. Sixteen persons in all and amongst them, a
child of one and a half years, children of four, five and
ten years and old people of 63 years, 59 years are there.
There are several injured persons including men, women
and children. Thirty six persons have been injured and have
been taken to hospital as a result of the aerial bombings.
Even the UN has referred to it. We know what happened at
Vakarai, Kathiraveli as a result of the heavy shelling on the
9th and 10th of December when on each one of those days
over 20 people were killed. And we know what happened
in the previous month, on the 8th of November, when as a
result of shelling over 40 people were killed. Bombing,
shelling is resulting daily in the death of people. Please
stop this. It will not take you anywhere.

I was recently told at a conference that some of the
security officials had with some European ambassadors, when
the ambassadors had talked about shelling and aerial
bombing in some of these areas a very senior army official
is supposed to have said that it cannot be avoided because
they have got to get rid of the LTTE. Then, one of the
ambassadors had asked a question, “Will you do this if the
people living in that area was Sinhalese and not Tamils.”
There was no answer. There was dead silence. Did you
bomb when the JVP was carrying on a revolt in several
parts of the country? Did you shell like this? We are making
an appeal to the Government. Kindly do not continue
killing our people in this way.

Recently, there have been killings of a number of people.
Three young civilians have been killed in Trincomalee just
a few days ago, innocent people. A young boy, Sir, by the
name of Jeyarajah Jeyadeepan, 23 years, another boy by
the name of Achchudan Sasitharan, 31 years and another

boy by the name of Niroshan Patrick, 19 years. One of these boys was due to go abroad in two days' time. There was some attack on some naval vehicle some distance away. Three young Tamils were picked up at different places. Two persons at Chelvanayakapuram and one person at Anpuvalipuram. They have been shot and the bodies were thrown on the place where the attack took place. Recently, there was an attack on an agricultural farm in Vavuniya. They went into the agricultural farm school and several students, boys and girls, were shot dead and several were injured. This is going on, Sir. This must stop. Our people are suffering without food in Vakara. I am told that there is not even food for one day. There are almost 14, 000 people still living in Vakara, Kathiraveli area. They have no food. I have spoken to the President sometimes, and the President has sometimes said to send food. The lorries have been sent back by the army. We have raised the matter in Parliament. We have written to the President. We would request the Members of the Government who are here to impress upon the Government that food must go immediately to Vakara. As far as Jaffna is concerned, 600,000 people are living there. I am told that there is scarcity of food there. The Hon. Premachandran spoke in Parliament yesterday about the cost of various food items in Jaffna. I believe some food has gone there through some traders recently. But that is not enough. Please do not use food as a weapon of war. Please do not use our people for your convenience; for your military convenience. We do not want to defend the LTTE. That is not part of our duty. You say that the LTTE is using people as a human shield.

පූජ්‍ය අතුරලියේ රතන ගිම්
(චණ. අත්තුරලියේ රතන ජේරර්)
(Ven. Athuraliye Rathana Thero)

Why do you never condemn the LTTE attacks?

ගරු ආර්. සම්පන්දන් මහතා
(மாண்புமிகு ஆர். சம்பந்தன்)
(The Hon. R. Sampanthan)

People have been living in that area for generations and centuries.

පූජ්‍ය අතුරලියේ රතන ගිම්
(චණ. අත්තුරලියේ රතන ජේරර්)
(Ven. Athuraliye Rathana Thero)

Hon. Member, you never condemn the LTTE. Why?
[Interruption.]

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர்)
(An Hon. Member)

You never condemn the army killing there- [Interruption.]

ගරු ආර්. සම්පන්දන් මහතා
(மாண்புமிகு ஆர். சம்பந்தன்)
(The Hon. R. Sampanthan)

No, please, let the Venerable Priest say what he wants to say. We do not support any violence. We condemn all violence.

පූජ්‍ය අතුරලියේ රතන ගිම්
(චණ. අත්තුරලියේ රතන ජේරර්)
(Ven. Athuraliye Rathana Thero)
That is very good.

ගරු ආර්. සම්පන්දන් මහතා
(மாண்புமிகு ஆர். சம்பந்தன்)
(The Hon. R. Sampanthan)
We have said that all the time.

පූජ්‍ය අතුරලියේ රතන ගිම්
(චණ. අත්තුරලියේ රතන ජේරර්)
(Ven. Athuraliye Rathana Thero)
We appreciate that.

ගරු ආර්. සම්පන්දන් මහතා
(மாண்புமிகு ஆர். சம்பந்தன்)
(The Hon. R. Sampanthan)

But when you go and bomb in Illuppaikadavai and kill innocent people, I am not saying that it must happen. But you must be able to understand why it is happening.

පූජ්‍ය අතුරලියේ රතන ගිම්
(චණ. අත්තුරලියේ රතන ජේරර්)
(Ven. Athuraliye Rathana Thero)
උප ජනාධිපති වුණොත් මොකද ?

ගරු ආර්. සම්පන්දන් මහතා
(மாண்புமிகு ஆர். சம்பந்தன்)
(The Hon. R. Sampanthan)

I am not saying that it must happen - [Interruption]

ගරු එච්. ආර්. මිත්‍රපාල මහතා
(மாண்புமிகு எச். ஆர். மித்திரபால)
(The Hon. H. R. Mithrapala)

Prabhakaran carries arms. Why do you not -
[Interruption.]

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர்)
(An Hon. Member)

That is because of you.

ගරු ආර්. සම්පන්දන් මහතා
(மாண்புமிகு ஆர். சம்பந்தன்)
(The Hon. R. Sampanthan)

You mean to lay down arms? [Interruption.]

ගරු එච්. ආර්. මිත්‍රපාල මහතා
(மாண்புமிகு எச். ஆர். மித்திரபால)
(The Hon. H. R. Mithrapala)

You failed to request. You make the same request from them. You are frightened. You are in the custody of the LTTE.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය

(තුලාසනාප්‍රධානියා උතුරුමුහුණේ අයුරු)

(The Presiding Member)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, කරුණාකර වාඩි වෙන්න.

ගරු ආර්. සම්පන්දන් මහතා

(මාණ්ඩුප්‍රධානියා උතුරු, පර්වතය)

(The Hon. R. Sampanthan)

Madam, I want to finish my speech. Then at least another Member can speak from our party. But I want to kindly say, I want to make a final appeal to the Government. Kindly do not persist in dishonouring the Indo-Lanka Accord. That is an international treaty which we are bound to observe. You are bound under international law to honour that treaty. Your failing to honour that treaty will have serious consequences. Please do not violate the fundamental rights of the Tamil-speaking people. Kindly honour that obligation. Kindly ensure that the *status quo ante* in regard to the merged North-East is restored as per the Indo-Sri Lanka agreement.

Kindly stop starving our people. Kindly stop killing our people, both in the LTTE controlled territory and the Government controlled territory. I am making a very humble and fervent appeal to you on behalf of our poor civilians. Our people are suffering. Do not make our people continue to suffer. We should not do this. I will never be a happy man if the Sinhalese people are suffering in the way in which the Tamils are suffering now. You all do not suffer. You do not know what suffering is. Please stop this suffering. Please do not compel our people to suffer any longer. Please send food both to Vakarai and to Jaffna and please stop killing our people.

Thank you, Madam.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය

(තුලාසනාප්‍රධානියා උතුරුමුහුණේ අයුරු)

(The Presiding Member)

ගරු සම්පන්දන් මන්ත්‍රීතුමා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද යෝජනාව ස්ථිර කරන්න.

ගරු මාවෙ සෝ. සේනාධිරාජා මහතා

(මාණ්ඩුප්‍රධානියා මාවෙ, සේනාධිරාජා)

(The Hon. Mavai S. Senathirajah)

Madam, I second the Motion submitted by the Hon. Sampanthan.

[ප්‍ර. සා. 11.19]

ගරු රෝහණ දිසානායක මහතා (මහාමාර්ග නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා සහ නාගරික සංවර්ධන හා ජල සම්පාදන නියෝජ්‍ය අමාත්‍ය)

(මාණ්ඩුප්‍රධානියා රෝහණ නිකායාය - බලාගාරයේ ප්‍රධානියා, බලාගාරයේ ප්‍රධානියා)

(The Hon. Rohana Dissanayake - Deputy Minister of Highways and Deputy Minister of Urban Development and Water Supply)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ රටේ සාම ක්‍රියාවලිය සහ උතුරු නැගෙනහිර වර්තමාන තත්ත්වය පිළිබඳව ගරු ආර්. සම්පන්දන් මන්ත්‍රීතුමා අද දවසේ ගෙනෙන ලද යෝජනාව සම්බන්ධයෙන් වචන කිහිපයක් කථා කරන්නට අවස්ථාව ලැබීම ගැන මා ඉතාමත් සතුටු වනවා. ගරු ආර්.

සම්පන්දන් මන්ත්‍රීතුමා පැයකින් විනාඩි 30ක්, එනම් විනාඩි 90ක කාලයක් මෙම උත්තරීතර සභාවේදී ඉතා දීර්ඝ දේශනයක් කළාය කියලා මා හිතනවා. ඒ දේශනය තුළ අපට දකින්නට ලැබුණේ, අභ්‍යන්තර ලැබුණේ උතුරේ වර්තමාන තත්ත්වය පිළිබඳවයි. එම කරුණු ගැන කථා කරන කොට අතිගරු ජනාධිපති මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමාගේ ජයග්‍රහණය සඳහා ජන වරමක් නොලැබුණු බව, ඒ වාගේම නිදහසින් පසුව උතුරු නැගෙනහිර මේ තත්ත්වය සම්පූර්ණයෙන්ම මේ රටේ සිංහල ජනතාව වග කිවයුතු බව පුන පුනා කියන්නට එතුමා අවකාශ උත්සාහයක් ගත්තායි කියලා මා කල්පනා කරනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, විශේෂයෙන්ම නිදහසින් පසුව ඇති වූ යුගය ගැන එතුමා කථා කළ නිසා, මාත් අවුරුදු 56ක්, 57ක් එහාට යනවා. නමුත් අප ඉපදිලාත් නැති කාලයේ මේ රටේ ඒ නිදහසේ යුගය ගැන කල්පනා කරන කොට, බණ්ඩාරනායක - වෙල්චනායගම් ගිවිසුම අති කළ යුගයේ දී මේ රටේ උතුරු නැගෙනහිර ප්‍රදේශවලින් ආපු උගත්, බුද්ධිමත් මන්ත්‍රීවරුන්, දේශපාලනඥයන් මේ රටේ ඇති මණ්ඩලවල එකතු වෙලා කටයුතු කරපු ආකාරය ගැන අප අහලා තිබෙනවා. විශේෂයෙන් දේවනායගම් මැතිතුමාත්, එක අවස්ථාවකදී තැපැල් හා විදුලි සංදේශ ඇමතිවරයෙකු වශයෙන් කටයුතු කරපු කුමාරසූරියර මැතිතුමා වැනි උදවිය මේ රටේ ඒ ඒ රජයන් සමඟ එකතු වෙලා කටයුතු කරපු ආකාරය අප අහලා තිබෙනවා. හැබැයි, ඔවුන් ගේ යුගයේදී ඔවුන් මේ රටට වැඩක් කරන්නට මේ රටට වැඩක් කරන්නට ගත් උත්සාහ පිළිබඳව අප සතුටු වනවා. විශේෂයෙන් එල්. ආර්. සේනානායක, ඩී. බී. ජයතිලක, පොන්නම්බලම් රාමනාදන්, අරුණවලම් රාමනාදන් වැනි උදවිය මේ රටේ නිදහස් සටනේදී අපත් එක්ක එකතු වෙලා මේ රටේ සමස්ත නිදහස් වෙනුවෙන් කටයුතු කරපු යුගය ගැන අප ඉතිහාස පොත් වලින් අහලා තිබෙනවා. ඒ ඉතිහාසය පිළිබඳව අප වරින් වර කථා කරලා තිබෙනවා. පසුගිය දශක පහක වාගේ කාලය දිනා බැලුවාම මේ රටේ බලයට පත් වුණු රජයක් මේ ප්‍රත්නය විසඳීම සඳහා, ඔවුන්ට ඉවෙන් මෙන් දැනුණු මේ ප්‍රශ්නය විසඳීම සඳහා නොයෙක් ක්‍රමවේදයන් අනුගමනය කර තිබෙන බව පෙනෙනවා. ඒ වාගේම නොයෙක් අවධිවල, නොයෙක් යුගවල අවශ්‍ය අවස්ථාවල දී රාජ්‍ය ප්‍රතිසංස්කරණයන් පවා සිද්ධ කරන්නට අපේ රටේ හිටපු අගමැතිවරු, රාජ්‍ය නායකයන් කටයුතු කර තිබෙනවා. මේ රටේ සංවර්ධන සභා ක්‍රමය ඇති වුණේ ඇයි? පළාත්සභා ක්‍රමය මේ රටේ ඇති කළේ ඇයි? ඒවා දකුණේ අපේ තිබුණ ප්‍රශ්නයක් නිසා ඇති කළ දේවල් නොවෙයි. අපේ රටේ පාලන ස්ථරවල යම් යම් වෙනස්කම් ඇති කරන්නට ඒ රජයන් කටයුතු කළේ විශේෂයෙන්ම මේ උතුරු නැගෙනහිර ප්‍රශ්නය පිළිබඳව ඉතාම සංවේදීව කල්පනා කර බැලීමෙන් පසුව ඒ ප්‍රදේශවල සිටින ජනතාවට යම් කිසි ආකාරයක සහනයක් සැලසීමටයි. ඔවුන්ගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, ඔවුන්ගේ පරමාධිපත්‍ය, මේ රටේ මිනිසුන් වශයෙන් දකුණේ සිටින දරුවාට ලැබෙන උරුමයත්, අයිතිවාසිකම් ඔවුන්ටත් ලබා දෙන්න තමයි එදා රජයන් ඒ කටයුතු ක්‍රියාත්මක කළේ. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, හැබැයි, මේ කොයි ආකාරයෙන් කටයුතු කළත් අප දැක්ක දේ තමයි එදා ඉතාම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීව කටයුතු කළ මන්ත්‍රීවරුන්, විශේෂයෙන්ම උඩ්ඩ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ වැනි පෙරමුණු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය උසස් කොට සැලකුවා වුවත්, අද දවසේ තමුන්නාන්සේලා, විශේෂයෙන් සම්පන්දන් මන්ත්‍රීතුමා නියෝජනය කරන කණ්ඩායම දිනා බැලුවාම අපට කියන්න කතාගාටුයි අවංකවම, ප්‍රභාකරන්ට යටපත් වුණු ජාතියක් බවට තමුන්නාන්සේලා පත් වි තිබෙන බව. [බාධා කිරීමක්] ඒක තමයි යථාර්ථය. ඒ ග්‍රහනයෙන් මිදෙන්නට තමුන්නාන්සේලා උත්සාහ කරනවා. නමුත් ඒක තමයි යථාර්ථය. සම්පන්දන් මන්ත්‍රීතුමනි, මා තව එක දෙයක් කියන්නම්.

මා එක අවස්ථාවක මාතලේ නගරාධිපතිවරයා වශයෙන් කටයුතු කළා. ඒ තමුන්නාන්සේලාගේ යාපනයේ හිටපු නගරාධිපතිතුමිය යෝග්‍යස්ථරන් මැතිනිය කොළඹ ඇවිල්ලා කරු ජයසූරිය නගරාධිපතිතුමාත් එක්ක නගරාධිපති සම්මේලනය පවත්වපු අවස්ථාවේ එතුමිය එදා හවස අප එක්ක පැහැදිලිව කිවවා, “මට එල්.ටී.ටී. සංවිධානයෙන් තර්ජන තිබෙනවා” කියා. ඒ විධියට පැහැදිලිව ප්‍රකාශ කරලා පසුව දා එතුමිය යාපනයේ නගර සභාවට ගියා. බෝම්බයක් පුපුරුවලා එතුමිය මරා දැමීම. එදා මා මාතලේ නගර සභාවේ නගරාධිපතිවරයා. එතුමිය යාපනය නගර සභාවේ නගරාධිපතිතුමිය. එදා එතුමිය පත් වෙලා සිටි තත්ත්වය පිළිබඳව අපත් එක්ක පැහැදිලිව කිවවා. එල්.ටී.ටී. සංවිධානයෙන් ඇති වෙලා තිබුණ තර්ජනය සම්බන්ධයෙන් එතුමිය අපත් එක්ක එදා ප්‍රකාශ කළා. තමුන්නාන්සේලා මොන දේ කථා කරන්න උත්සාහ කළත් යතාර්ථය එයයි. සෑම උගත් බුද්ධිමත් දේශපාලනඥයකුටම අද එල්.ටී.ටී. සංවිධානයෙන් තර්ජන ඇති වෙලා තිබෙනවා. සමස්ත දෙමළ සමාජයේ ඉන්න උසස් දාර්ශනිකයන්ට, වෛද්‍යවරුන්ට, විද්වතුන්ට අද එල්.ටී.ටී. සංවිධානයෙන් තර්ජන ඇති වෙලා තිබෙනවා. මොකද? හිතන්නාගේ තුවාලය වාගේ එල්.ටී.ටී.

සංවිධානයේ පැවැත්ම තිබෙන්නේ යුද්ධය මතයි. මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි. යුද්ධය තිබෙනවා නම් එය එල්ටීටීඊ සංවිධානයේ පැවැත්ම වශයෙන් අප කල්පනා කරනවා.

විශේෂයෙන් අප කියන්න ඕනෑ. 1952 ඇති කරපු පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලය ගැන. පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලය ඇති කරන කොට ඒකේ ශාලාවන් අරුණාවලම් ශාලාව, රාමනාදන් ශාලාව කියා නම් කර තිබෙනවා. සමහර විට විශ්වවිද්‍යාලයට යන හැම ශිෂ්‍යයකුම රැකියා වශයෙන් හඳුන්වනවා. හැබැයි, ඒ රැකියා ශිෂ්‍යාවෝ පවා පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ ඉස්සෙල්ලාම අරුණාවලම් ශාලාව වශයෙන් නම් කරන කොට, රාමනාදන් ශාලාව වශයෙන් නම් කරන කොට, මේ රට වෙනුවෙන් කටයුතු කරපු අය නම් කරන කොට ඒවා ඉවසා දරා ගෙන ඉන්න, ඒ පිළිබඳව ගරු කිරීමක් කරන්න පුරුදු වෙලා සිටියා.

අදත් සම්පන්නන් මන්ත්‍රීතුමා බොහෝ විට උත්සාහ කළා. අතිගරු මහින්ද රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමා පසු ගිය මැතිවරණයේදී ඡන්ද සියයට 50.2කින් ලබා ගත් ජයග්‍රහණය ජන වරමක් නොවේ කියන්න. උතුරු නැගෙනහිර දිස්ත්‍රික්කවල ඡන්ද බහුතරයක් විරුද්ධ පාක්ෂික ජනාධිපතිවරණ අපේක්ෂකයාට ලැබුණාය, ජනාධිපතිතුමාට ජන වරමක් ලැබුණේ නැහැයි කිව්වා. මා තමුන්නාන්සේගෙන් අහන්න කැමැතියි, අපේ අල්ලපු රට වන, තමුන්නාන්සේ මේ රට ගැන නිරන්තරයෙන් කරුණු කියන ඉන්දියාවේ මන්මෝහන් සිං අගමැතිතුමා, ඒ වාගේම සෝනියා ගාන්ධි නියෝජනය කරන කොංග්‍රස් පක්ෂය ඒ රටේ හැම ප්‍රාන්තයකින්ම, හැම දිස්ත්‍රික්කයකින්ම අද ජයග්‍රහණය ලබා තිබෙනවාද කියා. එහෙම නම් ඒ රටේ ආණ්ඩුවේ පරමාධිපත්‍යය ගැන තමුන්නාන්සේ කල්පනා කරන්නේ කොහොමද කියා මා තමුන්නාන්සේගෙන් අහන්න කැමැතියි. කොහොම වුණත් තමුන්නාන්සේ ඒවා ගැන කල්පනා කරන්න ඕනෑ. තමුන්නාන්සේ මේ රටේ එක දිස්ත්‍රික්කයක ජන වරමක් ගැනයි, කල්පනා කරන්නේ. තමුන්නාන්සේ කල්පනා කරන්න ඕනෑ. ඉන්දියාවේ එක් එක් ප්‍රාන්තවල තිබෙන ප්‍රාදේශීය දේශපාලන පක්ෂ ගැන, ඒවා ජයග්‍රහණය කරන ආකාරය හා ඒවා මධ්‍යම ආණ්ඩුවෙන් එක්ක කටයුතු කරන ආකාරය ගැන. ඒවා දිහා බැලුවාම එහෙම නම් අපටත් කියන්න පුළුවන්, යම් යම් අවස්ථාවල අපේ රටින් දකුණෙන් සමහර දිස්ත්‍රික්කවල විරුද්ධ පක්ෂ අපේක්ෂකයාත් ඡන්ද අරගෙන තිබෙන බව. තමුන් ජනාධිපතිවරණයේදී ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අනුකූලව සියයට 50 ඉක්මවා යනවා නම්, සියයට 50.2ක් ගන්නවා නම් ඒක තමයි, ජයග්‍රාහී අපේක්ෂකයාගේ ඉලක්කය වන්නේ. එතැනින් තමයි තීන්දු කරන්නේ. එතැන තමයි වැට. එතැනින් ඒක තීන්දු කළාම විරුද්ධ පාක්ෂිකයාටයි, සෑම දේශපාලන පක්ෂවලටයි, සැබෑ ලෙසම විධායක ජනාධිපතිවරයා එතුමායි. ඒ නිසා ඒ පරමාධිපත්‍යය ගැන කථා කරන කොට, එතුමාට ලැබුණු ජන වරම ගැන කථා කරන කොට, මා හිතන හැටියට අපට ඊට වඩා තර්ක කරන්න අවශ්‍ය නැහැ. ගරු සම්පන්නන් මන්ත්‍රීතුමනි, විශේෂයෙන්ම ඉන්දියාවේ තත්ත්වය ගැන තමුන්නාන්සේ කල්පනා කර බලන්න.

ගරු ආර්. සම්පන්න මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර ආර්. සම්පන්නන්)

(The Hon. R. Sampanthan)

From 1956, we have been giving certain verdicts. Our people have delivered certain verdicts. You do not respect those verdicts. When you do not respect those verdicts, you cannot expect us to do it.

ගරු රෝහන දිසානායක මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර රෝහණ නිසානායක)

(The Hon. Rohana Dissanayake)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මට බාධා කරන්න එපා.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මේ රටේ ජන වාර්ගික ප්‍රශ්නය පිළිබඳව කථා කරන විට මෙන්න මේ කාරණය පැවසිය යුතුයි. පසු ගිය දිනවල අප යාපනයට ගියා. අතිගරු ජනාධිපතිතුමාගේ උපදේශක බැසිල් රාජපක්ෂ මහත්මයාගේ සමඟ අප මඩකලපුවට ගියා. අප අම්පාරට ගියා. අප මොණරාගලට ගියා. ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ ප්‍රදේශවලට ගොස් එකම දිනයක් තුළදී ඒ ප්‍රදේශවල තිබෙන ප්‍රශ්න තේරුම් ගන්න අපට පුළුවන් වුණා. අප බොහෝ ස්ථානවලට ගියා; කෝවිල්වලට ගියා; යාපනයේ පුස්තකාලයට ගියා. ඒ ස්ථානවලට ගිහිල්ලා ඒ අදාළ රාජ්‍ය නියෝජිතයන් - නිලධාරීන් - සමඟ ඔවුන්ට බලපාන ප්‍රශ්න පිළිබඳව කථා කළා. භූමිතෙල් පිළිබඳ ගැටලුව

කථා කරන විට, “අපට වහාම භූමිතෙල් දෙන්න” කිව්වා. ඒ වාගේම ඒ ප්‍රදේශවලට නැව්වලින් ආහාර යවන්නත් අප කඩිනම් පියවර ගනිමින් සිටිනවා. මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, දැන් අද දවසේත් යුද හමුදාව, පොලීසිය, ඔසුසල සහ වෙනත් සමුදාකාර සමිති මගින් හය ලක්ෂ පනස් දහසක් වූ යාපනයේ ජනතාවට ටොන් ගණනට ඖෂධ යවන්න ජාතික සවිය වැඩ පිළිවෙළ යටතේ කටයුතු කර තිබෙනවා.

මෙහිදී විශේෂයෙන්ම මේ කාරණයක් පැහැදිලි කරන්න ඕනෑ. මේ උතුරු - නැගෙනහිර ප්‍රශ්නය පිළිබඳව කල්පනා කරන විට මේ පිළිබඳව සඳහන් නොකර බැහැ. 1976 දී වගේ - එදා - යාපනය දිස්ත්‍රික්කයේ නගරාධිපති වශයෙන් කටයුතු කළ දුරෙයිඅප්පා මහත්මයා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය නියෝජනය කළ නගරාධිපතිවරයෙක්. එතුමාට වෙඩි තියලා පටන් ගත් මේ සටන අවසානයේදී රවිරාජ් මන්ත්‍රීතුමා ඝාතනය කිරීම දක්වාම රැගෙන විත් තිබෙනවා. මා නගරාධිපති වෙලා සිටියදී එතුමා යාපනයේ නගරාධිපතිතුමා. එතුමා මාත් සමඟ පොද්ගලිකව කථා කර තිබෙනවා. එතුමාට එල්ටීටීඊ සංවිධානයෙන් තිබෙන තර්ජන පිළිබඳව එතුමා අප සමඟ කියා තිබෙනවා. තමුන්නාන්සේලා මේ සභාවේදී සමහර විට රටට ඇහෙන්න, පුවත් පත්වලට ඇසෙන්න නොයෙක් දේවල් කියන්න පුළුවන්. තමුන් තමුන්නාන්සේලාගේ හඳවනට තවටු කරලා අහන්න. තමුන්නාන්සේලා ජනතාවගේ ඡන්දයෙන් තේරී පත් වෙලා ආපු මහජන නියෝජිතයන් වශයෙන් අද ඔබතුමන්ලාගේ හිතට එකඟව ජනතාවට සේවය කරන්න අවස්ථාවක් නැහැ නේද? අද මේ වාගේ තත්ත්වයක් තමයි ඇති වෙලා තිබෙන්නේ.

ප්‍රභාකරන් නායක පත්‍රය, rebelsලාගේ - ඒ කැරලිකාරයන්ගේ - නායක පත්‍රය වෙනස් කරන්න මේ රටේ හිටපු ජනාධිපතිරු, මේ රටේ අගමැතිවරු පසු ගිය දශක කිහිපය තිස්සේම නොයෙක් ප්‍රතිසංස්කරණ, නොයෙක් ආණ්ඩු වෙනස් කිරීම් ආදී නොයෙක් දේවල් කරගෙන ඇවිත් තිබෙනවා. තමුන් මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මේ කැරලිකාරයන් මේ ප්‍රභාකරන්ගේ නායක පත්‍රය අද වන තුරු අංශු මාත්‍රයකින්වත් වෙනස් කර නැහැ. ඔවුන්ගේ ඉලක්කය සඳහා එදා සිට අද දක්වාම ඔවුන් ඒ ආකාරයෙන්ම ගමන් කරනවා.

ප්‍රභාකරවලින් මිය ගිය අය පිළිබඳව නොයෙක් නම් ඉදිරිපත් කරමින් අද ඔබතුමා කථා කළා. අද වාකරේ ප්‍රදේශයේ, නැගෙනහිර ප්‍රදේශයේ මිනිස් පලිහක් ඇති කරගෙන ඔවුන්ගේ ආරක්ෂාව සඳහා සටන් කරන එල්ටීටීඊ ත්‍රස්තවාදීන් පිළිබඳව තමුන්නාන්සේ මොනවාද කියන්නේ? බස්වල බෝම්බ තියලා ඉතාම මිළේවිජ විධියට දකුණේ අභියාසා, දුප්පත් පුළුළු මරා දමන මේ වැඩ කවුද කරන්නේ?

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමිය

(තුමාගේ මාතෘභාෂාවේ උපුටා ගැනීම)

(The Presiding Member)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාට වෙන් කර ඇති කාලය අවසානයයි.

ගරු රෝහන දිසානායක මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර රෝහණ නිසානායක)

(The Hon. Rohana Dissanayake)

කාන්තන්කඩ වගේ ස්ථානවල පල්ලියේ යාවඥා කරමින් සිටිද්දී මුස්ලිම් ජනතාව මරා දැමූ ආකාරය පිළිබඳව අපේ රවුල් හකීම් මන්ත්‍රීතුමාත් දන්නවා. අරන්තලාවේදී අපේ හාමුදුරුවරු ඝාතනය කළා. එපමණක් නොවෙයි. අභියාසා ද්‍රවිඩ ජනතාව යාපනයේ දී ඝාතනය කරනවා. අද මිනිස් අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය කර තිබෙනවා; ළමා අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය කර තිබෙනවා. අද මේ ත්‍රස්තවාදී සංවිධානය සඳහා ළමයින් බඳවා ගන්නවා. මේ රටේ මැරෙන අයට අපට නැවත ජීවිතය දෙන්න බැහැ. අපට ගරා වැටුණු මාළිගාවක් නැවත ගොඩ නගන්න පුළුවන්. තමුන් උණ්ඩයකින් මිය යන කෙනෙකුට ජීවිතය දෙන්න අපට කිසිම හැකියාවක් නැහැ. එම නිසා අප මේ රටේ මේ තත්ත්වය වෙනස් කළ යුතුව තිබෙනවා.

අද ජාත්‍යන්තරය, ලෝකයේ හැර රටක්ම මේ පුළුල් දිවයින, ඉන්දියන් සාගරයේ මුතු ඇටය කිවු මේ රට, මේ ශ්‍රී ලංකාව කෙරෙහි තමන්ගේ අවධානය යොමු කර ගෙන ඉන්නවා. ප්‍රභාකරන්ට වුවමනාවක් තිබෙනවා නම්, මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්න සැබෑ වුවමනාවක් තිබෙනවා නම් තමුන්නාන්සේලා වාගේ මැදිහත්කරුවන් වෙලා මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්න පුළුවන්.

[ගරු රෝහන දිසානායක මහතා]

අතිගරු ජනාධිපතිතුමාගේ ජයග්‍රහණයෙන් පසුව එතුමාට සතියක්වත් අවස්ථාව ලබා දුන්නේ නැහැ. කාලයක් ලබා දුන්නේ නැහැ. එතුමාට හිතන්න අවස්ථාවක් තමුන්නාන්සේලා ලබා දුන්නේ නැහැ. ප්‍රභාකරන්ගේ න්‍යාය පත්‍රය අනුව ප්‍රකාශයක් කර, නැවත සටන පටන් ගන්නා, නැවත බෝම්බ ගහන්න පටන් ගන්නා, නැවත වෙඩි තියන්න පටන් ගන්නා, මේ ජන ජීවිතය අඩාල කරන්න පටන් ගන්නා. එහෙම කරලා කොහොමද? අඩු ගණනේ අතිගරු ජනාධිපතිතුමාට හිතන්න තමුන්නාන්සේලා අවස්ථාවක් දෙන්න ඕනෑ. එතුමාගේ අවුරුදු 35ක දේශපාලන ප්‍රවීණත්වය නිසා මේ රටේ සියලු දේශපාලන පක්ෂ එකතු කර ගෙන, විභේෂයෙන් විරුද්ධ පක්ෂයේ ප්‍රධාන දේශපාලන පක්ෂය වන එක්සත් ජාතික පක්ෂය එකතු කර ගෙන අද අලුත් ගමනක්, අලුත් යුගයක් නිර්මාණය කරන්න අවශ්‍ය කටයුතු කරනවා. එම නිසා ගරු සම්පත්දන් මන්ත්‍රීතුමනි, තමුන්නාන්සේලා වාගේ මැදිහත්කරුවන් වෙනස්ය කියා ප්‍රභාකරන්ට තමුන්නාන්සේලා කියන්න. මේ විධියට ඉල්ලීම් කරන්නය කියා කියන්න. මගේ විශ්වාසය අනුව මා කියන්නේ මේ රටේ උතුරෙන් දකුණෙන් නැති වන සෑම ජීවිතයකටම ප්‍රභාකරන් වග කිව යුතුයි කියලයි. එම නිසා තමුන්නාන්සේලා ඉල්ලීම් කරන්න. මේ හා සමාන ඉල්ලීම් කරලා මිය යන හැම ජීවිතයක්ම රැක ගන්න, මේ රටේ තරුණ සම්පත මේ රටේ සංවර්ධනය සඳහා දායක කර ගන්න, අනාගත ලෝකයත් එක්ක මේ රට ඉස්සරහට ගෙන යන්න, සමගාමී ගමනක් යන්න තමුන්නාන්සේලා ප්‍රභාකරන්ගේ සහයෝගය ඉල්ලන්න. එහෙම වුණොත් මේ රටේ ස්වර්ණමය යුගයක් ඇති කරන්න පුළුවන්. එහෙම වුණොත් සංවර්ධනය ඉදිරියට ගිය රටක් බවට මේ රට පත් කරන්න අපට හැකියාව ලැබේවිය කියා අප විශ්වාස කරනවා.

මූල්‍යසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, වේලාව වැඩිපුර ගැනීම ගැන මට සමා
වේන්න. උතුරු නැහෙනහිර සාමය ඇති කිරීම සඳහා අතිගරු ජනාධිපතිතුමා
අවක චුම්භාවකින් කටයුතු කරන බව ප්‍රකාශ කරමින්, ඒ සඳහා සහයෝගය
ලබා දෙන ලෙස ගෞරවයෙන් ඉල්ලා සිටීමත් මා තවතිනවා. ස්තූතියි.

မြို့လှည့်သွားရန် မှတ်တမ်း

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

The Hon. Rauff Hakeem, please. You have only twenty minutes.

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා

(மாண்புமிகு ரஷப் ஹக்கீம்)

(The Hon. Rauff Hakeem)

Madam Presiding Member, at the very outset, I must record my humble protest at the limited time that has been allotted to us. In fact, I took this matter up with the Hon. Chief Opposition Whip and I was told that we were allotted one hour's time. This morning, I suddenly discovered that we have been given just 20 minutes. On a subject of this nature, which is so vital to us, who represent the interests of the Muslims, particularly living in the North-East, a party which has a preponderant mandate of the people, to be given such a paltry time is an absolute injustice, Madam Presiding Member.

Anyway, I would try as much as possible to restrict myself to half an hour. I am sure the Hon. Members representing the United National Party would bring this to the notice of the Chief Opposition Whip and accommodate us. Added to that, we have this other difficulty: all the Opposition Members have to go for the funeral of the former Minister, the Hon. Nissanka Wijeyeratne. Therefore, I believe there would be some extra time available and I would proceed to use that time.

“பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மானிர் ரஹீம்”

இன்றைய ஒத்திவைப்பு பிரேரணையை இந்தச் சபையிலே தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பின் சார்பில் முன்மொழிந்த மூத்த தலைவர் சகோதரர் இரா. சம்பந்தன் அவர்கள், அவருக்கே உரித்தான பாணியில் ஆங்கிலத்திலே மிகத் திறமையான முறையில் விவாதத்தை முன்வைத்தார். ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரசின் சார்பில் இதிலே ஒரு கருத்தை நான் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டும். இந்தச் சபையில் இருக்கின்ற எல்லா முஸ்லிம்களும் தமிழ் தலைமைகளிடத்திலே எதிர்பார்க்கின்ற ஒரு விடயம், முஸ்லிம்கள் குறித்த அவர்களது நிலைப்பாடு வெளிப்படையாகத் தெரிவிக்கப்பட வேண்டுமென்பது தான். ஆனால், கடந்த காலங்களைப்போல, அதாவது 1970களுக்குப் பிறகு, இப்போதும் கூட வெளிப்படையாகவன்றி அது மூடிமறைக்கப்பட்டே வருகிறது. நிபந்தனையற்ற வடக்கு - கிழக்கு இணைப்பு என்ற விடயத்தை முஸ்லிம்கள் ஒருபோதுமே ஆதரிக்கவில்லை என்பது தமிழ் தேசியத் தலைமைகள் அறியாத விடயமல்ல. வடக்கு - கிழக்கில் வாழ்கின்ற சிறுபான்மைச் சமூகங்களுக்கு மத்தியில் ஒரு சரியான கருத்துக் கணிப்பை நடத்தாமல், இன்று வடக்கு - கிழக்கு பிரிப்பு என்பது நீதிமன்றத் தீர்ப்பொன்றினூடாக நடந்திருப்பதன் பின்னணியில், ஏற்பட்ட போகின்ற விபரீதங்களையும் நாங்கள் அறியாதவர்களல்லர். ஆனால், இன்று வடக்கு - கிழக்கில் வாழ்கின்ற முஸ்லிம்களின் மனோநிலையை மறந்துவிட்டு நாங்கள் இந்த விடயத்தை அணுக முடியாது. இணைந்த வடக்கு - கிழக்கிலே முஸ்லிம்களுக்கு நடந்த அநியாயங்கள் பற்றிய விடயத்தையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்துவிட்டுத்தான் இதற்கான அடுத்தகட்டத் தீர்வு என்ன என்பதைப் பற்றி நாங்கள் ஆலோசிக்க முடியும். எனவேதான் ஒரு சில தினங்களுக்கு முன்பு தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பினரோடு, சகோதரர் சம்பந்தன் அவர்கள் தலைமையில் ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் கட்சியினராகிய நாம் இது சம்பந்தமாக உத்தியோகபூர்வமாகப் பேசியபோது, இது விடயமாக நாங்கள் இரு தரப்பினரும் எங்கள் மத்தியில் ஆழமாகச் சில கருத்துப் பரிமாற்றங்களைச் செய்துகொண்டு ஒருங்கிணைந்த முறையிலே அரசாங்கத்துடன் பேச வேண்டும் என்று எங்களுடைய கட்சியின் தூதுக்குழுவினரும் நானும் அவருக்கு எத்திவைத்தோம். எனவே, இது சம்பந்தமாக நாங்கள் நிறையப் பேசவேண்டியிருக்கிறது. குறிப்பாக, இணைந்த வடக்கு - கிழக்கில் முஸ்லிம்களின் அதிகாரப்பங்கீடு சம்பந்தமாகத் தமிழ் தேசியத் தலைமைகள் என்ன தீர்வை முன்வைக்கின்றன என்பதைப் பொறுத்துத்தான் நாங்கள் மீண்டும் வடக்கு - கிழக்கை இணைப்பது சம்பந்தமுடைய எந்த விடயத்திற்கும் எங்களுடைய ஆதரவைப் பற்றிப் பேச முடியும்.

இன்று தமிழர்கள் மத்தியில் ஆயுதங்கள் ஏந்தப்பட்ட பிறகு முஸ்லிம்களோடு நேர்மையாகச் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தங்கள் எல்லாம் கிடப்பிலே போடப்பட்ட விடயங்களாக மாறிவிட்ட அநியாயம் நடந்திருக்கிறதை நாங்கள் மறந்துவிட்டுப் பேச முடியாது. தமிழ்த் தேசிய விடுதலைக்கான ஆயுதப் போராட்டத்தின் ஏகபோகத் தலைமை என்பது விடுதலைப் புலிகளின் கைகளில் இருந்தபோது, இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தத்தின் பின்னணியில் மற்றைய எல்லாக் குழுக்களும் ஜனநாயக நீரோட்டத்துக்கு வந்ததன் பின்னர் ஏற்பட்ட விரீதங்களை நாங்கள் பார்த்திருக்கிறோம். எத்தனை அப்பாவி முஸ்லிம்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள்! முஸ்லிம்களுக்குரிய நிலங்கள், உடைமைகள் என்பன பறிமுதல் செய்யப்பட்டன. வடக்கிலிருந்து முஸ்லிம்கள் முழுமையாக இனச் சுத்திகரிப்புச் செய்யப்பட்டார்கள். அதன் பின்னணியில் கடந்த அரசு ஒரு சமாதான முயற்சியை ஆரம்பித்த போது, அந்த அரசின் அதிமுக்கிய பங்காளியாக இருந்த ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் அதற்கு ஆதரவு கொடுத்தது. அத்துடன், விடுதலைப் புலிகளின் தலைமையோடு நானும் என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலான தூதுக்குழுவின்ரும் நேரடியாகச் சென்று பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, மிக முக்கியமான விடயங்கள் சம்பந்தமாகச் சில பூர்வாங்க உடன்பாடுகளுக்கு வந்தோம். அந்த உடன்பாடுகளில்கூட வடக்கு - கிழக்கில் வாழ்கின்ற முஸ்லிம்களின் தனித்துவமான அரசியல் அந்தஸ்து முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது என்பதையும் நான் இங்கு சுட்டிக்காட்டியாக வேண்டும். சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையில் முஸ்லிம்களை ஒரு தனித்தரப்பாகச் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு விடுதலைப் புலிகள் உடன்படுகிறார்கள் என்ற விடயத்தை அதன்

தேசியத் தலைமை ஒப்புக்கொண்டு ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டது என்பதையும் அது எவ்வாறு பிற்காலத்தில் மீறப்பட்டு, அதற்கான அனுமதி மறுக்கப்பட்டது என்பதனையும் நாங்கள் அனுபவரீதியாகக் கண்டிருக்கிறோம். இந்தப் பின்னணியில், எடுத்த எடுப்பிலேயே, முஸ்லிம்கள் வடக்கு - கிழக்கு இணைப்பை நிபந்தனையில்லாமல் ஆதரிக்க வேண்டும் என்று சொல்கின்ற விடயத்தையிட்டு நான் மிகப் பக்குவமாகச் சொல்வது என்னவென்றால், எந்த அடிப்படையிலும் முஸ்லிம்களைப் பலவந்தப்படுத்தி இதற்கு அனுசரணையாளர்களாகச் சேர்த்துக்கொள்ள முடியாது என்பதாகும். வடக்கு - கிழக்கு இணைப்புச் சம்பந்தமாக, தமிழ் தேசியத்தின் உரிமைகள் சம்பந்தமாக, அவர்களின் அரசியல் இருப்புச் சம்பந்தமாக, சுயநிர்ணய உரிமை சம்பந்தமாக இன்று வடக்கு - கிழக்கிலே வாழ்கின்ற முஸ்லிம்கள், குறிப்பாக முஸ்லிம் காங்கிரஸ் கொண்டுள்ள ஒரேயொரு மூலதனம் எங்களுடைய 'நேர்மை' என்கின்ற விஷயம்! அந்த நேர்மைக்கு அடுத்தபடியாக எங்களுக்கு இருக்கின்ற மூலதனம் 'எங்களுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட அநியாயங்கள்!' எங்களுக்கு இருக்கின்ற மூலதனமான இந்த இரண்டு விஷயங்களையும் வைத்துக்கொண்டுதான் நாங்கள் அரசியலில் ஈடுபட்டு எங்களுடைய மக்களுக்காக நியாயம் கேட்க வேண்டியிருக்கின்றது என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். எனவே, தமிழ்த் தேசியத் தலைமைகள் தங்கள் கடந்த காலப் போக்கைக் கைவிட்டு எங்களுக்கு நியாயத்தைப் பெற்றுத் தருவதற்கு முன்வர வேண்டும். நாங்கள் இந்த விஷயத்தைக் "கிணறு வெட்டப் பூதம் புறப்பட்டது" போல அணுக முடியாது என்பதை நான் மிகவும் பக்குவமாகவும் நேர்மையாகவும் மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்லிவைக்க விரும்புகின்றேன்.

இங்கு சகோதரர் சம்பந்தன் அவர்கள் P-TOMS சம்பந்தமாக எவ்வாறு நீதிமன்றம் அநியாயமான தீர்ப்பு வழங்கியிருந்தது என்பது பற்றியும் அவ்வாறான ஒரு தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிராவிட்டால் P-TOMS சம்பந்தமான பிரேரணை இந்தச் சபையிலே முன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மை வாக்குகளைப் பெற்று நிறைவேறியிருக்கும் என்பது பற்றியும் மிகவும் அழுத்தத்திருக்கதாகச் சொன்னார். ஆனால், அதிலே நாம் முரண்பட வேண்டும். P-TOMS சம்பந்தமான பிரேரணை இச்சபைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்குமாயின், ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் ஒரேயொரு காரணத்திற்காக அதை முற்றுமுழுதாக முறியடிக்க முயன்றிருக்கும். அதாவது, முஸ்லிம் சமூகத்தை அல்லது முஸ்லிம் காங்கிரஸை அல்லது முஸ்லிம்களின் அரசியல் தலைமையை மட்டுமல்லாமல், அரசோடு இருந்த முஸ்லிம் கட்சிகளைக்கூட அசட்டை செய்து சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க அவர்கள் உருவாக்கிய P-TOMS அமைப்பு முஸ்லிம் சமூகத்தினால் எந்த விதத்திலும் ஏற்றிக்கொள்ளப்பட முடியாது என்பதை நாங்கள் இங்கு சொல்லியாக வேண்டும். எங்களுடைய சுய கௌரவம், எங்களுடைய தன்மானம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். வடக்கு - கிழக்கிலே ஆசுக் கூடுதலாகச் சுனாமியினால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு சமூகம் முஸ்லிம் சமூகமாகும். இனப் பிரச்சினை பற்றிய ஓர் இறுதித் தீர்வுக்கான பூர்வாங்க ஏற்பாடாக P-TOMS என்ற போர்வையில் சர்வதேச சமூகத்தின் அனுசரணையோடு முன்வைக்கப்பட்ட அந்தக் கட்டமைப்புச் சம்பந்தமாக நீங்கள் முஸ்லிம் சமூகத்தோடு கலந்து பேச வேண்டும் என்றும் முஸ்லிம்களைக் கலந்து பேசாமல் எடுக்கின்ற எந்த முடிவுகளையும் ஆதரிக்க முடியாது என்றும் நோர்வே அனுசரணையாளர்களிடம் நாங்கள் திரும்பத் திரும்பச் சொன்னோம். இறுதியிலே, எதிர் த்தரப்பிலே இருந்த முஸ்லிம் காங்கிரஸின் தலைவரான என்னை அந்தப் பிரேரணை சமர்ப்பிக்கப்படவிருந்த நாளுக்கு முதல் நாள் அழைத்த அன்றைய ஜனாதிபதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க அவர்கள் P-TOMS க்கு ஆதரவாக வாக்களிக்குமாறு என்னிடம் கேட்டது மட்டுமல்ல, "உங்களுக்காக நாங்கள் ஓர் அமைச்சைத் தயாராக வைத்திருக்கின்றோம், அதனைப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு P-TOMS ஐ ஆதரிக்க வேண்டும்" என்றும் கேட்டுக்கொண்டபோது, "இவ்வளவு தூரம் நீங்கள் முஸ்லிம் சமூகத்தை அவமதிக்கக் கூடாது, ஓர் அமைச்சுப் பதவிக்காக ஏங்கி P-TOMS ஐ ஆதரிப்பதற்கு நாங்கள் தயாராக இல்லை" என்று நான் அவரிடம் நேரடியாகச் சொன்னேன். இந்த அரசுக்கும் நாங்கள் அதைத்தான் சொல்கின்றோம். அதாவது, வெறும் அமைச்சுப் பதவிக்குக்காக நாங்கள் சிறுபான்மை இனங்களின் உரிமைகளைக் காலில் போட்டு

மிதிப்பதை அனுமதிக்கப் போவதில்லை என்பதை நான் இங்கு சொல்லியாக வேண்டும். அரசுக்கு ஆதரவு வழங்குவதற்குத் தயாராக இருக்கின்ற நாங்கள், இதுவரையும் கடுமையான நிபந்தனைகள் எதையும் முன்வைக்காமல் அரசுக்கு ஆதரவு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். ஏனென்றால் முஸ்லிம் சமூகம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக.

ஆனால், இன்று ஆயுதக் குழுக்களின் கைகளிலே இருக்கின்ற ஆயுதங்கள் முஸ்லிம்கள் அச்சுறுத்துகின்ற நிலைமை மீண்டும் தலைதாக்குகின்றது. நேற்று காத்தான்குடி, ஆரையம்பதியிலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற பதற்ற நிலைமை இன்னும் படுமோசமாக வளர்ந்திருக்கின்றது. நேற்றிரவு அங்கு நிறையத் துப்பாக்கிச் சூட்டுச் சம்பவங்கள் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. அங்கு முஸ்லிம்கள் கடைகளைப் பூட்ட வேண்டும் என்று கருணா குழுவினர் அவர்களைப் பலவந்தப்படுத்தி அட்டகாசம் செய்கின்றார்கள். அரசாங்கம் இந்தத் துணைக் குழுக்களைத் தம்முடன் இணைத்து வைத்துக்கொண்டு, விடுதலைப் புலிகளுடன் புரிகின்ற யுத்தத்திலே கையாளுகின்ற சில உபாயங்களிலே அப்பாவி முஸ்லிம்களும் பாதிக்கப்படுகின்றார்கள். இந்த அரசாங்கம் மட்டுமன்றி, கடந்த காலங்களிலிருந்த அரசாங்கங்களும் இவ்வாறே செயற்பட்டு வந்திருக்கின்றன. அவற்றின் பார்வை, "ஒன்றில் நீங்கள் எதிரியோடு இருக்கவேண்டும், இல்லையெனில் எங்களோடு இருக்கவேண்டும்" என்பதாக இருக்கின்றது. The Bush doctrine - "Either you are with the enemy or with us" "நீ எங்களோடு இல்லையென்றால், புலிகளோடு இருக்கிறாய்!" இன்று அரசு தரப்பிலுள்ள சில முஸ்லிம் அமைச்சர்களும் இதைத்தான் எங்களுக்குச் சொல்லுகின்றார்கள். "அரசாங்கத்துடன் நீங்கள் இல்லை, எனவே நீங்கள் புலிகளின் ஆதரவாளர்கள்" என்று சொல்கிறார்கள். இந்தச் சபையில் மாத்திரமின்றி சபைக்கு வெளியேயும் நாங்கள் புலிகளின் தவறான நடவடிக்கைகளைக் காரசாரமாகக் கண்டித்திருக்கிறோம்; அவ்வாறே தொடர்ந்தும் கண்டிப்போம். அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளில் முஸ்லிம்களைப் பாதிக்கின்ற பல விஷயங்களை நாங்கள் பகிரங்கமாகவும் மிகத் திட்டவாட்டமாகவும் விமர்சித்திருக்கிறோம். ஆனால், அதற்காக ஜனாதிபதி புஷ் அவர்கள் ஈராக் யுத்தத்தின் பொழுது "Either you are with the enemy or with us" எனக் கூறியதைப்போன்று, இந்த அரசாங்கம் முஸ்லிம் காங்கிரஸையும், முஸ்லிம்களையும் அணுகக்கூடாது. நாங்கள் அரசாங்கத்துக்கு ஆதரவளிப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால், ஒரு நேர்மையான சமாதானத்துக்கும், நிரந்தரமான யுத்த நிறுத்தத்துக்கும், சகல சமூகத்தினருக்கும் நியாயம் கிடைக்கக்கூடிய தீர்வுக்கும் இந்த அரசாங்கம் தயாராக வேண்டும். வடக்கு - கிழக்கு இணைப்பு சம்பந்தமாக ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சினையில் தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பினர் முன்வைக்கின்ற யோசனைகளின் சில நியாயத்தன்மையை நாங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். Since the Hon. Leader of the Opposition has also arrived in the House, I must here divert and say a few things in English, Madam Chairperson.

The Hon. Prime Minister outlined various options after the judgment of the Supreme Court. There are serious political implications arising out of the issues that have been raised in Court and certainly we do agree that the Court only questioned the procedure relating to the merger. But then, the United National Party as a principal opposition party is also sometimes attempting to approach this issue like an ostrich burying its head in the sand. I must very reluctantly say this having observed their stand before the All Party Representative Committee a few days ago. I was very disappointed when I heard about the submissions made by the Hon. K.N. Choksy.

[ஓர் உயர் ஸ்தானிக்கு]

Unqualified support for the merger is something that the Sri Lanka Muslim Congress could never agree to. There were certain options mentioned in the Committee 'A' Report of the Experts Committee of the All Party Conference that raised a huge furore all over the country. There were various extremist forces that prevailed on the Government to distance itself with the so-called majority report. The only redeeming feature in that majority report was the different options that were proposed. Those options had some issues which could be of some relief to beleaguered minorities like the Muslims and also the Sinhalese in the Eastern Province. But what the United National Party has finally done is to simply talk about or request the Government to bring a Motion to the House to enable an unconditional merger of the North-East. That would never be possible given the intricacies of the problem.

ஓர் உயர் ஸ்தானிக்கு (பிரதமர் பார்டிமென்ட் தலைவர்)
(மாண்புமிகு ரணில் விக்கிரமசிங்க - எதிர்க்கட்சி முதுவர)
(The Hon. Ranil Wickremasinghe - Leader of the Opposition)

Hon. Member, I think, the Hon. Choksy has presented a paper. The UNP will be making its stand known at the next meeting. I think the APRC is meeting on the 22nd of January.

ஓர் உயர் ஸ்தானிக்கு
(மாண்புமிகு ரவுப் ஹக்கீம்)
(The Hon. Rauff Hakeem)

But the UNP has a duty to clarify -

ஓர் உயர் ஸ்தானிக்கு
(மாண்புமிகு ரணில் விக்கிரமசிங்க)
(The Hon. Ranil Wickremasinghe)

We already are in consultation with all of you and we should do that. You know our views on that matter. The UNP's position will be made known at the next meeting. But, under the MoU, we will be having bilateral talks with the Government on the proposals because the Co-Chairs wanted the two main parties to submit but that does not mean it is something exclusive of the two main parties. We have to draw on the consensus of the APRC and then we have to work on it. So I have to meet the President on this issue and work out the mechanics. The UNP's position, we will be announcing may be at the next meeting. We did not have enough time. I was not in the country. I just arrived.

ஓர் உயர் ஸ்தானிக்கு
(மாண்புமிகு ரவுப் ஹக்கீம்)
(The Hon. Rauff Hakeem)

Thank you very much.

I am quite relieved that the Hon. Ranil Wickremasinghe has mentioned here that they would give a detailed proposition after having discussions with the other minor parties, including the TNA. Here it is of paramount importance that the Tamil National Alliance has a dialogue with the Sri Lanka Muslim Congress for us to come to some consensus on this issue.

ஓர் உயர் ஸ்தானிக்கு
(மாண்புமிகு ஆர். சம்பந்தன்)
(The Hon. R. Sampanthan)

I want to assure my good Friend, Sir, that we are of the view that the Muslim people living in the North-East must be satisfied, must find any final formula acceptable to them. We have no reservations in regard to that matter. When I spoke in the morning today - the Hon. Rauff Hakeem, you were not here at that time - I emphasized that a particular significance is a need to address the Muslim dimension in a permanently merged North-Eastern Province and I said, this dimension is a legitimate aspiration of our Muslim brethren which I have not the slightest doubt that the Tamil people and those representing them including the LTTE fully comprehend and must accept. There is no question about it.

ஓர் உயர் ஸ்தானிக்கு
(மாண்புமிகு ரவுப் ஹக்கீம்)
(The Hon. Rauff Hakeem)

Thank you very much. Thank you very much for all what you said. I am sorry, I was not in the House when you mentioned all that.

Then, I would also be permitted to remind the TNA, at least the party that the Hon. Sampanthan represents in the House, that the TULF in its 1977 Election Manifesto very clearly outlined what the solution should be for the Muslims. It said, within the State of Eelam - which by then was the battle cry of the TULF - the Muslims living in the Eastern Province or Muslims living in the North-East would be entitled for their right to self determination and for autonomy in their areas. But at least that has to be spelt out quite openly. This is what you told the people and got the mandate in 1977. Not only that, the TULF Constitution carried the same provision as part and parcel of the Constitution itself. That being the case -

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினர் 1977ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற பொதுத்தேர்தலின் பொழுது வெளியிட்ட தமது தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் வடக்கு - கிழக்கு இணைந்த தமிழர் தாயகத்தில் வாழ்கின்ற முஸ்லிம் மக்களுக்கு அவர்களுடைய வாழ்விடங்களில் சுயநிர்ணய உரிமை இருப்பதை ஏற்றுக்கொண்டதுடன், அவர்களுக்கு சுயாட்சி வழங்கப்படவேண்டுமென்பதையும் தெட்டத்தெளிவாகக் குறிப்பிட்டே மக்களுடைய ஆணையைப் பெற்றிருந்தார்கள். ஆனால், தமிழர் தரப்பினர் ஆயுதத்தாங்கிய போராட்டங்களில் ஈடுபட்ட சமயத்தில் பல சகோதரப் படுகொலைகளைச் செய்து நிலைமையை மிகவும் மோசமாக்கிய பின்னர் சகோதர தமிழ் பேசும் இனமாகிய முஸ்லிம்களுக்கெதிராகவும் அந்த ஆயுதங்கள் திருப்பிவிடப்பட்டமையால், எங்களுக்கு மத்தியிலே அன்றிருந்த ஒற்றுமை உணர்வுகள் இல்லாதொழிக்கப்பட்டதன் காரணமாக இன்று பேரினவாதச் சக்திகள் எங்களுக்கிடையிலே பிரிவினையை ஏற்படுத்துவதற்காக புதிய புதிய உபாயங்களைக் கையாளுகின்றன. மேதகு ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ச அவர்களுடைய அரசு “நீ எதிரியுடன் இணைந்திருக்காவிட்டால் எங்களுடன் இணைந்திருக்க வேண்டும்” என்ற நோக்கில் முஸ்லிம் காங்கிரசையோ முஸ்லிம்களையோ பார்க்க மாட்டாதென்ற நம்பிக்கையுடனேயே இவ்வாறு பேசுகின்றோம். அவருடைய போக்கினை அவர் மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். புதியதொரு பாதையிலே சென்று தமிழ் - முஸ்லிம் சமூகங்களுடன் நேர்மையான ஓர் உடன்பாட்டுக்கு வந்து இந்த

நாட்டின் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டும். ஏனெனில், இதற்கு முன்னைய காலத்தில் ஆட்சிபுரிந்த எந்த ஜனாதிபதிக்கும் கிடைத்திருக்காத அதிகூடிய சிங்கள பெளத்த மக்களுடைய ஆணை இந்த ஜனாதிபதிக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அவ்வாறு கிடைக்கப்பெற்ற பெரும்பான்மை மக்களின் ஆணையை அவர் தமிழ் - முஸ்லிம் மக்களின் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காகப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்பதே முஸ்லிம் காங்கிரசின் கோரிக்கையாகவருக்கிறது.

මේ රටේ වෙසෙන සිංහල බෞද්ධ ජනතාවගෙන් අති බහුතරයක් ඡන්දය දීලා අතිගරු ජනාධිපතිතුමා එම පදවියට පත් කර තිබෙනවා. මීට පෙර හිටපු ජනාධිපතිවරුන්ට වඩා විශිෂ්ටතම ජනවරමක් එතුමාට ලබා දී තිබෙනවා. මා මේ පිළිබඳව විශේෂයෙන්ම වෙන් කර කථා කිරීම සමහර විට වැරදි වෙන්න පුළුවන්. නමුත් එය කාටත් පිළිගන්න පුළුවන් දෙයක්. සිංහල බහුතර ජනතාව වෙසෙන දකුණේ හැම ඡන්ද කොට්ඨාසයකින්ම එතුමාට අති බහුතර ඡන්ද තොගයක් ලබා දුන්නා. ඒක මීට පෙර නොතිබුණු ප්‍රවණතාවක්. ඒක අප ප්‍රයෝජනයට ගන්න ඕනෑ. සිංහල බෞද්ධ ජනතාව අතරේ ද්‍රවිඩ සහ මුස්ලිම් ජනතාවට යුක්තියක් ඉටු කරන සාමාජිකයෙක් ඇති කිරීම සඳහා ඒ සාම ක්‍රියාවලිය නැත්නම් විසඳුම සිංහල බෞද්ධ ජනතාව අතරේ අලෙවි කිරීමේ ශක්තිය මේ ජනාධිපතිතුමාට තිබෙනවා. එබැවින් තමයි ජනාධිපතිතුමාට අපේ සහයෝගය ලබා දීමටත් අපි කැමැත්ත පළ කර තිබෙන්නේ.

මොකද, මීට පෙර නොතිබූ ප්‍රවණතාවක් දැන් එතුමා හරහා රටේ ඇති වෙලා තිබෙනවා. නමුත් මේ යුදමය මාර්ගය පැත්තක තියලා මේකෙන් රටට වන විනාශය හිතට අරගෙන ඉදිරියේදී මේ රට ගොඩනගන්නට නම්, හැම ජන කොටසක්ම එකඟ වන යෝජනා මාර්ගවක් මේ සර්වපාක්ෂික සමුළුව හරහා අප ඇති කර ගන්න ඕනෑ. විපක්ෂ නායකතුමාත්, මේ සර්වපාක්ෂික සමුළුවේදී ජනාධිපතිතුමාත් සමඟ සාකච්ඡා කරලා ඇති කර ගත් මේ එකඟත්වය මත අපට යම් විසඳුමක් ඉදිරිපත් කරන්න පුළුවන්. ඒකට සූදානම් නම් ශ්‍රී ලංකා මුස්ලිම් කොංග්‍රසය වන අපට වෙනත් කිසිම කොන්දේසියක් නැතුව අමාත්‍ය තනතුරු පිළිබඳව කිසිම වුවමනාවක් නැතුව රජයට අපේ සහයෝගය ලබා දෙන්න පුළුවන්.

ඉන්දියාවේ විදේශ කටයුතු අමාත්‍යතුමා ඊයේ දිවයිනට පැමිණියා. එතුමා මේ රටට පැමිණ සිටින මේ අවස්ථාව ඉතාම වැදගත් අවස්ථාවක්. අප එය ප්‍රයෝජනයට ගන්න ඕනෑ. ජාත්‍යන්තර ප්‍රජාව අතරේ අපේ මේ ජන වාර්ගික ප්‍රශ්නයට සාකච්ඡාමය විසඳුමක් ලබා ගන්න පුළුවන්ද කියන සැකයක් දැන් මතු වීගෙන එනවා. නමුත් තාමත් කාලය පැන ගිනිත් නැහැ. ඊයේ නුගේගොඩ රැස්වීමේදී සිදු වූ ඒ සිද්ධිය දිනා බැලුවාම මේකට විසඳුමක් පිළිබඳව මේ රටේ ජනතාව අතරේ කථා කිරීමට පවා අයිතියක් තැද්ද කියා සැකයක් මතු වෙනවා. මේ පිළිබඳව ගැඹුරින් සිතා බලා ඉතා ඉක්මනින් මෙයට විසඳුමක් ඉදිරිපත් කරන ලෙස රජයෙන් ඉල්ලා සිටිමින්, කාලය ඉක්මවා ගිනිත් තිබෙන මේ අවස්ථාවේදීත් කථා කිරීමට අවසර දීම පිළිබඳව මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියට නැවත වාරයක් ස්තුති කරමින් තවත් එක් කාරණාවක් විතරක් සඳහන් කර මා මාගේ කථාව අවසන් කරන බවද මතක් කරන්න කැමතියි.

None of the Hon. Ministers are in this House unfortunately for an important Debate of this nature. I would like to request the Hon. Members present here - the Hon. Dullas Alahapperuma, quite a strong person in the Government -

ගරු ආර්. සම්පන්දන් මහතා

(மாண்புமிகு ஆர். சம்பந்தன்)

(The Hon. R. Sampanthan)

He is much stronger than a Minister.

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා

(மாண்புமிகு ரவுப் ஹக்கீம்)

(The Hon. Rauff Hakeem)

He is seated in the back benches of this House. He is much more powerful than a Minister, I believe.

ගරු ආර්. සම්පන්දන් මහතා

(மாண்புமிகு ஆர். சம்பந்தன்)

(The Hon. R. Sampanthan)

He is the deputy President.

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා

(மாண்புமிகு ரவுப் ஹக்கீம்)

(The Hon. Rauff Hakeem)

Let it be so. Let us introduce the post of a deputy President. You do not have to give it to the minorities. You can appoint another Sinhalese and if it is to be Mr. Dullas Alahapperuma, we would always welcome him. He is a friend of the minorities and he thinks very lucidly about what these problems are. In fact he and I have been to Northern Ireland studying the ethnic issue there several years ago when we were on the Government side and I would like to appeal through him to the Government to provide some security to the chairmen and vice chairmen of the local authorities in the North-Eastern Province. The Sri Lanka Muslim Congress governs about eleven Pradeshiya Sabhas and local authorities. Particularly the Chairman of the Kattankudy Urban Council has made a request for security. In fact there is a serious situation there and I would like the Hon. Dullas Alahapperuma to bring this to the notice of the Government. I would like to *table the request made by the Chairman of the Kattankudy Urban Council, Mr. U.L.M.N Mubeen. It has been sent to the Inspector-General of Police. Kindly look into this request and provide adequate security, particularly because of the precarious security situation that prevails currently in the Eastern Province.

Thank you very much Madam, Chairperson.

[අ. හා. 12.04]

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා

(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)

(The Hon. Lakshman Kiriella)

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, සියලුම දේශපාලන පක්ෂ ඒකරාශී කරලා මේ රටේ ජනවාර්ගික අර්බුදයට මාස තුනක් ඇතුළත විසඳුමක් ලබා දෙනවාය කියා පසුගිය ජනාධිපතිවරණ සමයේදී අතිගරු මහින්ද රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමා පැහැදිලිව ප්‍රකාශ කෙරුවා. නමුත් පසුගිය අවුරුද්ද තුළ ඇති වෙලා තිබෙන තත්ත්වය ඉතාමත් ශෝකජනකයි. සියලු දේශපාලන පක්ෂවලට නොවෙයි, ආණ්ඩුවට සම්බන්ධ දේශපාලන පක්ෂවලටවත් මේ දේශපාලන විසඳුම ගැන එක මතයකට එන්න බැරි වෙලා තිබෙනවා. එක්සත් ජාතික පක්ෂය හැටියට අපි අවබෝධතා ගිවිසුමක් අත්සන් කෙරුවා. එම ගිවිසුමේ අපි පැහැදිලිව කිව්ව කාරණයක් තමයි, එක්සත් ශ්‍රී ලංකාවක් තුළ මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්න අපේ සම්පූර්ණ සහයෝගය ලබා දෙනවාය කියන එක.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, ඔබතුමියට මතක ඇති, රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමා ඔස්ලෝ ගිවිසුම අත්සන් කරපු වෙලාවේ අපිට විපක්ෂයෙන් මෙහෙම සහයෝගයක් ලැබුණේ නැති බව. ඔස්ලෝ ගිවිසුමට විරුද්ධව මුළු රටම ගිනි තැබුවා. අපිට වචනයකින්වත් සහයෝගයක් හම්බ වුණේ නැහැ. නමුත් එක්සත් ජාතික පක්ෂය, පක්ෂයක් හැටියට එහෙම කරන්න යන්නේ නැහැ. අපි විරුද්ධ පක්ෂයේ ඉඳගෙන අදත් කියනවා, මේ අවබෝධතා ගිවිසුමත් එක්ක ආණ්ඩුව සෙල්ලම් කෙරුවාට, ඒකට සමච්චල් කෙරුවාට අපි රට වෙනුවෙන් කරන්න ඕනෑ යුතුකම් ඉටු කරන බව.

* ප්‍රස්තාවයේ නමා ඇත.

நானிலையத்தில வைக்கப்பட்டுள்ளது.

Place'd in the Library .

[ගරු ලක්මන් කිරිඇල්ල මහතා]

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මේ ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්තිය හඳුන්වන ආණ්ඩුව නොව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය බව අද අප දකිනවා. මේක අලුත් ප්‍රවණතාවක්. ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්තිය මේකයි කියා තැහිටලා කියන්න ආණ්ඩුවට ශක්තියක් තැනූ; ආණ්ඩුවට කොන්දක් තැනූ. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට ඉල්ලුම් පත්‍රයක් දමනවා. ප්‍රසිද්ධියේ කියන්න බැරි දේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය හරහා කර ගන්නවා. ඔබතුමියට මතක ඇති, එදා මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා මේ පාර්ලිමේන්තුවේ සිටින විට එතුමා ජීනීවා මානව හිමිකම් කොමිසමට ගිය බව. එතුමා ජීනීවා මානව හිමිකම් කොමිසමට ගිහින් 1988, 1989 වකවානුව තුළ සිද්ධ වුණු යම් යම් මානව අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය කිරීම් ගැන කථා කළා. නමුත් අද වෙලා තිබෙන්නේ මොකක්ද? ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය අද මේ ජීනීවා මානව හිමිකම් කොමිසමට යන එක නවත්වලා තිබෙනවා. හැබැයි, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය කියා තිබෙනවා, පාර්ලිමේන්තුවේ පනතක් සම්මත වුණොත්, පාර්ලිමේන්තුව මේක අනුමත කළොත් ඕනෑම කෙනෙකුට මානව හිමිකම් කොමිසමට යන්න පුළුවන් කියා. ඉතින්, මාර්ගයෙන් ඇහුවා. මහින්ද සමරසිංහ ඇමතිතුමාගෙන් මා ඇහුවා, ජීනීවා මානව හිමිකම් කොමිසමට යන්න පුළුවන් වන ආකාරයට පාර්ලිමේන්තුවට පනතක් ගෙනෙනවාද කියලා උත්තරයක් දුන්නේ නැහැ. උත්තරයක් දෙන්න ශක්තියක් තිබුණේ නැහැ. ආණ්ඩුවේ ඇමතිවරයෙකුගෙන් මා අහනවා, උතුරු නැගෙනහිර ඒකාබද්ධ කිරීම ගැන ඔබතුමන්ලාගේ ප්‍රතිපත්තිය මොකක්ද කියලා ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ තීන්දුව අමතක කරන්න. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ තීන්දුවේ කියලා තිබෙනවා, පාර්ලිමේන්තුවේ පනතක් මගින් ඕනෑ නම් ඒකාබද්ධ කරන්න පුළුවන්; ඕනෑ නම් වෙන් කරන්න පුළුවන් කියලා. නමුත් රජය නිකමයි. අපේ ප්‍රතිපත්තිය මේකයි කියලා තැහිටලා කියන්න රජයට කොන්දක් තැනූ. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට බැහැ. මේ රටේ ප්‍රතිපත්ති හඳුන්වන. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය මාර්ගය පෙන්වනවා පමණයි. ඒ ශක්තිය හා අවශ්‍යතාව තිබෙන්න ඕනෑ ආණ්ඩුවටයි. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය මත දමලා, ආණ්ඩුව යම් යම් තීන්දු ගැනීම ප්‍රමාද කරනවා නම්, මා හිතන හැටියට ආණ්ඩුව තමන්ගේ වගකීම පැහැර හැරීමක් ඒ කරන්නේ.

සුනාමි සහන මණ්ඩලයට P-TOMS එකට-කළේත් ඒකයි. ඒක ඇති කරන්න හඳුනා වෙලාවෙන් උසාවියට ඉල්ලුම් පත්‍රයක් දමලා ඒ මගින් සුනාමි සහන මණ්ඩලයට සම්පූර්ණයෙන්ම දියාල කරලා හැරියා. සුනාමියෙන් පස්සේ ඉන්දුනීසියාවේ අවේ ප්‍රාන්තයේ මොකක්ද වුණේ? මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, සුනාමිය නිසා අවේ ප්‍රාන්තයේ සියලු දෙනාම ඒක රාශි වුණා. ඒ නිසා අද අවේ ප්‍රාන්තයේ ක්‍රස්තවැදි කලබල තැනූ. සුනාමියෙන් පස්සේ ඒ සියලු දෙනාම අත් වැල් බැඳ ගෙන එකට වැඩ කරපු නිසා අද අවේ ප්‍රාන්තයට සමාග උදා වෙලා තිබෙනවා. ඒ සුනාමිය අපට හොඳ අවස්ථාවක් කර ගන්න තිබුණා, ජාතීන් අතර සමගිය ගොඩ නගන්න. නමුත් අපි ඒ අවස්ථාවෙන් ප්‍රයෝජන ගත්තේ නැහැ. රජයේ වගකීම ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට පවරන්නේ නැතිව, උතුරු නැගෙනහිර ඒකාබද්ධ කිරීම, මානව හිමිකම් කොමිසමට යෑම ආදී සියලු දේ ගැන රජයේ ප්‍රතිපත්තිය පැහැදිලි කරලා කියන්න කියලා මා ඉතාමත් ඕනෑකමින් ඉල්ලීමක් කරනවා.

අද බලන්න, අපේ රට පිළිබඳව තිබෙන විදේශ ප්‍රතිරූපය කොහොමද කියන එක ගැන. මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, ප්‍රථම වතාවට ජනවාරි මාසයේ 15 වන දා, ශ්‍රී ලංකාවට විරුද්ධව එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයට යෝජනාවක් එනවා. ඉතිහාසයේ 1948 ඉඳලා මේ වන තුරු කිසිම දවසක අපේ රටට විරුද්ධව එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ ආරක්ෂක මණ්ඩලයට යෝජනාවක් ඉදිරිපත් වුණේ නැහැ. නමුත් මේ රජය බලයට පත් වෙලා අවුරුද්දක් යන්න කලින්-ජනවාරි මාසයේ 15 වන දා-අපේ රටට විරුද්ධව එක්සත් ජාතීන්ගේ ආරක්ෂක මණ්ඩලයට යෝජනාවක් එනවා. රජය මොකක්ද කරන්නේ? අපිට විදේශ රටවල උදවු ඕනෑ. මැතිවරණ කාලයේදී නම් කිව්වා, “විජාතික බලවේග අපිට එපා, සටන් විරාමය අපිට එපා” කියලා. නමුත් ආණ්ඩුවක් බලයට පත් වුණාට පස්සේ විදේශ රටවල සහයෝගය ලබා ගන්න ඕනෑ. ඒක කළමනාකරණය කරන්න ඕනෑ. අන්න ඒකයි වැදගත් වන්නේ, අපිට ලැබෙන විදේශ ආධාර, උදවු අපේ රටේ වාසියට හරවා ගන්න ඕනෑ. මා අවකාශය කියනවා, ලක්මන් කදිරිගාමර් අමාත්‍යතුමා හොඳ වැඩ කොටසක් කළ බව. නමුත් අද වෙලා තිබෙන්නේ මොකක්ද? අද අපේ විදේශ ප්‍රතිපත්තිය මොකක්ද?

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ ආරක්ෂක මණ්ඩලය අපිට විරුද්ධව යෝජනාවක් ගෙනෙන එක නවත්වන්න රජය මොනවාද කර තිබෙන්නේ කියා මා අහන්න කැමැතියි. දේශපාලන විසඳුමක් ඉදිරිපත් කරන්න. කෝ, දේශපාලන විසඳුම? ජනාධිපතිතුමා පිටරට ගියාම කියනවා, “මම ඒක ලබන මාසයේ ඉදිරිපත් කරනවා, ඊළඟ මාසයේ ඉදිරිපත්

කරනවා” යි කියලා. විද්වත් මණ්ඩලයක් පත් කළා. අන්තිමට මොකක්ද වුණේ? ඒ අයගෙන් නිදහසට කරුණු ඇහුවා. විසඳුමක් දෙන්න කියා විද්වත් මණ්ඩලයක් පත් කර ගත්තා. අන්තිමට මොකක්ද වුණේ? යෝජනාව ඉදිරිපත් කළාම ඒ අයගෙන් නිදහසට කරුණු ඇහුවා. එක්සත් ජාතික පක්ෂය හැටියට අපේ යෝජනා අපි සකස් කර තිබෙනවා. ලබන වතාවේ සර්ව පාක්ෂික සමුළුව රැස් වුණාම අප ඒ යෝජනා ඉදිරිපත් කරනවා. අපේ වගකීම අප ඉටු කරනවා. ආණ්ඩුව වාගේ මේක අත ගතා ඉන්නේ නැහැ. ජනාධිපතිවරණය කාලයේදීත් අපේ යෝජනා අප පැහැදිලිව ඉදිරිපත් කළා. ගෙඩරල් ආණ්ඩු ක්‍රමයක් යටතේ බලය බෙදන්න සුදානම් කියා එදා මැතිවරණ කාලයේදී අප පැහැදිලිව කිව්වා. අපි හංගන්නේ නැහැ.

මහින්ද රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමාට සිංහල බෞද්ධයන්ගේ බහුතර ඡන්දය ලැබුණ බව අප කවුරුත් පිළිගන්නවා. එතුමාට මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්න පුළුවන්. රටුල් හකිම් මැතිතුමා කිව්වා, “අපි සහයෝගය දෙනවා” යි කියලා. හිතන්නාගේ කුඩාලය වාගේ මේක පාවිච්චි කරලා බලය අල්ලන්න අපට වුවමනාවක් නැහැ. අපිට ඕනෑ මේ රටේ දරුවන්ට, අපේ මුණුපුරන්ට නිදහසේ ඉන්න පුළුවන් වාතාවරණයක් හදන්නයි.

1948 ඉඳන් බලයට පත් වූ සෑම පක්ෂයක්ම මේ ප්‍රශ්නයත් එක්ක සෙල්ලම් කෙරුවා. මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මොකක්ද වුණේ? මධ්‍යස්ථ ද්‍රව්‍ය නායකයන් මේ පාර්ලිමේන්තුවේ හිටියා. 1956 දී ඒ අය වෙනම රාජ්‍යයක් ඉල්ලුවේ නැහැ. ඒ අය 1956 දී මොකක්ද, ඉල්ලුවේ? ඒ අය ඉල්ලුවේ හාෂා අයිතිය විතරයි. මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, ඔබතුමිය දන්නවා, එක්දහස් නවසිය පනස් ගණන්වලදී වෙනම රාජ්‍යයක් ඉල්ලුවේ නැති බව. ඒ අය ඉල්ලුවේ හාෂා අයිතිය විතරයි. අපි ඒකක් දුන්නේ නැහැ. ඒක තමයි මේ දිගින් දිගට ඇවිත් වෙනම රාජ්‍ය සංකල්පයකට පරිවර්තනය වුණේ. අන්න එම නිසා මේ අවස්ථාවේදී අපි රජයට කියනවා, දේශපාලන විසඳුම ඉදිරිපත් කරන්න කියා. දැන් කට්ටි පැන්නා ඇති. දේශපාලන විසඳුම ඉදිරිපත් කරලා ඒක ජාත්‍යන්තර ප්‍රජාවට දිලා එල්ලීරී සංවාදාත්මකයන් එක්ක සාකච්ඡා ආරම්භ කෙරුවා නම්, මේ වාගේ විශාල ජීවිත ගණනක් පසු ගිය අවුරුද්දේ නැති වන්නේ නැහැ. පසු ගිය අවුරුද්දේ ජීවිත 3,500ක් නැති වෙලා තිබෙනවා. ලක්ෂ දෙහමාරක්, තුනක් අනාථ වෙලා සිටිනවා. උතුරු නැගෙනහිර පළාත්වල යුද මෙහෙයුම්වලට අපි විරුද්ධ වන්නේ නැහැ. ක්‍රස්තවැදය විනාශ කරන්න ඕනෑ. නමුත් සිවිල් වැසියන් විශාල වශයෙන් ඝාතනය වෙනවා. ඒ, අපේ රටේ මිනිස්සු, මෙහෙම යුද්ධ කරලා ඒ අයත් එක්ක සාම සාකච්ඡා කරන්න පුළුවන්ද? අපේ රටේ මිනිස්සු තමයි, මෙහෙම මැරෙන්නේ. විදේශ රටකින් ආ හමුදාවක් නොවෙයි. එතකොට ඒක වෙනස්. නමුත් මේ ගොල්ලන් අපේ රටේ මිනිස්සු. එම නිසා රජයක් යුද්ධමය ක්‍රියා දාමයක් ගන්න කොට තමන්ගේම රටේ මිනිසුන් ගැන කල්පනා කරන්න ඕනෑ. යුද්ධයක් කරනවාය කියා මහින්ද චිත්තනයේ කොහේද, කියා තිබෙන්නේ? මහින්ද චිත්තනයේ ‘කියා තිබෙන්නේ, “මාස තුනක් ඇතුළත සියලු දේශපාලන පක්ෂ ඒක රාශි කරලා මම දේශපාලන විසඳුම ඉදිරිපත් කරනවා” යි කියලායි. ඒ කියන්නේ ගෞරවනීය සාමයක්. අන්න ඒක තමයි මහින්ද චිත්තනයේ තිබෙන්නේ. ඒ පරමාර්ථය ඉටු කරන්න අපේ සහයෝගය අප දෙනවා. ඒ ගැන අපි සුනා කියා තිබෙනවා.

එදා රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමා අත්සන් කරපු ඔස්ලෝ ගිවිසුමට විරුද්ධ වුණා, මුළු ලංකාවම ගිනි තැබුවා. අපි එහෙම කරන්නේ නැහැ. මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්න අප සහයෝගය දෙනවා. අන්න එම නිසා අප රජයට කියනවා, ප්‍රමාද වන්නේ නැතිව දේශපාලන විසඳුම ඉදිරිපත් කරන්න කියලා.

ඒ වාගේ ම මානව හිමිකම් උල්ලංඝනය කිරීම සම්බන්ධයෙන් අද අපේ රට ඉතාමත් පහත් තත්ත්වයක සිටිනවා. මා හිතන හැටියට, ලංකා ඉතිහාසයේ නොතිබුණු ආකාරයට ඉතාමත් පහත් මට්ටමක අද අප සිටිනවා. අද පැහැර ගැනීම් සිදු වෙනවා. එදා අතිගරු ජනාධිපතිතුමා ජීනීවා මානව හිමිකම් කොමිසමට ගිහිල්ලා පැහැර ගැනීම්වලට විරුද්ධව කථා කළා. අද එතුමා මේ පාර්ලිමේන්තුවේ සිටියා නම් එතුමාට ජීනීවා මානව හිමිකම් කොමිසමට යන්න බැහැ. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ තීන්දුව නිසා. පාර්ලිමේන්තුවට පනතක් ගෙනෙනන එතුමාට ශක්තියක් තිබෙනවා. නමුත් එතුමා ඒක ගෙනෙන්නේ නැහැ. මම මේ ළඟදී ඉන්දියාවට ගියාම මට ඉන්දියාවේ ව්‍යාපාරිකයෝ කිහිප දෙනෙක් කිව්වා, “කොළඹ ප්‍රදේශයේ ව්‍යාපාරිකයන් පැහැර ගෙන ගිහිල්ලා කප්පම් ගන්න කල්ලියක් ඉන්නවා” කියලා. ඒ අය පොලීසියට පැමිණිලි කරන්න බයයි. පොලීසියෙන් යුක්තිය සාධාරණය ඉෂ්ට වෙයි ද කියන එක

[ஓர் சீ. டி. ஈன்ஓர் ஓசீஓசீஓ ஓனா]

அவர்களும் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தத்தின்மூலம் முஸ்லிம்களுக்கு எந்தத் துரோகத்தைச் செய்தார்களோ, அதைவிடவும் படுமோசமானதொரு துரோகத்தைச் செய்தவற்கு வழிவகுத்தவரும் முஸ்லிம் காரங்கிரஸின் தற்போதைய தலைவர்தான் என்பதனை இந்தச் சபையிலே நாங்கள் தெளிவாகக் கூறிவைக்க விரும்புகின்றோம். அந்த ஆட்சி மாற்றத்தின் மூலமாக 2001ஆம் ஆண்டு கைச்சாத்திடப்பட்ட புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கை முஸ்லிம்களுக்கு மீண்டும் ஓர் அடிமைச் சாசனமாக அமைந்தது. அன்று அரசின் பங்காளியாக, அரசின் முக்கிய அங்கமாக இருந்த ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸினால் எதுவுமே பேச முடியாத சூழலிலே, யாருக்கும் தெரியாத சூழலிலே வன்னியிலே பிரபாகரனும் ரணில் விக்கிரமசிங்ஹ அவர்களும் இந்த உடன்படிக்கையில் ஒப்பமிட்ட வரலாற்றை நாங்கள் மறந்துவிட முடியாது. 1987ஆம் ஆண்டு யூலை 29ஆந் திகதி செய்யப்பட்ட இந்திய - இலங்கை உடன்படிக்கை வடக்கு - கிழக்கிலே வாழ்கின்ற முஸ்லிம்களின் ஒப்புதல் இல்லாமல், அவர்களின் சம்மதம் பெறப்படாமல், அவர்கள் தூங்கிக் கொண்டிருந்தபொழுது இரேவோடிவாகச் செய்யப்பட்டது. அன்றிரவு அங்கு தூங்கிக் கொண்டிருந்த 23சதவீத முஸ்லிம்கள் காலையில் எழுந்தபோது 17சதவீதமாக மாறிய வரலாறு இருந்தம்கூட. அன்றில் இருந்து அண்மைக் காலம் வரை நாங்கள் கூறி வந்த ஒரேயொரு விடயம், வடக்கு - கிழக்கு இணைப்புத்தான் தமிழர்களுடைய அபிலாஷை என்றால், வடக்கு-கிழக்கு இணைப்பின் மூலமாகத்தான் தமிழர்கள் தங்களுடைய அதிகாரங்களைப் பெறமுடியும் என்றிருந்தால், அவர்கள் சொரிந்த கண்ணீர் மற்றும் அவர்கள் சிந்திய இரத்தங்களுக்கு எல்லாம் இந்த இணைப்புத்தான் இழப்பீடாக அமையு மாக இருந்தால், அதற்குக் கிழக்கிலே வாழ்கின்ற முஸ்லிம்கள் ஒரு போதும் குறுக்கே நிற்கப் போவதில்லை என்பதாகும். ஆனால், அந்த இணைப்பு நபந்தனையோடு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். முஸ்லிம் களுடைய சுயாட்சி பரிபூரணமாக உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும் ; உத்தரவாதப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று நாங்கள் ஏறத்தாழப் பதினாறு வருடங்கள் பேசியிருக்கின்றோம். இந்தச் சபையிலே முஸ்லிம் களைப் பற்றித் தொடர்ச்சியாக ஐந்து வருடங்களுக்கு மேலாகப் பேசியிருக்கின்றோம். ஆனால், இதுகாலவரையும் அவர்கள் அவர்களை ஏறெடுத்துப் பார்க்கவில்லை.

இன்று வாகரையிலே நடைபெறுகின்ற அநியாயங்களைப் பற்றிப் பேசுகின்றோம். அங்கு அப்பாவி மக்கள் அல்லற்படுகின்றார்கள். மாவிளாறு அணைக்கட்டை முடியுதன் மூலமாக யுத்தத்தை ஆரம்பித்து, ஈற்றிலே மூதூரில் அப்பாவி மக்களைப் பந்தாடியவர்கள், இன்று கஞ்சிக் குடிச் சாற்றிலும் வாகரையிலும் அதனை அரங்கேற்றிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். வாகரையிலே கடந்த ஒரு மாத காலமாக அல்லற்படுகின்ற அப்பாவி மக்களுக்காக நாங்கள் கவலைப்படுகின்றோம். ஆனால், 1990ஆம் ஆண்டு எந்தவிதமான காரணமுமின்றி விரட்டப்பட்ட ஏறத்தாழ ஓர் இலட்சம் முஸ்லிம்கள் இன்றுவரை, அதாவது 16 வருடங்களாக இடம்பெயர்ந்தவர்களாக வாழ்கின்றார்கள்! ஏன் உங்களால் அவர்களைப் பற்றியும் பேச முடியாமல் இருக்கின்றது ? என நாம் கேட்க விரும்புகின்றோம். வாகரையில் அல்லற்படுகின்ற மக்களும் மனிதர்கள்தாம், இந்த நாட்டின் பிரஜைகள் தாம். அவ்வாறே, இன்று இடம்பெயர்ந்து புத்தளத்திலே மரங்களின்கீழ் வாழ்கின்ற முஸ்லிம்களும் இலங்கைப் பிரஜைகள்தாம் என்பதை நீங்கள் மறந்துவிட முடியாது. அந்த வாகரை மக்கள் ஒரு மாத காலமாக உணவுக்காகத் துன்பப்படுவதைப் பற்றி நீங்கள் இந்தச் சபையிலே பேசுகின்றீர்கள். கடந்த 16 வருடங்களாக இருக்க இல்லிடமின்றி, உடுக்க உடையின்றிக் கண்ணீரும் கம்பலையுமாக, அகதிகளாக, நாடோடிகளாக சுமார் ஓர் இலட்சம் முஸ்லிம்கள் வாழ்கின்றார்களே! இதற்கு நீங்கள் என்ன நியாயம் கூறப் போகின்றீர்கள் ? என்று நாங்கள் உங்களிடம் கேட்க விரும்புகின்றோம்.

இன்று ‘தமிழ் பேசும் மக்கள்’ என்ற அடைமொழியைத் தங்களுக்குத் தேவைப்படுகின்றபோதெல்லாம் இந்தச் சபையிலே மிகவும் அலங்காரமாகப் பாவித்துக்கொள்கிறார்கள். ஆனால், முஸ்லிம் களுக்குத் தனித்தரப்பு வேண்டும் என்று நாங்கள் எல்லோரும் பேசியது மாத்திரமல்லாமல், அதற்கான அங்கீகாரத்தைப் பெறவேண்டும் என்று

நாங்கள் முன்வைத்த பிரேரணைக்கான வாக்கெடுப்பு இந்தச் சபையிலே நடைபெற்றபோது, இங்கிருக்கின்ற JVP ஆதரவளித்தது ; ஐக்கிய தேசியக் கட்சி ஆதரவளித்தது ; ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி ஆதரவளித்தது ; இதர கட்சிகள் ஆதரவளித்தன. ஆனால், தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு மாத்திரம் தான் முஸ்லிம்களின் தனித் தரப்புக் கோரிக்கைக்கு ஆதரவு தெரிவிக்கவில்லை என்பதை மிகவும் வேதனை யோடு கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றோம். இவ்வாறான ஒரு சூழ்நிலையில் எவ்வாறு உங்கள் தரப்பிலிருந்து, இன்று உங்களை ஆட்சி செய்கின்ற ஆயுதச் சக்திகளிடமிருந்து நாங்கள் எங்களுக்கான ஒரு தீர்வை, நியாயத்தை எதிர்பார்க்க முடியும் ? என்று கேட்க விரும்புகின்றோம். ஒரு மேசையில் இருந்து பேசுவதற்கு அங்கீகாரம் பெறுவது எங்களது நியாயமான உரிமை என்பது பற்றி நீங்கள் அறிந்திருந்தும் உணர்ந்திருந்தும் தெரிந்திருந்தும் கேவலம் வன்னித் தலைமையின் கட்டுப்பாட்டை மீறமுடியாத சூழலிலே நீங்கள் இந்தச் சபையிலே அன்று மௌனிகளாக இருந்த வரலாற்றைத் தனது இறுதி மூச்சு இருக்கின்ற வரைக்கும் எந்தவொரு முஸ்லிம் மகனும் மறக்கமாட்டான் என்பதை நாம் இந்தச் சபையிலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றோம்.

கௌரவ தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களே, இந்த அவலங்களைப் பற்றி நாங்கள் மணித்தியாலக் கணக்கில், நாட் கணக்கில் பேச முடியும். நாங்கள் நடக்கப்போகின்ற விடயங்களைப் பற்றிப் பேசவில்லை. ஏற்கனவே நடந்த சம்பவங்களுக்கான தீர்வுகளைத் தருமாறுதான் கேட்கின்றோம். உலகத்திலே நடைபெற்ற யுத்தங்களின் போது, அன்று ‘சப்ரா’, ‘சதில்லா’ போன்ற முகாம்களிலே இறைவனை வழிபட்டுக் கொண்டிருந்தவர்கள் சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட வரலாறு இஸ்ரேல் நாட்டுக்கு மாத்திரம்தான் இருக்கின்றது. இதனையடுத்து வழிபாட்டிலிருந்த முஸ்லிம்களைச் சுட்டுக்கொன்ற வரலாறு வேறு யாருக்குமல்ல, விடுதலைப் புலிகளுக்குத்தான் இருக்கின்றது. கடந்த காலங்களிலே காத்தான்குடிப் பள்ளிவாசலிலே மாத்திரமல்ல, வேறு இடங்களிலும் கொலைகள் இடம்பெற்றன. கடந்த 2005ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 19ஆம் திகதி அக்கரைப்பற்றுப் பள்ளி வாசலிலே ‘சுபஹு’ தொழுகையைத் தொழுது கொண்டிருந்த ஒன்பது முஸ்லிம்கள் அந்தப் பள்ளிவாசலுக்குள்ளேயே அநியாயமாகச் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள். இவற்றைப் பற்றி ஏன் உங்களால் பேச முடியாது? என்று நாங்கள் உங்களிடம் கேட்க விரும்புகின்றோம். இவற்றுக் கெல்லாம் நியாயங்கள் இல்லையா ? என்று நாங்கள் உங்களிடம் கேட்க விரும்புகின்றோம். நாம் பல கோடிக்கணக்கான சொத்துக்களையும் உயிர்களையும் மற்றும் புத்திஜீவிகளையும் இழந்திருக்கின்றோம். முஸ்லிம் சமுதாயத்தில் உருவான ஒவ்வொரு புத்திஜீவியும் முனையிலேயே கிள்ளி எறியப்பட்ட வரலாறுதான் எங்களுடைய சோகமான வரலாறாகும். “ஜாமியா நஸீமியா” முதன்முதலில் உருவாக்கிய இலங்கை நிர்வாக சேவை - SLAS உத்தியோகத்தர் சகோதரர் ஹபீப் முஹம்மத் அவர்கள் அன்று சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். சகோதரர் மக்பூல் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டார் ; மூதூர் மஜீட் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டார். இவ்வாறு பல நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள்.

ஓர் சீ. டி. ஈன்ஓர் ஓசீஓசீஓ ஓனா

(மாண்புமிகு என். ஸ்ரீ காந்தா)

(The Hon. N. Sri Kantha)

மூதூர் மஜீட் அவர்களை சுட்டுக் கொன்றவர்கள் யார் ? உங்களுக்கும் அது தெரிய வேண்டும்.

ஓர் சீ. டி. ஈன்ஓர் ஓசீஓசீஓ ஓனா

(மாண்புமிகு எம். ஐ. அன்வர் இஸ்மாயில்)

(The Hon. M. I. Anwar Ismail)

நீங்கள்தான் சொல்ல வேண்டும். ஆனால், நீங்கள் சொல்லத் தேவையில்லை ; சொல்லவேண்டியவர்கள் அதற்குரிய பதிலைச் சொல்வார்கள்.

ஓர் சீ. டி. ஈன்ஓர் ஓசீஓசீஓ ஓனா

(மாண்புமிகு என். ஸ்ரீ காந்தா)

(The Hon. N. Sri Kantha)

பாராளுமன்றப் பொதுத் தேர்தலின்பொழுது வேட்பாளராக இருந்த வேளையில்தான் அவர் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

2001-ஆம் ஆண்டு ‘சமாதானம்’ என்ற போர்வையிலே காட்டிலே இருந்தவர்களையெல்லாம் வீதிக்கு அழைத்துவந்தார்கள் . அது மாத்திரமல்லாமல், பல கோடி ரூபா பெறுமதியான ஆயுதங்களையும் யுத்த தளபாடங்களையும் கட்டுநாயக்க விமான நிலையத்தினூடாகவும், அதேபோன்று துறைமுகத்தினூடாகவும் கொண்டுவரவும் அனுமதித்தார்கள் . இன்று அதனுடைய விளைவுகளைத்தான் இந்த நாடு அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கிறது . யுத்தம் நடைபெறுகின்ற பிரதேசங்களில் மக்கள் கொல்லப்படுவது இயல்பாக இருந்தாலும், அப்பாவிப் பொதுமக்கள் பிரயாணம் செய்கின்ற பஸ் வண்டிகள், மக்களுக்கு வெளிச்சம் வழங்குகின்ற transformer களை மூலல்லாம் தகர்த்து யுத்தமற்ற பிரதேசங்களிலும் பீதியையேற்படுத்துகின்ற நடவடிக்கைகள் தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன . அண்ணன் சம்பந்தன் அவர்கள் பேசும்பொழுது, “கிழக்கிலே கணிசமான முஸ்லிம் பிரதேசங்களிலே மஹிந்த ராஜபக்ஷ அவர்களை விடவும் ரணில் வீக்கிரமசிங்க அவர்கள் கூடுதலான வாக்குகளைப் பெற்றார்” என்று கூறினார் . அதேபோன்ற கருத்துக்களை முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவர் சகோதரர் நவூப் ஹக்கீம் அவர்களும் கூறினார் . ஆனால், அம்பாறை மாவட்டத்திலும், மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலும், திருமலை மாவட்டத்திலும், வன்னி மாவட்டத்திலும் நாங்கள் பெற்றுக்கொடுத்த ஏறத்தாழ ஒரிலட்சம் வாக்குகள்தான் இரண்டாம் கட்ட விரிப்பு வாக்குகள் எண்ணப்படுவதைத் தடுத்து நிறுத்தி - இரண்டாம் கட்ட விரிப்பு வாக்குகள் எண்ணும் நிலைக்குச் செல்லாமல் - ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷ அவர்களின் வெற்றியை உறுதிசெய்தது என்பதை ஜனாதிபதி அவர்களும் அரசும் தெளிவாக உணர்ந்திருப்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது . அன்று நாங்கள் பெற்றுக்கொடுத்த அந்த ஒரிலட்சம் வாக்குகள்தான் வெற்றியின் அடித்தளமாக அமைந்து முதலாம் கட்ட வாக்குகளின் அடிப்படையிலேயே அவர் தெரிவு செய்யப்பட்டக் காரணமாக இருந்ததை நாங்கள் மறந்துவிட முடியாது . இந்த நாட்டில் கௌரவமான சமாதானத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று விரும்புகின்ற ரோஷமுள்ள, மாணமுள்ள, உணர்வுள்ள, ஏறத்தாழ ஒரிலட்சம் முஸ்லிம்கள் கிழக்கிலே இன்னும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள் . ஆகவே, அந்த மக்கள் இருக்கின்றவரை இந்தப் பித்தகாட்டி அரசியலை ஒடுபோதும்

எங்களுடைய மண்ணிலே அரங்கேற்ற அனுமதிக்க முடியாது. இன்று சிலர் கூலிக்கு மாரடிப்பதுபோன்று, வடக்கு - கிழக்கு முஸ்லிம்களின் பிரச்சினை என்ற அந்தக் ‘குண்டை’ தேர்தல் காலங்களில் பயன்படுத்திப் பாராளுமன்றத்திற்கு வந்துவிட்டு, இங்கு வேறு யாருக்கோ சாமரம் வீசுகின்ற அரசியலை அவர்கள் தொடர்ந்தும் மேற்கொள்ள முடியாது. எதிர்வரும் காலங்களில் நடைபெறவுள்ள தேர்தல்களில் இவ்வாறானவர்களுக்குச் சரியான பாடத்தைப் புகட்ட மக்கள் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இன்றுள்ள யதார்த்த சூழ்நிலையில் தேவைப்படுவது கௌரவமான சமாதானமாகும். இந்த நாட்டிலே வாழ்கின்ற சிங்களவர்கள், தமிழர்கள், முஸ்லிம்கள் எல்லோரும் சமத்துவமாக அனுபவிக்கக்கூடிய விதத்தில் அந்தச் சமாதானம் இருக்க வேண்டும். யாரும் யாருக்கும் அடிமையாக வாழ முடியாது. யாரும் யாருடைய உத்தரவாதத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. உத்தரவாதங்களெல்லாம் மீறப்பட்டு, எழுதப்பட்ட உடன்படிக்கைகளெல்லாம் வீசப்பட்ட ஒரு சூழலிலே, இன்னும் “நம்புங்கள்! நம்புங்கள்!” என்று கூறினால் எவ்வாறுதான் நம்ப முடியும் என்று கேட்க விரும்புகின்றோம்.

இன்று ஒவ்வொரு முஸ்லிம் இளைஞனும், புத்திஜீவிகளும், எவ்வாறு தமக்குரிய சுயாட்சியைத் தாங்கள் பெற்றுக் கொள்வது என்று சிந்திக்கும் தொடங்கிவிட்டார்கள். வடக்கிலோ அல்லது கிழக்கிலோ எங்களை நாங்களே ஆள்கின்ற ஓர் அதிகாரத்தைப் பெற்றுக்கொள்வது எவ்வாறு என்று சிந்திக்கின்ற மனோபாவம் இன்று முஸ்லிம்கள் மத்தியிலே மிக வேகமாக வேரூன்றி வருகிறது. அதற்கு அடித்தளமாக அமைந்ததுதான் தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் ‘ஒலுவில் பிரகடனம்’ ஆகும். இதுவரைகால முஸ்லிம் அரசியல் வரலாற்றிலே இல்லாத ஓர் ஆவணமாக இன்று அந்த ஒலுவில் பிரகடனம் மாறியிருக்கிறது. அன்று தமிழ் மாணவர் பேரவை எவ்வாறு பிரகடனங்களை நிறைவேற்றியதோ, அவ்வாறே கிழக்கிலேயுள்ள முஸ்லிம்கள் ஜனநாயகப் போராட்டத்தில் நம்பிக்கையிழந்து, ஜனநாயக விழுமியங்களுக்கப்பால் சென்று, தாங்கள் இந்த நாட்டிலே நீர்மதியாக வாழ்வதற்கு ஆயுதப் போராட்டம்தான் சரியென்று கருதி நாளை அவர்கள் ஆயுதங்களைத் தூக்குகின்ற நிலையேற்பட்டால், அதற்கு அடித்தளமாக அமைய இருக்கின்ற ஓர் ஆவணம்தான் இந்த ஒலுவில் பிரகடனம் என்பதனை மறந்துவிடக்கூடாது. அதேபோன்றுதான் முதார் பிரகடனமும். முதாரில் கடந்த காலங்களில் நடைபெற்ற வன்செயல்களின்போது அப்பாவி முஸ்லிம் மக்கள் கொல்லப்பட்டு, ஏறத்தாழ எண்பத்தையாயிரம் முஸ்லிம்கள் அங்கிருந்து துரத்தப்பட்டிருந்தார்கள். அன்று முதாரிலிருந்து முஸ்லிம்களைத் துரத்தியமையைக் கண்டித்து, கிழக்கு மாகாண அனைத்துப் பள்ளிவாசல்கள், நிறுவனங்களின் சம்மேளனம் வெளியிட்டதுதான் இந்த ‘Mutur Declaration’ என்ற பிரகடனமாகும். கௌரவ தலைமை தாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களிடம் இப்பிரகடனத்தை *ஹன்சாட்டில் சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

இவ்வாறு முஸ்லிம் சமுதாயம் இன்று தமது ஆவணங்களைப் பத்திரப்படுத்த ஆரம்பித்துள்ளது. முஸ்லிம் சமுதாயம் தாங்கள் தங்கியிருந்த அரச இயக்கத்தின் மீது வைத்திருந்த நம்பிக்கையை இழந்திருக்கிறது. அரசியல் தலைமைகள்

விபிச் சாரிகளைப்போன்றும், நேரத்துக்கு நேரம் ஆடை மாற்றுவதைப்போல் தமது கருத்துக்களை மாற்றுகின்றவர்களாகவும் மாற்றியிருக்கின்ற இன்றைய சூழ்நிலையிலே உலமாக்கள், புத்திஜீவிகள், பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், தியாகமுள்ள இளைஞர்கள் என பல்லாயிரக்கணக்கான முஸ்லிம்கள் ஒன்று திரண்டு ஓரணியிலேயே சென்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், கௌரவமான சமாதானம் மலரவேண்டுமென்பதில் எந்தவிதமான மாற்றுக்கருத்தும்லை. மேதகு ஜனாதிபதி அவர்கள் ஜனாதிபதியாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டு வேண்டுமாது காலத்திற்குள்ளேயே இந்த நாட்டில் சமாதானம் ஏற்பட வேண்டுமென்று நோக்கத்துடன் பேச்சுவார்த்தையை முன்னெடுத்துச் சென்ற சமயத்தில் - அனைத்துக் கட்சிகளையும் சார்ந்த சகலருடைய

* பூக்காடுகளில் வளம் காண.
நூலிலையத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.
Placed in the Library .

එක. මුතුරුවලට ගැහුවේ එල්ටීටීඊ එක. මාවිල් ආරු සොරොව්ව වැනුවේ එල්ටීටීඊ එක. නිට්ටමුවේදී, ගොඩගමදී බස් බෝම්බ පිපිරෙව්වේ එල්ටීටීඊ එක. කැබැනිගොල්ලුවේදී, වැලිකන්දේදී අභි-සක ජනතාව මැරුවේ එල්ටීටීඊ එක. ඒක නිසා සාකච්ඡා කරන්න සිද්ධ වන්නේ ඔබතුමාලා දුහුල් සඵලකින් ආවරණය කරන්න සුදානම්ව සිටින එල්ටීටීඊ සංවිධානයේ පැවිසිරිය. ඒක නිසා සම්පන්නදත් මන්ත්‍රිතුමනි, අපට කියන්න සිද්ධ වනවා, “බැරි සිල් නොගනිත් අබරෝ” කියලා. මේක ඔබතුමා දන්නා භාෂාවෙන් කියන්න මට තේරෙන්නේ නැහැ. හැබැයි, මා දන්නා භාෂාවෙන් මා මේක කිව්වේ. ඒ, අපේ භාෂාවේ තිබෙන ප්‍රකට කියමනක්. “බැරි සිල් නොගනිත් අබරෝ” එල්ටීටීඊ සංවිධානය නැහෙනහිර විතරක් නොවෙයි, උතුරෙන්, රටේ අතිකුත් සියලු ප්‍රදේශවලත් අභි-සක ජනතාවට එරෙහිව දැවැන්ත ප්‍රහාරයක ඉන්නවා. ඒ පිළිබඳව අපට සාකච්ඡා කරන්න සිද්ධ වෙලා තිබෙන්නේ. ඔබතුමා ඉදිරිපත් කළ යෝජනාවේ සාකච්ඡාව අප ඒ දක්වා ගෙන යන්න ඕනෑ.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රිතුමනියනි, විශේෂයෙන්ම පසු ගිය දවසක අප ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ රතු තරුව බලකාය රුපියල් ලක්ෂ 40කට ආසන්න ද්‍රව්‍ය ආධාර ප්‍රමාණයක් රැගෙන එල්ටීටීඊ ප්‍රහාර, පීඩනය නිසා වාකරේ ප්‍රදේශය අත හැරලා වාකරේ ප්‍රදේශයෙන් පිට වෙමින් ජනතාව මුණ ගැහෙන්න ගියා. ඒ, වාලව්වේන ප්‍රදේශයට. කපුවත්තේ සිට මඩකලපුවෙන් එනා පැත්ත දක්වාම මේ අභි-සක ද්‍රව්‍ය ජනතාව රැඳිලා ඉන්නවා. අප ඔවුන් මුණ ගැහෙන්න ගිහිත් ඔවුන් සමඟ සාකච්ඡා කලා. අප ඔවුන්ට ලබා දීපු පහසුකම් පිළිබඳව නොවෙයි, ද්‍රව්‍ය පිළිබඳව නොවෙයි, අප කථා කිරීමේ වටිනාකම තිබෙන්නේ. ඒ, ඔවුන් සමඟ අප කළ සාකච්ඡාව පිළිබඳව. විශේෂයෙන්ම සම්පන්නදත් මන්ත්‍රිතුමා එතුමාගේ කතාවේදී කිව්වා, වාකරේට කෑම යවන්න කියා. අපට මතකයි එතුමන්ලා මේ ගරු සභාවේ මැදට බැහැලා ඡර්ටි ගලවා ගෙන වාකරේට කෑම යවන්නේ නැහැ කියා කෑ ගහලා පැය 24ක් ගත වන්නට ඉස්සේල්ලා ලොරි 115ක් වාකරේට යන්න ගියා. හැබැයි, එල්ටීටීඊ සංවිධානය මෝටාර් ගහලා, ටි 56ත් වෙඩි නියා ඒ ලොරි ටික පලවා හැරියා. අන්න ඒ නිසා වාකරේ ජනතාවට බඩගින්නේ ඉන්නට සිද්ධ වුණා. එල්ටීටීඊ සංවිධානයේ බංකර් බිඳ ගෙන, බංකර්, කඩා ගෙන, වෙඩි උණ්ඩ නොතකා, එල්ටීටීඊ සංවිධානයේ ප්‍රතිවිරෝධය බිඳ ගෙන බෝට්ටුවලින් පුළුවන් පුළුවන් විධියට අද වාකරේ ජනතාව වාකරෙන් පිට වන්නට පටන් අර ගෙන තිබෙනවා. එල්ටීටීඊ සංවිධානයට එරෙහිව දැවැන්ත ක්‍රියා මාර්ගයකට ඒ අය යොමු වෙලා තිබෙනවා. ඉතිහාසයේ ඉතාමත් දැවැන්ත ප්‍රතිවිරෝධතා ක්‍රියා මාර්ගයකට වාකරේ ජනතාව ආවා.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රිතුමනියනි, සුනාමියෙන් වාකරේ ප්‍රදේශය විනාශ වුණායින් පසුව ඒ ප්‍රදේශයට ඇතුළු වෙමින් දකුණේ ප්‍රථම දේශපාලනඥයා මායි. ලොරි 8ක ආධාර සහිතව අප ගියා. සාක්ෂි වශයෙන් ටීඑන්ඒ සංවිධානයේ ගරු ජ්‍යෙෂ්ඨ මන්ත්‍රිතුමා එහිදී මට හම්බ වුණා. එතුමා වාකරේ සිටියේ හිස් අතින්. එතුමා කිව්වා, සුබසිංහ මන්ත්‍රිතුමනි, ඔබතුමාගේ පැමිණීම ගැන බොහෝම ස්තූතියි, ඔබතුමා ගෙනා ආධාර ප්‍රමාණය අපේ ජනතාවට ලොකු හයියක් කියා. හැබැයි, මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රිතුමනියනි, අප දැක්කා, වාකරේ විනාශ වන කොට මඩකලපු දිස්ත්‍රික්කයේ අතින් බොහෝ ප්‍රදේශවල මඩකලපු දිස්ත්‍රික්කය නියෝජනය කරන ටීඑන්ඒ මන්ත්‍රීවරුන්ට ක්‍රියාකාරී වන්නට පුළුවන්කම තිබුණා කියා. ඒ ජනතාව වෙනුවෙන් ආධාර එකතු කරන්න පුළුවන්කම තිබුණා. හැබැයි, ඒ අය සහ පහසුවක් ආධාර එකතු කරලා තිබුණේ නැහැ. ඒ ජනතාවට ආධාර ගිහිත් දීලා තිබුණේ නැහැ. එදා එල්ටීටීඊ සංවිධානය පහර දීලා ගොනාගොල්ලේ පවුල් 35ක් කපා කොටා දැමීමා. ඒ පවුල් 35 මිනිස්සු තමයි උණු උණුවේ බත් පාර්සල් බැඳ ගෙන සුනාමියෙන් අතර මං වෙමින් අභි-සක දෙමළ ජනතාව මුණ ගැහෙන්න ඉස්සේල්ලාම ආවේ. ඒ නිසා මෙතැනදී ජාති වාදී අදෝනා ගෙනෙන්න එපා. නැහෙනහිර ප්‍රශ්නය ගැන කතා කරන කොට කරුණාකර මෙතැනදී ජාති වාදී ආදෝනා ගෙනෙන්න එපා. මෙය එහෙම ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. අද එල්ටීටීඊ සංවිධානය නිකායයක් හැටියටයි ක්‍රියාත්මක වන්නේ. එල්ටීටීඊ සංවිධානයට දෙමළ ජනතාවය කියා එකක් නැහැ. මුස්ලිම් ජනතාවය කියා එකක් නැහැ. සිංහල ජනතාවය කියා එකක් නැහැ. අද එල්ටීටීඊ සංවිධානය ක්‍රියාත්මක වන්නේ නිකායයක් විධියට පමණයි. ඒ, තමන්, එල්ටීටීඊ සංවිධානය පමණයි කියායි. අද මේ කතා කරන ටීඑන්ඒ සංවිධානයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ හෙට දවසේ ඉරණම ලියන්නේත් ඔවුන්ම තමයි. ඔවුන්ගේ බයිනෙන්නු තුඩින් ටීඑන්ඒ සංවිධානයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ අනාගත ඉරණම ලියනවා. ඒ නිසා මෙතැනදී අප සාකච්ඡා කරන්න ඕනෑ. මා ඉස්සේල්ලා කිව්වා වගේ ජාති වාදී අදෝනා ගැන නොවෙයි. පොදු ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. ඒ පොදු ප්‍රශ්නය විසඳා ගැනීමේදී අප ඉස්සරහ බාධාවක් තිබෙනවා. ඒ බාධාව ඉවත් කිරීමෙන් තොරව මේ ප්‍රශ්නය විසඳා ගන්න බැහැ.

විශේෂයෙන්ම මේ වන කොට වාකරේ අත් හැරලා ආපු ඒ අභි-සක ද්‍රව්‍ය ජනතාව සිටින කඳවුරු ආශ්‍රිතව ඒ ජනතාවට වාකරේදී නොලැබුණු දේවල් ටිකක් ලැබෙමින් තිබෙනවා. මොනවාද ඒ? ඔවුන් බරපතල ප්‍රශ්නයකට මුහුණ දී තිබෙනවා. ඔවුන් අදත් කියන්නේ වාකරේ තමයි අපේ තැන: අපට වාකරේට යන්න ඕනෑය කියායි. ඒක හරි. ඒක හරියටම හරි. ඒ අවස්ථාව ලැබුණු පළමු වතාවේදීම දෙන්න ඕනෑ. ඔවුන් වාකරේට යා යුතුයි. වාකරේ පදිංචි කර විය යුතුයි. හැබැයි, මතක තියා ගන්න ඉතිහාසයේ අවුරුදු ගණනාවක් වාකරේ ජනතාවට, වාකරේ දරු පැටියිනට, වාකරේ කාන්තාවන්ට, වාකරේ තරුණයන්ට ලබා නොදුන් අවස්ථාවක් දැන් ඔවුන්ට ලැබෙමින් තිබෙනවාය කියා. අද වන කොට ඒ කඳවුරු තුළ ඔවුන්ට වෘත්තීය අධ්‍යාපනය ලබා දෙන්නට ශ්‍රී ලංකා යුද හමුදාව කටයුතු කර තිබෙනවා. මේ වන විටත් ශ්‍රී ලංකා යුද හමුදාව විසින් මේ කඳවුරුගත වෙලා සිටින තරුණ තරුණියන්ට මැහුම් පාඨමාලාවක් ආරම්භ කර තිබෙනවා. ඒ පිළිබඳව අප ස්තූතිවන්ත වෙනවා. ඒ වාගේම පිරිමින්ට අවශ්‍ය කරන වෘත්තීය සුපුරුද්ද ලබා දෙන්නට දැන් මේ මොහොත වන කොට ශ්‍රී ලංකා යුද හමුදාව අවශ්‍ය කරන කටයුතු කරමින් සිටිනවා. දරු පැටවුන්ට වඩා හොඳ අධ්‍යාපනයක් ලබා දෙන්නට ඔවුන් කටයුතු කරමින් සිටිනවා. ඒකයි මා කිව්වේ එල්ටීටීඊ සංවිධානය කියලා කියන්නේ වෙන් වූ නිකායයක් ය කියලා. ඔවුන්ට වාකරේ දරුවන්ට වුවමනා කළේ උගන්වන්න නොවෙයි. ඔවුන්ට වාකරේ දරුවන්ට වුවමනා කළේ කෙළින් හිට ගන්නට පුළුවන් වුණු ගමන් ආයුධයක් අතට දීම සඳහා පමණයි. හැබැයි අද වාකරේ දරුවන් සිටින්නේ හොඳ තැනක නොවෙයි. අද ඔවුන් සිටින්නේ කඳවුරුගත වෙලායි. ඒක අප හොඳයි කියලා කියන්නේ නැහැ. හැබැයි ඒ තරක ඇතුළේ ඔවුන්ට හොඳක් සිදු වෙලා තිබෙනවා. ඒක තමයි ඔවුන්ට පැහැදිලි ලෙස ඉගෙන ගන්න පුළුවන්කම ලැබිලා තිබෙන එක. කාන්තාවන්ට වෘත්තීය සුපුරුද්ද ලබා ගන්නට පුළුවන්කම ලැබිලා තිබෙනවා. මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රිතුමනියනි, මම කලින් කිව්වා, වාකරේ ජනතාව කිව්වේ, “අපට ආපසු වාකරේ යන්නට ඕනෑ”යි කියලයි. ඔව්, ඒ අවස්ථාව අප වහාම ලබා දෙනවා. එල්ටීටීඊ සංවිධානය වාකරේ ප්‍රදේශයෙන් එලවා, ඔවුන් පරාජය කර, වාකරේ මිනිසුන්ට වාකරේ ඉඩ කඩ ලබා දිය යුතුව තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම මාවිල් ආරු සොරොව්ව එල්ටීටීඊ සංවිධානය විසින් අල්ලා ගත් වෙලාවේ - ටීඑන්ඒ මන්ත්‍රීවරුන්ට මේ ගැන කථා කරන්නට වරම් නැහැ: කථා කරන්නට බැහැ.-,

ගරු එම්. හේ. සිවාජිලිංගම් මහතා
(மாண்புமிகு எம். கே. சிவாஜி லிங்கம்)
(The Hon. M. K. Shivajilingm)

අපට ඒ මිනිසුන්ගේ ජීවිත ආපසු දෙන්න පුළුවන්ද? බෝම්බ ප්‍රහාරවලින්, ෂෙල් ප්‍රහාරවලින් නැති වුණු මිනිසුන්ගේ ජීවිත ආපසු ලබා දෙන්න පුළුවන්ද?

ගරු එස්. හේ. සුබසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு எஸ். கே. சுபசிங்கம்)
(The Hon. S. K. Subasinghe)

සිවාජිලිංගම් මන්ත්‍රිතුමනි, ඔය විවාදයට ගියොත් අහන්න ගොඩක් දේවල් තිබෙනවා. මා කලින් දවසකත් කිව්වා, ඔබතුමාගේ පිටේ පව්වයක් තිබෙනවා යි කියලා අර ඡර්ටි එක ගලවපු වෙලාවේ අප දැක්කා යි කියලා. “කොටියාට හෙණ ගහපත්” කියලා යි ඒක තිබෙන්නේ. ඒ ඔබතුමා ටෙලේ සංවිධානයේ ක්‍රියාකාරීකයෙක් විධියට කටයුතු කරපු වෙලාවේ තිබුණු විධිය. ඒක නිසා මේ විවාදයට අප යන්නට ඕනෑ නැහැ. ඒ ගියෝතින් අපට හුඟක් දේවල් කථා කරන්නට වෙනවා, විනාශ වුණු ජීවිත පිළිබඳව. එම නිසා මා ඒ විවාදයට යන්නේ නැහැ.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රිතුමනියනි, අපට වාකරෙන් ආපු ජනතාව මුණ ගැසුණා, අර මාවිල් ආරු සොරොව්ව එල්ටීටීඊ සංවිධානය විසින් වසා දමපු වෙලාවේ. ඒ අවස්ථාවේ අක්කර 30,000ක් විනාශ වුණා. ඒ වෙලාවේ මේ වෙරුගල් ඊව්වලම්පන්නු ගොවි ජන සේවා කොට්ඨාසයේ ගොවීන් 175 දෙනෙක් ආරක්ෂාව පතා වාකරේට ආවා. එල්ටීටීඊ සංවිධානය එතැන විනාශ කරන කොට ඒකෙන් ආරක්ෂාව පතා ඔවුන් ආවා, වාකරේට. හැබැයි එල්ටීටීඊ සංවිධානය නැවත වාකරේට ගහන්න පටන් ගත්තා. දැන් ඒ වෙරුගල් ඊව්වලම්පන්නු කොට්ඨාසයේ හිටපු ගොවීන් 175 දෙනෙක් වාකරේට ආපු නිසා ඔවුන්ට පුළුවන්කමක් ලැබුණේ නැහැ. ආණ්ඩුවට තමන්ගේ කුඹුරු පෙන්වන්න. “මෙන්න විනාශ වුණු කුඹුරු” කියලා තවම ආණ්ඩුව සතුව මේ ගොවීන් 175 දෙනා පිළිබඳ තොරතුරු නැහැ: ගොවි ජන සේවා නිලධාරීතුමා අපේ ඒ කොරතුරු නැහැ. හැබැයි එතුමා දන්නවා ගොවීන් සිටියා යි කියලා. හැබැයි ඒ ගොවීන් කාය සාක්ෂි වෙලා ඉදිරිපත් වෙලා

[ගරු එස්. කේ. සුබසිංහ මහතා]

නැහැ, තමන්ට වන්දි ලබා දෙන්නය කියලා. ඔවුන් ආවා වාකරේට. දැන් වාකරේ කොටි සෙල්ලම පටන් ගත්තායින් පසුව ඒ ජනතාව දෙ වෙනි වතාවටත් අනාථ වුණා. දැන් ඔවුන් දෙ වෙනි වතාවට අනාථ වෙලා ඇවිල්ලා ඉන්නවා, අන්න මඩකලපුව දිස්ත්‍රික්කයේ වාලවිවේන පෙන්නකොස්ස සහා දේවස්ථානය අසල තිබෙන කඳවුරට. අනේ! අප ගියා. මේ අය මෙතැන විවාද කරනවා, නැහෙනහිර පළාතේ ජනතාව පිළිබඳව. ටිප්ප් එක මන්ත්‍රීවරයකුවත් ඇවිල්ලා මේ අභි-සක ජනතාව මුණ ගැසිලා තිබුණේ නැහැ. මේ ප්‍රදේශයේ වන්දි ලැබෙන්නට ඕනෑ ජනතාව 175 දෙනෙක් එතැන සිටිනවා. ඒ අයගේ දුක අහන්නට කෙනෙක් සිටියේ නැහැ. අන්න, ඔවුන් ලිඛිතව ඉදිරිපත් කළ සියලු තොරතුරු අප ගරු කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමාටත්, ගොවි ජන සේවා ඇමතිතුමාටත් ඉදිරිපත් කරනවා. කරුණාකරලා මේ අභි-සක ගොවීන්ට අර මාවිල්ආරු සොරොව්ව වැසීමෙන් විනාශ වුණු කුඹුරුවලට ලබා දෙන වන්දි ප්‍රමාණය ලබා දෙන්න කටයුතු කරන්නය කියලා ඉල්ලනවා.

ඊළඟට, පැය එකහමාරක් තිස්සේ කථා කරපු සම්පන්නන් මන්ත්‍රීතුමා අහනවා, “අප කවදාද මුස්ලිම් ජනතාවට පහර දුන්නේ?” කියලා. හරි අපුරුයි. පසු ගිය දවසක අපේ මුසම්මිල් මන්ත්‍රීතුමායි, මායි සහභාගි වුණා, පුත්තලමේ නගරයේ පැවැති සම්මන්ත්‍රණයකට. 1990 දී එල්ටීටී සංවිධානය විසින් උතුරු ප්‍රදේශයෙන් -

ගරු ආර්. සම්පන්නන් මහතා

(மாண்புமிகு ஆர். சம்பந்தன்)

(The Hon. R. Sampanthan)

මම කිව්වේ, -

ගරු එස්. කේ. සුබසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு எஸ். கே. சபாநிதர்)

(The Hon. S. K. Subasinghe)

අහ ගෙන ඉන්න, අහ ගෙන ඉන්න. හොඳට අහ ගෙන ඉන්න. අහ ගෙන ඉන්න කෝ. ඊට පසුව කියන දෙයක් කියන්න. මගේ කථාව අවසානයේ දී මා ඕනෑ තම විනාඩි දෙකක් දෙන්නම්. උතුරු ප්‍රදේශයෙන් පලවා හැරපු, ලක්ෂයක් වුණු මුස්ලිම් ජනතාවගේ සම්මන්ත්‍රණයක් පුත්තලම් නගරයේ එල්ටීටී සංවිධානය විසින් තමන්ට කරපු හරිය ඔවුන් ඉතා අපුරුවට කිව්වා. ජනවාර්ගික ශුද්ධය උතුරු ප්‍රදේශය තුළ කරපු ආකාරය ඔවුන් විසින් විස්තර කළා. ඔවුන්ගේ දේපොළ, ඔවුන්ගේ වස්තුව පැහැර ගෙන ඔවුන් පලවා හැරපු ආකාරය ඔවුන් විස්තර කළා. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමයනි, එල්ටීටී සංවිධානය නැහෙනහිර ප්‍රදේශයේත් මේ කටයුත්ත කරන්න අත තියලයි තිබෙන්නේ. කාලයක් තිස්සේ ඒකට උත්සාහ දැරුවා. හැබැයි ඒකට අදාළ වන මතවාදී සුදානම දැන් ගරු සම්පන්නන් මන්ත්‍රීතුමාගේ පැත්තෙන් කරනවා. මේ පාර්ලිමේන්තුව තුළ එතුමා කළ කථාව ඇතුළේ තිබෙන්නේ නැහෙනහිර පළාතේ මුස්ලිම්වරුන්ගේ ජනවාර්ගික ශුද්ධයට අදාළ මතවාදී සුදානම ඇති කිරීමයි.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමයනි, තවත් උදාහරණයක් තිබෙනවා. සුනාමි වාසනය ඇති වුණ වෙලාවේ අප මඩකලපුව දිස්ත්‍රික්කය තුළ සහන කටයුතු කරන කොට කාන්තන්කුඩි ප්‍රදේශයේ වර්ග සැතපුම් හතරක් ඇතුළේ 50,000 කට ආසන්න ජනතාවක් කුඩු ගැහිලා ඉන්නවා අප දැක්කා. ඒකට කියන්න තිබෙන්නේ කුඩු ගැහිලා ඉන්නවා කියලයි. ජීවත් වෙනවා නොවෙයි. පදිංචි වෙලා ඉන්නවා නොවෙයි, කුඩු ගැහිලා ඉන්නවා. 50,000ක ජනතාවක් වර්ග සැතපුම් හතරක් ඇතුළේ එකින් එක බිත්තියට යා වෙව්ව පුංචි පුංචි ගෙවල්වල කුඩු ගැහිලා ඉන්නවා. ඇයි ඒ? අන්න එල්ටීටී සංවිධානය ඊළම යුද්ධය දියත් කර ගෙන එන කොට වට තරලා පහර දුන්නා. කාන්තන්කුඩි පල්ලියට පහර දීම ගැන ගරු අන්වර් ඉස්මයිල් ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කළා. කාන්තන්කුඩි ප්‍රදේශය වට කරලා ගැහුවා. ගහලා ඒ වටේ හිටපු මුස්ලිම්වරු ඔක්කොම වර්ග සැතපුම් හතරක් වෙව්ව කොටසක පලවා හැරියා. අද ඔවුන් කුඩු වෙලා ඉන්නවා. සුනාමි ඇවිල්ලා වෙරළ තීරයේ හිටපු මුස්ලිම්වරුන්ගේ ගෙවල් කඩලා බිඳලා දැමීම. ජීවිත නැති කළා. දේපොළ නැති කළා. ඊට පස්සේ ඔවුන්ට පදිංචි වෙන්න තැනක් තිබුණේ නැහැ. මීටර් 100 නීතිය ක්‍රියාත්මකයි. යන්න තැනක් තිබුණේ නැහැ. ඔවුන්ට ඔප්පු තිරප්පු තිබෙන, එල්ටීටී සංවිධානය විසින් පලවා හරින ලද බිම්වලට නැවත යන්න උත්සාහ කළා. එදා අප සහන සේවා කටයුතු කරමින් ඔවුන්ට තාවකාලික නිවාස හඳුන්වන තැන් සෙව්වා. එනකොට ඔවුන් කිව්වා, මෙන්න මේ භූමියට අපට ඔප්පු තිරප්පු තිබෙනවා, ඒවායේ

අයිතිය අපට නැවත ලබා දෙන්න. කියලා. හැබැයි, එන්න එපා, උම්ලාට එන්න දෙන්නේ නැහැ, ආවොත් මරනවා. කියලා. එල්ටීටී සංවිධානය එදත් කාන්තන්කුඩි මුස්ලිම්වරුන්ට තර්ජනය කළා. මේකයි ඇත්ත තත්ත්වය. ගරු සම්පන්නන් මන්ත්‍රීතුමනි, ඉතිහාසය මකන්න බැහැ. ජනවාර්ගික ශුද්ධය නිසා ඉතිහාසයේ සිද්ධ වෙව්ව දේවල් මකන්න බැහැ. ඊළඟට, එතුමා කිව්වා ගරු ජනාධිපතිතුමාට උතුර පළාතෙන් නැහෙනහිර පළාත වෙත කිරීමට mandate එකක් වරමක් ලැබිලා නැහැයි කියලා. ජේවීජී එක, ජේඑච්සු එක මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා සමඟ අත්සන් කළ ගිවිසුම්වල උතුර පළාතෙන් නැහෙනහිර පළාත වෙත කිරීම පිළිබඳව වගන්තියක් නැහැයි කියලා සම්පන්නන් මන්ත්‍රීතුමා කියනවා. ගරු සම්පන්නන් මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ වගන්තිය තිබෙන්නේ ඊට වඩා හුඟක් ඉස්සරහට ගිහිල්ලයි. ඒක පටු කරලා නැහැ. ඊට වඩා පුළුල් වගන්තියක් තමයි අපේ ගිවිසුමේ තිබෙන්නේ. ගිවිසුමේ මොකක්ද තිබෙන්නේ? ගිවිසුමේ තිබෙන්නේ, මේ ප්‍රශ්නයට උත්තර සොයන කොට ලංකාවේ ඒකීය රාජ්‍ය ව්‍යුහය බිඳ නොවැටෙන ලෙස කටයුතු කරනවා ය කියලයි. එහෙම නම් ඔය කියන සියල්ල ඒකට අයිතියි. එදා හිටපු ජනාධිපති ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මහත්මයා බලහත්කාරී අත්සනක් මගින් තමයි නැහෙනහිර පළාතයි උතුරු පළාතයි යා කළේ. නැහෙනහිර පළාත උතුරු පළාතට යා කළා. නැහෙනහිර ජනතාවගේ ඉරණම උතුරට යා කරලා ප්‍රභාකරන්ගේ බයිනෙන්නුවට යට කළා. ඒක වැරදියි. ඒක නීත්‍යානුකූල නැහැ. ඒක සදාචාරවත් නැහැ. මතක තබා ගන්න. ඒ කාරණා ඔක්කොම අඩංගු වෙනවා. සදාචාරවත් නැහැ. නීත්‍යානුකූලත් නැහැ. මේ කාරණා දෙක තුනම තිබෙනවා. එහෙම නම් එදා සදාචාර විරෝධී ලෙස, නීති විරෝධී ලෙස ගත්ත ක්‍රියාමාර්ගයන් නිවැරදි කිරීම සඳහා මහින්ද රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමා සමඟ ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ අත්සන් කළ ගිවිසුමේ මේ වගන්තිය හොඳටම ප්‍රමාණවත්. ඉන් එහා තවත් ක්‍රියාමාර්ග ගැනීම සඳහා වුවත් මේ වගන්තිය බල පවත්වන බව කියන්න ඕනෑ.

ඊ ඊළඟට, ඉන්දු-ලංකා ගිවිසුම ගැනත් ගරු සම්පන්නන් මන්ත්‍රීතුමා මතක් කළා. ඒක රකින්න ඕනෑ කිව්වා. මේ කුප්‍රකට ගිවිසුම විසින් තමයි උතුරු පළාතයි නැහෙනහිර පළාතයි සම්බන්ධ කරන වැරදි තීන්දුව ගත්තේ. රටේ ජනමතය මොකක්ද කියලා තැකුවේ නැහැ. නීතිය මොකක්ද කියලා තැකුවේ නැහැ. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ තිබෙන්නේ මොකක්ද කියන එක තැකුවේ නැහැ. ඒ සියල්ලම උල්ලංඝනය කරලා ගත්ත තීන්දුවක්. අධිකරණය සිංහල ජනතාවට අයිති එකක් කියලා දෙමළ ජනතාව හිතාම කියලා ඩිලාත් පෙරේරා නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා කිව්වා කියා සම්පන්නන් මන්ත්‍රීතුමා කියනවා. මේක ඩිලාත් පෙරේරා නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා කිව්වාද නැද්ද කියන්න මා දන්නේ නැහැ. එතුමා එහෙම කිව්වාද, නැද්ද කියා මා දන්නේ නැහැ. එතුමා එහෙම කිව්වා නම් ප්‍රශ්නය බරපතලයි. එහෙම කිව්වා නම්, ඒ උගත් නීතිඥ මහත්මයාට අමතක වෙලා තිබෙනවා, රටේ තීන්දු ගත්තේ මූලික ප්‍රතිපත්තියක් අනුව මිසක්, රටේ තීන්දු ගත යුත්තේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව, රටේ මූලික නීතිය අනුව මිසක්, කාගෙන් හෝ ලැබෙන ඩොලර් කුට්ටියක් මත නොවෙයි කියන එක. ඒක බොහොම කතාගාවුවෙන් වුණත් කියන්න ඕනෑ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමයනි, නැහෙනහිර පළාතේ තත්ත්වය පිළිබඳව සාකච්ඡා කරන කොට කියන්න ඕනෑ. නැහෙනහිර මුද්‍රා ගැනීමේ සටන ගෙන යන විට එල්ටීටී සංවිධානයේ බරපතළ කඳවුරක් වුණු ස්ටැන්ලි බේස් කඳවුර STF එක විසින් අත්පත් කර ගත් බව. මේ කඳවුර අත්පත් කර ගත යුතු ප්‍රදේශයේ සෝදිසි පිරික්සුම් කරන කොට මෙන්න කොටින්ගේ වධකාගාරයක් අහු වෙනවා. කැටිකුඩිවිවාරුවල කොටි වධකාගාරයක් අහු වෙනවා. මේ කොටි වධකාගාරයේ ඉන්නේ කවුද? මේ කොටි වධකාගාරයේ ඉන්නේ, මේ රටේ මුස්ලිම් සහ දෙමළ පුරවැසියෝයි. වෙනත් කවුරුවත් නොවෙයි. ඒ කොටින්ගේ වධකාගාරයේ ඉන්නේ, එල්ටීටී සංවිධානයට විරුද්ධව මත දරපු මිනිස්සුයි. අද මේ වධකාගාරවලට ඔවුන් ගෙන ගොස්, වධකාගාරවල කොටු කර ගෙන ඔවුන්ට වධ දෙනවා. අද STF එකට ඒක අහු වුණා.

ඒ විතරක් නොවෙයි. අපුරුම වැඩේ මේකයි. දැන් ළඟයි - දරුවෝ - ගැන නේ කථා කරන්නේ. අන්න, මේ වධකාගාරය තිබෙන බිමේ අක්කර 3ක දැවැන්ත ගංඡා හේතක් එල්ටීටී සංවිධානය විසින් පවත්වා ගෙන යනවා. තවත් ගොඩක් තිබෙනවා. මේ අහු වුණේ එකක්. වධකාගාරයයි, ගංඡා හේතයි එකට පවත්වා ගෙන යනවා. අපහාස කරන්න මේවා කියනවා නොවෙයි. එල්ටීටී සංවිධානයට අපහාස කරන්න කියනවා නොවෙයි. අපහාස කරන්න කියනවා නම් ඕනෑ තරම් කාරණා තිබෙනවා.

ලෝක මත් ද්‍රව්‍ය ව්‍යාපාරයට සම්බන්ධ වෙලා ඊළම ව්‍යාපාරය ගොඩ නැගීම සඳහා ඕස්ට්‍රේලියාව හරහා සල්ලි හොයපු හැටි, ඕස්ට්‍රේලියාවේ මත් ද්‍රව්‍ය ව්‍යාපාරයට සම්බන්ධ වෙලා ඒ හරහා දැවැන්ත මුදල් කන්දරාවක්, ඩොලර්

කෝටි ගණන්වලින් එල්ටීටීඊ යුද ගිණුමට ආපු හැටි දන්නවා. අන්න, පාලිත කොහොන මහත්මයා දැන් ඕස්ට්‍රේලියාවේ සිටිමින් රියේ පෙරේදා ඕස්ට්‍රේලියාවේ ආණ්ඩුවට මේ තොරතුරු හෙළිදරව් කරලා තිබෙනවා. ඒ වාගේ තොරතුරු ගොඩක් තිබෙනවා. මෙන්න, රට ඇතුළේ නැහෙනහිර ප්‍රදේශයේ එල්ටීටීඊ සංවිධානය කරන දේ.

විශේෂයෙන්ම යුද ගැටුම්වලට නතු වූ ළමයින් පිළිබඳව සොයා බැලීමේ එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ විශේෂ නියෝජිත රාධිකා කුමාරස්වාමි මහත්මිය වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. මෙවිටත් කාලයක් මේවා තහවුරු වූණේ නැහැ. මොකද, මේ මා කිව්ව ආයතනයේ - එක්සත් ජාතීන්ගේ යුද ගැටුම්වලට නතු වූ ළමයින් පිළිබඳ කාර්යාංශයේ - නියෝජිතයා විධියට ලංකාවට ඇවිත් කටයුතු කළේ අර සුප්‍රකට ඇලන් රොක් කියන විදේශීය නියෝජිතයායි. ඒ හාදයා මෙතේ ඉඳගෙන පසුගිය කාලයේම කියකියා සිටියේ ශ්‍රී ලංකා යුද හමුදාව ළමා සොල්දාදුවන් බඳවා ගන්නවා කියායි. එහෙම තමයි කියකියා සිටියේ. මේ ආයතනය සම්පූර්ණයෙන් විකෘති කරලා, මේ ආයතනයේ මතවාදය විකෘති කරලා, දැක්ම විකෘති කරලායි තිබුණේ, මේ ඇලන් රොක්ලා. හැබැයි, මේ පිළිබඳ නිවැරදි පරීක්ෂණයකින් පසුව රාධිකා කුමාරස්වාමි, මේ ආයතනයේ සභාපතිනිය, වගන්ති 16කින් යුක්ත වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඒ වාර්තාවේ කියනවා, එල්ටීටීඊ සංවිධානය ළමා සොල්දාදුවන් බඳවා ගැනීමත්, පුහුණු කිරීමත්, ඔවුන් යුද්ධය සහ ඉතාමත් අනතුරුදායක ලෙස මුදාහැරීමත් නිශ්චිත ලෙසම තහවුරු වෙලා තිබෙනවා කියා. මේ අතිසක පොඩ් දරුවෝ නිකම් නොවෙයි, යුද්ධයට යවන්නේ. යුද්ධය පිළිබඳ අත්දැකීම් නැති මේ පොඩ් දරුවෝ තමන්ගේ කාඩ්වරු රැක ගැනීම සඳහා “බිලි බෝයිස්”ලා විධියට ඉස්සරහට දමනවා. එල්ටීටීඊ සංවිධානයේ පළපුරුදු සොල්දාදුවන් රැක ගැනීම සහා බිලි බෝයිස්ලායි ඉස්සරහට දමන්නේ. ඒක තමයි නිරන්තරයෙන්. මේක දිනා කුහක ලෙස බලනකොට මේක දකින්න බැහැ තමයි. කරුණා, ළමා සොල්දාදුවෝ බඳවා ගන්නවා, අරයා, ළමා සොල්දාදුවන් බඳවා ගන්නවා කියා කියනවා. ඒක අපට ප්‍රශ්නයක් නැහැ. එල්ටීටීඊ සංවිධානයයි, කරුණායි කියන්නේ ඔය එකම කකුලේ කුරේ තිබෙන පැති දෙකයි. ඒ නිසා අපට මේ කවුද කියන එක ප්‍රශ්නයක් නැහැ. එල්ටීටීඊ සංවිධානය ළමා සොල්දාදුවන් බඳවා ගන්නවා කියන එක පිළිබඳව අද වන කොට තහවුරු වෙලා තිබෙනවා. මේක නිල ප්‍රකාශනයක් විධියට අද ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඇලන් රොක් කියනවා, ශ්‍රී ලංකා යුද හමුදාව ළමා සොල්දාදුවන් බඳවා ගන්නවාලු. මේ හාදයාට - ඇලන් රොක්ට - පුළුල්ව තිබෙනවා. නියාපොකුත් තිබෙනවා. ඇලන් රොක්ට කොටියෙක් වෙන්න වලිගය විතරයි අඩු.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මේ වනකොට සටන් විරාම ගිවිසුමට අවුරුදු පහක් පිරෙමින් තිබෙනවා. සටන් විරාම ගිවිසුමට වසර පහක් සම්පූර්ණ වෙන්න යනකොට, ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මන්ත්‍රීතුමා වර්ණනා කරපු 2002 පෙබරවාරි 22 වන දා අත්සන් කරපු ඒ ගිවිසුමෙන් අර්ධ රාජ්‍ය තාන්ත්‍රික තත්ත්වයක් හිමි කර ගන්නා. අපට විවේචන තිබුණා. ජේ. ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපතිවරයාට විවේචන තිබුණා. වන්දිකා කුමාරතුංග ජනාධිපතිවරයාට විවේචන තිබුණා. ආර්. ප්‍රේමදාස ජනාධිපතිවරයාට විවේචන තිබුණා. හැබැයි, ඒ කිසිදු ජනාධිපතිවරයෙක් කිසිදු කාර්යයක් නිශ්චිත ලෙස එල්ටීටීඊ සංවිධානයටයි කියලා ලියලා දුන්නේ නැහැ. අත්සන් කරලා දුන්නේ නැහැ. ඔවුන් ඉන්දු-ලංකා ගිවිසුම අත්සන් කරනකොට හෝ වෙනත් කිසිදු ආකාරයේ සාකච්ඡාවකදී හෝ ගිවිසුමකදී හෝ එල්ටීටීඊ සංවිධානයටයි කියලා කිසිවකට අත්සන් කළේ නැහැ. වෙන් කරලා දුන්නේ නැහැ. හැබැයි 2002 පෙබරවාරි 22 වන දා අත්සන් කළ ද්‍රෝහි ගිවිසුමෙන් එවකට හිටපු රනිල් වික්‍රමසිංහ අගමැතිවරයා ඒ කටයුත්ත කළා. එල්ටීටීඊ සංවිධානයේ බල ප්‍රදේශය පිළිගන්නා, ඔවුන්ට අර්ධ රාජ්‍ය තාන්ත්‍රික තත්ත්වය පිළිගන්නා ආකාරයේ ගිවිසුමකට වුණත් ඔහු අත්සන් නැබුනා. මේක ඉතාමත් බරපතලයි. දැන් සිද්ධ වෙමින් තිබෙන්නේ මොකක්ද? දැන් ඒ අර්ධ රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකභාවය පූර්ව රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකභාවය බවට පත් කර ගැනීම සඳහා අවශ්‍ය කරන ක්‍රියාදාමයට එල්ටීටීඊ සංවිධානය පසුගිය කාලයේ අවතීර්ණ වෙලා සිටියා. මහවිරු දින කථාවේදී ලෝකෙට කිව්වේ, “අපි ඊළඟ රාජ්‍යය පිහිටුවන්න ලැහැස්තියි. ඒකට උදවු කරන්න” කියලයි. අර්ධ රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකභාවය පූර්ව රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකභාවය බවට පත් කර ගන්න ඔවුන් උත්සාහ කරමින් ඉන්නවා. හැබැයි, ඒ අනතුරේ තමන් විසින් බරපතල ලෙස උල්ලංඝනය කරන ඒ සටන් විරාම ගිවිසුම පවත්වාගෙන යනවා. ඒ ගිවිසුම උල්ලංඝනය කරමින් ඒක පතුරු ගසමින් ඒක පවත්වාගෙන යනවා. එකෙන් ඉවත් වෙන්න එල්ටීටීඊ සංවිධානය උත්සාහ කරන්නේ නැහැ. ඒක පවත්වාගෙන යනවා. ඇයි, පවත්වාගෙන යන්නේ? එල්ටීටීඊ සංවිධානය සටන් විරාම ගිවිසුම පතුරු ගසමින් ඉරා දමමින් නැවත අලවමින් ඒක පවත්වාගෙන යන්න උත්සාහ දරන්නේ ඇයි? ඒ ගිවිසුම විසින් තමයි එල්ටීටීඊ සංවිධානයට පහසුකම් සපයන තෝරවේ හාදයෝ ටික;

තෝරවේ නියෝජිතයෝ ටික; සටන් විරාම නිරීක්ෂකයෝ ටික ලංකාව ඇතුළේ තියාගෙන ඉන්න පුළුවන්කම ලැබිලා තිබෙන්නේ. සටන් විරාම නිරීක්ෂකයන් ලංකාව ඇතුළේ තියාගන්න නම් එල්ටීටීඊ සංවිධානය සටන් විරාම ගිවිසුම පවත්වාගෙන යන්න ඕනෑ. නැතුව එල්ටීටීඊ සංවිදානයට සටන් විරාම ගිවිසුම අවශ්‍ය වන්නේ නැහැ. ඇයි? සටන් විරාම නිරීක්ෂකයෝ තමයි එල්ටීටීඊ සංවිධානය අද දවසේ සාධාරණීකරණය කරන්නේ; ශ්‍රී ලංකාවේ රාජ්‍යයට එරෙහිව ප්‍රකාශ නිකුත් කරන්නේ; ශ්‍රී ලංකාවේ රාජ්‍ය පිළිබඳව වැරදි මිට්‍රා මතයන් ලෝකෙට ගෙන යන්නේ. ඒක ඉතා බරපතලයි. එල්ටීටීඊ සංවිධානය සටන් විරාම ගිවිසුම කැඩුවාට ඒක පවත්වාගෙන යන්න එකහයි. මෙන්න මේක ඉතාමත්ම බරපතලයි. තෝරවේ පහසුකම් සපයන්නා රට ඇතුළේ රඳවා ගැනීම සඳහා මෙම සටන් විරාම ගිවිසුම පවත්වාගෙන යන්න එල්ටීටීඊ සංවිධානය කටයුතු කරමින් ඉන්නවා.

ඒ වාගේම එල්ටීටීඊ සංවිධානය අද බලාපොරොත්තු වෙමින් ඉන්නවා, තමන්ට හිතකර ආකාරයේ ජාත්‍යන්තර අත පෙවීමක් ඇති කර ගන්න. තමන්ට හිතකර ආකාරයේ ජාත්‍යන්තර අත පෙවීමක් ඇති කර ගන්න නම් අනිවාර්යයෙන්ම අර කියන තමන්ගේ සන්නිවේදකයන් ටික රට ඇතුළේ ඉන්න ඕනෑ. තමන් වෙනුවෙන් ලෝකෙට සන්නිවේදනය කරන සන්නිවේදකයන් ටික ලංකාව ඇතුළේ ඉන්න ඕනෑ. ඒ සන්නිවේදකයන්ට ඉන්න පහසුකම් සැපයියා තිබෙන්නේ ඊනියා සටන් විරාම ගිවිසුමේ පැවැත්ම මතයි. ඒ ඊනියා සටන් විරාම ගිවිසුම පවතින තාක් එල්ටීටීඊ සංවිධානයට අවශ්‍ය කරන සන්නිවේදකයන්ට රට ඇතුළේ ඉන්න පුළුවන්කම තිබෙනවා; පහසුකම් ටික ලැබෙනවා. ඒ නිසා එල්ටීටීඊ සංවිධානය මේ ගිවිසුමෙන් තමන්ට ලැබුණු සියලු පහසුකම් ටික රැක ගනිමින් ඉන්නවා. ඉතාමත් බරපතල පහසුකම් ගණනාවක් ලැබුණා. ඒ පහසුකම් ප්‍රමාණය රැක ගනිමින්; ඒ රැක ගන්නා අතරම අනික් පැත්තෙන් සටන් විරාම ගිවිසුම උල්ලංඝනය කරනවා. මේ විධියට ඔවුන් ද්විත්ව ක්‍රියාකාරීත්වයක යෙදී සිටිනවා; ඉතාම සුක්ෂ්ම ද්විත්ව ක්‍රියාකාරීත්වයක යෙදී සිටිනවා. අපට තිබෙන ප්‍රශ්නය ආණ්ඩුවට මේක වටහා ගැනීමට බැරි ඇයි කියන එකයි. ආණ්ඩුවට මේක වටහා ගන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. මේ ගිවිසුම සම්බන්ධයෙන් එල්ටීටීඊ සංවිධානය එකවර මේ වර්ත දෙකම රහපානවා. ගිවිසුමෙන් තමන්ට ලැබෙන වාසි ටික පාවිච්චි කරනවා. එසේ පාවිච්චි කරන ගමන්ම අනක් පැත්තෙන් ඒ ගිවිසුම උල්ලංඝනය කරනවා. එල්ටීටීඊ සංවිධානය මේ ද්විත්ව රංගනයේ යෙදී සිටිනවා. මේක ඉතාමත්ම බරපතලයි. මේක රටේ අනාගතය, ආරක්ෂාව සම්බන්ධයෙන් ඉතාමත්ම බරපතල තත්ත්වයක්.

එල්ටීටීඊ සංවිධානයේ මතය පෝෂණය කරන සම සභාපතිවරු ඇතුළු මේ නඩය සෑම විටම අද මත ප්‍රකාශ කරන්නේ ආණ්ඩුවත්, ඒ කියන්නේ ශ්‍රී ලංකා රජයත්, එල්ටීටීඊ සංවිධානයත් සමානයන් ලෙස තියලයි. ඒ විධියටයි ඔවුන් තමන්ගේ මත ප්‍රකාශ කරමින් ඉන්නේ. මේකත් ඉතාම බරපතල තත්ත්වයක්. මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, සම්පත්දත් මන්ත්‍රීතුමා ඉදිරිපත් කළ යෝජනාව - නැගෙනහිර පළාතේ සිද්ධ වන්නේ කුමක්ද කියන යෝජනාව - ප්‍රශ්නය - අපට සාකච්ඡා කරන්න සිද්ධ වන්නේ ඉන් එහාට ගිය කරුණු ඔස්සේ සලකා බලමිනුයි. ඒකයි මා මුලින්ම කිව්වේ, ලෝකයේ මේ ප්‍රශ්නයට සම්බන්ධ වන අද වන විට එල්ටීටීඊ සංවිධානයට අවශ්‍ය මතය පෝෂණය කරන කණ්ඩායම් ගණනාවක් ක්‍රියාත්මක වන වටපිටාව ඇතුළේ තියලයි අපට නැහෙනහිර පළාත පිළිබඳව සාකච්ඡා කරන්න සිද්ධ වන්නේ කියා. අනික් අතට අද -

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමිය

(தலைமை தாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාට නියමිත විනාඩි තිහ අවසානයයි.

ගරු එස්. කේ. සුබසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு எஸ். கே. சுபசிங்கம்)

(The Hon. S. K. Subasinghe)

හොඳයි. මා ඉක්මනින් කථාව අවසන් කරනවා.

අනික් අතට අද එල්ටීටීඊ සංවිධානය ඉතාමත් බරපතල ක්‍රියා මාර්ගයක යෙදී සිටිනවා. ඒක තමයි, නැහෙනහිර පළාතේ වාකරේ මුදා ගැනීමේ මෙහෙයුමේ දී මිය යන කොටි සාමාජිකයන් සාමාන්‍ය සිවිල් පුරවැසියන් ලෙස වෙස් ගන්වලා ලෝකයට ඉදිරිපත් කිරීම. එහෙම ඉදිරිපත් කළාට පස්සේ ඒ රූප රාමු ටික අරගෙන ලෝකයට යන්න පිරිසකුත් ඉන්නවා. supporting group එකකුත් ඉන්නවා. ඒ supporting group එක ඒ විත්‍රය - ඒ පොටෝ එක - අර ගෙන ලෝකයට යනවා. ඒ නිසා තමයි එල්ටීටීඊ සංවිධානයට සටන් විරාම ගිවිසුම රැක ගන්න අවශ්‍ය වෙලා තිබෙන්නේ.

இறுதியாக கௌரவ குழுக்களின் பிரதித் தலிசாளர் அவர்களே, நீங்களும் உங்களுடைய கட்சியினரிடம் சமாதானத்துக்குக் கைகொடுக்க வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை விடுக்கவேண்டுமெனக்

ඉදිරිපත් කළ යුතුයි කියලා මා පැහැදිලි කියනවා. ඇයි මා එහෙම කියන්නේ? ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මහින්ද රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමා තමයි අද රාජ්‍ය නායකයා. විධායක බලතල තිබෙන ජනාධිපති එතුමායි. සේනාධිනායකයා එතුමායි. මේ රටේ ප්‍රධාන අමාත්‍ය ධුර රාශියක් දරන්නේ එතුමා. මේ අවසාන අවස්ථාවයි, නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, උතුරු නැගෙනහිර අර්බුදයට දේශපාලන විසඳුමක් සොයා ගැනීම සඳහා තිබෙන අවසාන අවස්ථාවයි මේ. මේ අවස්ථාව අත හැරියොත් රටක් නැහැ. රට විනාශ වෙනවා. මේ ස්වර්ණමය අවස්ථාවෙන් ප්‍රයෝජන ගත යුතුයි. එක්සත් ජාතික පක්ෂයත්, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයත් අතර ඇති වි තිබෙන මේ අවබෝධතා ගිවිසුම කඩාකප්පල් කරන්න යමෙක් උත්සාහ කරනවා නම් ඔවුන් දේශ ද්‍රෝහීන්, ජාතී ද්‍රෝහීන් හැටියටයි මා සලකන්නේ. රට විනාශ කරන ක්‍රියාවන් හැටියටයි මා සලකන්නේ. මේ අවබෝධතා ගිවිසුම ශක්තිමත් කිරීමට ක්‍රියා කරන්න ය කියලා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේත්, ඒ වාගේම එක්සත් ජාතික පක්ෂයේත් සියලුම නායකයන්ගෙන් මා මේ අවස්ථාවේ දී ඉල්ලීමක් කරනවා.

මේ රටේ අනාගතය රැඳී තිබෙන්නේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයත්, එක්සත් ජාතික පක්ෂයත් අත්සන් කරපු අවබෝධතා ගිවිසුම මත බව ඇමෙරිකානු රාජ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවේ දේශපාලන අංශයේ නායක නික් බර්න් මහත්මයා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකත්වය මුණ ගැසුණු වෙලාවේ එතුමාට ප්‍රකාශ කරලා තිබෙනවා. ඒ වාගේම අද අපේ රටේ තිල සංචාරයක් කරන ඉන්දීය විදේශ අමාත්‍ය ප්‍රනාබ් මුරාරි මහත්මයා ඉන්දියාවේ ඉන්න ජ්‍යෙෂ්ඨතම දේශපාලනඥයෙක්. ජ්‍යෙෂ්ඨතම අමාත්‍යවරයකු හැටියට කටයුතු කරන ඒ පළපුරුදු දේශපාලනඥයා අද මොකක්ද කියන්නේ? උතුරු නැගෙනහිර අර්බුදයට විසඳුම යුද්ධය නොවෙයි, එක්සත් ජාතික පක්ෂයත්, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයත් ඇති කර ගෙන තිබෙන මේ අවබෝධතා ගිවිසුම පදනම් කර ගෙන, මේ අවස්ථාව ප්‍රයෝජනයට අරගෙන, උපරිම බලය විමධ්‍යගත කිරීමකට යටත්ව දේශපාලන විසඳුමක් වහාම ප්‍රකාශයට පත් කළ යුතුය කියන එක තමයි මා හිතන හැටියට එතුමා පැහැදිලි කියන්නේ. එවැනි දේශපාලන විසඳුමක් ප්‍රකාශයට පත් කිරීම ජනාධිපතිවරයාගේ වගකීමක් බවට අද පත් වෙලා තිබෙනවා. ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මාධ්‍යවලින් ප්‍රකාශයට පත් කර තිබෙනවා මා දැක්කා, ජනාධිපතිතුමා තව මාසයක්, මාස එකහමාරක් වාගේ කාල සීමාවක් ඇතුළත් මේ දේශපාලන විසඳුම ඉදිරිපත් කරනවාය කියලා. උතුරු නැගෙනහිර අර්බුදය ගැන විවාදය පවත්වන මේ අවස්ථාවේදී මා පැහැදිලි කියන්නේ මෙයයි. මේ පිළිබඳව අපට විවිධ තර්ක විතර්ක ඉදිරිපත් කරන්න පුළුවන්. අරයාගේ වැරදි ගැන කථා කරන්න පුළුවන්, මෙයාගේ වැරදි ගැන කථා කරන්න පුළුවන්. අර ජීවිත ගැන, මේ ජීවිත ගැන අපට කථා කරන්න පුළුවන්. නමුත් අවසානයේ මොකක්ද වන්නට ඕනෑ. දේශපාලන විසඳුමක් ලැබිය යුතුයි. එක්සත් ජාතික පක්ෂය වෙනුවෙන් මා පැහැදිලි කියනවා, වර්තමාන රජය ඒ සඳහා දේශපාලන විසඳුමක් වහාම ඉදිරිපත් කරන්නටය ඕනෑය කියලා. ශ්‍රී ලංකාවේ ජනතාවට එය ප්‍රකාශයට පත් කරන්නට ඕනෑ. ජාත්‍යන්තර ප්‍රජාවට එය ප්‍රකාශයට පත් කරන්නට ඕනෑ. එල්ටීටී සංවිධානයට එය ප්‍රකාශයට පත් කරන්නට ඕනෑ.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, උතුරු නැගෙනහිර අර්බුදය පිළිබඳව විවිධ තර්ජන ගර්ජන මැද, මරණ තර්ජන මැද දකුණේ සිංහල දේශපාලනඥයෙක් හැටියට, ඒකාකාරීව පෙනී සිටි දේශපාලනඥයෙක් හැටියට මා මේ අවස්ථාවේදී යෝජනාවක් කරන්න කැමැතියි. අපි සියලු දෙනාම එකතු වෙලා 2007 වසර “සාමයේ වසර” හැටියට නම් කර ගනිමු. සාමයේ වසර හැටියට, 2007 වසර මේ රටට සාමය උදා කරන වසර හැටියට අපි නම් කර ගනිමු. විවිධ මති මතාන්තර නොවෙයි, වාද විවාද නොවෙයි, අපේ රටේ ජීවත් වන සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් හැම ජන කොටසකටම සහෝදරත්වයෙන් ජීවත් විය හැකි, බිය සැක නැතිව දෙවුන්දර තුඩුවේ සිට පේදුරුතුඩුව දක්වා ජීවත් විය හැකි වාතාවරණයක් ඇති වන සාමයේ වසර ලෙස, සාම විසඳුම ලබා දෙන වසර ලෙස අපි මේ වසර නම් කරමුයි කියා මා යෝජනා කරන්න කැමැතියි.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, අප කවුරුත් දන්නවා, යුද්ධය කියන්නේ විනාශකාරී දෙයක් බව. යුද්ධය කියන්නේ ජීවිත විනාශ වන දෙයක්. යුද්ධය කියන්නේ ජන ජීවිත අවහුන් වන ඉතාමත්ම විනාශකාරී දෙයක්. යුද්ධය නිසා කිසිම ප්‍රයෝජනයක් කිසිම පාර්ශ්වයකට ලැබෙන්නේ නැහැ. එහෙම නම් මේ යථාර්ථය අප තේරුම් අරගෙන, ජනාධිපතිවරයාගේත් විපක්ෂ නායකවරයාගේත් දැන් ශක්තිමත් කරලා අපේ රටේ ජාතික වගකීමක් ගැන හිතලා දේශපාලන විසඳුමක් සොයා ගැනීම සඳහා අපි සියලු දෙනාම 2007 වසරේ ඒක රාශී වෙමු, ක්‍රියා කරමුයි කියා මා පැහැදිලි කියන්නට ඕනෑ.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මේ අවස්ථාවේදී මට මතක් වෙනවා, මේ රටේ සිටි ශ්‍රේෂ්ඨ විරෝධාර රණ විරුවෙක් වන ඩෙන්සිල් කොබ්බෑකඩුව මැතිතුමා. එතුමා එදා පැහැදිලිව ප්‍රකාශ කළේ මොකක්ද? මේ උතුරු නැගෙනහිර අර්බුදයට අවසාන විසඳුම දේශපාලන විසඳුමක් බවයි. වර්තමාන යුද හමුදාපතිවරයා පවා මේ තත්ත්වය අද පිළිගෙන මේ විධියට ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. ජාත්‍යන්තර ප්‍රජාව ගැන අපට කථා කරන්න පුළුවන්. ඒ ගැන දෝෂාරෝපනය කර කථා කරන්න පුළුවන්. නමුත් අද අප ජීවත් වන්නේ විශ්ව ගම්මානයක. අපට “ළිදේ සිටින මැඩයෝ වාගේ” ජීවත් වන්න බැහැ. ශ්‍රී ලංකාවට වෙන්වෙලා කොන්වෙලා ජීවත්වන්න බැහැ. අපට ජාත්‍යන්තර ප්‍රජාවගේ සහයෝගය අවශ්‍ය වනවා. අපේ අල්ලපු රට වන ඉන්දියාවේ සහයෝගය අපට අවශ්‍ය වෙනවා. සහයෝගිතාව අවශ්‍ය වනවා. ජාත්‍යන්තර සහයෝගිතාවන් ගැනයි අද අප කථා කරන්නේ. යුරෝපා සංගමය, පොදුරාජ්‍ය මණ්ඩලය වැනි සංවිධාන ගැනයි අද අප කථා කරන්නේ. එහෙම නම් අද අපට තනිව ජීවත් වන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. අපේ රටේ මානව හිමිකම් ආරක්ෂා විය යුතුයි. ඒ මානව හිමිකම් උතුරේ වන්නට පුළුවන් දකුණේ වන්න පුළුවන්. ඒ හැම ප්‍රදේශයකම මානව හිමිකම් ආරක්ෂා වන්නට ඕනෑ. ඒ වාගේම උතුරේ ජනතාවට අවශ්‍ය කරන මූලික පහසුකම්, ඔවුන්ට අවශ්‍ය ආහාර ද්‍රව්‍ය, ඔවුන්ට අවශ්‍ය ඉන්ධන, ඔවුන්ට අවශ්‍ය බෙහෙත් හේන්, ඔවුන්ගේ ගම්නාගමනය freedom of movement ඒ ජනතාවට උතුරේ සිට දකුණට එන්න, තමුන්ගේ ඥාති මිත්‍රාදීන් බලන්න, පොදු අවශ්‍යතාවන් සඳහා එන්න, මරණයකට, මහලකට එන්න අවශ්‍ය පහසුකම් සැපයීම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීව පත් වූණු රජයක වගකීමක් සහ යුතුකමක් වෙනවා. ඒ-9 මාර්ගය වසා තැබීම නිසා මේ ප්‍රශ්නය තවත් උග්‍ර වෙලා තිබෙනවා. උතුරේ ජනතාවට අවශ්‍ය කරන මූලික පහසුකම් ටික අද හිඟයි, අඩුයි. ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, ද්‍රවිඩ ජාතිකයෙක් හැටියට ඔබතුමා බොහෝ වෙලාවට සිංහල ජනතාව ගැන කථා කරනවා. සිංහල මහජන නියෝජිතයෙක් හැටියට මා අඩම්බරයෙන් කථා කරනවා, ද්‍රවිඩ ජනතාව ගැන. ඒ තුළ තමයි අපට ජාතික සමභීයත්වය ගොඩ නගන්න පුළුවන්කම ලැබෙන්නේ. මේ පාර්ලිමේන්තුවේ ද්‍රවිඩ මන්ත්‍රීවරු සිංහල ජනතාව ගැන කථා කරන්න ඕනෑ. ඒ වාගේම සිංහල මන්ත්‍රීවරු ද්‍රවිඩ ජනතාවගේ අවශ්‍යතාවන් ගැන කථා කරන්නට ඕනෑ. මේ යථාර්ථය අප දේශපාලන යථාර්ථයක් ලෙස ගෙන කටයුතු කරන්නට ඕනෑ. අන්තවාදී දේශපාලන පක්ෂ ජනතාවගේ ආවේග අවුස්සලා ජනතාව අන්තවාදයට පත් කරලා. මේ රට විනාශයට පත් කරලා, ජන ජීවිත විනාශ වන කොට රටක් නැතුව යනවා. අපේ ජනතාව දවසින් දවස කබලෙන් ලිපට වැටෙනවා. ඒ තත්ත්වයෙන් අප මිදිලා අඩු තරමේ දවස කබලෙන් ලිපට වැටෙනවා. ඒ තත්ත්වයෙන් අප මිදිලා අඩු තරමේ දවස ජාතික වගකීම ගැන අපට අවබෝධයක් තිබෙන්නට ඕනෑයි කියන එක මා පැහැදිලි කියන්නට ඕනෑ. අද ඒ ස්ථාවරයේ තමයි එක්සත් ජාතික පක්ෂය සිටින්නේ. මේ රටේ පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන ප්‍රධාන දේශපාලන පක්ෂයක් වන එක්සත් ජාතික පක්ෂය, පටු දේශපාලන වාසි ගැන හිතන්නේ නැතිව රට ගැන හිතලයි මේ අවබෝධතා ගිවිසුම ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයත් සමඟ අත්සන් කළේ ඒ අවබෝධතා ගිවිසුමේ ප්‍රමුඛත්වය අප ලබා දී තිබෙන්නේ උතුරු නැගෙනහිර අර්බුදයට දේශපාලන විසඳුමක් ලබා දීම ගැනයි. ඒ අවබෝධතා ගිවිසුමේ එක කණ්ඩායමක් නැවත නැවතත් ප්‍රකාශයට පත් කරන්නට මා කියවන්න කැමැතියි, ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, උතුරු නැගෙනහිර පළාතේ අර්බුදය පිළිබඳව සාකච්ඡාමය දේශපාලන විසඳුමක් ලබා දීම සඳහා එක්සත් ජාතික පක්ෂය, පාර්ලිමේන්තුව තුළ සිය සභාය රජයට ලබා දෙනු ඇත. යන්න එම කණ්ඩායම.

මෙන්න මේ ජාතික වගකීම ඉටු කරන්නට තමයි අද එක්සත් ජාතික පක්ෂය කටයුතු කරන්නේ. ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, කොළඹ වන්නට පුළුවන්; අපේ රටේ දකුණේ වන්නට පුළුවන්; උතුරේ වන්නට පුළුවන්. ජනතාව අද ජීවත් වන්නේ බියෙන්. යුද බිය. මර බිය ජනතාව අරතට ඇතුළු වෙලා. දෙමළ ජනතාව අතර යුද බිය, මර බිය තිබෙනවා. අද සිංහල ජනතාව අතර යුද බිය, මර බිය තිබෙනවා. අද මුස්ලිම් ජනතාව අතර යුද බිය, මරබිය තිබෙනවා ගෙදරින් පිටවෙලා තමුන්ගේ රාජකාරියක් සඳහා යන, වැඩට යන සිංහල පුද්ගලයෙකු වෙන්න පුළුවන්, දෙමළ පුද්ගලයෙකු වන්න පුළුවන්, මුස්ලිම් පුද්ගලයෙකු වෙන්න පුළුවන් නැවත වරක් ගෙදරට එනවාද කියලා යන්නේ සැගයෙන් හයෙන්. අද ජනතාව අතර මේ ප්‍රශ්නය තිබෙනවා. කොළඹ වන්නට පුළුවන්. අද ද්‍රවිඩ ජනතාව පැහර ගැනීම සිදු වෙනවා. ද්‍රවිඩ ජනතාව අද හයෙන් ජීවත් වන්නේ. කප්පම් ගැනීම සිදු වෙනවා. විවිධ සංවිධාන මේවා ක්‍රියාත්මක කරනවා. අන්තවාදී සංවිධාන මේවා ක්‍රියාත්මක කරනවා. ඒ නිසා ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, අද රෝග ලක්ෂණවලට බෙහෙත් කරනවාට වඩා රෝග නිධානයට බෙහෙත් කිරීම වැදගත් වෙනවා. අන්ත ඒ නිසයි මා නැවත නැවතත්, පුන පුනා කියන්නේ අද එක්සත් ජාතික පක්ෂයත්, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයත් යන දකුණේ ප්‍රධානම දේශපාලන පක්ෂ දෙක, මේ

[ගරු වෛද්‍ය ජයරත්න ජයවර්ධන මහතා]

උතුරු නැගෙනහිර අර්බුදයට දේශපාලන විසඳුමක් සොයා දීම සඳහා පොදු එකඟතාවකට පැමිණිය යුතුයි කියලා. එය මේ රටේ භෞතිකායික මහා නායක ස්ථාන වහන්සේලා, ප්‍රධාන ආගමික නායකයින් ඉල්ලා සිටියා - අද ඒ අවස්ථාව ලැබිලා තිබෙනවා. ඒ නිසාම මා කියන්නේ මේ අවසාන අවස්ථාවෙන් ප්‍රයෝජන අරගෙන, ජනාධිපති මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා මේ උතුරු නැගෙනහිර අර්බුදයට දේශපාලන විසඳුමක් වහාම ඉදිරිපත් කළ යුතු බව. ඒ දේශපාලන විසඳුම තුළින් පමණයි අපේ රට ආරක්ෂා කර ගන්නට පුළුවන්කම ලැබෙන්නේ. ඒ දේශපාලන විසඳුම තුළින් පමණයි අපේ රටේ සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කර ගන්නට පුළුවන්කම ලැබෙන්නේ. උතුරු නැගෙනහිර අර්බුදයට විසඳුමක් සොයා ගන්නට පුළුවන්කම ලැබෙන්නේ දේශපාලන විසඳුමකින් පමණයි. යුද්ධවේදී වෙලා, යුද්ධයෙන් මේ උතුරු නැගෙනහිර අර්බුදයට අවසාන විසඳුමක් සොයා ගන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. අප යුද්ධවේදී වෙලා ඇත කොට ගෙන, වෛරයෙන් වෛරයට පත් වෙලා මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. ලෝකයේ කිසිම රටක ඒ ආකාරයට මෙවැනි ප්‍රශ්නයකට, උතුරු නැගෙනහිර ප්‍රශ්නය වැනි මෙවැනි ජාතික අර්බුදයකට විසඳුමක් සොයා දිලා නැහැ. ලබා ගෙන නැහැ.

ඒ නිසා ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, 2007 වසර මේ රටේ සාමය උදාකරණ වසරක් ලෙස අප නම් කරගෙන, පාලක පක්ෂය වන්නට පුළුවන්, විපක්ෂය වන්නට පුළුවන්, අපේ විවිධ දේශපාලන අතනාතාවන් ආරක්ෂා කර ගනිමින් අපේ දේශපාලන දර්ශනයත් ආරක්ෂා කර ගනිමින්, ජාතික සම්මුතියක් වෙනුවෙන් බලය විමධ්‍යගත කිරීම තුළින් මේ ජාතික ප්‍රශ්නයට දේශපාලන විසඳුමක් සොයා ගන්නට අප අවකාශ, වහාම ක්‍රියා කළ යුතුයි කියා මා මේ අවස්ථාවේදී නැවත වරක් මතක් කරන්නට ඕනෑ.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, උතුරු නැගෙනහිර ප්‍රශ්නය පිළිබඳව, උතුරු නැගෙනහිර පළාත් ඒකාබද්ධ කිරීම හා වෙන් කිරීම පිළිබඳ අද විවිධ මතිමතාන්තර තිබෙනවා. අද අධිකරණයේ තීන්දුවක් මත උතුරු නැගෙනහිර වෙන් කර තිබෙනවා. මා ඔබතුමාට පැහැදිලිව කියන්නට ඕනෑ. මේ රටේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අනුව, ව්‍යවස්ථාදායක බලතල තිබෙන්නේ මේ පාර්ලිමේන්තුවට බව. රටේ නීති පැනවීමේ පුරුණ බලතල තිබෙන්නේ මේ පාර්ලිමේන්තුවයි. උතුරු නැගෙනහිර අර්බුදයට දේශපාලන විසඳුමක් ඉදිරිපත් කරන අවස්ථාවේ දී ඒ උතුරු නැගෙනහිර දෙපළාත පිළිබඳව අවසන් තීන්දුව ගැනීම මේ පාර්ලිමේන්තුව සතු වනවා. මේ පාර්ලිමේන්තුවට ඒ පිළිබඳ යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කර ඒ පිළිබඳව තීන්දුවක් ගන්නට උතුරු නැගෙනහිර ප්‍රදේශය ඇතුළුව මේ රටේ ජනතාව විසින් පත් කර ගත් ජනතා නියෝජිතයන්ට, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ට හැකියාව තිබෙනවා. ඒ වාගේම උතුරු නැගෙනහිර ප්‍රදේශවල ජනතාවටත් ඒ පිළිබඳව ස්වාධීන අයිතියක් තිබෙන බව ප්‍රකාශ කරමින්, 2007 වසර මේ රටට සාමය උදා වන වසරක් වේවා! කියා නැවත වරක් ප්‍රාර්ථනා කරමින් මා නිහඬ වෙනවා.

(අ. හා. 142)

ගරු (පූජ්‍ය) අතුරුලියේ රතන ගිමි

(மாண்புமிகு (வண.) அத்துரலியே ரதன தேரர்)

(Ven. (Hon.) Athuraliye Rathana Thero)

නමෝ බුද්ධාය

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, අද දිනයේදී උතුරු නැගෙනහිර දෙපළාතේ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් සාකච්ඡා කිරීමට ගරු ආර් සම්පන්නදත් මන්ත්‍රීතුමා හදිසි විවාදයක් සඳහා යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කර තිබුණා. ඒ යෝජනාවට අනුව එතුමා ඉදිරිපත් කර තිබුණේ උතුරු හා නැගෙනහිර දෙපළාතේ සාම ක්‍රියාවලිය හා දෙමළ ජනතාවට අත් විඳීමට සිදු වී ඇති කාරණා සම්බන්ධයෙනුයි. අඩුම තරමේ එතුමාගේ යෝජනාව තුළ නැගෙනහිර පළාතේ සිංහල හා මුස්ලිම් ජනතාව සිටින බවක්වත් සඳහන් වෙලා තිබුණේ නැහැ. ඇත්ත වශයෙන්ම මේ යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය ඉල්ලන අවස්ථාවේදී උතුරු හා නැගෙනහිර දෙපළාතේ වසන සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් සියලු දෙනා ගැනම පොදුවේ සාකච්ඡා කර විවාදයක් ඉල්ලුවා නම් මෙය ගැටලුවක් වන්නේ නැහැ. අවසානවකට මෙන් පක්ෂ නායකයන් රැස් වන අවස්ථාවේදී මා සිටියේත් නැහැ. කොහෙම වුණත්, එතුමා විනාඩි 90කට අධික විශේෂ කාලය යොමු කළේ සම්පුර්ණයෙන්ම උතුරු හා නැගෙනහිර දෙපළාතේ බලය බෙදා හැරීම සම්බන්ධයෙනුයි. විශේෂයෙන්ම එතුමා කථා කළේ උතුරු හා නැගෙනහිර දෙපළාත වෙන් කිරීමට අදාළ අධිකරණමය තීන්දුව, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ තීන්දුව සම්බන්ධයෙනුයි. ඒ නිසා මා මෙහිදී එම තීන්දුවට අදාළ කරුණු කිහිපයක් මුලින්ම ප්‍රකාශ කර සිටින්නට කැමැතියි.

උතුරු හා නැගෙනහිර දෙපළාත වෙන් කිරීම සම්බන්ධ එම තීන්දුව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ තීන්දුවක්. ඒ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ තීන්දුව ලබා දුන්නේ ඇයිද කියන එක සම්බන්ධයෙන් ඉතා පැහැදිලිව කරුණු ඉදිරිපත් කර තිබුණා. එතුමා විශේෂයෙන් මේ පාර්ලිමේන්තුවේදී ප්‍රකාශ කළා, දහතුන් වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය අනුව උතුරු හා නැගෙනහිර දෙපළාත - පළාත් දෙකක් හැටියට තිබුණු - ඒකාබද්ධ කළාය කියා. සමස්ත කතාව අරගෙන බැලුවාම නීතිමය වශයෙන් එම ප්‍රකාශය තුළම ගැටලු කිහිපයක් තිබෙනවා. දහතුන් වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තුළ ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, උතුරු හා නැගෙනහිර දෙපළාත එක් පළාතක් හැටියටද, දෙපළාතක් හැටියටද තිබෙන්නේ? ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ ඉතා පැහැදිලිව තිබෙන්නේ උතුරු හා නැගෙනහිර දෙපළාතක් හැටියටයි. මේක එක පළාතක් නොවෙයි. එහෙම නම් මේ දෙපළාත ඒකාබද්ධ කළේ කාගේ වුවමනාවකටද? කාගේ අවශ්‍යතාවක් මතද? මේ දෙපළාත තාවකාලිකව ඒකාබද්ධ කරනු ලැබුවා. කොටි සංවිධානය අවි බිම තබා ඒ පිළිබඳව ශ්‍රී ලංකා රජය තෘප්තිමත් වෙනවා නම් පමණක් මේ දෙපළාත ඒකාබද්ධ කිරීම තාවකාලිකව සිදු වන බවට, ඒ පිළිබඳව දින වකවානු හැත්සාඩි වාර්තාවේ තිබෙනවා. එවකට හිටපු ජනාධිපති ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මහතා මේ පාර්ලිමේන්තුවේදී තීන්දු කළා, අසවල් දිනයේදී අප මැතිවරණය පවත්වනවා පමණක් නොවෙයි, ඒ මැතිවරණයේදී එක්සත් ජාතික පක්ෂය හැටියට - [බාධා කිරීමක්] උතුරු හා නැගෙනහිර දෙපළාත සම්පුර්ණයෙන්ම වෙන් කිරීමට, ඒ කියන්නේ නැගෙනහිර පළාත වෙන් කිරීම සඳහා එතුමාගේ සහාය ලබා දෙන බවත්, මෙහිදී සම්පන්නදත් මන්ත්‍රීතුමා කිවවා, නැගෙනහිර පළාත වෙන් කිරීම සම්බන්ධයෙන් තිබෙන මේ අධිකරණ තීන්දුවට එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා විරුද්ධයි කියා. මා දන්නා අන්දමින් නම් එතුමා පාර්ලිමේන්තුවේදී තවම කියා නැහැ. විදේශ රටකදී කිව්වාය කියා පාර්ලිමේන්තුවේ වාර්තාවක් තිබුණා. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ කිසිම වගකිව යුතු මන්ත්‍රීවරයකු තවම නිල ආකාරයෙන් කියා නැහැ. නැගෙනහිර පළාත සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය දුන් තීන්දුවට තමන් විරුද්ධයි කියා. මේ අවස්ථාවේදී ඒ පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් කවුරුවත් නැති නිසා ඒ ගැන උත්තරයක් ලබා ගන්නත් අමාරුයි. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ස්ථාවරය මා දන්නේ නැහැ. නමුත් ඉන්දු-ලංකා ගිවිසුමේ නිර්මාතෘ ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මහතා ඉතා පැහැදිලිව නැගෙනහිර පළාත වෙන් කිරීම වෙනුවෙන් එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ස්ථාවරය හැටියට නැගෙනහිර පළාත වෙන් කිරීමට ඡන්දය ලබා දෙන බව මේ පාර්ලිමේන්තුව තුළදීත්, ඉන් පිටතදීත්, රටේ ජනතාවටත් ඉතා විවෘත ප්‍රකාශයක් කරනු ලැබුවා.

ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ තීන්දුව ලබා දී තිබෙන එකේ මූලික පදනම, නිර්ණායකය තමයි කොටි සංවිධානය අවි බිම තැබීම පිළිබඳව තෘප්තිමත් වෙනවා නම්, ඉතින් කොටි අවි බිම තබා තිබෙනවාද? ආණ්ඩුවට තෘප්තිමත් වෙන්න පුළුවන්ද? ත්‍රස්තවාදී ක්‍රියා තහර කර තිබෙනවාද? මා හිතන හැටියට, ඉන්දු-ලංකා ගිවිසුම මේ රටේ ප්‍රජාතාන්ත්‍රික ලියවිල්ලක් හැටියට එක්සත් ජාතික පක්ෂයටවත් කිසිම පක්ෂයකටවත් පිළිගන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. මේ පාර්ලිමේන්තුවේ එවකට හිටිය අගමැති ප්‍රේමදාස මහත්මයාගේ ඉන්දු-ලංකා ගිවිසුම ගැන දැන ගෙන සිටියේ නැහැ. මේ පාර්ලිමේන්තුවට ඉන්දු-ලංකා ගිවිසුම ඉදිරිපත් කළේ නැහැ. රටේ ජනතාවට, රටේ වගකිව යුතු කිසිම පුරවැසියකුට ඉන්දු-ලංකා ගිවිසුම කුමක්ද කියන එක පැහැදිලි කර තිබුණේ නැහැ. එවකට හිටි අගමැතිතුමා මේ ඉන්දු-ලංකා ගිවිසුමට අනියම් ආකාරයෙන් විරුද්ධ වුණාය කියා මතයක් ඒ නිසාම ඒ වකවානුව තුළ ප්‍රචාරයට පත් වුණා. ඒ වාගේම ඉන්දු-ලංකා ගිවිසුම ජාතික කිරීමේදී - බිහි කිරීමේදී - මේ රටේ 60,000කට අධික ජනතාවගේ ලෙයින් කළලින් තමයි - 1988, 1989 කැරැල්ල, ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ කැරැල්ල ඇති වන්න ප්‍රධාන හේතුව ඉන්දු ලංකා ගිවිසුම. එම කැරැල්ලේදී 60,000ක් ජීවිත නැති කර තමයි - මේ ඉන්දු-ලංකා ගිවිසුම අත්සන් කර ක්‍රියාවට නැඟුවේ පළාත් සභා පිහිටුවුවේ. ඒ නිසා පළමුවෙන්ම කියන්න ඕනෑ, උතුරු නැගෙනහිර දෙ පළාත ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ පළාත් නවයෙන් දෙකක් හැටියට ව්‍යවස්ථානුකූලව ස්ථාපිත කර තිබෙන බව. ජනාධිපතිවරයා මේක තාවකාලිකව තමයි එක් කරනු ලැබුවේ. මෙහෙම එක් කරනු ලැබීම තවත්වනු ලැබීමට මාතව ගිම්කම් සම්බන්ධයෙන් අධිකරණ ක්‍රියාවලියක් ඉල්ලා සිටියා. ඒ පිළිබඳව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය තීන්දුවක් දී තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම මෙහි මූලික පදනම හැටියට මෙම ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ ලියවිල්ලේ ප්‍රකාශයට පත් කර තිබෙන්නේ කොටි සංවිධානය ත්‍රස්තවාදය අත හැර නැති නිසා මූලික මිනිස් අයිතිවාසිකමක් හැටියට මේක වෙන් කරන බවයි.

සම්පන්නදත් මන්ත්‍රීතුමා නැගෙනහිර පළාතේ ත්‍රිකුණාමල දිස්ත්‍රික්කයේ මන්ත්‍රීතුමා. පසු ගිය දෙසැම්බර් මාසයේ සේරුවුවර නගරයට කාලනුවක්කු ප්‍රහාර 100ක් එල්ල කර සෝමාදේවි පාසලට පහර දී ගුරුවරියක් ඝාතනය කර ශිෂ්‍යයෝ ඝාතනය කළා. අද වන විටත් 5,000කට අධික පිරිසක් අසරණ වී

සිටිනවා. පසු ගිය සතියේත් කොටි සංවිධානය ආවිලි තුවක්කුවලින් පහර දුන්නා. සම්පන්නත් මන්ත්‍රීවරයා අඩුම තරමේ ඒ පිළිබඳවත් කිසිම සඳහනක් කළේ නැහැ. ඒක අප තක්සේරු කරන්නේ දෙමළ ජාති වාදයේ ස්වභාවය හැටියටයි. එතුමා පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරයකු හැටියට මා හිතන්නේ ඊට වැඩි දෙයක් එතුමාට කියන්නත් බැහැ කියලයි. මා එතුමාගේ කථාව අවසානයේදී එතුමාට බාධා කළා නොවෙයි. මා වචන දෙකකින් ඇහුවා, ඔබතුමා කොටි සංවිධානයේ පහර දීම් හෙළා දකිනවාද කියා. ඒ ගැන තිල කථාවේ කිසිම වාක්‍යයක ඇතුළත් නොවුණ තැන සියලු ත්‍රස්තවාදී ක්‍රියා එතුමා ප්‍රතික්ෂේප කරනවාය කියා අවසානයේ වචන කිහිපයක් ප්‍රකාශ කළා. ඒකත් අප ප්‍රශ්න කළාට පස්සේ තමයි ප්‍රකාශ කළේ. ඒ නිසා මෙහිදී ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, අප තේරුම් ගන්න ඕනෑ මෙන්න මෙය. අප එතුමාගේ කථාව පැය එකහමාරක් පමණ සාවධානව, බොහොම නිශ්ශබ්දව, අවධානයෙන් යුක්තව අසා ගෙන හිටියා. ඒ, එතුමා කියන්නේ මොනවාද, ඒ සඳහා අප දෙන්න ඕනෑ පිළිතුර මොකක්ද කියා දැන ගන්නයි. ඉන්දු-ලංකා ගිවිසුමේ නිබන්ධන දෙමළ කථා කරන ජනතාවගේ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධව ඉතා පැහැදිලිව එතුමාගේ කථාවේදී කිව්වා. අපේ ජාතික හෙළ උරුමය ගැන සඳහන් කළා. දැන් මේ ගරු සභාව දෙමළ සන්ධානයේ මන්ත්‍රීවරු දෙදෙනෙක් සිටිනවා. දෙමළ කථා කරන ජනතාව අද උතුරේ සිටිනවාද? Tamil speaking people අද සිටිනවාද? මුස්ලිම් ජනයා කථා කරන්නේ ඉංග්‍රීසිද? ඒ ජනයා පලවා හැරීම ගැන වචනයක් කියන්න බැරි ඇයි?

ඊළඟට සම්පන්නත් මන්ත්‍රීතුමා කිව්වා, “හකිම් මහත්මයා ඒකාබද්ධ කිරීමට විරුද්ධයි” කියා. හකිම් මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාව අද මා අහගෙන සිටියා, එතුමා මොකක්ද කියන්නේ කියා. සදාම් හුසේන්ගේ මරණය ගැන මේ රටේ සියලු දේශපාලන පක්ෂ කථා කරද්දී, මුස්ලිම් ලෝකය කථා කරද්දී අඩු ගණනේ ඒක ගැනවත් කථා කරන්න බැරි වූ හකිම් මන්ත්‍රීවරයා මොකක් කියයිද කියා මා බොහොම අවධානයෙන් අහගෙන සිටියා. එතුමා අද තම උතුරු නැගෙනහිර ඒකාබද්ධ කරනවාද වෙන් කරනවාද කියන එක සම්බන්ධයෙන් එකඟතාවකින් තොරව, මේ ඒකාබද්ධ කිරීමට එකඟ වන්නේ නැහැ. කියා තමයි කථා කළේ. ඒ කියන්නේ මුස්ලිම් ජනතාවගේ කුටිටිය මොකක්ද කියා නිර්ණය කරන්න ඕනෑ කොටි සංවිධානයත් එක්ක සාකච්ඡා කරලා කියන එක. ඒ නිසා හකිම් මන්ත්‍රීතුමා ඒකාබද්ධයට, ඒ කියන්නේ වෙන් කිරීමට පක්ෂ බව තමයි අද එතුමාගේ ප්‍රකාශය දෙස බැලුවාම පෙනෙන්නේ. එතුමා බොහෝ විට කථා කළේ ත්‍රස්තවාදී ක්‍රියාවලින් උතුරු පළාතේ දෙමළ ජනයාට වූ හානිය පිළිබඳවයි. විලි ලජ්ජා ඇති, අත් දැකීම් බහුල ශීලාවාර මන්ත්‍රීවරයකුට කථා කරන්න පුළුවන්ද, උතුරු හා නැගෙනහිර එක්කාසු කරන්න කියා. එහෙම කරන්න අවම සදාචාරාත්මක අයිතියක් තිබෙනවාද? උතුරු පළාතේ සිටි සියලුම මුස්ලිම් ජනයා පලවා හැර තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, උතුරු හා නැගෙනහිර දෙපළාතට ඉන්දු - ලංකා ගිවිසුම ඉතා වැදගත්. ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මහත්මයා - අද ඉන්න රනිල් වික්‍රමසිංහ මහත්මයා නම් මොනවාද කියන්නේ කියා මා දන්නේ නැහැ. - Traditional homeland කියන මුලික සිද්ධාන්තය ඉන්දු - ලංකා ගිවිසුමේදී පිළිගන්නේ නැහැ. Traditional habitation ඉන්දු - ලංකා ගිවිසුමේදී දෙමළ කථා කරන ජනයා කොටස් තුනකට බෙදුවා. එයින් එක ජන කොටසක් මඩකලපුව ආශ්‍රිත ප්‍රදේශවල ජීවත් වන මුක්කුවර ජනතාව. මේ ජනතාව ඉන්දු - ලංකා ගිවිසුමට අදාළව වෙනමම පොතක් ලිව්වා. අද ඒක ඔබතුමාට පුස්තකාලයෙන් බලන්නට පුළුවන්. මේක මා මීට කලින් සභාගත කරලා තිබෙනවා. ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මහත්මයා මේ ඉන්දු - ලංකා ගිවිසුම හා සමගාමීව කරුණු පැහැදිලි කරන වෙනත් පොතක්, නිල කෘතියක් ප්‍රකාශයට පත් කළා. ඒ නිල කෘතියේ ඉතා පැහැදිලිව කියා තිබෙනවා, දෙමළ භාෂාව කථා කරන ජනතාව කොටස් තුනකි කියලා. මඩකලපුවේ මුක්කුවර ජනතාව, උතුරු පළාතේ දෙමළ ජනතාව, තමිල්නාඩු ජනතාව, අනෙක් අය මුස්ලිම් ජනතාව. ඒ නිසා මේ දෙමළ කථා කරන ජනතාව කොටස් තුනක් සිටිනවා. අද ප්‍රභාකරන් සිතා ගෙන ඉන්නවා, දෙමළ කථා කරන සියලුම ජනතාව දෙමළ පමණයි කියලා. ඒකත් වැල්වෙට්ටිතුරේ ප්‍රදේශයේ මොන කුලේද, කොහොමද කියලා මා දන්නේ නැහැ. අප යාපනය ගියාට පසුව තම ප්‍රභාකරන්ට බණින මිනිස්සු ඕනෑ තරම් සිටියා. මේ වැල්වෙට්ටිනේ දෙමළ බෞද්ධයන් සිටිනවා. “මු අපේ ජාතිය කුඩා” යි කියලා ඕනෑ තරම් ප්‍රභාකරන්ට බණින මිනිස්සු අපට හමු වෙලා තිබෙනවා. “දෙමළ ජතිය විනාශ කළා” යි කියලා කියනවා. අද සම්පන්නත් මන්ත්‍රීතුමාට ඒක කියන්න බැහැ. වැල්වෙට්ටිනේ ආත්ම ගරුත්වයක් ඇති, කතා කරන්න බැරි උගත් මිනිස්සු, ශීලාවාර මිනිස්සු, මානව හිමිකම් හඳුනන මිනිස්සු අපට කථා කරලා කියනවා, “මේ අශීලාවාර මිනිසා නිසා දෙමළ ජාතියට තිබුණු ආත්ම ගරුත්වයන් නැති වුණායි” කියලා. දෙමළ මිනිස්සු උගත්තු සිටියා.

වටිනා මිනිස්සු සිටියා. උගත්තු මේ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධව කථා කළා. මෙරට ලෙඩරල් කරනවා ද නැද්ද කියන එක සම්බන්ධයෙන් දේශපාලන සංවාදයක් තිබෙනවා. අප ඒ සංවාදයට විවෘතව සහභාගි වනවා. අප ඒකීය භාවය පිළිගන්නවා. විවෘත සංවාදයක් තුළින් ඇයි අප ලෙඩරල් කරන්නේ නැත්තේ කියන එක ගැන වෙනම කතා කරනවා. ලෙඩරල්කරණය ගැන වෙනමම කථා කරනවා. ඒ සම්බන්ධයෙන් අපට වෙනම අදහස් තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, ඊට අමතරව මේ අවස්ථාවේදී එක්සත් ජාතික පක්ෂය උතුරු හා නැගෙනහිර දෙපළාත වෙන් කිරීමට පක්ෂ ද නැද්ද කියලා විවෘත ප්‍රකාශයක් කරන්නට ඕනෑ. ඔවුන්ගේ ස්ථාවරය මොකක්ද කියලා ප්‍රකාශයක් කරන්නට ඕනෑ. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ 1987 ස්ථාවරය මොකක්ද? මොකද, ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මහත්මයාගේ මුහුණට දෙදෙනෙකු මට හමු වුණා. මෙය මේ ගරු සභාවේ හැත්සාඩ් වාර්තාවට ඇතුළත් වනවා. ඔවුන් දෙදෙනාම - රටේ ජයවර්ධන මහත්මයාගේ ප්‍රකාශ දෙදෙනාම - කිව්වා, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ සම්පූර්ණ ප්‍රතිපත්තිය රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමා පාවා දීලා තිබෙන බව. එය මා අද දින හැත්සාඩ් වාර්තාවට ඇතුළත් වන්නේ එක්ක ප්‍රකාශ කරනවා. අවශ්‍ය නම් විමසා දැන ගන්නට පුළුවන්. මේක එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ස්ථාවරය නොවෙයි, මේක ලිබරල්වාදී රනිල් වික්‍රමසිංහගේ ස්ථාවරයයි. කොන්සවේටිව් ස්ථාවරය නොවෙයි, නව ලිබරල්වාදී ස්ථාවරයයි.

ඒ වාගේම අද කොටි සංවිධානය ගැනත් මා කියන්නට ඕනෑ. අඩු ගණනේ සම්පන්නත් මන්ත්‍රීතුමාට කියන්නට තිබුණා, අර කහව බස් එකේ බෝම්බයක් පුපුරුවා මිනිසුන් මරපු එක වැරදියි, අප ඒකත් හෙළා දකිනවායි කියලා. අර හමුදාවෙන් බෝම්බ දමලා මරනවා යි කියලා විවේචනය කරන ගමන් ඒකත් කියන්නට තිබුණා. දෙමළ සන්ධානයේ මන්ත්‍රීවරුන් දෙදෙනෙක් දැන් මෙහි සිටිනවා. සෙන්ට්‍රල් ලේ බෝම්බ දැමුව එක ගැන සම්පන්නත් මන්ත්‍රීතුමා මේ ගරු සභාවට ඇවිල්ලා විනාඩි 10ක පමණ නිවේදනයක් තිබුණ කළා මට මතකයි. ඒ සෙන්ට්‍රල් ලේ ලමයින් පස් දෙනෙක් මහනුවර රෝහලේ සිටියා. ඒ ලමයින් පස් දෙනාගේ ප්‍රකාශන රූපවාහිනියේ සියලු නාලිකාවලින් ප්‍රකාශයට පත් වුණා. කොටි සංවිධානය විසින් පවත්වා ගෙන ගිය පුහුණු කඳවුරක් බව ඒ ලමයින් කිව්වා. ඒ සෙන්ට්‍රල් ලේ දී තුවාල ලබපු ලමයින් අදත් රජය යටතේ සිටින බව මා කියන්න කැමැතියි. කැමැති නම් ගිහිල්ලා බලන්න, ඒ ලමයින්ට මොකක්ද සිදු වෙලා තිබෙන්නේ කියලා. ඒ ලමයින්ගේ දුක් කඳුළු කථාව මොකක්ද කියලා අහන්නය කියලා මා කියනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මා විශේෂයෙන්ම කියන්නට ඕනෑ. ගරිල්ලා ව්‍යාපාරයක් හැටියට කොටි සංවිධානය මුලින්ම මරන්නට පටන් ගත්තේ සිංහල මිනිසුන්ට නොවෙයි කියා. කොටි සංවිධානය මුලින්ම මරන්නට පටන් ගත්තේ දෙමළ ජනයායි. නිරුනෙල්වෙලිහිදී ඉස්සෙල්ලාම ඔවුන් උලගොදුන් මහත්මයාට ඝාතනය කළා. ඒ මහත්මයාව නිරුනෙල්වෙලිහිදී යි ඝාතනය කළේ. ඔහු ව්‍යාපාරිකයෙක්. ඒ, 1972 දී. ඊට පසුව දුරෙයිඅප්පච්චි ඝාතනය කළා. ඊට පසුව තමයි ජ්‍යෙෂ්ඨ දේශපාලන නායකයකු වුණ අප්පා පිල්ලෙයි අමර්තලිංගම්ට ඝාතනය කළේ. වෙල්වනායගම් මහත්මයා හිටියා නම් එතුමා තමයි ඉස්සෙල්ලාම වෙඩි කන්නේ. ඒ, හැමෝම අද කථා කරන වෙල්වනායගම් මහත්මයා. ඊට පසුව 1960 ගණන්වල පුද්ගලාදේශී කියන සංකල්පයෙන් කොටි සංවිධානය බිහි කරපු, සම්පූර්ණයෙන් තමන් හා සමගාමීව කටයුතු කළ සියලුම දේශපාලන නායකයන්, ජ්‍යෙෂ්ඨ තරුණ නව දේශපාලන නායකයන් සියල්ලන්ම කොටි සංවිධානය ඝාතනය කර තිබෙනවා. ඊළඟට කොටි සංවිධානය මුලින්ම පොලිස් නිලධාරීන් ඝාතනය කරන්නට පටන් ගත්තා. පොලිස් කණ්ඩායම් ඝාතනය කරන්නට පටන් ගත්තා. ඊට පසුව හමුදා කඳවුරුවලට සහ පොලිසිවලට පහර දෙන්නට පටන් ගත්තා. එතැනින් නොනැවතී ඊළඟට කොටි සංවිධානය සම්පූර්ණයෙන්ම ගම්මානවලට පහර දෙන්නට පටන් ගත්තා. ඒ ගම්මානවලට පහර දීමේ දී ඩොලර් ගාමි, කෙත්ටි පාම්, නයාරු, කෝකිලායි, විශේෂයෙන් බහුතර කිතුණු ජනතාව ජීවත් වන ප්‍රදේශ සම්පූර්ණයෙන් විනාශ කරලා දැමීම, ඒ අය ඒ ප්‍රදේශවලින් ඉවත් කර දැමීමා. කාන්තන්කුඩි පල්ලිය තුළ දී මුස්ලිම් ජනතාව සංහාරය කරලා දැමීමා. මොනවාද ඒ ගැන දෙමළ සන්ධානයට කියන්නට තිබෙන්නේ? මේක පිළිගන්නවාද, නැද්ද? යාපනය අර්ධද්වීපයේ 25,000ක් සිංහල ජනයා සිටියා. අද එක සිංහල පා සලකුණක් තිබෙනවා ද?

ගරු එන්. ශ්‍රී කාන්තා මහතා

(மாண்புமிகு என். ஸ்ரீ காந்தா)

(The Hon. N. Sri Kantha)

I will answer you provided you give me time after your turn.

ගරු (පූජ්‍ය) අතුරලියේ රතන හිමි

(மாண்புமிகு (வண.) அத்துரலியே ரதன தேரர்)
(The Hon. (Ven.) Athuraliye Rathana Thero)

I cannot give you time because you wasted one and a half hours. Do not disturb me.

ගරු එන්. ශ්‍රී කාන්තා මහතා

(மாண்புமிகு என். ஸ்ரீ காந்தா)
(The Hon. N. Sri Kantha)

Then why are you frightened? We are not here to be cross-examined by you. Do not forget that. We are not here to be cross-examined by you.

ගරු (පූජ්‍ය) අතුරලියේ රතන හිමි

(மாண்புமிகு (வண.) அத்துரலியே ரதன தேரர்)
(The Hon. (Ven.) Athuraliye Rathana Thero)

කරුණාකරලා මගේ කාලය ගන්න එපා. මට බාධා කරන්න එපා. ඔබතුමාගේ කාලය අරගෙන වෙනත් වෙලාවක කථා කරන්න. ඔබතුමාගේලාට පැය එක හමාරක් දීලා තිබෙනවා. ජාතික හෙළ උරුමයට එයින් හාගයවක්වත් දීලා නැති බව මා මේ අවස්ථාවේදී කියන්න කැමැතියි.

ගරු එන්. ශ්‍රී කාන්තා මහතා

(மாண்புமிகு என். ஸ்ரீ காந்தா)
(The Hon. N. Sri Kantha)

Knowing fully well that we do not have any more time, you are posing questions.

ගරු (පූජ්‍ය) අතුරලියේ රතන හිමි

(மாண்புமிகு (வண.) அத்துரலியே ரதன தேரர்)
(The Hon. (Ven.) Athuraliye Rathana Thero)

Yes, you can answer me. Do you condemn it or not?

ගරු එන්. ශ්‍රී කාන්තා මහතා

(மாண்புமிகு என். ஸ்ரீ காந்தா)
(The Hon. N. Sri Kantha)

Are you prepared to give way? Then I will answer you.

ගරු (පූජ්‍ය) අතුරලියේ රතන හිමි

(மாண்புமிகு (வண.) அத்துரலியே ரதன தேரர்)
(The Hon. (Ven.) Athuraliye Rathana Thero)

Yes, Please answer.

ගරු එන්. ශ්‍රී කාන්තා මහතා

(மாண்புமிகு என். ஸ்ரீ காந்தா)
(The Hon. N. Sri Kantha)

Why are you talking about the past? We all know who killed Amirthalingam. We all know who killed Duraippah. That is not the issue now. The issue now is, this Government, the so-called democratic Government is killing its own people, bombing, resorting to aerial bombardment.

ගරු (පූජ්‍ය) අතුරලියේ රතන හිමි

(மாண்புமிகு (வண.) அத்துரலியே ரதன தேரர்)
(The Hon. (Ven.) Athuraliye Rathana Thero)

I asked you about Duraippah and Appapillai Amirthalingam.

ගරු එන්. ශ්‍රී කාන්තා මහතා

(மாண்புமிகு என். ஸ்ரீ காந்தா)
(The Hon. N. Sri Kantha)

And professing Buddhism now you are holding a brief for the perperation of mindless violence in this country. This is a disservice to the noble principles of Gautama Buddha. Do not forget that.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர்)
(An Hon. Member)

Who killed Mr. Bandaranaike?

ගරු (පූජ්‍ය) අතුරලියේ රතන හිමි

(மாண்புமிகு (வண.) அத்துரலியே ரதன தேரர்)
(The Hon. (Ven.) Athuraliye Rathana Thero)

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මගේ කථාවට බාධා කරන්න එපාය කියන්න. බණ්ඩාරනායක ඝාතනය ගැන වෙනම කථා කරන්න ඕනෑ. බණ්ඩාරනායක ඝාතනය වෙනම issue එකක්. ඒක වෙනත් දේශපාලන ප්‍රශ්නයක්. මේක වෙනම ප්‍රශ්නයක්. දෙමළ සමාජයේ හිටපු සියලුම දේශපාලන නායකයෝ සමූලඝාතනය කර තිබෙනවා. රජීව් ගාන්ධි ඝාතනය කළේ ඉන්දියාවද? අද ඒකට නඩුවක් නැද්ද? අධිකරණ තීන්දුවක් අරගෙන නැද්ද? [බාධා කිරීමක්] දැන් ඔබට උත්තර දෙන්න අවසරාවක් නැහැ. කරුණාකර මගේ කාලය ගන්න එපා. [බාධා කිරීමක්] කරුණාකරලා වාඩි වෙන්න. ඔබතුමාගේලාට පැය එක හමාරක් දීලා තිබෙනවා.

ගරු එන්. ශ්‍රී කාන්තා මහතා

(மாண்புமிகு என். ஸ்ரீ காந்தா)
(The Hon. N. Sri Kantha)

You have been posing questions and you ask me to sit down.

ගරු (පූජ්‍ය) අතුරලියේ රතන හිමි

(மாண்புமிகு (வண.) அத்துரலியே ரதன தேரர்)
(The Hon. (Ven.) Athuraliye Rathana Thero)

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, අල්පාපිල්ලෙයි අමීර්තලිංගම් මැරුවේ කවුද කියලා අහනවා. මේ දෙමළ සන්ධානයේ රුකඩ නායකයෝ නොවෙයි. මේ ගොල්ලන් සියයට 99ක් ඡන්ද ගන්නයි කිව්වා. කවුද, මේ ගොල්ලන්? අද අන්තර්ජාතික මැතිවරණ කොමිෂන් සභාව පෙන්නා දී තිබෙනවා. මොකක්ද? World Cup ගහලා තිබෙන්නේ ජයසූරිය විතරක් නොවෙයි. මේ ගොල්ලනුත් World Cup ගහලා තිබෙනවා. මැතිවරණයකදී සියයට 99ක් ඡන්දය දාලා තිබෙන්නේ කොයි රටේද? එකම රටේ මැතිවරණයක් තුළ සියයට 99ක් ඡන්දය දාලා තිබෙනවා. මේ රුකඩයෝ ටිකක්. කොටි සංවිධානයේ අණට නැටවෙන රුකඩයෝ ටිකක්. අද ශ්‍රී ලංකා හමුදාව විසින් නැහෙනහිර පළාත නිදහස් කර ගෙන තිබෙනවා. අද වාකරේ ප්‍රදේශයේ කොටි සංවිධානය මහ ජනයා අත් අඩංගුවට අරගෙන හිර කර ගෙන ඉන්නවා. ඒ හැරෙන්න මුළු වාකරේ ප්‍රදේශයේ කිසිම කොටි කඳවුරක් අද කොටි සංවිධානය සතුව නැහැ. අද ඒවා අත් හැරලා ගිනි තිබෙනවා. අද ඒවා අහ හැරලා ගිනිල්ලා කොටි සංවිධානය කරන්නේ මොකක්ද? යුද්ධයක් කරනවා නම් හමුදාවත් එක්ක ගහගන්න ඕනෑ. කහව සිටින, බස්වල යන මිනිස්සු ඒකට වග කියන්න ඕනෑ නැහැ. ඒකට නිව්ට්ලුවේ අභි-සක ජනතාව ඝාතනය කරන්න අවශ්‍ය නැහැ. සේරුවිලට Artillery Guns ප්‍රහාර සියයක් එල්ල කරන්න අවශ්‍ය කරන්නේ නැහැ. ගිල්ලා යුද්ධයක අවම සදාචාරාත්මක කොන්දේසියක් තිබෙනවා. මා ඕ සේනාලා යුද්ධ කර තිබෙනවා. තවත් රටවල ඕනෑ තරම් ගිල්ලා සටන් තිබිලා තිබෙනවා. අභි-සක ජනයා -

ගරු එන්. ශ්‍රී කාන්තා මහතා

(மாண்புமிகு என். ஸ்ரீ காந்தா)
(The Hon. N. Sri Kantha)

This is exactly what we are saying. If you want to fight the LTTE, fight the LTTE, not the innocent Tamil people.

ගරු (පූජ්‍ය) අතුරලියේ රතන හිමි

(மாண்புமிகு (வண.) அத்துரலியே ரதன தேரர்)
(The Hon. (Ven.) Athuraliye Rathana Thero)

We are not fighting with the innocent Tamil people. ඒක ජනතාව දන්නවා. ආණ්ඩුව කාත් එක්ක ද සටන් කරන්නේ කියලා ජනතාව දන්නවා. අද නැහෙනහිර පළාතේ කොටි සංවිධානය පරාජය කරලා ඉවරයි. අද නැහෙනහිර පළාත අප නිදහස් කර ගෙන තිබෙනවා. මෙතැන යම් යම් මන්ත්‍රීවරුන්ගේ නම් ගම් කිව්වා. ඒ නම් ගම් අපට අදාළ වන්නේ නැහැ. කිසිම කෙනෙකුට ආයෙන් නැහෙනහිර පළාත එක්කනු කරන්න බැහැ. අප ඓතිහාසිකව නැහෙනහිර පළාත එක්කනු කරන්නේ ඇයි? භූමියෙන් සියයට

51ක ඉඩම්වල අයිතිය තිබෙන්නේ සිංහල ජනතාව අතේ බව අප මතක තියා ගන්න ඕනෑ. අද මේ රටේ නාවික සැනපුම් 200ක් අපට සාගර සම්පත් හිමියි. සාගර සම්පත් හිමි මහ මුහුදු සීමාවෙන් තුනෙන් දෙකක් උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත් දෙකට අයිතියි. ඒ වාගේම අප මෙයත් කියන්න ඕනෑ. අද නැගෙනහිර පළාතේ දෙමළ ජනයා ජීවත් වන්නේ තුනෙන් එකයි. ඒ නිසා නැගෙනහිර පළාත උතුරට එක්කනු කරන්න කිසිම සඳාචාරාත්මක අයිතියක් ආණ්ඩුවට නැහැ. ඒක ඉෂ්ට කරන්න අප දෙන්නේ නැහැ. වයිකෝලා රුකඩ ද නැද්ද කියන්න මා දන්නේ නැහැ. වයිකෝ ඒ පක්ෂයේ නායකත්වයෙන් අද එලවලා තිබෙනවා. [බාධා කිරීමක්]

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මට බාධා කළ නිසා මා තව විනයාධිකාරී ඉල්ලා සිටිනවා.

අද වයිකෝලාට මොකද වෙලා තිබෙන්නේ? තම්ල්නාඩුවේ ඉඳ ගෙන, මෙහේ සිටින අර රිකියා වාමාංශිකයෝ ගැන නටපු වයිකෝට අද මොකද වෙලා තිබෙන්නේ? ඉන්දියාවේ තිබෙන්නේ තම්ල්නාඩුව විතරක් නොවෙයි. තවත් ප්‍රාන්ත තිබෙනවා. ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, පසුගිය 5 වැනිදා අප ඉන්දියන් මහ කොමසාරිස්තුමා හම්බ වුණ බව මා මේ ගරු සභාවට කියන්න කැමතියි. “උතුර හා නැගෙනහිර දෙපළාත වෙන් කිරීමේ අධිකරණ තීන්දුව සම්බන්ධයෙන් ඔබතුමන්ලාගේ මතය මොකක්ද?” කියලා අප එතුමාගෙන් ඇහුවා. “ඒක අධිකරණය තීන්දුවක්. මේ රටේ උතුරු හා නැගෙනහිර දෙපළාත එක් කරනවාද කියලා තීරණය කරන්න ඉන්දියාවට කිසිම අයිතියක් නැහැ. ඒක ශ්‍රී ලංකාවේ තීන්දුවක් ශ්‍රී ලංකාව වෙතම රාජ්‍යයක් හැටියට අවුරුදු ගණනක් ඇවිල්ලා තිබෙනවා. ඒ ස්වාධීනත්වයට ඉන්දියාව ගරු කරනවා” කියා එතුමා ඉතා පැහැදිලිව කිව්වා. ඒ නිසා අප ඒ දෙපළාත එකතු කරනවාද නැද්ද කියන්න ඉන්දියාවටවත්, වෙනත් කාටවත් කිසිම අයිතියක් නැහැ.

අද කොටි සංවිධානයට කිසිම කඳවුරකට පහර දෙන්න කිසිම හයියක් නැහැයි කියන එක අවසාන වශයෙන් මා කියන්න කැමතියි. අද පොලිස් ස්ථානයකටවත් පහර දෙන්න ඔවුන්ට හයියක් නැහැ. ඒක නිසා තමයි ට්‍රාන්ස්පේරන්සිවලට ගහන්නේ. ඒක නිසා තමයි බස්වලට ගහන්නේ. අද නැගෙනහිර පළාතේ යුදමය වශයෙන් කොටි සංවිධානය පරාජය කර තිබෙනවා. ඒ පරාජය ආපසු හරවන්නට කිසිවකුට නොහැකි බවත්, එය හැරවීමට ඉඩ නොදෙන බවත් අප කියන්න ඕනෑ.

ඊළඟට, මානව හිමිකම් ගැන කථා කරනවා. මේ මානව හිමිකම් ගැන කථා කරන්නේ කවුද? ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදය, ඉරාකය අවුරුදු තුනක් ඇතුළත හය ලක්ෂ පනස් දහසක් ජනතාව සංභාරය කළා. ඉතින් මොකක්ද මේ මානව හිමිකම් කියන්නේ. මේ ලෝකයේ තිබෙන්නේ ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදය විතරක් නොවෙයි කියන එක අප මතක තියාගන්න ඕනෑ. මේ ලෝකයේ තිබෙන්නේ ජර්මනිය විතරක් නොවෙයි. චීනය තිබෙනවා. රුසියාව තිබෙනවා. යුරෝපා සංගමයේ විසි-වැනි මහ රාශියක් තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ ලෝක ජනමතය කියන විධියට එක රටක් කියන මතය අපේ රට සම්බන්ධයෙන් තීන්දු ගන්න ප්‍රමාණවත් වන්නේ නැති බව කියමින් හැම දෙනාටම ස්තුති කරමින් මා නිහඬ වෙනවා.

[අ. හා. 2.03]

ගරු එල්. ජී. වසන්ත පියතිස්ස මහතා

(மாண்புமிகு எஸ். ஜி. வசந்த பியத்திஸ்ஸா)

(The Hon. L. G. Wasantha Piyathissa)

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, ගරු ආර්. සම්පත්දත් මන්ත්‍රීතුමා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද කල් තැබීමේ යෝජනාව සලකා බලන විට මට මුලින්ම මතක් වන්නේ එය ජාතිවාදී හැඩයෙන් යුක්ත එකක් කියලයි. මොකද, ඒ යෝජනාවේ මාතෘකාව වන්නේ “ශ්‍රී ලංකාවේ උතුරු නැගෙනහිර දෙමළ ජනතාවට බලපාන සාම ක්‍රියාදාමය සහ වර්තමාන තත්ත්වය” කියලයි. ශ්‍රී ලංකාවේ සාම ක්‍රියාවලිය කියන කොටස වෙන් කර ගන්නත්, උතුර හා නැගෙනහිර දෙමළ සාමාන්‍ය සිවිල් ජනතාව පිළිබඳව වත්මන් තත්ත්වය ගැන, උතුරු නැගෙනහිර දෙමළ සිවිල් පුරවැසියන්ට සිදු වෙලා තිබෙන දේවල් සම්බන්ධව මීට පෙර අවස්ථාවකදීත් ආර්. සම්පත්දත් මන්ත්‍රීතුමා ඉල්ලා සිටි කල් තැබීමේ විවාදයක් පැවැත්වූවා මට මතකයි. මේ පාර්ලිමේන්තුව නියෝජ්‍යය කරන මන්ත්‍රීවරයකු විධියට එක්තරා ජන කොටසක් හුදකලාව වෙන් කරගෙන, මේ සිද්ධ වන හානි ඇත්ත වශයෙන්ම ඔවුන්ට විතරක් නම්, ඒක සාධාරණයි කියන්න පුළුවන්කම තිබෙනවා. නමුත් සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් සියලුම ජනතාවගේ සිවිල් අයිතිවාසිකම්, මානව හිමිකම් උල්ලංඝනය වන තත්ත්වයක්

තුළ, දෙමළ ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් ගැන විතරක් කථා කරනවා නම්, ඔවුන්ගේ සිවිල් අයිතිවාසිකම් කඩවන බව විතරක් සඳහන් කරනවා නම් අපට කිසිසේත්ම එය පිළිගන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. අනිවාර්යයෙන්ම එය වැටෙන්නේ ජාතිවාදී සංකල්පයට, ජාතිවාදී අදහසකටයි. ඒ අනුව ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, ආර්. සම්පත්දත් මහත්මයා නැවතත් තමන් දෙමළ ජාතිවාදය නියෝජනය කරන පුද්ගලයකු බව මුළු මහත් ලෝකයටම අද ප්‍රත්‍යක්ෂ කර පෙන්වුම් කර දී තිබෙනවා.

ශ්‍රී ලංකාවේ සාම ක්‍රියාවලිය හා බැඳුණු අදහසක් එතුමා ඉදිරිපත් කළා. විශේෂයෙන්ම පසුගිය ඔක්තෝබර් 16 වැනි දා ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය විසින් දුන්න නඩු තීන්දුව නීති විරෝධී, එහෙම නැත්නම් ඒ තීන්දුව වැරදියි, මේ රටේ දෙමළ ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් ඒකෙන් රැකගන්නේ නැහැයි කියන වේදනාව ඉදිරිපත් කරමින් උතුර සහ නැගෙනහිර යළි වෙන් කිරීම සම්බන්ධව එතුමා අදහස් දැක්වූවා. මා හිතන විධියට එතුමා මේ විධියට අදහස් දැක්වන්න ඕනෑ. මොකද, කොටි ත්‍රස්තවාදීන්ගේ නියෝජිතයකු විධියට, ඊළඟ රාජ්‍ය බිහි කර ගැනීම සඳහා වූ මතවාදී පෙරමුණේ සිටින නායකයකු විධියට, මතවාදී පෙරමුණේ ඉදගෙන තමන්ගේ වගකීම ඉෂ්ට කරපත් කියන බලපෑම කරනකොට එවැනි ප්‍රකාශ, මෙවැනි කල් තැබීමේ යෝජනා, මෙවැනි අදහස් ප්‍රකාශ නොකර ඉන්නට එතුමාට පුළුවන්කමක් ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා තමයි, සමහර විට එතුමා තමන්ගේ හෘදය සාක්ෂියට පටහැනිව මේ අවසන් කාලයේත් මෙවැනි කාර්යභාරයක නියැලී ඉන්නේ කියා අපට හිතෙනවා.

1987 ජූලි 29 වන දා ඒ මහා පාචාදීමේ ඉන්දු-ලංකා ගිවිසුම, ජේආර්-රජීව් ගන්ධි අත්සන් කළා. ඊට පසුව 1988 සැප්තැම්බර් මාසයේ 08 වන දා ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මහත්මයා අති විශේෂ ගැසට් නිවේදනයක් නිකුත් කළා. ඒ මොකක්ද? කොන්දේසි කීපයක් මත තාවකාලිකව වසරකට උතුර සහ නැගෙනහිර ඒකාබද්ධ කරනවාය කියා. පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන් විධියට අප හැම දෙනාමත්, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට යටත් මුළුමහත් රටේම සියලුම පුරවැසියනුත් ඒ ඒකාබද්ධ කිරීම ක්‍රියාත්මක කරන්න, එය ආරක්ෂා කරන්න බැඳී ඉන්නවා. එහෙම නම් අන්න ඒ මොහොතේදී පාර්ලිමේන්තුවට පනතක් ගෙනැවිත් සම්මත කර ගත යුතුව තිබුණු දෙයක්, පාර්ලිමේන්තු පනතකින් වෙනස් කර ගත යුතු දෙයක්, නීත්‍යානුකූලව කරන්න තිබුණු පියවර කීපයක් කඩ කරලා තමයි, ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මහත්මයා ගැසට් නිවේදනයකින් උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත් දෙක ඒකාබද්ධ කළේ. ඒක බරපතල වරදක්.

ඒ වාගේම අතින් පැත්තෙන්, ඒකාබද්ධ කළ හැකිව තිබුණේ කොහොමද? ඒ ත්‍රස්තවාදී කණ්ඩායම් තමන් සතු සියලුම අවි ආයුධ රජයට හාරදී අවසන් වුණාට පසුව තමයි, එය වලංගු වන්නේ. ඒ ඒකාබද්ධ කිරීම වලංගු වන්නේ, තමන් සතු සියලුම අවි ආයුධ රජයට හාරදී අවසන් වුණාට පසුවයි. අප අහනවා, එහෙම අවි ආයුධ හාර දුන්නාට පසුවද ඒ කටයුත්ත සිද්ධ කළේ කියා. නැහැ. එහෙම නොවෙයි, ඒ කටයුත්ත සිද්ධ වුණේ. එහෙම නැත්නම් අනිකුත් සියලුම සන්තද්ධ කණ්ඩායම් කරනු ලබන සියලුම මිලේටරි ත්‍රස්තවාදී ක්‍රියා අත්හරින්න ඕනෑ. එවැනි තත්ත්වයන් තුළ තමයි, උතුර සහ නැගෙනහිර පළාත් තාවකාලිකව ඒකාබද්ධ කළ යුතු වන්නේ.

අන්න ඒ සියලු කරුණු කාරණා මත පදනම් වෙලා තමයි, අවුරුදු 19කට පසුව හෝ මේ රටේ සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් සියලු පුරවැසියන්ගේ අයිතිවාසිකම් රැකගැනීම උදෙසා ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ විධියට අප ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට පෙන්සමක් ගොනු කළේ. අවුරුදු 19කට පසුව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය එහෙම කළේ ඇයි කියා ගරු ආර්. සම්පත්දත් මන්ත්‍රීතුමා අහනවා. ඊළඟට, ගරු ආර්. සම්පත්දත් මන්ත්‍රීතුමා කියනවා, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට පෙන්සමක් ගොනු කරන්න පුළුවන්කම තිබෙන්නේ, ඒ ප්‍රශ්නය ක්‍රියාත්මක වෙමින් තිබෙන මාසයක කාලය ඇතුළතය කියා. හැබැයි, එතුමාට අමතක වෙලා තිබෙනවා, ගතවන හැම අවුරුද්දක් පාසාම, හැම මාසයක් පාසාම, හැම සතියක්, හැම පැයක්, හැම විනාඩියක් පාසාම මේ අත්සන් කරන ලද ගිවිසුම අනුව මේ වැරදි එකතු කිරීම නිසා සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් සිවිල් පුරවැසියන්ට වෙතම පළාත් සභාවක් පිහිටුවාගෙන තමන්ගේ කටයුතු කර ගැනීමේ අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය වෙලා තිබෙන බව. ඒ නිසා ඕනෑම මොහොතක ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට ඉදිරිපත් කරලා, ඒ සඳහා ඉල්ලීම් කරන්න, ඒ සඳහා මැදිහත් වෙන්න අයිතියක් තිබෙනවා. ඒ නිසා එතුමා සඳහන් කරන මාසයක කාලයක් ඇතුළත ඉදිරිපත් කළ යුතුයි කියන ඒ තර්කයන් පුස්සක් බවට පත් වෙනවා.

ඒ එක්කම ගරු ආර්. සම්පත්දත් මන්ත්‍රීතුමාට වෙන් කර තිබුණු පැය එකඟමාරක කාලයෙන් පැයක කාලයක් එතුමා ගත කළේ මොකටද? එල්ටීටීඊ ත්‍රස්තවාදී කල්ලියට අද මරු පහරක් වෙලා තිබෙනවා, ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි. ඒ මොකක්ද,

[ගරු එල්. ඩී. වසන්ත පියතිස්ස මහතා]
[මුලාසනයේ අණ පරිදි ඉටු කරන ලදී]
[அகதிராசனக் கட்டளைப்படி அகற்றப்பட்டிருந்தது.]
[Expunged on the order of the Chair.]

විශාල සහ ප්‍රධානතම කොටස වන නැගෙනහිර පළාත අද නෛතිකව වෙන් කර ගන්නා මේ රටේ ජනතාව සමත් වෙලා තිබෙනවා. එල්ටීටීඊ සංවිධානයට ඒක මරු පහරක් වෙලා, අද මරු විකල් හාවයෙන් දහලනවා, එල්ටීටීඊ සංවිධානය. ඒ නිසා බලපෑම් කරනවා, උඹලා ඉන්දියාවට පලයල්ලා; අරහෙට පලයල්ලා; එහෙට, මෙහෙට ගිහින් ලෝකයේ හඩක් නගපල්ලාය කියා. “මේ පිළිබඳව පාර්ලිමේන්තුවේ හඬ නගපල්ලා, උද්ඝෝෂණය කරපල්ලා, තැත්වම් උඹලට වන්නියට එන්න දෙන්නේ නැහැ. උඹලට තවදුරටත් අප යටතේ ඔය ජීවිතය ගෙවන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. ඒ නිසා මේක නැවත කෙසේ හෝ එකතු කරන්න කටයුතු කරපල්ලා.” කියන ඒ බලපෑම් තිබෙනවා. ඒ බලපෑ මේ ප්‍රතිචාරය තමයි අද මේ පාර්ලිමේන්තුවේදී ආර්. සම්පත්දත් මහත්මයා මේ සම්බන්ධව ගනු ලබන ඒ දැනුවත් කිරීම සහ එතුමාගේ ඒ කථාවේදී අපට තේරුම් ගන්න පුළුවන්කම තිබෙන්නේ. එතුමා තවදුරටත් මේක පෝෂණය කරනවා. ඒ කොහොමද? ජාත්‍යන්තර ප්‍රජාවගේ මතය, - ටෝකියෝ, බ්‍රසෙල්ස් ආදී ඒ සමුළුවලදී කළ ප්‍රකාශ - මෙසේ ප්‍රකාශ කර තිබෙනවාය කියා කියනවා. ඒ මොකක්ද? “උතුර හා නැගෙනහිර තවදුරටත් එසේම පැවතිය යුතුයි.” කියා එම සමුළුවලදී කියා තිබෙනවාලු. අපේ රටේ ජන සමාජය සමඟ තිත්දු තිරණ ගන්න කොහේවත් රටක සිටින ඒ සුද්දන්ට තිබෙන අයිතිය මොකක්ද? අද ගරු ආර්. සම්පත්දත් මන්ත්‍රීතුමා පැහැදිලිවම එහි වහලක් බවට පත් වෙලා තිබෙනවාය කියා තමයි අපට මෙහිදී කල්පනා වෙන්නේ.

ඒ වාගේම, ගරු රවුල් හකිම් මන්ත්‍රීතුමාගේ ප්‍රකාශයකුත් එතුමා උපුටා දැක්වුවා. ඒ මොකක්ද? එතුමා ඔක්තෝබර් මාසයේ 19 වනදා කිව්වාලු. “මුස්ලිම් ජනතාවට මේ සම්බන්ධයෙන් උදත් ඇතිය යුතු නැහැ.” කියා. “උතුරෙන් නැගෙනහිර වෙත් කිරීම සම්බන්ධව එසේම විය යුතු නැහැ.” කියා. හැබැයි, එදා ඔහු එහෙම කිව්වා තමයි. ඇයි එහෙම කිව්වේ? අප දන්නවා, ගරු රවුල් හකිම් මන්ත්‍රීතුමා සිටින ස්ථාවරය මොකක්ද, ඔහුගේ දේශපාලන දැක්ම මොකක්ද කියා. එල්ටීටීඊ සංවිධානයත් සමඟ එකට එකතු වෙලා, ඊළාම් රාජ්‍යයක් පිහිටුවා ගෙන එහි වෙනම මුස්ලිම් කිරස්ථානයක් නැගෙනහිර පළාතේ පිහිටුවා ගෙන එහි නායකයා වීමේ - එහි රජකම වීමේ වුවමනාව තමයි හකිම් මන්ත්‍රීතුමාට තිබෙන්නේ. ඒ සමඟම හකිම් මන්ත්‍රීතුමා අද කියනවා, ජනාධිපතිතුමාගේ මේ නව ප්‍රවේශය අප ඉතා හොඳින් බලා ගෙන සිටිනවා. එතුමාට දකුණේ හොඳ ජන වරමක් තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ උතුරු නැගෙනහිර ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් විසඳුම - මේ ංෆෙරල් විසඳුම, බලය බෙදීමේ විසඳුම ඉතා හොඳින් එතුමා market කරයි කියන එක අප විශ්වාස කරනවා. කියා රට තුළ market කරන්න ඉඩ තිබෙනවාලු. එහෙම market කරනවා නම් අන්න අනෙක් සියලු ප්‍රශ්න අමතක කරලා තමන් ආණ්ඩුවට එකතු වන්නක් කැමැති කියා එතුමා කියනවා. අන්න රවුල් හකිම් මහත්මයාගේ දෙබිඩි පිළිවෙත. ඒ දෙබිඩි පිළිවෙත මොකක්ද කියා අපට දැන් ඉතාම පැහැදිලියි. ආර්. සම්පත්දත් මහත්මයා උතුර සහ නැගෙනහිර යළි ඒකාබද්ධ කළ යුතු කියන එක ලෝකයට, රටට කියන්න උත්සාහ කරනවා. ඒ ඒකාබද්ධ කිරීම සඳහා අසහන තර්ක අද ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඒ වාගේම, ආපසු වතාවක් උතුරු නැගෙනහිර වෙනම රාජ්‍යයක් බිහි කරන්න නම් මූලික වශයෙන් මේ දෙක එකතු කරන්න ඕනෑය කියන එක ඔහු කියනවා. ඒ සඳහා ජාත්‍යන්තර ප්‍රජාවන්ගේ සහ නොයෙක් පුද්ගලයන්ගේ අදහස් ඉදිරිපත් කරමින් ඔහු කවදාවත් ඉටු නොවන උත්සාහයක යෙදෙමින් සිටිනවා.

ඒ සම්බන්ධයෙන් ඔහුගේ අවසාන අදහසක් ඉදිරිපත් කළා. ඒක තමයි, ඉන්දු ලංකා සාම ගිවිසුමට ගරු කරන්නලු. ඇයි? ඊළමට ඒකෙන් පාර කපන නිසා. සටන් විරාම ගිවිසුම ආරක්ෂා කරන්න ඕනැලු. එය තුළ තවදුරටත් ඉන්න ඕනැලු. එයට ගරු කරන්නලු. ඇයි? ඒකෙන් ඊළමට පාර කැපෙන නිසා. සුනාමි සහන මණ්ඩලයට ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ විරුද්ධ වූණැලු. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය වැරදි තීන්දුවක් දුන්නාලු. ඇයි? ඒකෙනුත් එල්ටීටීඊ ත්‍රස්තවාදීන්ට වෙනම ඊළම් රාජ්‍යයක් බිහි කර ගන්න පදනමක් හැදෙනවා. ඒ නිසා ඒ සම්බන්ධවත් ආර්. සම්පත්දත් මහත්මයා බොහොම හය වෙලා තිබෙනවා. එතුමා බොහොම කණගාටුවෙන් දුක් මුසුව සිටින බව අපට පෙනෙනවා. ඒ වාගේම කියනවා, ජාත්‍යන්තර ප්‍රජාවට සවන් දෙන්නලු, තෝර්වේ සම සහායකිරු. ඒ වාගේම, යුරෝපා සංගමය පිළිබඳව එතුමා නොල් මතුන්නවා. යුරෝපා සංගමය, තෝර්වේ, ඇමෙරිකාව, ජපානය මේවායෙන් තොර ලෝකයක් අද එල්ටීටීඊ සංවිධානයට නැහැ. ඇයි? ඔවුන්ගේ පිහිටෙන් තමයි හෙට දිනයේදී ඊළාම් රාජ්‍යයක් බිහිකර ගන්න මේ නිවට එල්ටීටීඊ සංවිධානය උත්සාහ දරමින්

සිටින්නේ. කිරි සප්පයෝ ඝාතනය කරන, අතිංසක සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් පුරවැසියන් ඝාතනය කරන මේ මිලේච්ඡ සංවිධානයට අත් මහක් තැනි වෙලා තිබෙනවා. ඒ ජාත්‍යන්තර උපක්‍රමයට අද එල්ටීටීඊ සංවිධානය යොමු වෙලා තිබෙනවා.

සිංහල, දෙමළ සිවිල් පුරවැසියන්ට අද මෙවන් තත්ත්වයක් උදා වෙලා තිබෙන්නේ ඇයි? කොටි ත්‍රස්තවාදීන්ගේ ඊළම් රාජ්‍යය සැබැවක් කර ගැනීම සඳහා දරන උත්සාහයේදී - ඒ යුද ත්‍රස්තවාදී ක්‍රියාවලියේදී - සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් සියලු පුරවැසියන්ට ඒ යුදමය තත්ත්වයට අද මුහුණ පාන්න සිදු වෙලා තිබෙනවා. මේ ත්‍රස්තවාදය පරද්දන්න රටක් විධියට, රජයක් විධියට අනිවාර්යයෙන්ම කටයුතු කරන්න සිද්ධ වී තිබෙනවා. එහෙම නොකරනවා නම් ඒක රජයක් නොවෙයි. එහෙම කිරීමේදී අනිවාර්යයෙන්ම සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් සිවිල් පුරවැසියන්ට යම් හානියක් වෙන්න පුළුවන්කම තිබෙනවා. දෙමළ ජනතාව පලිහක් කරගෙන එල්ටීටීඊ සංවිධානය අද මේ ත්‍රස්තවාදී ක්‍රියා කරනවා, ප්‍රහාර එල්ල කරනවා. එල්ටීටීඊ ත්‍රස්තවාදී සංවිධානය මේවා අත් හරිනවා නම් දෙමළ සිවිල් පුරවැසියන්ගේ අයිතිවාසිකම් රැකෙනවා කියන එක ආර්. සම්පත්දත් මන්ත්‍රීතුමා කල්පනා කරන්නේ තැන්නේ ඇයි? එල්ටීටීඊ එක ත්‍රස්තවාදී ක්‍රියා අත් හරිනවා නම් දෙමළ පුරවැසියන්ට සිදු වන සියලුම හානි තැනි වෙනවා වාගේම, සිංහල, මුස්ලිම් අයටත් ඒ සැබෑ සාමය උදා කර ගන්න මූලික මාවත ඇති වෙනවා. එතුමාට ඒ බව අමතක වෙනවා. කිලිනොච්චි වෙන්න පුළුවන්, මුතුර් වෙන්න පුළුවන්, වෙනත් ප්‍රදේශයක වෙන්න පුළුවන්, දෙමළ ජනතාවට යම් කිසි හානියක් සිද්ධ වන කොට ඒ ගැන කියනවා වාගේම, ඒ ප්‍රදේශවල සිංහල මිනිසුන්ට, මුස්ලිම් මිනිසුන්ට යම් හානියක් සිද්ධ වන විට ඒ ගැන කියන්න එතුමාට බැරි ඇයි?

2007 ජනවාරි 01 වැනි දා, ඒ කියන්නේ 2007 වසර ලබන විටම අම්පාර දිස්ත්‍රික්කයේ ඇති වූ සිද්ධීන් කිහිපයක් උදාහරණ හැටියට මා කියන්නම්. එල්ටීටීඊ ත්‍රස්තවාදී ප්‍රහාරයකට හසු වී බක්මිටියාව ගමේ මුතුබණ්ඩා නමැති වයස අවුරුදු 52ක් වයසැති ගොවි මහතකු මරණයට පත් වුණා. ඒ වාගේම වයස අවුරුදු 43ක් වයසැති පී. ජී. මල්ලිකා නමැති දුප්පත් කාන්තාවක් මරණයට පත් වුණා, එකම තැනකදී. ඒ වාගේම රත්නායක සුදුබණ්ඩා වයස අවුරුදු 65ක ගොවි මහත්මයෙක්. ඒ මහතාත් එකම තැනකදී ඝාතනය කළා. ඒ වාගේම වයස අවුරුදු 53ක් වයසැති කේ. කුසුමාවතී මහත්මිය ඝාතනය කර තිබුණා. ඒ සිංහල පුරවැසියන්ගේ මිනිස් අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය කරන්නේ කවුද? ත්‍රස්තවාදීන් විසින් ඔවුන් ඝාතනය කර තිබෙන්නේ මොන වරදක් කළාටද?

ඒ විතරක් නොවෙයි. දමන ප්‍රදේශයේ මඩවලන්ද විද්‍යාලයේ ඉගෙනුම ලබමින් සිටි වයස අවුරුදු 17ක් වන දිසානායක මුදියන්සේලාගේ දයානන්ද නමැති තරුණයා එදාම පැහැර ගෙන ගියා. උසස් පෙළ කලා අංශයෙන් 2007 වසරේදී විභාගයට පෙනී සිටීමට සූදානමින් සිටි සිසුවෙක්. අද වන තුරු ඒ සිසුවා නැහැ. පන්නල්ගම සිටි ඒ සිසුවා දමන මඩවලන්ද විද්‍යාලයට කිලෝ මීටර් 10ක් එන්න ඕනැ. පන්නල්ගම සිට බක්මිටියාවට කිලෝ මීටර් 10ක් දුර තිබෙනවා. ඒ කිලෝ මීටර් 20ක් දුර ගොවා ගෙන එන, ගොවි පවුලක ඉතා දක්ෂ දරුවකු වූ ඔහු අද වන විටත් නැහැ. එල්ටීටීඊ සංවිධානය ඒ දරුවා අත් අඩංගුවට ගෙන තිබෙනවා. සම්පත්දත් මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාට ඒ ගැන කියන්න බැරි ඇයි? ඔබතුමා ඔය විධියට දෙමළ ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් ගැන කථා කරනවා නම් ඇයි සිංහල, මුස්ලිම් අයගේ අයිතිවාසිකම් ගැනත් කථා කරන්න බැරි? පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයකු වුණාම සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් හැමෝගේම අයිතිවාසිකම් වෙනුවෙන් පෙනී සිටින්නට, ඔවුන් ගැන කථා කරන්නට අපට වගකීමක් තිබෙනවා.

ඒ විතරක් නොවෙයි. පසු ගිය දවස්වල හුලංගුගේ ප්‍රදේශයේදී දර කඩන්න කැලයට ගිය වයස අවුරුදු 37ක් වූ ආර්. එම්. පුංචි මහත්මයා මරා දමා තිබෙනවා. ඒ වාගේම, අවුරුදු 40ක් වයසැති ඒ. එම්. ජයවර්ධන නමැත්තා පසු ගිය සතියේ මරා දමා තිබුණා. හුලංගුගේ ප්‍රදේශයේ මුතුබණ්ඩා ගුණවර්ධන පැහැර ගෙන ගියා. මේ තමයි එල්ටීටීඊ ත්‍රස්තවාදීන් අතින් සිවිල් ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් කඩ වන ආකාරය.

ඒ වාගේම පොතුවිල් ප්‍රදේශයේ ජීවත් වූ මුස්ලිම් වැසියන් 10 දෙනෙකු අමු අමුවේ කපා කොටා ඝාතනය කළා. එල්ටීටීඊ සංවිධානය මේ විධියට ක්‍රියා කරන්නේ ඒ මිනිසුන් මොන වරදක් කළාටද? ඒ විතරක් නොවෙයි. පසු ගිය දවස්වල තෝපුර ප්‍රහාරයේදී මුස්ලිම් ජනතාව විශාල ප්‍රමාණයක් මරණයට පත් වුණා; ඒ වාගේම තුවාල ලැබුවා; අවතැන් වුණා. මුතුර් ප්‍රහාරයේදීත් එහෙමයි. ඒ වාගේම සේරුකුටුර සෝමාදේවි විද්‍යාලයටත් මෝටර්

[ஓர் ஸ்த. சூ ஹைனா ஹை]

தினங்களுக்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த மூன்றாம் வருட மாணவர் ஒருவர், அங்கு நுழைந்து தேடுதலை நடத்திய சீருடை தரித்த, படையினர் என்று கூறப்படுபவர்களால் பட்டப்பகலில் கடத்திச் செல்லப்பட்டிருக்கிறார். இன்றுவரையில் அவருக்கு என்ன நடந்ததென்பது தெரியாது. அரசாங்க தரப்பில் இணைந்து பிரதியமைச்சராகியிருக்கின்ற இராதாகிருஷ்ணன் அவர்கள்கூட இங்கே சற்று முன்னர் தனது உரையில், கொழும்பிலே கடத்தப்பட்டுக் காணாமல் போன சுமார் 40க்கும் மேற்பட்ட தமிழ் பொதுமக்களுடைய நிலைமை என்னவென்று இதுவரையில் தெரியாதெனக் குறிப்பிட்டார். “தினமும் நாங்கள் பொலிஸ் நிலையங்களுக்குச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது” என்று ஒரு பிரதியமைச்சரே சொல்கின்ற நிலைமைதான் இங்கே இருக்கிறது. இதுதான் இந்த அரசாங்கத்தின் இலட்சணம்!

கௌரவ குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்களே, நாங்கள் இந்த விவாதத்தைக் கோரியிருப்பதன் நோக்கம், தொடர்ந்தும் எமது மக்கள் எந்த அளவுக்கு மிக்கப்படுகிறார்கள்; உதைக்கப்படுகிறார்கள்; நசுக்கப்படுகிறார்கள்; கொன்று குவிக்கப்படுகிறார்கள் என்ற இந்த உண்மைகள் அனைத்தையும் முழு உலகத்தினதும் கவனத்துக்குக் கொண்டு வருவதுதான் என்பதைத் தயவுசெய்து இந்தச் சபையிலுள்ள உறுப்பினர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். சட்டக் கல்லூரியில் என்னுடன் ஒரே வகுப்பில் படித்தவரும் எனது நல்ல நண்பருமான ஐக்கிய தேசியக் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல அவர்கள் துணிந்து இந்தச் சபையிலே சில உண்மைகளைக் கூறியதற்காக நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன். அதேபோன்று மாண்புமிகு வைத்திய கலாநிதி ஜயலத் ஜயவர்தன அவர்களையும் நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால், அந்த இரண்டு உறுப்பினர்களும் ஒரு விடயத்தைத் தயவுசெய்து புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோம். ஐக்கிய தேசியக் கட்சி எதிரவரும் இரண்டு வருடங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கின்ற ஆதரவைப் பெற்றுக்கொண்டு இந்த அரசாங்கம் உண்மையில் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது? மேதகு ஜனாதிபதி அவர்கள் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்? என்பதைத் தயவுசெய்து ஐக்கிய தேசியக் கட்சி சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது என்பதை நாங்கள் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். யுத்தத்தை நிறுத்திச் சமரசப் பேச்சுவார்த்தைகளுடாக நீதியான, நிரந்தரமான அரசியல் தீர்வொன்றைக் கொண்டுவருவதன் மூலம் இந்த இலங்கைத் தீவின் தேசியப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வைக் காண்பதற்காகக் கொடுக்கப் பட்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகின்ற ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் ஆதரவு, இன்றைக்கு உண்மையிலேயே அரசாங்கத்தினாலும் ஜனாதிபதி அவர்களாலும் தொடர்ந்து எதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது? என்பதனைப் பிரதான எதிர்க்கட்சியான ஐக்கிய தேசியக் கட்சி சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டிய வேளை வந்துவிட்டது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

இன்று யுத்தம் தொடர்ந்து முன்னெடுக்கப்படுகிறது. “ஏ-9 பாதையைத் திறவுங்கள்!” என்று கௌரவம் மிக்க இந்தச் சபையிலே எமது கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் மீண்டும் மீண்டும் எத்தனையோ தடவைகள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுபோல் எத்தனையோ தடவைகள் ஏ-15 பாதையைத் திறக்கும்படி கேட்டிருக்கிறார்கள். அப்பாவிப் பொதுமக்கள் கொல்லப்படுகிறார்களே, கடத்தப்படுகிறார்களே, காணாமல் போகிறார்களே, விமானத் தாக்குதல்கள் வெடிக் தாக்குதல்கள் என்பன தொடர் கின்றனவே, அவற்றை நிறுத்தவேண்டுமென்று எத்தனையோ தடவைகள் இந்தச் சபையிலே கேட்டாகிவிட்டது. ஆனால், அரசாங்கம் என்ன செய்கின்றது? ஜனாதிபதி அவர்கள் என்ன செய்கிறார்? முழு உலகத்தின் கண்களிலும் மண்ணைத் தூவிக் கொண்டு, ஏதோ ஜனநாயக ரீதியாக, அரசியல் ரீதியாக இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதாகச் சர்வ கட்சி மாநாடு என்ற ஓர் ஏமாற்று நாடகத்தை அரசியல் மேடையில் அரங்கேற்றிக்கொண்டு, இந்த அரசாங்கம் உண்மையிலேயே என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது? யுத்தத்தை முன்னெடுக்கிறது. கிழக்கிலிருந்து தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளை விரட்டிவிட்டலாம் என்ற நப்பாசையுடன் மணப்பால் குடித்துக்கொண்டு, அங்கு சகல முனைகளிலும் இராணுவ முஸ்தீபுகளை முன்னெடுத்து அப்பாவி மக்களைக் கொன்று குவித்துக் கொண்டிருக்கின்ற இந்த அரசு இன்று சமாதானத்தைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறது.

நாங்கள் மதிக்கின்ற எமது அண்டை நாடான இந்தியாவின் வெளியுறவு மந்திரியும் இந்தியாவின் சிரேஷ்ட அரசியல்வாதிகளில் ஒருவருமான கௌரவ பிரணாப் முகர்ஜி அவர்கள் எமது நாட்டுக்கு வந்திருக்கின்ற இந்த வேளையில், ஒரு விடயத்தை நான் இந்தச் சபையில் சுட்டிக்காட்டுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வன்முறையை ஆரம்பித்தது யார்? என்று அரசுத் தரப்பிலிருந்தும் அரசுக்குச் சார்பான ‘ஜாதிக ஹெல உருமய’ கட்சியின் தரப்பிலிருந்தும் கேட்கிறார்களே, அவர்களுக்கு நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். இன்று 2007-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 10-ஆம் திகதி, இன்றைக்கு சரியாக 33 வருட காலத்துக்கு முன்னர் 1974-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 10-ஆம் திகதியன்று யாழ்ப்பாண நகரத்திலே நடைபெற்ற அகில உலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டிலே ஸ்ரீ லங்கா பொலிசாரின் நடவடிக்கையின் காரணமாக 10 அப்பாவிப் பொதுமக்கள் கொல்லப்பட்டதிலிருந்துதான், இந்த நாட்டிலே எங்களுக்கு நீதி கிடைக்காது, ஆயுதத் தாங்குவதன் மூலமாகத்தான் நீதியைப் பெறமுடியுமென்ற எண்ணம் தமிழ் இளைஞர் சமுதாயத்திடம் மெல்ல மெல்லத் துளிர்விட ஆரம்பித்ததென்பதுதான் உண்மை. இந்த வரலாற்று உண்மையை யாரும் மறந்துவிடக்கூடாது என்பதை நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். அவ்வாறான அரசியல் படுகொலைகளை அரங்கேற்றிவிட்டு அப்போது இந்திய நாட்டுக்கு சுற்றுலாச் சென்றிருந்தவர், மாதமொருமுறை அவசரகாலச்சட்ட விதிகளின்கீழ் பதவிநீடிப்புப் பெற்றுக் கொண்டிருந்த அன்றைய யாழ்ப்பாண மேயராகிய அல்பிரட் துரையப்பா என்பதை, இங்கு மீண்டும் மீண்டும் அவருடைய பெயரை உச்சரித்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் மறந்துவிடக்கூடாது. நிகழ் காலத்திலே நின்றுகொண்டு எதிர்காலத்தைப் பார்க்க வேண்டிய வேளையிலே நான் கடந்த காலத்தைப்பற்றி அதிகம் பேசுவதற்கு விரும்பவில்லை. ஆனால், 20 - 30 - 35 வருட காலத்துக்கு முன்னர் இடம்பெற்ற அவ்வாறானவர்களின் படுகொலைகளைப் பற்றி மீண்டும் மீண்டும் கூறிப் பெரிதாக நீலிக்கண்ணீர் வடிப்பவர்களிடமும், இறந்துவிட்ட அவர்களுக்காக மீண்டும் மீண்டும் ஒப்பாரி வைக்கின்றவர்களிடமும், அவர்கள் நேற்று, நேற்றுமுன்தினம், கடந்த வாரம் கொல்லப்பட்ட, ஏன் இன்றுங்கூட வடக்கு, கிழக்கிலே கொல்லப்படுகின்ற, அப்பாவிப் பொதுமக்களைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்க்கிறார்களா என்று நான் கேட்க விரும்புகின்றேன். ஏதோ நாங்கள் தென்னிலங்கையிலே நடைபெறுகின்ற வன்முறைகளைக் கண்டிக்கவில்லை எனச் சொன்னார்கள். யார் கண்டிக்கவில்லை? யார் கண்டனம் தெரிவிக்கவில்லை? எங்கேயும் எச்சந்தர்ப்பத்திலும், சாதாரண பொதுமக்கள் பலியாகின்ற எந்தச் சம்பவம் தொடர்பாகவும் மனித உரிமைகளை மதிக்கின்றவர்கள் என்ற அடிப்படையிலே தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு அந்தச் சம்பவங்கள் தொடர்பாக நிரந்தரமாக கண்டனத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்தச் சபையின் பதிவேட்டில் பதிந்துகொள்ளக்கூடிய விதத்திலே நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நாங்கள் நேரத்துக்கு நேரம், நிமிடத்துக்கு நிமிடம், சம்பவத்துக்குச் சம்பவம் வித்தியாசமான அணுகுமுறைகளைக் கொண்டிருப்பவர்களல்லர். ஆனால், நாங்கள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிற எமது மக்கள், யுத்த அரங்கத்திலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற எமது மக்கள், நாளாந்த அத்தியாவசிய உணவுப் பொருட்களைக் கூட இன்னமும் பெறமுடியாமற் தவித்துக் கொண்டிருக்கிற எமது மக்கள், தமது அடிப்படை மருத்துவத் தேவைகளுக்கான அத்தியாவசிய மருந்துகளைப் பெறமுடியாது வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற எமது மக்கள், யுத்தமேகங்கள் கவிந்து கொண்டிருக்கிற வடக்கு, கிழக்கிலே வாடி வதங்கி தினமும் செத்துக் கொண்டிருக்கின்ற எமது மக்கள் நீதிக்காக ஏங்கிக்கொண்டிருப்பதை இந்தச் சபையிலே பிரதிபலிக்க எங்களால் முடியவில்லையென்றால், நாங்கள் இந்தச் சபையிலே இருப்பதிலே அர்த்தமில்லை என்பதைப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறோம்.

இந்திய நாட்டின் வெளியுறவுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இலங்கைக்கு விஜயம் மேற்கொண்டுள்ள இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே, எமது தாயகம் - தமிழ்பேசும் மக்களின் தாயகம் - முஸ்லிம் காங்கிரசின் சகல பிரிவு உறுப்பினர்களுக்கும் தெரியக்கூடியதாக நான் மீண்டும் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன், தமிழ்பேசும் மக்களுடைய மரபுவழித் தாயகம் - 2000, 3000 அல்ல 5000 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக எமது இனம் சந்ததி சந்ததியாக வாழ்ந்து வந்த

[ගරු එම්. එම්. එම්. මුස්තාපා මහතා]

நாடு. இந்த நாட்டிலேதான் முதல் மனிதன் பாபா ஆதம் அவைஹிவ்ஸ்ஸலாம் அவர்கள் வந்திறங்கியதாகவும், ‘அடம்ஸ்பீக்’ என்று அழைக்கப்படுகின்ற பாபா மலையில் அவருடைய பாதம் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதுதாகவும் கூறுகிறோம். எமது நாட்டைச் சுற்றிக்கடல்வளம் இருக்கிறது. அந்த இறைவன் எங்களுக்குப் பொன்னான விவசாயக் காணி நிலங்களைத் தந்துள்ளான். நாங்கள் அவற்றை அனுபவிக்கத் தெரியாத நிலையில் இருக்கின்றோம். இறைவன் இந்த நாட்டுக்கு மாணிக்கக்கல் வளம், தேயிலை வளம், இறப்பர் வளம் ஆகிய சகல விதமான வளங்களுடன், நல்ல மனித வளத்தையும் தந்துள்ளான். ஆனால், இந்த நாட்டிலுள்ள நாமோ ஒருவருடன் ஒருவர் அந்நியோன்னியமாக, சந்தோஷமாக, சகோதர மனப்பான்மையுடன் வாழுவதை விடுத்து இன்று நிலத்துக்காகப் போராடிக் கொண்டிருக்கிறோம். சகோதரர்களே, இந்த உயரிய சபையிலுள்ள 225 பாராளுமன்றப் பிரதிநிதிகளுக்குமாக நான் பிரார்த்தனை செய்கின்றேன். இந்த நாட்டின் மேதகு ஜனாதிபதி அவர்களுக்காகவும், இந்த நாட்டின் பிரதமருக்காகவும் பிரார்த்தனை செய்கின்றேன். இந்த நாட்டின் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் உட்பட சகல கட்சித் தலைவர்களுக்காகவும் நான் இறைவனை மன்றாடிப் பிரார்த்தனை செய்கின்றேன். கடந்த 30 வருட காலமாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ள இந்த நாட்டின் மனித குலத்தைப் பற்றி நாங்கள் ஒரு கணம் சிந்திக்க வேண்டும். இந்த நிலம், வானம், பூமி, பூமியிலிருக்கின்ற மரம், செடி, கொடிகள் மற்றும் சகல விதமான பிராணிகள் அனைத்துமே இறைவனால் படைக்கப்பட்டவை; இறைவனுக்குச் சொந்தமானவை. நாங்கள் இன்று இது எங்களுடைய நாடு. இது எங்களுடைய முன்னோர் ஆண்ட நாடு. நாங்கள் இந்தப் பகுதியை ஆண்டோம், அந்தப் பகுதியை ஆண்டோம் என வாதப்பிரதிவாதங்களைப் பேசிக் காலத்தை வீணடிக்கிறோம். இன்று ஆசியாக் கண்டத்திலேயே பொன்னான இந்த ஒரேயொரு நாட்டில்தான் இனப் பிரச்சினை மிகவும் புரையோடிப்போயிருக்கின்றது. வளமிக்க இந்த நாடு அதனால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தப் பிரச்சினைக்கு எப்பொழுது விடிவு ஏற்படுமென்று யாருக்கும் தெரியாத ஒரு சூழ்நிலைதான் இன்று இருந்து கொண்டிருக்கின்றது. முன்னைய அரசாங்கக் காலத்திலே புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கை செய்யப்பட்டதன் பின்னர் இந்த நாட்டு மக்கள் நல்லதொரு எதிர்பார்ப்புடன் இருந்தார்கள். வடக்கு-கிழக்கிலுள்ள தமிழ்பேசும் மக்கள் மாத்திரமல்ல, ஏனைய பகுதிகளிலுள்ள சிங்கள மக்களும் அதில் நம்பிக்கை வைத்திருந்தார்கள். இந்த நாட்டில் 2001ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் இருந்த நிலைமையிலும் அன்று சமாதான உடன்படிக்கை செய்யப்பட்ட பின்னர் இருந்த நிலைமையிலும் இருந்த வித்தியாசத்தைக் கண்டார்கள். அது உங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால், இன்று இந்த நாடு மீண்டும் யுத்த சூழ்நிலைக்குள் அகப்பட்டுச் சீர்குலைந்து கொண்டிருக்கின்றது. இன்று மனித உயிர்கள் எந்தவிதப் பெறுமதியு மில்லாமல் கண்ட கண்ட இடங்களிலெல்லாம் துடிதுடித்துப் பலியாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. பலவாயிரக் கணக்கான மக்கள் அதிகிகளாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். யாழ்ப்பாணத்திலேயுள்ள ஆறு இலட்சத்துக்கும் அதிகமான மக்கள் உடுக்க உடையில்லாமல், உண்ண உணவில்லாமல், நோய்க்கு மருந்துப் பொருள்கள் இல்லாமல், பிள்ளை களுக்குப் பால்மா இல்லாமல் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்; நிம்மதியின்றி இருக்கின்றார்கள். இதே நிலைமைதான் வாகரையிலும் காணப்படுகின்றது. அங்கு என்ன நடைபெறுகின்றது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இங்கே நாங்கள் ஒருவரையொருவர் குறைசூறிக் கொண்டிருக்கின்றோம், ஒருவரையொருவர் குற்றஞ்சாட்டிக் கொண்டிருக்கின்றோம். ஆனால், யுத்தம் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது; மனிதகுலம் பாதிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. எனவேதான் யா அல்லாஹ்! இந்த நாட்டுத் தலைவர்களுக்கு நல்ல புத்தியையும் தாராள மனப்பான்மையையும் கொடுக்க வேண்டும் என்றும், நில ஆசை கொண்டவர்களின் மனங்களில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி, அவர்கள் சிந்தித்துச் செயற்பட வழி செய்ய வேண்டும் என்றும் நாங்கள் உன்னிடம் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

இன்று நாம் இந்த மனித குலம் ஒற்றுமையுடன் வாழ்வதற்கு எவ்வாறு வழிவகுக்கலாம் என்பது பற்றிச் சிந்திப்பதை விடுத்து, இது எங்களுடைய பிரதேசம், நாங்கள் ஆண்ட நாட்டை விட்டுக் கொடுக்க

மாட்டோம் என்று விடாப்பிடியுடன் இருப்பதனால்தான் இந்த சூழ்த் திருநாடு அல்லோலகல்லோலப்பட்டு இந்தப் பிராந்தியத்திலே ஒரு பிச்சைக்கார நாடாக மாறிக் கொண்டிருக்கின்றது. இன்று நமது நாடு போரில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கையில் எமது அயல் நாடுகள் மிகவும் வளர்ச்சியடைந்து கொண்டு போகின்றன. அங்கு சிறிய, சிறிய பிரச்சினைகள் காணப்பட்டபோதிலும் அவை எல்லாம் தீர்த்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தியாவிலே சக்கியர்களுடைய பிரச்சினை தீர்த்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. அதேபோன்று அண்மையில் நேபாளத்திலேயும் அங்கிருந்த பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைத்திருக்கின்றார்கள். பங்களாதேஷின் பிரச்சினைகளும் ஓரளவு தீர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. பாகிஸ்தான், லிபிப்பைன்ஸ், தாய்லாந்து போன்ற நாடுகளில் எல்லாம் பிரச்சினைகள் தீர்த்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவையெல்லாம் உங்களுக்குத் தெரியும். ஆனால், நமது நாட்டுப் பிரச்சினைதான் ஒவ்வொரு வருடமும், ஒவ்வொரு நாளும் அதிகரித்து வில்வருபம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றது. இன்று சமாதானப் பேச்சுக்கான எந்தத்திமையான அறிகுறிகளும் தென்படாத ஒரு பாதையிலேதான் நாங்கள் பயணித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம்.

பாடுங்கள்! இன்று பாதைகளில் போக்குவரத்துச் செய்ய முடியுமா? பாதைகளில் செல்கின்ற பஸ்களைக் கண்ட கண்ட இடங்களில் எல்லாம் நிறுத்தி, பயணிகள் பல தடவைகள் சோதிக்கப்படுவதனால் அவர்கள் கஷ்டத்திற்குள்ளாகிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அதேபோன்று இன்று யுத்தம் நடக்கும் பிரதேசத்திலே வாழ்கின்ற மக்களின் நிலைமைகளை எண்ணிப் பாடுங்கள்! அங்கு யுத்தம் நடைபெறுகின்ற ஒவ்வொரு தடவையும் அவர்கள் அங்குமிங்கும் அகதிகளாக ஓடித் திரிகின்ற நிலைமைதான் கடந்த 30 வருடங்களாக இருந்தது; இன்றும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றது. எனவேதான் சகோதரர்களே, இறைவன் இந்தத் திருநாட்டிற்குத் தந்திருக்கின்ற வளங்களை எல்லாம் நாங்கள் சகோதரத்துவத்துடன் பங்கிட்டு வாழக்கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

இந்த நாட்டிலே வாழ்கின்ற மூவின மக்களையும் எவ்வாறு இணக்கப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவருவது என்பதுதான் இன்றுள்ள பிரச்சினையாகும். இன்று கூட மல்வானைப் பிரதேசத்திலே சிங்கள, முஸ்லிம் மக்களுக்கிடையில் கலவரம் ஏற்பட்டிருப்பதாக நாங்கள் கேள்விப்படுகின்றோம். இன்று நாட்டின் ஒவ்வொரு மூலைமுடுக்கிலும் இப்படியான இன ரீதியான பிரச்சினைகள் எழுந்து கொண்டிருக்கின்றன. இஸ்லாமியர்களாகிய எங்களுக்கு மதரஸாவை நிர்வகிக்க முடியாத சூழ்நிலை! பள்ளிவாசலைப் புதிதாகக் கட்ட முடியாத சூழ்நிலை! பாடசாலைகளிலே அனுமதி பெற முடியாத சூழ்நிலை! பாடசாலைகளிலே படிப்பதற்குச் சரியான வசதி இல்லாத சூழ்நிலை! இவ்வாறு இந்த நாட்டிலே தொடர்ந்தும் பாடுபாடு காட்டப்பட்டு வருகின்றது. எனவேதான் இந்த இனப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைக்கவேண்டும் என்று நாங்கள் அரசாங்கத்தைக் கேட்கின்றோம், பிரார்த்தனை செய்கின்றோம்.

என் நாங்கள் இந்தப் பிரச்சினைகளை ஒவ்வொன்றாகத் தீர்த்துவைக்க முடியுமா? ஆரம்ப காலத்தில் தமிழ்பேசும் மக்களின் பிரதிநிதிகள் பாராளுமன்றத்தில் ஜனநாயக ரீதியில் போராடியபோது அவர்கள் விடுத்த கோரிக்கைகளை நீங்கள் ஞாபகமூட்டிப் பாருங்கள்! அவர்களின் பிரதேசங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட நில ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கைகளைப் பற்றி யோசியுங்கள்! இன்றும் என்ன நடைபெறுகிறது ? ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் தொடர்ந்தும் ஆக்கிரமிப்பு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஆக்கிரமிப்புகள் நிறுத்தப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. நேற்று இங்கே பேசிய பாராளுமன்ற உறுப்பினரான மதகுரு ஒருவர் “மட்டக்களப்பில் இருந்த சிங்கள மக்கள் எங்கே ? யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த சிங்கள மக்கள் எங்கே? மன்னாரில் இருந்த சிங்கள மக்கள் எங்கே ? அங்கிருக்கும் சிங்கள மக்களின் விகிதாசாரங்கள் யாவும் குறைந்துவிட்டன” என்று கூறினார். ஆனால், அதேநேரத்தில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்தினதும், குறிப்பாக அம்பாறை, திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, வன்னி போன்ற மாவட்டங்களின், சனத்தொகை விகிதாசாரத்தை எடுத்துப் பாருங்கள். அங்கெல்லாம் ஒவ்வொரு வருடமும் பெரும்பான்மை இனத்தின் விகிதாசாரம் அதிகரித்துச் செல்கிறதா ? இல்லையா ? என்று கேட்கின்றேன். இதை உங்களுடைய கண்களை நன்றாகத் திறந்து

பார்த்தால் தெரியும் என்று நான் அவர்களுக்குக் கூறுகின்றேன். அங்கு சாதாரணமாக ஏற்படுகின்ற சனத்தொகை விருத்திக்கு மேலாக வெளியிடங்களிலிருந்தும் மக்கள் அங்கு திட்டமிட்டுக் குடியேற்றப்படுகிறார்கள். இது நீங்கள் திட்டமிட்டுச் செய்கின்ற குடியேற்றமல்லவா? ஏன் நீங்கள் இதற்கொரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கக் கூடாது? அங்கே குடியேற்றப்பட்டவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் இருபது பேர்ச் காணியும் இரண்டரை ஏக்கர் வயல் நிலங்களும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகள்தாம் இன்று சிறுபான்மையினரைப் பாதிக்கின்ற முக்கிய பிரச்சினைகளாக இருக்கின்றன.

இன்று அம்பாறை மாவட்டத்தில் முஸ்லிம்கள் சிறுபான்மையினராகி விட்டார்கள். இது திட்டமிட்ட குடியேற்றங்களால்தான் என்பது அடித்துக் கூறப்படுகின்ற ஒரு விடயம். இங்கேயிருந்த அமைச்சர் சேகு இஸ்ஸத் அவர்கள் இப்போது ஏன் வெளியே செல்கிறாரோ தெரியவில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களே, நான் கிழக்கு மாகாணத்தின் நிலப் பிரச்சினையைப் பற்றிப் பேசுகின்றபோது நீங்கள் இந்தச் சபையில் இருக்க வேண்டும். இந்தச் சபையிலிருந்து உங்களுடைய அரசாங்கத்துக்கு அந்த நிலப்பிரச்சினைகள் சம்பந்தமாக நீங்கள் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும்; அதற்கு ஒரு முடிவு காணவேண்டும். ஆனால், நீங்கள் அதைப் பற்றிப் பேசுவதாக இல்லை. நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் இன்று அமைச்சரவையில் இருந்து அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அங்கு சனாமியினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுடைய நிலைமை என்னவென்று அந்த மக்களைப் பற்றி யோசிக்கின்றவர்களாக இருக்கின்றீர்களா? நிலம் இல்லாததன் காரணமாகவே கல்முனையில் இருக்கின்ற மக்களும் இன்னமும் ஒரு வீடேனும் கட்டிக் கொடுக்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலையைப் பற்றி நாங்கள் எடுத்துக் கூறும்போது அதற்குப் பொறுப்பான அமைச்சர் அவர்கள், நாங்கள் எல்லோரும் ஏதோ வேண்டுமென்றே அவருக்கெதிராகக் குற்றம் கூறுவதாகச் சொல்வதாக நாங்கள் அறிகிறோம். 65 மீற்றருக்கு உட்பட்ட கல்முனை மாநகரசபைப் பகுதிக்குள் இருக்கின்ற மக்களின் வீடுகள் சனாமியினால் அழிந்திருக்கின்றன. இன்று இரண்டு வருடங்களுக்கு மேலாகியும் அங்கு ஒரு வீடு கூடக் கட்டிக் கொடுக்கப்படவில்லை. இதைத்தான் நாங்கள் இந்த உயர்ச்சபையில் எடுத்துக் கூறுகிறோம். அந்த மக்களுக்குக் கிடைக்கவிருந்த எத்தனையோ வசதிகளை நாங்கள் இழந்திருக்கின்றோம். அவற்றை இழந்துவிட்டு இன்று கொட்டாவி விட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். நேற்று நான் சகோதர பராமுமன் உறுப்பினர் மனோ விஜயரத்ன அவர்களுடைய தகப்பனாரின் மரண வீட்டுக்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கு அவரின் பாரியார் என்னிடம் கூறினார், “துருக்கி அரசாங்கம் கல்முனையில் 200 வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருந்தது. அவர்கள் கொந்தராததுக்கூட கொடுத்திருந்தார்கள். ஆனால், இடையில் அதற்குப் பொறுப்பான அமைச்சரின் அசிரத்தையினால் அந்த வீடுகள் அங்கு கட்டப்படாமல் அதற்கான நிதி வேறு நாட்டுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு விட்டது” என்று. இதுதான் அங்குள்ள நிலைமை சகோதரர்களே! எனவேதான் அந்த நிலப் பிரச்சினையைப் பற்றிக் கதைப்பதற்கு அரசாங்கம் தயாரா? இங்கிருக்கின்ற ஜே. வி. பி. யினரும் ‘ஜாதிக ஹெல் உருமய’ கட்சியினரும் தயாரா? என்று நாங்கள் கேட்கிறோம். சிறுபான்மையினருக்கு எதிராகத் திட்டமிட்டு அநியாயம் செய்யப்படுகிறது. அவர்களின் பிரதேசங்களில் நில ஆக்கிரமிப்புச் செய்யப்படுகிறது. சிறுபான்மையினருக்கு நீங்கள் நல்லதைச் செய்யவேண்டுமென்றால் முதலில் இவ்வாறான அடிப்படைப் பிரச்சினைகளைப் பற்றியாவது நீங்கள் ஏன் ஒன்றாக இருந்து கலந்தாலோசிக்கக்கூடாது?

அதுபோல், அவர்களுடைய கல்வியில் இன்று பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது. அண்மையில் சட்டக் கல்லூரிக்குப் புதிதாக மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்காகப் பரீட்சை நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பரீட்சை கடந்த 2005ஆம் ஆண்டும் கூட நடத்தப்பட்டது. அனுமதி மறுக்கப்பட்டுப் பாதிக்கப்பட்ட மாணவர்கள் உயர் நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தாக்கல் செய்ததன் மூலம் அவர்களின் ஏழு பேரைச் சட்டக் கல்லூரிக்கு அனுமதிக்க வேண்டுமென்று நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டிருக்கிறது. ஆனால், அந்தத் தீர்ப்பைக்கூட நடைமுறைப்படுத்த முடியாதவாறு தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுமாதிரிமல்ல, இந்த முறையும் இந்த அனுமதிக்கான பரீட்சையில் தோற்றிய தமிழ்மொழி மூலமான மாணவர்களில் இரண்டுபேரைப் பேர்தான் தெரிவு

செய்யப்பட்டார்கள். இதற்குக் காரணம் இன்று வடக்கு - கிழக்கில் இருக்கின்ற நிலைமைதான் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். யுத்த சூழ்நிலை! சனாமிப் பாதிப்பு! சிக்குள்குன்யா போன்ற நோய்களின் தாக்கம்! மன நிம்மதி இல்லாத சூழ்நிலை! என்று இப்படியான சூழ்நிலைகளினால் அந்த மாணவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதனாலேயே இந்தப் போட்டிப் பரீட்சைகளில் தெரிவு செய்யப்படவில்லை. அப்படியென்றால் அவர்களுக்குரிய கோட்டாக்கள் இருக்க வேண்டும். குறைந்த புள்ளிகளைப் பெற்றிருந்தாலும் அந்தக் கோட்டாக்களின் அடிப்படையிலாவது சட்டக் கல்லூரி அனுமதியில் அவர்களுக்குரிய பங்கு கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஆனால், இன்று அந்த மாணவர்கள் எந்த வழியுமில்லாமல் அந்தரித்துத் திரிகின்றார்கள். இப்படியான நிலைமைதான் இந்த நாட்டில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றது.

இன்று இந்த அரசாங்கத்தினால் கொடுக்கப்படுகின்ற தொழில்வாய்ப்புக்கள் இனங்களின் விகிதாசார ரீதியிலே பங்கிதப்படுகின்றதா என்று பாருங்கள்! இப்படியான அடிப்படைப் பிரச்சினைகளை நாங்கள் ஏன் கருத்தில் கொள்ளக்கூடாது? சிங்கள மக்களுக்குரிய விகிதாசாரத்தில் சிங்கள மக்களுக்கும் தமிழ் மக்களுக்குரிய விகிதாசாரத்தில் தமிழ் மக்களுக்கும் முஸ்லிம் மக்களுக்குரிய விகிதாசாரத்தில் முஸ்லிம் மக்களுக்கும் அரசாங்கத் தொழில்களைக் கொடுப்பதற்குச் சம்பந்தப்பட்ட யாராவது முன்வந்திருக்கின்றார்களா? அல்லது அதைப் பற்றி சிந்தித்திருக்கின்றார்களா? இன்றைய இந்த யுத்த சூழ்நிலையிலே இப்படியான பிரச்சினைகள் ஒவ்வொன்றும் தட்டிக் கழிக்கப்படுகின்றது, மறக்கடிக்கப்படுகின்றது. தொடர்ந்தும் நில ஆக்கிரமிப்புக்கள்! தொடர்ந்தும் தொழில்வாய்ப்புக்களில் பாரபட்சம்! அதேபோன்று பதவியுயர்வு போன்ற விடயங்களிலும் எந்தவிதமான கரிசனையும் காட்டப்படாததனால் சிறுபான்மையினர் தொடர்ந்து பாதிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அதேபோன்றுதான் வளப் பங்கீடு! வடக்கு - கிழக்கிலே உள்ள நகரங்களைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு இந்த நாட்டை ஆட்சி செய்து வந்த அரசாங்கங்கள் எதுவும் முன்வரவில்லை. நான் இந்த அரசாங்கத்தை மாத்திரம் குறை கூறவில்லை. இந்த நாட்டை ஆண்ட ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கம் என்றாலும் சரிதான், ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி அரசாங்கம் என்றாலும் சரிதான், பொதுசன ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் என்றாலும் சரிதான். இன்று ஆட்சி செய்து கொண்டிருக்கின்ற கூட்டரசாங்கம் என்றாலும் சரிதான். அவற்றில் எதுவும் அதைப் பற்றிச் சிந்திக்கவில்லை.

இன்று வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்புப் பணியகத்தின் ஊடாக எத்தனையோ ஆயிரம் பேர் கொரியாவுக்கு வேலைவாய்ப்புப் பெற்றுச் செல்கின்றார்கள். ஆனால், இதில் எத்தனை பேர் முஸ்லிம் மக்கள்? எத்தனை பேர் தமிழ் மக்கள்? என்று நான் கேட்கின்றேன். அவர்களில் கைவிரல்களால் எண்ணக்கூடிய எண்ணிக்கையினர்தாம் கொரியாவில் வேலைவாய்ப்புப் பெற்றிருக்கின்றார்கள். யுத்தத்தை நிறுத்த முடியாவிட்டால் அது தொடர்ந்தும் நடந்து கொண்டிருக்கட்டும்! ஆனால், நாளாந்த வாழ்க்கையிலே ஏற்படும் நடைமுறைப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு இந்த நாட்டை ஆண்ட அரசாங்கங்கள் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை? சாதாரண தமிழ் பேசும் மக்களுடைய இப்படியான பிரச்சினைகள் தீர்த்து வைக்கப்படுகின்றபோது அவர்கள் சிலவேளை உங்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்கக்கூடுமென்பதற்காகவாவது நீங்கள் அது பற்றி யோசிக்கக் கூடாது? ஆனால், நீங்கள் தொடர்ந்தும் இன ரீதியாகவே சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள். இன்று ஒரு தமிழ்பேசும் மகன், அதாவது ஒரு முஸ்லிமோ ஒரு தமிழனோ ஒரு கடையையக்கூட நடத்த முடியாத, அதற்கென வாடகைக்குக்கூட ஓர் இடத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாத சூழ்நிலை பல நகரங்களிலே காணப்படுகின்றது. இப்படியான சூழ்நிலைதான் இந்த நாட்டிலே இருந்து கொண்டிருக்கின்றது.

இன்று பாதாள உலகத்தினருடைய நடவடிக்கைகள் அதிகரித்திருக்கின்றன. குறித்த பாதாள உலகக் கோஷ்டியினர்தாம் அரசாங்க ஒப்பந்த வேலைகளைச் செய்கின்றார்கள். எனவே, இன்று இந்த ஒப்பந்த வேலைகள் கூட ஜனநாயக ரீதியில் நடைபெறுவதில்லை. எனவே, இந்த நாட்டில் அரசாங்கச் சொத்துக்கள் ஒரு குழுவினரால் திட்டமிட்டுச் சூறையாடப்பட்டு வருகின்றன. இதற்குக் காரணம் இன்று

අස්සේ මේ අභියාසාක මිනිස්සු ගිනි තබලා විනාශ කිරීමෙන් අපි එල්ලිට්ටි එකට විශාල ශක්තියක් දුන්නා. අප ඒ ගැන පසුතැවෙනවා. නමුත් එකෙන් පස්සේ මොකක්ද වුණේ? ඒ විසඳා ගන්න තිබුණු ප්‍රශ්නය, එතැනින් කඩා ගන්න තිබුණු ප්‍රශ්නය ප්‍රභාකරන් විසින් අතට අර ගෙන මහා වෛරයක් ඇති කරලා වෙනම රාජ්‍යයක් කරා අද මෙහෙයවා ගෙන යනවා. අප එක කාරණයක් දන්නවා. ජීවිතය සදාකාලික තැන්පත් බලයක් සදාකාලික තැනැ. ඕනෑම දෙයකට මිලක් තිබෙනවා. කාලයක් තිබෙනවා. ඕනෑම ගරිල්ලා යුද්ධයකට කාලයක් තිබෙනවා. ප්‍රභාකරන් මහත්මයාට තව අවුරුදු 100ක් ජීවත් වන්න බැහැ නේ. එතුමාගේ වයසත් එක්ක බලද්දී, එතුමාගේ දරුවන් ලොකු වෙලා එද්දී, වෙනත් රටවල්වලට ගිනිල්ලා හොඳට ඉගෙන ගෙන බුද්ධිමත්ව එද්දී, ඒ අයට පෙනෙනවා මෙහෙමයි ලෝකය පවතින්න ඕනෑ කියලා. ලෝකය පවතින්න ඕනෑ මෙහෙමයි කියලා හිතනවා. ඒ බලපෑම දරුවන්ගෙන් එන කාලය දැන් ඇවිල්ලා තිබෙනවා. මා කියන්නේ ඒකයි. මේ ප්‍රශ්නයට මිලක් තිබෙනවාය කියලා කියනවා. මේ මිල ගෙවලා තිබෙනවා, සිංහල ජනතාවත්, ද්‍රවිඩ ජනතාවත්, එල්ලිට්ටි එක හැර හැම කෙනෙක්ම කියන්නේ මේක සාමයෙන් විසඳා ගන්න පුළුවන් කියලයි. නමුත් එල්ලිට්ටි එක විතරයි කියන්නේ, ‘නැහැ, සාමයෙන් විසඳා ගන්න විධියක් නැහැ, මොකද, සිංහල ජාතිය කඩදාවත් ද්‍රවිඩ ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් දෙන්නේ නැහැ’ කියලා. ඒක මහා ප්‍රලාපයක්. මේ රටේ හැම නායකයෙක්ම උත්සාහ කළේ ද්‍රවිඩ ජනතාවට මේ ප්‍රශ්නයට උත්තරයක් දෙන්නයි. ඒක නැහැයි කියන්න බැහැ. ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මහත්මයා උත්සාහ කළා. ආර්. ප්‍රේමදාස මහත්මයා උත්සාහ කළා. ගාමිණී දිසානායක මහත්මයා උත්සාහ කළා. වි ජය කුමාරතුංග මහත්මයා උත්සාහ කළා. සොල්දාදුවන් බේරා ගන්න අප ඒ වෙලාවේ යාපනයට ගිනිල්ලා සාකච්ඡා කළා. ඒ කාලයේ ඒ පැත්තේ සිටියේ කිට්ටු සහ රහිමි. මා ඒ හැම එකකටම සහභාගි වුණා. ඒ ගොල්ලොත් කිව්වේ කොහොම හරි මේක විසඳා ගෙන එන්න කියලයි. ඇයි, මේ ප්‍රශ්නයෙන් පීඩාවට පත් වන්නේ අභියාසාක මිනිස්සු.

ඒ විතරක් නොවෙයි. මේ ප්‍රශ්නයෙන් පස්සේ තව සැප විදින මිනිස්සු කොට්ඨාසයකුත් ඉන්නවා. කවුද ඒ? මේ රට හැර දමා ගිය ද්‍රවිඩ ජනතාව. කට්ටියක් ඉන්නවා, කැනඩාවේ. කට්ටියක් ඕස්ට්‍රේලියාවේ ඉන්නවා. තව කට්ටියක් වෙනත් රටවල්වල ඉන්නවා. හැබැයි, හොඳට සැප පහසුවට, කිසි ප්‍රශ්නයක් නැතිව ලක්ෂ ගණන් පඩි තම්බ වෙලා හොඳට කාලා බිලා ඉන්නවා. දැන් ලක්ෂ පහකට වැඩි පිරිසක් පිටරට ඉන්නවා. යාපනයේ සිටින ප්‍රමාණයට වඩා ඉන්නවා. ඉතින් ඒ අයට මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්න වුවමනාවක් තිබෙනවා නම් ඒ අය සල්ලි එවන්න ඕනෑ ටිප්ප් එකට. මා කියන්නේ ඒකයි. ප්‍රභාකරන්ගේ සංවිධානයට නොවෙයි. තමුත්තාන්සේලාටයි එවන්න ඕනෑ. තමුත්තාන්සේලාට සල්ලි එවලා කියන්න ඕනෑ, පාරවල් ටික හදන්න, සංවර්ධනය කරන්න, වැඩ ටික කරන්න කියලා. අන්න ඒ විධියට කටයුතු කරන්න ඕනෑ. නමුත් ඒ අය කටයුතු කරන්නේ කොහොමද? ඒ අය සල්ලි ටික එවන්නේ කොහේද? මේ සංවිධානයට. මොකද, ඒ අය කැමති නැහැ, නැවතත් ලංකාවට එන්න.

අද ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කයේ මගේ වත්තල කොට්ඨාසයේ බලන්න. 25,000ක් ඉන්නවා, තමුත්තාන්සේලාගේ ද්‍රවිඩ අය. ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවාද? කොවිටර් ප්‍රශ්න ආවත් අපේ සිංහල නායකයෝ කඩදාවත් කියලා නැහැ. දෙමළ ජනතාව මරන්න ඕනෑය කියලා. එහෙම කියන්නේ නැහැ. ප්‍රශ්නය විසඳන්න ඕනෑය කියනවා. අද පිටරටවල සිටින අයට වුවමනාවක් නැහැ. මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්න විසඳන්න වුවමනාව තිබෙනවා නම් අපේ සම්පත්දත් මැතිතුමාට තමයි මුදල් ටික එවන්න ඕනෑ. ටිප්ප් එකේ නායකයාට මුදල් එවන්න ඕනෑ. නමුත් දැන් කාටද එවන්නේ? දැන් එවන්නේ ප්‍රභාකරන්ගේ සංවිධානයට. ඉතින් යුද්ධයක් ඉවර වෙයිද? ඇයි, මේ එවන්නේ? මොනවාටද එවන්නේ? වෙනම රාජ්‍යයක් ලබා ගන්න. වෙනම රාජ්‍යයක් ලබා ගෙන වැඩක් තිබෙනවාද? ඉන්දියාවේ තම්ල්නාඩුවේ විතරක් කෝටි 8ක් ද්‍රවිඩ ජනතාව ඉන්නවා. ඒ අය බොහොම සහජීවනයෙන් ජීවත් වනවා. ඒ ප්‍රදේශයේ කථා කරන භාෂා 60ක් විතර තිබෙනවා. ඒ අය බොහොම සහජීවනයෙන් ජීවත් වනවා. කිසි ප්‍රශ්නයක් නැහැ. අපේ මෙහේ වෙනම රාජ්‍යයක් ගන්නාය කියලා ඉන්දියාව ඕකට කැමති වනවාද? කඩදාවත් කැමති වන්නේ නැහැ. ඇයි? ඉන්දියාවට ඒක ප්‍රශ්නයක් වනවා. ඒ නිසා වෙනම රාජ්‍යය කියන සංකල්පය අත් හරින්න ඕනෑ කාලය දැන් - 2007 වර්ෂය වෙද්දී - ඇවිල්ලා තිබෙනවා. අලුතින් හිතන්න, පහත්ත පුරුදු වෙන්න ඕනෑ. දැන් පරණ දේවල් ගැන කතා කරලා වැඩක් නැහැ. සාමය වෙනුවෙන් කටයුතු කරන්න ඕනෑ. සාමය වෙනුවෙන් අපේ රජය කොවිටර් උදවු කරලා තිබෙනවාද? මා බැලුවා, මේ වෙනුවෙන් කොවිටර් මුදලක් වියදම් කරලා තිබෙනවාද කියලා. ඇත්ත වශයෙන්ම 2006 අවුරුද්දේදී විතරක් ඩොලර් මිලියන 8116 ක් වියදම් කරලා

තිබෙනවා. විදේශ අරමුදල් ව්‍යාපෘති, වන්දි ගෙවීම්, යටිතල පහසුකම් සංවර්ධනය, ජාතික ආරක්ෂාව හා අභ්‍යන්තර අවතැන් වූ තැනැත්තන්ට කල් පවත්නා විසඳුම් ආදී වශයෙන් ලොකු ලිස්ට් එකක් තිබෙනවා. UNHCR එකෙන් මිලියන 5.48ක් දී තිබෙනවා. ඒ වාගේම යාපනය දිස්ත්‍රික්කයේ යාපනය මහ නගර සභා ප්‍රදේශයට NORAD එකෙන් මිලියන 3923ක් දී තිබෙනවා. උතුරු නැහෙනහිර පාලම් පුනරුත්ථාපනයට UK HSBC එකෙන් මිලියන 142ක් දී තිබෙනවා. ලෝක ආහාර වැඩසටහනෙන් - WFP එකෙන් - මිලියන 779.53ක් දී තිබෙනවා. උතුරු නැහෙනහිර වෙරළාශ්‍රිත ප්‍රජා සංවර්ධනයට මිලියන 91ක් දී තිබෙනවා. උතුරු නැහෙනහිර වාර්ෂික කෘෂි කර්මාන්තයට මිලියන 458ක් දී තිබෙනවා. තාක්ෂණික සහ සහන වැඩසටහන සඳහා UNDP එකෙන් මිලියන 54ක් දී තිබෙනවා. ත්‍රිකුණාමලය දිස්ත්‍රික්කයේ කෘෂිකර්මය නැවැත්වූ JICA එකෙන් මිලියන 20ක් දී තිබෙනවා. දිගින් දිගට මේක කියවන්න බැහැ. මේ විධියට ඩොලර් මිලියන 3789.94ක් වියදම් කර තිබෙනවා. ඒ වාගේම විශේෂ ව්‍යාපෘතිවලට, වන්දි ගෙවීම් ආදියට අය වැයෙකුත් ප්‍රතිපාදන වෙන් කර දී තිබෙනවා. ඉතින් අප සතුරු ජනතාවක් නම් එහෙම සල්ලි දෙනවාද? නැහැ නේ.

තමුත්තාන්සේලාගේ නායකයෙක් වන ආනන්දසංගර් මහතා ගැන බලන්න. එතුමා අවුරුදු 18ක් කිලිනොච්චියේ මන්ත්‍රී වෙලා සිටියා. අද එතුමාට කිලිනොච්චියට යන්න පුළුවන්ද? බැහැ. යන්න බැහැ. Border එක close කරලා. ඇයි? මා දන්නේ නැහැ. මොකද කියලා. එතුමා මට ඉස්කෝලේදී උගන්වලා තිබෙනවා. ඒ කාලයේ දී එතුමා මාගේ ගුරුවරයෙක්. හිටපු කථානායක ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මැතිතුමාටත් උගන්වලා තිබෙනවා. අප දෙමළ ගුරුවරුන්ගෙන් ඉගෙන ගත්තා. ගුණ සහපත්කම්, මනුස්සකම් සහ අනාගතය පිළිබඳ දකින දැක්ම, අවිකාමය අපේ සිත්වල ධාරණය වෙලා ඉවරයි. නමුත් මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්න TNA එක ගන්න උත්සාහය නම් ප්‍රමාණවත් නැහැ කියලායි මා කියන්නේ. තමුත්තාන්සේලාගේ අත් තමයි, බෝලය තිබෙන්නේ. තමුත්තාන්සේලායි, සාමයට එන්න ඕනෑ. තමුත්තාන්සේලායි, සාමය වෙනුවෙන් අවධාරණය කරලා පිටරට ගිහින් කතා කරන්න ඕනෑ. මේ ත්‍රස්තවාදී ප්‍රශ්නය ඉවර කරන්න නම් ජනාධිපතිතුමාට යෝජනා කරන්න ඕනෑ. “මෙන්න මේ විධියේ අවශ්‍යතාවක් අපට තිබෙනවාය, බෙදන්නේ නැතිව මේ විධියේ පාලනයක් අවශ්‍යයි” කියා. රට බෙදන්න කවුරුවත් කැමති වන්නේ නැහැ. මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වුණා විතරයි. එතුමා කිව්වේ මොකක්ද? ප්‍රභාකරන් එක්ක කෙළින්ම සාකච්ඡා කරන්න කැමතියි කිව්වා. මබතුමන්ලා ඒකට මහ පාදන්න ඕනෑ. මබතුමන්ලා තමයි, පාර හඳලා දෙන්න ඕනෑ. තමුත් සතියක් දුන්නේ නැහැ, ගැහුවා. ඇයි, ඒ? කුඩුල්ලෙකුට ශරීරයක් ඕනෑ. නැතිනම් ජීවත් වෙන්න බැහැ. මදුරුවෙකුට වුණත් එහෙමයි නේ. ලේ ටිකක් තැන්පත් ගහක සාරයවත් ඕනෑ. ත්‍රස්තවාදයටත් දුප්පත්කම නැතිව බැහැ. ඒ තත්ත්වය තියා ගන්න ඕනෑ. දුප්පත්කම තැන්පත් ත්‍රස්තවාදය යැපෙන්නේ නැහැ. ත්‍රස්තවාදය පවත්වා ගෙන යන්න බැහැ. එම නිසා ත්‍රස්තවාදය නැති කරන්න නම්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගෙනෙන්න නම් තමුත්තාන්සේලා ඒ සඳහා උත්සාහයක් කරන්න ඕනෑ. තමුත්තාන්සේලාට අවස්ථා රාශියක් තිබුණා. එදා අමර්තලිංගම් මහත්මයා විපක්ෂ නායකයා වශයෙන් ක්‍රියා කළා. ඉතිහාසයේ කඩදාවත් එහෙම වෙලා නැහැ. අප කියන්නේ නැහැ තමුත්තාන්සේලා පුළු ජාතියක් කියා. එකම ජාතියේ වෙනම භාෂාවක් කතා කරන කොටසක්. තමුත්තාන්සේලාට පුළුවන් වුණා, ප්‍රධාන පක්ෂයක් වුණු ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය අභිභවා ගිහින් විපක්ෂ නායකත්වය ගන්න. ලංකාව කොවිටර් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටක්ද කියා බලන්න. මේ කාටද, ගහන්නේ? ලංකාවටයි ගහන්නේ. නැති වෙන්නේ ලංකාවයි. ලංකාවේ ජීවත් වන තමුත්තාන්සේලා, අප සියලු දෙනාම කැන්ටින් එකේදී එකට කෑම ටික කනවා. එකට පාරේ යනවා. ඒ නිසා මේ වග කීමෙන් කොටසක් ගන්නය කියා විශේෂයෙන්ම TNA නායකතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

මූලාසනාරුඬ මන්ත්‍රීතුමා

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

Hon. Minister, you have only one minute more.

ගරු ෆිලික්ස් පෙරේරා මහතා

(மாண்புமிகு பீலிக்ஸ் பெரேரா)

(The Hon. Felix Perera)

මට වෙලාව තිබෙනවා. පැය බාගයක් දෙන්නම් කියා තමයි කතාව පටන් ගනිද්දී කිව්වේ. තවම පැය කාලකවත් ගිහින් නැහැ.

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමා

(තුලාසනාපතිතුමාගේ ඉදිරිපත් කිරීමේ අවස්ථාව)

(The Presiding Member)

මිනිත්තු 15යි දිලා තිබෙන්නේ.

ගරු ෆිලික්ස් පෙරේරා මහතා

(මාණ්ඩුලයේ ප්‍රධාන සාමාජිකයා)

(The Hon. Felix Perera)

එහෙම නම් මා කතාව තවත්වන්නම්. ප්‍රශ්නයක් නැහැ.

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමා

(තුලාසනාපතිතුමාගේ ඉදිරිපත් කිරීමේ අවස්ථාව)

(The Presiding Member)

You may continue Hon. Minister.

ගරු ෆිලික්ස් පෙරේරා මහතා

(මාණ්ඩුලයේ ප්‍රධාන සාමාජිකයා)

(The Hon. Felix Perera)

එම නිසා, අප කියන්න කැමැතියි, TNA එකේ නායකතුමාට - සම්පන්නත්වයට - ඉෂ්ට කරන්න ලොකු කාර්යභාරයක් තිබෙන බව. සාමය උදා කරගෙන දේශපාලන විප්ලවයක් කරා යන්න, ඒ වුවමනා එපාකම් ඉටු කරන්න පළමුවෙන්ම කරන්න ඕනෑම මොකක්ද? පිරිසට ඉන්න ප්‍රහාරයක් ලෙස ප්‍රකාශය, දුටුවයි කියන්න ඕනෑ, මේක දැන් හොඳ නැහැ, ඇති කියලා ඒ ගොල්ලන්ගේ තාත්තාට කියන්න කියලා. මොකද? ඒ ගොල්ලන් ලෝකය දැකලා තිබෙනවා. කරුණා ලෝකයට ගිහිල්ලෝ ලෝකය දැක්කා. එහෙම දැකලා බැලුවා, මොකක්ද මේ අප කරන විගිහිල්ලෝ කියලා. කටුනායකට ආවම වෙනම ලෝකයක්. Airport එකෙන් බැස්සාම වෙනම ලෝකයක්. තව රටකට ගියාම වෙනම ලෝකයක්. ඒ රටවල් දියුණු වෙලා තිබෙනවා. අප තමයි, කැළයට වෙලා ඉන්නේ. අප සටන් කරනවා. අපේ මිනිසුන් දුක් විඳිනවා, කන්න නැහැ, බොන්න නැහැ, අඳින්න නැහැ, මන්ද පෝෂණය. ලාමිපු නැහැ, ලයිට් නැහැ. කියලා හිතන්න ඕනෑ.

දේශපාලන පක්ෂයක් වශයෙන්, පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන පක්ෂයක නියෝජිතයන් වශයෙන් තමුන්ගේ සේවයට තව කොටුවර කාලයක් තමුන්ගේ සේවයට ජනතාව ඔහොම කියා ගෙන ඉන්න පුළුවන්ද? පුළුවන් වෙයි කියා මා හිතන්නේ නැහැ. තව අවුරුද්දක්, දෙකක්, තුනක් කියාගෙන ඉන්න පුළුවන්ද ජීවිතය සදාකාලික නැත්නම්, බලය සදාකාලික නැහැ.

ගරු සුරේෂ් ප්‍රේමචන්ද්‍රන් මහතා

(මාණ්ඩුලයේ අග්‍රාමාත්‍ය ජනරජ ප්‍රතිරෝධී)

(The Hon. Suresh Premachandran)

Hon. Minister, can I ask you something?

ගරු ෆිලික්ස් පෙරේරා මහතා

(මාණ්ඩුලයේ ප්‍රධාන සාමාජිකයා)

(The Hon. Felix Perera)

Yes.

ගරු සුරේෂ් ප්‍රේමචන්ද්‍රන් මහතා

(මාණ්ඩුලයේ අග්‍රාමාත්‍ය ජනරජ ප්‍රතිරෝධී)

(The Hon. Suresh Premachandran)

You have been preaching and advising the TNA very much. But I am asking you, why can you not ask the President and the Government to stop this aerial bombardment? Why can you not ask the President to open the A-9 road and allow the food to reach the people who are in the North and the East? Then, see whether the talks can be started or not. I promise you that once you stop the killing and allow the food to reach those areas, definitely that will be a way to start the talks - [Interruption.]

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(මාණ්ඩුලයේ අනුප්‍රාප්තිකයා)

(An Hon. Member)

Who has to do it first?

ගරු ෆිලික්ස් පෙරේරා මහතා

(මාණ්ඩුලයේ ප්‍රධාන සාමාජිකයා)

(The Hon. Felix Perera)

First, of all, something has to be done on your part, not on our part.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(මාණ්ඩුලයේ අනුප්‍රාප්තිකයා)

(An Hon. Member)

First, you ask the LTTE not to do it.

ගරු ෆිලික්ස් පෙරේරා මහතා

(මාණ්ඩුලයේ ප්‍රධාන සාමාජිකයා)

(The Hon. Felix Perera)

මා කියන්නේ තමුන්ගේ සේවයට පැත්තෙන් මේක පටන් ගන්න ඕනෑය කියයි. තමුන්ගේ සේවයට කොන්දේසි ඕනෑ නැහැ කියලා කැමති වෙලා කොන්දේසි විරහිතව, ලස්සනට අර සාම සාකච්ඡාවකට ගිහිල්ලෝ එතැන දී පාරක් ගැන කලා කරලා අපරාදේ මේක කඩාකප්පල් කර ගන්නා නේ. උතුරට ඕනෑවටත් වඩා ආහාර ප්‍රමාණයක් දැන් යනවා නේ. ඉන්දියාවෙන් මේ වතාවේ එනවා නේ. එතකොට කරන්න ඕනෑ මොකක්ද? [බාධා කිරීමක්] තත්පරයක් ඉන්න. කරන්න ඕනෑ මොකක්ද?

ගරු සුරේෂ් ප්‍රේමචන්ද්‍රන් මහතා

(මාණ්ඩුලයේ අග්‍රාමාත්‍ය ජනරජ ප්‍රතිරෝධී)

(The Hon. Suresh Premachandran)

Hon. Minister, yesterday when I was speaking - I think, you were not here at that time - I explained very clearly what the situation in the North is, especially in Jaffna. The Hon. Prime Minister was here at that time.

The schools have started. But, so far they have not sent the text books. There are no exercise books, pens, pencils not even food. Food is still in short supply there. Children's milk food and other goods are still in short supply. I explained everything yesterday. Unfortunately, you were not here. Actually, those goods are not adequate. In Vakarai, leave alone the LTTE, there are more than 14,000 civilians who have been living there without food from 20th November onwards.

You are a responsible Government. You were elected by the people. You have to be answerable. You are talking about a liberation movement or guerrilla organization. But, you are an elected Government. You have a responsibility. Do you think the people of Vakarai belong to some other country? No, they also belong to Sri Lanka. Therefore, in that situation, you have a duty to feed them. Is it not so?

ගරු ෆිලික්ස් පෙරේරා මහතා

(මාණ්ඩුලයේ ප්‍රධාන සාමාජිකයා)

(The Hon. Felix Perera)

Yes, Please, sit down, මා කියන්නේ ඒකයි. අප මේ ගැන අතිගරු ජනාධිපතිතුමාට කලා කරන්න කැමැතියි. හැබැයි, තමුන්ගේ සේවයට ඇවිත් කලා කරනවා නම් හොඳයි. තමුන්ගේ සේවයට ප්‍රශ්න ගැන කලා කරන්න තමුන්ගේ සේවයටත් පුළුවන් නේ. ත්‍රස්තවාදය වළක්වනවාය, නතර කරනවාය, බෝම්බ පිපිරීම් නතර කරනවාය කියා තමුන්ගේ සේවයට පොරොන්දුවක් දෙනවා නම්, අපේ අතිගරු ජනාධිපතිතුමා ඕනෑ වෙලාවක කැමැතියි. අතිගරු ජනාධිපතිතුමා බොහොම ප්‍රායෝගික කෙනෙක්. එතුමා අනෙක් නායකයෝ වාගේ එක තීරණයක එල්ලා ගෙන ඉන්නේ නැහැ. තමුන්, එතුමාට ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. එතුමාට මේ රට දෙකඩ කරන්න විතරක් බැහැ. එවිටරයි, තිබෙන ප්‍රශ්නය. ඒකයි අප කියන්නේ. තමුන්ගේ සේවයට පැත්තෙන් යෝජනාවක්

ගෙනෙන්න කාලය ඇවිත් තිබෙනවා. තමුන්නාන්සේලාගේ පැත්තට මා හැම විටම අවධාරණය කරන්නේ ඒකයි. මේක ඒ පැත්තෙන් එන්න ඕනෑ යෝජනාවක්. මොකද? අප හැම විටම - [බාධා කිරීමක්] මට බාධා කරන්න එපා. තප්පරයක් ඉන්න.

ගරු එම්. කේ. සිටාජිලිංගම් මහතා

(மாண்புமிகு எம். கே. சிவாஜிவிங்கம்)

(The Hon. M. K. Shivajilingam)

තමුන්නාන්සේලාගේ අනේ තමයි තිබෙන්නේ රට එකට නියා ගන්නවාද නැතනම් දෙකට කඩනවාද කියන එක. [බාධා කිරීම්]

ගරු ෆිලික්ස් පෙරේරා මහතා

(மாண்புமிகு பீலிක්ஸ் பெரேரா)

(The Hon. Felix Perera)

රට කඩදාවත් දෙකට කැඩෙන්නේ නැහැ. රට දෙකට කැඩෙන්නේ අල්ලපු රට [බාධා කිරීම්]

ගරු මන්ත්‍රිවරයෙක්

(மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர்)

(An Hon. Member)

රට දෙකට කඩන්න දෙන්නේ නැහැ. [බාධා කිරීම්]

ගරු ෆිලික්ස් පෙරේරා මහතා

(மாண்புமிகு பீலிක්ஸ் பெரேரா)

(The Hon. Felix Perera)

මේ රට දෙකට කැඩෙන්න ඉඩ දෙන්නේ නැත්තේ අප නොවෙයි අපේ අයිතියා, ඉන්දියාව. මේ රට දෙකට කඩන්න ඉන්දියාව කැමැති නැහැ. මෙහි ඉන්න ජනතාව කොව්වරද බලන්න. එහි තමිල්නාඩුවේ විතරක් කෝට් 8ක් ඉන්නවා. මේකට ඉන්දියාව කඩදාවත් කැමැති නැහැ. ඉස්සර වෙලා ඒක අහගෙන එන්න, මේක කැඩෙනවාට ඒ ගොල්ලන් කැමැතිද, කියලා. ඒ ගොල්ල කැඩෙන්න කැමැති නැහැ. එම නිසා අප කැඩලා වැඩක් නැහැ. අපට තේරුමක් නැහැ. ඒකයි මා අවධාරණය කර ඔබතුමන්ලාට කියන්නේ. කරුණාකර. අප පාර්ලිමේන්තුවේ -

ගරු එම්. කේ. සිටාජිලිංගම් මහතා

(மாண்புமிகு எம். கே. சிவாஜிவிங்கம்)

(The Hon. M. K. Shivajilingam)

උතුරු තැගෙනහිර වෙත් කළේ, ඉන්දියාවේ කැමැත්ත අර ගෙනද? [බාධා කිරීම්]

ගරු මන්ත්‍රිවරයෙක්

(மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர்)

(An Hon. Member)

ඒක අපි කැඩුවේ නැහැ නේ. [බාධා කිරීම්] නැහැ, නැහැ. අප කැඩුවේ නැහැ, ඒක.

ගරු ෆිලික්ස් පෙරේරා මහතා

(மாண்புமிகு பீலிක්ஸ் பெரேரா)

(The Hon. Felix Perera)

තප්පරයක් ඉන්න. බාධා කරන්නේ නැතිව ඉන්න කෝ. [බාධා කිරීම්] ඒක අධිකරණයෙන් කරලා තිබෙන්නේ. අධිකරණයෙන් කරපු දේ ගැන තමුන්නාන්සේලාට සාකච්ඡා කරන්න පුළුවන්. [බාධා කිරීම්] කරුණා බිහි වුණේ අපේ වැරද්දෙන්ද? නැහැ නේ. කරුණා තරහා වුණේ අතිගරු ජනාධිපතිතුමාගේ වැරද්දෙන්ද, තැන්නම් වෙනත් කෙනකුගේ වැරද්දෙන්ද? එයා දේශපාලන පක්ෂයක් පිහිටුවන්න යන්නේ අප කියලාද? නැහැ. කාලයක් යද්දි තේරෙනවා, මේ යුද්ධය කරලා වැඩක් නැහැ කියලා. ඒක තේරුණා. ඒක වියට්නාමයට තේරිලා තිබෙනවා. කාම්බෝජයට තේරිලා තිබෙනවා. අනෙක් රටවලට තේරිලා තිබෙනවා. අවුරුදු විස්සක්, විසිපහක් මේ විදියට මේ රටේ යුද්ධයක් තියෙන්න බැහැ. බලය සදාකාලික නැහැ. ජීවිතය සදාකාලික නැත්නම් බලය සදාකාලිකත් නැහැ. ඒක තමයි, මා කිව්වේ.

එම නිසා මේ 2007 වර්ෂයේ අපේ බලාපොරොත්තුව කුමක්ද? අපේ බලාපොරොත්තුව අප කියන්න කැමැතියි. එල්ටීටීඊ සංවිධානයක් මේ රටෙන්ම බිහි වෙවිලි සංවිධානයක්. වෙනත් රටකින් බිහි වෙවිලි එකක් නොවෙයි. එල්ටීටීඊ සංවිධානය සම්පූර්ණයෙන්ම ලංකාවේ උපත ලබපු සංවිධානයක්. ඉන්දියාවෙන් ආනයනය කරපු එකක් නොවෙයි. වෙනත් රටකින් ආනයනය

කරපු එකක් නොවෙයි. මේ ප්‍රශ්නය අපට විසඳා ගන්නට පුළුවන්. හැබැයි, විසඳා ගන්න නම් තමුන්නාන්සේලාගේ පැත්තෙන් ලොකු කැපවීමක් කරන්නට ඕනෑ. අපේ ගරු ආර්. සම්පත්දත් මන්ත්‍රිතුමාට ඒ ගැන ලොකු වගකීමක් තිබෙනවාය කියන එක තමයි, අද මා මුලින්ම අවධාරණය කරන්නේ. ගරු සම්පත්දත් මන්ත්‍රිතුමාට මේක කරන්න පුළුවන්. අතිගරු ජනාධිපතිතුමාත් එක්ක සාකච්ඡා කරලා ලොකු දෙයක් කරන්න පුළුවන්. ඔබතුමා දන්නවා නේ සුනාමි වාසනය සිදු වුණු වෙලාවේ එතුමා කොව්වර වැඩ කරලා දුන්නාද කියලා. සුනාමි වාසනය සිදුවුණු වෙලාවේ අපේ මියගිය රවිරාජ් මන්ත්‍රිතුමා අතිගරු ජනාධිපතිතුමා හමු වන්න ගියා. රවිරාජ් මන්ත්‍රිතුමා කියපු හැම දෙයක්ම අතිගරු ජනාධිපතිතුමා කරලා දුන්නා. එතුමාට සවන් දුන්නා. එතුමාත් එක්ක කථා කරන්න පුළුවන්. එතුමාට ගිහිල්ලා යමක් කියන්න පුළුවන්. එකකොට මේ සේරම තහර වෙවි. හැබැයි දැන් අවිශ්වාසය මුල් කරගෙන කටයුතු කරන්න බැහැ. දැන්වත් - 2007 වර්ෂයේදීවත් - කරුණාකරලා මිය ගැන හිතන්න කියලා අප යෝජනා කරනවා. මොකද, තැන්නම් මේ රට එන්න එන්නම පල්ලෙනාටම යනවා, රට බංකොලොත් වෙනවා. රට බංකොලොත් වෙලා දෙමළ ජනතාවට සශ්‍රීක වෙන්නට බැහැ. දෙමළ ජනතාවටත් ඒක ආනිසංස විදින්නට සිදු වෙනවා. ඒකේ පාඩුව විදින්නට සිදු වෙනවා. ඔබතුමන්ලා දන්නවා ඇති, අද එල්ටීටීඊ සංවිධානය පිළිබඳව ලෝක මතය දිනෙන් දිනම වෙනස් වෙමින් තිබෙන බව. අපි නිකම් හිතමුද, යම් විධියකින් එල්ටීටීඊ සංවිධානය බලයට පත් වුණාය කියලා. එහෙම නම් තමුන්නාන්සේලාට මේ පාර්ලිමේන්තුවටවත් එන්නට පුළුවන්ද? ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය තිබෙනවාද? [බාධා කිරීමක්] නම් කරන්න පුළුවන් වෙනවාද? දැන් අපේ රවිරාජ් මන්ත්‍රිතුමා මැරුණා. තමුන්නාන්සේලාගේ politburo එකෙන්ද තෝරා එව්වේ ? නැහැ. ඒක තෝරලා එවන්නේ ප්‍රභාකරන්. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයයි, ඒකාධිපතිවාදයයි අතර ලොකු පරතරයක් තිබෙනවා. මේ පරතරය ගැන හොඳ අවබෝධයක් තිබෙන්නට ඕනෑ. හැබැයි ප්‍රභාකරන් මහත්මයාට ලොකු වුවමනාවක් තිබෙනවා නම් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට යන්නට, අපට guarantee එකක් දෙන්නට පුළුවන් - අපේ අතිගරු ජනාධිපතිතුමාට guarantee එකක් දෙන්නට පුළුවන් - එතුමාගේ ආරක්ෂාව පිළිබඳව යම්කිසි වගකීමක් මේ ආණ්ඩුවට දරන්නට පුළුවන් කියලා. හැමදාමත්

ගරු සුරේෂ් ප්‍රේමචන්දන් මහතා

(மாண்புமிகு சுரேஷ் பிரேமச்சந்திரன்)

(The Hon. Suresh Premachandran)

Hon. Minister, for more than a week we were agitating in the House for that, we were begging you to send food to Vakara. We are democratically elected Members of Parliament. But, not even a single Minister is willing to talk to us. You are now asking the LTTE to lay down arms and come to the democratic process. We were elected, we are in the democratic process. But, you are not willing to talk to us. That is the pathetic situation in this House, Sir.

ගරු ෆිලික්ස් පෙරේරා මහතා

(மாண்புமிகு பீலிක්ஸ் பெரேரா)

(The Hon. Felix Perera)

But, you do not have the power to stop that. That is the main problem.

ගරු සුරේෂ් ප්‍රේමචන්දන් මහතා

(மாண்புமிகு சுரேஷ் பிரேமச்சந்திரன்)

(The Hon. Suresh Premachandran)

That is the pathetic situation. Do you understand that ? We, the 22 Members of Parliament, have been begging you - the President, the Hon. Prime Minister, who is here and the Cabinet Ministers - to send some food to Vakara. You are not willing to talk to us. That is the situation.

ගරු ෆිලික්ස් පෙරේරා මහතා

(மாண்புமிகு பீலிක්ஸ் பெரேரா)

(The Hon. Felix Perera)

ඔබතුමා දන්නවාද, අතිගරු ජනාධිපතිතුමා යවපු ආහාර ලොරිවලට වාකරේට යන්න බැරුව ගියාය කියලා ? බෝම්බ ප්‍රහාර මැද කී පාරක් හරවලා එව්වාද? බෝම්බ ප්‍රහාර මැද කොහොම ද හරවලා එව්වේ ? [බාධා කිරීමක්]

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர்)

(An Hon. Member)

Army නොවෙයි, එල්ටීටී. එකම army කියලා කියනවා.

ගරු ෆිලික්ස් පෙරේරා මහතා

(மாண்புமிகு பிலிක්ஸ் பெரேரா)

(The Hon. Felix Perera)

එහෙම කියන්න එපා. ඔය ප්‍රශ්නය ගෙන යන්න හදන්නට එපා. දැන්වත් කථා කරන්න. මේ අවුරුද්දේ කථා කරන්න. කථා කරලා විසඳුමකට එන්න. මොකද, තමුන්නාන්සේලා දන්නවා නේ මේ යන වියදම ගැන. කොවිටර් ලොකු වියදමක් ද දරන්නේ ? අනෙක් පැත්තෙන් තමුන්නාන්සේලාව ප්‍රාණ ඇපකරුවන් වශයෙන් තබාගෙන ඉන්නවා. අර පිටරට ගිය මිනිස්සු සල්ලි ටික එවන නිසා හැමදාම යුද්ධය maintain කරනවා. ඒකයි මම කිව්වේ, ඒ ගොල්ලන්ට -

ගරු සුරේෂ් ප්‍රේමචන්ද්‍රන් මහතා

(மாண்புமிகு சுரேஷ் பிரேமச்சந்திரன்)

(The Hon. Suresh Premachandran)

We do not want this war, Sir. We are not for war. We are totally against it. You are an elected, responsible Government. You have to initiate it. That is what we are asking for. But, you are not doing it.

ගරු ෆිලික්ස් පෙරේරා මහතා

(மாண்புமிகு பிலிක්ஸ் பெரேரா)

(The Hon. Felix Perera)

නැහැ, අප කරනවා. අපට කරන්නට බැරි කමක් නැහැ. මාත්, විජය කුමාරතුංග මහත්මයාත්, ඔසී අබේගුණසේකර මහත්මයාත් අප තුන් දෙනාම මේ සාමය වෙනුවෙන් ඔබතුමන්ලාගේ නල්ලුර කෝවිල ලට ගිහිල්ලා කථා කෙරුවානේ. කථා කරලා එදා විජය මොනවාද කිව්වේ? එකම දැන් නැතත් මා අවංකවම කියන්නටමිනැ. ඊළාම් නම් කරන්නට බැහැයි කියලා එකම ප්‍රසිද්ධියේ කිව්වා. තමුත් කිසිම කරදරයක් නැතිව එන්නට පුළුවන් වුණා. ඇත්ත තත්ත්වය මේක නේ. මේ යුද්ධය දෙමළ ජනතාවට තමයි වැඩියෙන්ම ඕනෑ තැන්නේ. මේ යුද්ධය දෙමළ ජනතාවට ඕනෑ නැහැ. අද දෙමළ ජනතාව වත්තල ප්‍රදේශයේ 25,000ක් විතර ඉන්නවා. වැල්ලවත්ත ප්‍රදේශයේ 50,000ක් විතර ඉන්නවා. තමුන්නාන්සේලා සංගණනයක් ගන්නට දේන්නේ නැහැ. 1982 අවුරුද්දෙන් පසුව සංගණනයක් අරගෙන නැහැ. කොවිටර් ජනතාවක් සිටිනවාද කියලා. සුළු කොටසක් ඉන්නේ. ඒ සුළු කොටස මහා භයානක විද්‍යට පීඩා විඳිනවා. තමුන්නාන්සේලාගේම තවත් කණ්ඩායමක් ඇවිල්ලා එතැනත් සටනක් කිබෙනවා. මේ හැම සටනක්ම නිම කරන්නට පාර්ලිමේන්තුවට පත් වෙලා සිටින අයට යම්කිසි කාර්යභාරයක් ඉෂ්ට කරන්නට පුළුවන් කියන මතය තමයි, අද මා මාගේ කථාවේදී උලුප්ප උලුප්පා පෙන්වන්නේ.

වයෝවෘද්ධ දේශපාලනඥයෙකු වශයෙන් ගරු සම්පත්දත් මන්ත්‍රීතුමා, අපේ ආනන්දසංගරී මන්ත්‍රීතුමාට වෙච්ච දේ දන්නවානේ. අපේ අමර්තලිංගම් මුනිතුමාට වෙච්ච දේ දන්නවානේ. ඒ වාගේම, රාජීනී තිරුණගමට මොකද චුනිලේ ? මොකක්ද, එයා කරපු වැරද්ද? බිළුණු තල් ගහ කියලා පොතක් ලිව්වා. ඉතින් එක මතයක් තබා ගන්නට බැහැ නේ. ප්‍රභාකරන් ගේ මතය හරි මතයක් කියලා හිතන්නට බැහැ නේ. එම නිසා ප්‍රභාකරන්ව තමුන්නාන්සේලාගේ මතයට නම්මවා ගන්නට ඕනැ. ඒක තමයි හරි මතය වන්නේ. මොකද, තමුන්නාන්සේලා ඊට වැඩිය උගත්, තමුන්නාන්සේලා ඊට වැඩිය බලවත්. තමුන්නාන්සේලා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය දැකලා තිබෙනවා. ලෝකය දැකලා තිබෙනවා. රටවල්වලට ගිහිත් තිබෙනවා. ඒ තත්ත්වයට පත් කර ගන්න තමුන්නාන්සේලා උත්සාහයක් ගන්න කියා ඉල්ලා සිටිමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා. ස්තූතියි.

[අ. හා. 332]

ගරු ආර්. පී. ඒ. රණවිර පතිරණ මහතා

(மாண்புமிகு ஆர். பி. ஏ. ரணவீர பதிரண)

(The Hon. R. P. A. Ranaweera Pathirana)

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මීට ඉස්සරන් මෙවැනි යෝජනා ගණනාවක් මේ පාර්ලිමේන්තුව ඇතුළේම සාකච්ඡා කරලා, උතුරු නැගෙනහිර ප්‍රදේශයේ දෙමළ, සිංහල, මුස්ලිම් ජනයාගේ පීඩාවන් පිළිබඳව අප ඕනෑ තරම් කථා කර

තිබෙනවා. හැබැයි, නැවත වතාවක් ගරු සම්පත්දත් මන්ත්‍රීතුමා යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. උතුරු නැගෙනහිර දෙපළාතේ ජීවත්වන දෙමළ ජනතාව පීඩාවට පත් වෙලා තිබෙන තත්ත්වයන් පිළිබඳව හදිසි කටයුත්තක් සේ සලකා මේ පාර්ලිමේන්තුවේ අවධානය යොමු කරන්න ඕනැයි කියා. ඒ වාගේම ඒ පාර්ශ්වයෙන් ටීඑන්ඒ එකේ මන්ත්‍රීවරුන් කථා කරද්දී ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා මේ සභාවට අවධාරණය කරන්නට උත්සාහයක් දැරුවා, ඒ දෙමළ ජනතාව ඉලක්ක කරගත්, ඒ දෙමළ ජනතාව පීඩාවට පත් කිරීම සඳහා අද රටේ තත්ත්වයක් පැනනැගිලා තිබෙනවායි කියා. ඉතාමත්ම කණගාටුදායක තත්ත්වයක්. මේ තිබෙන තත්ත්වයෙන් අද පීඩාවට පත් වෙලා ඉන්නේ උතුරු නැගෙනහිර අය පමණක් නොවෙයි. නිව්මුඩ්වේදී පුපුරුවා හැරපු බස් රථය උතුරු නැගෙනහිර සිද්ධ වෙච්ච සිද්ධියක් නොවෙයි. කහව ප්‍රදේශයේදී පුපුරුවා හැරපු බස් රථය අභියාසා සිංහ, දෙමළ, මුස්ලිම් සියලු ජනයා ගමන් ගත් බස් රථයක්. හැබැයි, ඒ බස් රථය පුපුරුවා හැරියේ නැගෙනහිර පළාතේදී හෝ උතුරේදී නොවෙයි. ඒ නිසා මේ ප්‍රශ්නය, මේ රටේ අස්සක් මුල්ලක් තැර සියලු තැනම පීඩාවකට පත් කර තිබෙනවා. ඒ නිසා ඒ පීඩාව දෙමළ ජනයා හුදු වෙන් කරගත යුතු පීඩාවක් නොවෙයි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අගයන සාමයට කැමැති සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් මේ සියලු ජනතාව පීඩාවට පත් කළ ප්‍රශ්නයක් කියන එක එකමන්ලාට අප මතක් කරන්නට කැමැතියි.

ඒ වාගේම ඔය කියන ප්‍රදේශ ඇතුළේ සුවිශේෂ විධියට මේ ප්‍රශ්නයේ පීඩනයක් තිබෙනවා කියන එකත් පිළිගන්න ඕනැ. හැබැයි ඒ ප්‍රශ්නයේදීත් පීඩාවට පත් වෙලා තිබෙන්නේ දෙමළ ජනතාව විතරක් නොවෙයි. අඩුම තරමින් දෙමළ භාෂාව කථා කරන ජනතාව කියාවත් අර්ථ ගැන්වුවා නම් මේකේ යම් සාධාරණත්වයක් තිබුණා. මේ ප්‍රශ්නයත් සමඟ නැගෙනහිර පළාතේ ජීවත් වන මුස්ලිම් ජනයා, වාකරේ පළාතේ ජීවත් වන මුස්ලිම් ජනයා අද පීඩාවට පත් වෙලා තිබෙනවා. මේ ප්‍රදේශවල ජීවත් වන සිංහල ජනතාව පීඩාවට පත් වෙලා තිබෙනවා. මේ යුද්දේදී ගුවනින් හෙල් ප්‍රහාර එල්ල වෙනවා නම්, ඒ පතිත වන උණ්ඩ පතිත වන්නේ දෙමළ කියා තෝරාගෙන නොවෙයි; ඒ පත්තු වන බෝම්බ පත්තු වන්නේ මුස්ලිම් මිනිසුන් කෝරාගෙන නොවෙයි; සිංහල මිනිසුන් කෝරාගෙන නොවෙයි. ඒ නිසා මේ තිබෙන කෲරතර තත්ත්වයන් තුළ සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් සියලු ජනයා බරපතල පීඩනයකට පත් වෙලා තිබෙනවා. පළමුවෙන්ම ඒක පිළිගත යුතුව තිබෙනවා. ඒ වාගේම මේ තිබෙන ලියවිල්ල ඇතුළේම තිබෙන්නේ ජාතිවාදයයි. ඒ නිසා ජාතිවාදී ඇහැකිත් ජාතිවාදී කෝණයකින් බලලා මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්න බැහැ. ජාතිවාදී කෝණයකින් බලන්නේ නැතුව, ජාතිවාදී ස්ථාවරයක පිහිටලා කටයුතු කරන්නේ නැත්නම් මේ ප්‍රශ්නය බේරා ගැනීමේ අපහසුතාවක් නැහැ. අද ඒ ස්ථාවරයේ ඉන්නේ ප්‍රභාකරන්ගේ පාර්ශ්වයයි. අප විශ්වාස කරන්නේ නැහැ. ටීඑන්ඒ එකේ මන්ත්‍රීවරුන් එවැනි තරුම මුග්ධ තැනක ඉන්නා පිරිසක්කියලා. ඒ පිරිසට අද බල කරලා තිබෙනවා, ප්‍රභාකරන්ගේ ඒ තරුම, මුග්ධ, ගැසිස්ට්, ත්‍රස්ත මතය වෙනුවෙන් පෙනී සිටින්න. අකැමැත්තෙන් වුවත් අපට එය විශ්වාස කරන්න වෙලා තිබෙනවා. මේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැන කථා කරන මෙවැනි උත්තරීතර මහජන නියෝජිත ආයතනයක් නියෝජනය කරන කිසිදු නියෝජිතයකුට ප්‍රභාකරන් වැනි මෙවැනි ගැසිස්ට් පන්නයේ ත්‍රස්ත නායකයකුගේ මතයක් හෝ ඒ වෙනුවෙන් පෙනී සිටින්නට පුළුවන් කියා අප විශ්වාස කරන්නේ නැහැ. ඒ නිසා ටී.එන්.ඒ. එකේ ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලාගෙන් අප ඉල්ලීමක් කරන්නට කැමැතියි, තමුන්නාන්සේලා මේ සභාව ඇතුළේ ඉතාමත් නිදහසේ කථා කරන, නිදහසේ මත ඉදිරිපත් කරමින් ආණ්ඩුව පැත්තට ඇතිලි දිගු කරමින් ඉල්ලීමක් කරන්නේ අද මේ තිබෙන තත්ත්වය වෙනස් කරන්නට පුළුවන් වන්නේ ආණ්ඩුවට විතරයි කියන ස්ථාවරයේ සිටියි. ආණ්ඩුවට විතරක් නොවෙයි. තමුන්නාන්සේලා හොඳාකාරවම දන්නවා, මීට ඉස්සෙල්ලා තිබුණු එක්සත් ජාතික පක්ෂ ආණ්ඩු කාලය තුළ - රනිල් වික්‍රමසිංහ හිටපු අග්‍රාමාත්‍යතුමාගේ ආණ්ඩු කාලය තුළ - වාකරේට ගැනව්වේ නැහැ. සාම්ප්‍රදේශික ප්‍රශ්න තිබුණේ නැහැ. යාපනයේ ප්‍රශ්න තිබුණේ නැහැ. තමුන්නාන්සේලාට ඕනෑ තරම් නිදහසේ කටයුතු කරන්න ඉඩ තිබුණා. අතරිතම මෙකක්ද, සිද්ධ වුණේ? ඒ තිබුණු නිදහස පාවිච්චි කරලා කොළඹට ඇවිල්ලා, දෙහිවලට ඇවිල්ලා, අනුරාධපුරයට ඇවිල්ලා රටේ අස්සක් මුල්ලක් තැර සෑම තැනකටම ගිහිල්ලා ඒ යුද්ධාදී ක්‍රියාකාරකම් ඕනෑ තරම් කළා. එල්ටීටී සංවිධානය විසින් දෙමළ ජනයා ඝාතනය කළා. පැසිස්ට් එල්ටීටී සංවිධානයේ තිබුණු මිලේච් ක්‍රියාවන් තුළ දෙමළ ජනයා ඝාතනය කළා. එල්ටීටී එකට එරෙහි මත දැරූ පුද්ගලයන් ඝාතනය කළා. ඒ තිබුණු සටන් විරාමය පාවිච්චි කළේ, ඒ සටන් විරාමයෙන් ප්‍රයෝජන ගත්තේ ඒ ආකාරයටයි. ඉතාමත් කැප වීමෙන් ඉතාමත් ඕනෑකමින් ඉතාමත් අනන්දුවෙන් හමුදාවේ සහ පොලිසියේ වැඩ කළ, බුද්ධි අංශය නිලධාරීන් ඉතාමත් මිලේච් විධියට ඝාතනය කළා. ඒ නිසා අපට ඉතාම පැහැදිලියි, තමුන්නාන්සේලා අද මේ ඇතිල්ල දික් කරන්න ඕනෑ ආණ්ඩුව

நாங்கள் மிகத் தெளிவாக ஒன்றைக் கூற விரும்புகின்றோம். அதாவது, இன்றைக்கு வடக்கு-கிழக்கிலே, ஏன் முழு நாட்டிலுமே ஓர் அவலமான நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கின்றது. குறிப்பாக தமிழர் தேசத்திலே, வடக்கு, கிழக்குப் பிரதேசங்களிலே, எங்களுடைய மக்கள் மிகப் பெரியதொரு மனித அவலத்திலே சிக்கித் தவித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். இன்று நாளும்பொழுதும் ஆட்கள் கடத்தப் படுகின்றார்கள், காணாமற் போகின்றார்கள், கொலை செய்யப்பட்டுச் சடலங்களாக வீசப்படுகின்றார்கள். அதைவீட அங்கே பட்டினிச் சாவுகள் மலிந்துகொண்டிருக்கின்றன. இவையெல்லா வற்றிற்கும் மேலாக, அரசாங்கம் மிகக் கொடுமையான செய்தியை வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. அதாவது, அங்கே புலிகளுடைய கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகள் மீது கடுமையான விமானத் தாக்குதல்கள் நடைபெறுகின்றபோது அநியாயமாக மரணிக்கும் அப்பாவி மக்களின் மரணத்துக்கு, “புலிகள் மக்களை மனிதக் கேடயங்களாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆகவேதான் மக்கள் பாதிக்கப்படுகின்றார்கள்” என்று காரணங்கூறிச் செய்தி வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். சர்வதேசமும் அந்தக் கொடூர விமானத் தாக்குதல்களை ஓரளவு மெளனத்துடன்தான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இன்று வெளிநாடுகளிலே நடைபெறுகின்ற விமானத் தாக்குதல்களைக் கண்டு கூச்சல் போடுகின்றவர்கள், இங்கே குழந்தைகளும் பெண்களும் வயோதிபர்களும் கொல்லப்படுகின்றபோது ஏன் மௌனமாக இருக்கின்றார்கள் என்று தெரியவில்லை. புலிகள் மனிதக் கேடயங்களாக மக்களைப் பயன்படுத்துகின்றார்கள் என்பதை ஆகாயத்திலிருந்து கண்டுபிடிக்கின்ற திறமை உலகத்திலே ஸ்ரீ லங்கா விமானப் படக்கும் அரசாங்கத்திற்குமே இருப்பதையிட்டு நாங்கள் மிகவும் ஆச்சரியப்படுகின்றோம். அங்கு எங்கே, எப்படி விமானம் வருகின்றது என்பது பற்றி அறிய முடியாத வகையில் திடீரென்று

[ගරු එම්. කේ. සිවාජි-ගම් මහතා]

சத்தமின்றி வருகின்ற விமானங்களே அந்த மக்கள் மீது குண்டுகளை வீசுகின்றபோது புலிகள் எப்படி அந்த மக்களை மனிதக் கேடயங்களாகப் பாவிக்க முடியும் ? இவ்வாறான சூழ்நிலையிலே, அப்பாவிப் பொதுமக்களில் எவராவது, எங்கே கொல்லப்பட்டாலும் நாங்கள் அதற்குக் கடுமையான கண்டனத்தைத் தெரிவிக்கிறோம். வடக்கு, கிழக்கிலுள்ள தமிழர் வாழும் பகுதிகளில் உள்ள மக்கள் விமானக் குண்டுவிச்சினால் சாகிறார்கள். இங்கே பேருந்துகளில் குண்டு வெடித்து மக்கள் சாகிறார்கள். உங்களுடைய கருத்தின் பிரகாரம் இங்கே புலிகள்தான் குண்டுகளை வைக்கிறார்களென்றால், அந்த நிலைமை ஏன் ஏற்படுகிறதெனச் சற்றுச் சிந்தித்துப் பாருங்கள் ! அங்கே அப்பாவிப் பொதுமக்கள் கொல்லப்படுகின்றபொழுது இங்கே எப்பொழுதும் மௌனமாக இருக்கின்ற இவர்களும் - முழு நாட்டிலுள்ள மக்களுமே - தங்கள்ளுடைய கருத்துக்களைக் கூறவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தக்காளாகிறார்கள். நாங்கள் எதனையும் நியாயப்படுத்தும் நிரம்பவில்லை. இந்தக் குற்றங்களுக்கு - அக்குண்டு வெடிப்புக்களுக்கு - காரணகர்த்தாக்கள் யாரு என்பதை நீங்களே கண்டுபிடிக்க வேண்டும். எங்கு குண்டு வெடிப்பு நிகழ்ந்தாலும், எங்கு பொதுமக்கள் இறந்தாலும் அச்செயல்களுக்குக் கண்டனம் தெரிவிக்க விரும்புகின்றோம்.

ஆனால், ஏன் இந்தச் சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது? 2002ஆம், 2003ஆம் ஆண்டுகளில் நிலவிய அமைதி இன்று ஏன் இல்லை? தயவுசெய்து மேதகு ஜனாதிபதி அவர்கள் இதனைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, 'ஜாதிக ஹைல உருமய்'வுக்கும், 'ஜனதா விமுக்திப் பெருமன'வுக்கும் பயந்துகொண்டு ஒரு தீர்வுத் திட்டத்தை பணைக்காமலிருந்தால், நிச்சயமாக இந்த நாடு ஒரு அழிவுப்பாதையிலேதான் செல்லும்.

[မြို့လှည့်နေသော အဖေ ဗီဒီယို ဖြစ်သောကြောင့်]

[அக்கிராசனக் கட்டளைப்படி அகற்றப்பட்டுள்ளது.]

[Expunged on the order of the Chair.]

மேதகு பிரபாகரன் அவர்கள், “சிங்கள அரசாங்கம் என்னைக்குமே எந்தத் தீர்வுத் திட்டத்தையும் வைக்குமென்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு கில்லை” என்று கூறியிருக்கிறார். ஆகவே, உங்களுக்குத் துணிவிருந்தால், உங்களுக்கு முதுகெலும்பிருந்தால், ஒரு தீர்வுத் திட்டத்தை முன்வைங்கள், பார்க்கலாம். 2002ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 10ஆந் திகதி ஒஸ்லோவில் இலங்கை அரசாங்கத்துக்கும் புலிகளுக்குமிடையில் இடம்பெற்ற பேச்சுவார்த்தையின்பொழுது சில இணக்கப்பாடுகள் எட்டப்பட்டன. வெளியீடு அடிப்படையிலே, internal self-determination ஐ தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தயாராகவிருப்பதாகத் தெரிவித்த சூழ்நிலையிலே, சமஷ்டி அடிப்படையிலான தீர்வைப் பரிசீலிக்கத் தயாரெனக் கூறியிருந்தார்கள். அவர்கள் 2003ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் 31ஆந் திகதி ஓர் இடைக்காலத் தன்னாட்சி அதிகாரசபை - ISGA - யோசனையை முன்வைத்திருந்தார்கள். ஆனால், நீங்கள் அதைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்தீர்களா? ஆகவே, சமஷ்டி என்ற பெயரையே உச்சரிக்கத் துணிச்சலில்லாத உங்களால் இந்த நாட்டிலே எவ்வாறு சமாதானத்தைக் கொண்டுவரமுடியும்? உங்களால் முடியாது. Experts Committee என்றும், புத்திஜீவிகளைக் கொண்ட Committee என்றும் பல்வேறு குழுக்களை நியமித்தீர்கள். இன்று சர்வகட்சி மகாநாடு என நாடகம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். “நாங்கள் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்போம். இதோ தீர்வுத் திட்டத்தை முன்வைக்கவிருக்கிறோம்” என்று இந்தியாவுக்கு வாக்குறுதி அளித்துள்ளீர்கள். “தீர்வு ஐக்கிய இலங்கைக்குள்” என்று சொல்கிறீர்களே, சமஷ்டி அடிப்படையிலே ஒரு தீர்வுத்திட்டத்தை முன்வைக்கத் தயாரா? உங்களால் அவ்வாறான தீர்வுத் திட்டத்தை முன்வைக்க முடியுமா? எனக் கேட்க விரும்புகிறோம். உங்களுக்கு ‘சமஷ்டி’ என்ற வார்த்தையை உச்சரிக்கவே துணிச்சலில்லை. “இந்தியாவின் பாணியில் நாங்கள் தீர்வுத் திட்டத்தை வைக்கவிருக்கிறோம்” என்று சொல்லுகிறீர்கள். இந்தியாவிலுள்ள தீர்வை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தயாராகவில்லை. அந்த மாதிரியான அதிகாரமற்ற மாநில சுயாட்சியை நாங்கள் ஒருபொழுதும் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டோம். “ஒரு தனி நாடாகப் பிரிந்து போகவேண்டும்

என நீங்கள் கேட்பதை இந்தியா ஏற்றுக்கொள்ளுமா ?” என்று நீங்கள் எங்களைப் பார்த்துக் கேட்கின்றீர்களே, இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தத்தின் கீழ் இந்தியா விரும்பி ஏற்றுக்கொண்ட வடக்கு-கிழக்கு இணைப்பையே தகர்த்தெறிந்த உங்களைச் சரியான முறையில் தட்டிக்கேட்பதற்கு இன்று இந்தியா முன்வரவில்லையென்பதுதான் தமிழ் மக்களாகிய எங்களுடைய கோபம். இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரமே நான் சார்ந்த தமிழீழ விடுதலை இயக்கம் - ரெலோ - ஆயுதங்களை ஒப்படைத்து ஜனநாயக வழிக்கு வந்தது. இன்று நீங்கள் அந்த ஒப்பந்தத்தைக் கிழித்து வீசுகின்றபொழுது, ஏன் மீண்டும் எங்களுடைய பழைய பாதைக்குச் செல்லக்கூடாதென நாங்கள் சிந்திக்க வேண்டிய நிலையை ஏற்படுத்துவதாகத்தான் உங்களுடைய நடவடிக்கைகள் யாவும் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, நாங்கள் தனி அரசாகப் பிரிந்து செல்வதை இந்தியா ஏற்கமாட்டாதெனக் கூறுகிற நீங்கள், இந்தியா விரும்புகின்ற வடக்கு - கிழக்கு இணைப்பையாவது ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாரா ? இல்லை ! அதற்கு உயர் நீதிமன்றத் தீர்ப்பைக் காரணக் காட்டுகிறீர்களே, உயர் நீதிமன்றம் என்ன சொல்லியது ? தேவையாயின் சட்ட ஏற்பாடுகளைப் பாராளுமன்றத் திற்குக் கொண்டு வந்து அதனை நிறைவேற்ற முடியுமென்று கூறியது. அரசாங்கம் விரும்பினால் அதனைச் செய்திருக்கலாம். பிரதான எதிர்க் கட்சியாகிய ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அதற்கு ஆதரவளிக்கத் தயாராக விருப்பதாக அறிவித்திருக்கின்றது. அவ்வாறாகச் சட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மை தேவையாக விருந்தால் கூட தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு ஆதரவளிப்பதற்குத் தயாராகவுள்ளது. ஆகவே, *status quo* என்று சொல்வார்களே, அதாவது முன்பிருந்த நிலைமையை எட்டுவதற்காவது இந்த அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கிறதா ? இல்லை ! இன்று அரசாங்கத்திலே தொன்கிக்கொண்டு கூலிப்பலயாகச் செயற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற துணைப்படை

[මුලාසනයේ අණ පරිදි ඉවත් කරන ලදී]

[அக்கிராசனக் கட்டளைப்படி அகற்றப்பட்டுள்ளது.]

[Expunged on the order of the Chair.]

அவர்களாலே கூட *status quo* வை நிறுவமுடியாமலிருக்கின்றது; மற்றும் பலராலும் அது முடியாமல் இருக்கிறது. கருணாவைப் பற்றி - அந்தத் துணைப்படையின் தலைவரைப் பற்றி - கூறுகின்றார்கள், இன்று வடக்கு - கிழக்கு பிரிக்கப்பட வேண்டுமென்று அவர் கூறுகிறாரென்று. நான் ஜே.வி.பீ. உறுப்பினர்களைப் பார்த்து ஒன்றைக் கேட்க விரும்புகிறேன். நீங்கள் திரு. ஆனந்தசங்கரி அவர்களைப் பற்றிப் பேசுகிறீர்கள், அவர் வடக்கு - கிழக்கு இணைந்திருக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறாரே, அது உங்களுடைய காதகளிலும் அரசாங்கத்தின் காதகளிலும் விழுவில்லையா?" என்று. இந்து அசாங்கம் அவருக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுத்து, வீடும் கொடுத்திருக்கிறது. ஒரு சிலரின் சிபார்சுகளின் அடிப்படையில் அவருடைய சகிப்புத் தன்மைக்கும் அவர் சமாதானத்துக்காக ஆற்றிய பணிகளுக்குமாகவென்று ஒரு கோடி ரூபா பணப்பரிசும் வழங்கப்பட்டது. "யுனெஸ்கோ" நிறுவனம் வழங்கிய அந்தப் பணத்தை நிச்சயமாக அவர் வடக்கு - கிழக்கு இணைப்புக்கு முரணாகச் செயற்படுபவர்களுக்கு எதிராகச் செலவழிக்க வேண்டும் ; அவர் அரசாங்கத்தை எதிர்த்து அதற்கான நடவடிக்கையில் இறங்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் திரு. ஆனந்தசங்கரி அவர்களை மக்கள் மதிப்பார்கள். ஆனால், அவர் மனத்திருந்தி நடப்பாரா? என்பதைப் பொறுத்திருந்துதான் பாரக்க வேண்டும். ஆகவேதான் இந்தியாவைப் பற்றிக் கூறுகின்ற உங்களுக்கு நாங்கள் ஒன்றைக் கூறுகின்றோம், ஒரு

[මුලාසනයේ අණ පරිදි ඉටු කරන ලදී]

[அக்கிராசனக் கட்டளைப்படி அகற்றப்பட்டுள்ளது.]

[Expunged on the order of the Chair]

உருவாகின்றபோது இந்தியா என்ன, எந்தச் சக்தியாலும் அதனைத் தடுக்க முடியாத ஒரு நிலைமைதான் உருவாகும் என்பதனை நீங்கள் மறந்துவிட வேண்டாமென்று.

“ஜாதிக ஹெலு உருமய” கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்தியத் தூதுவரைச் சந்தித்து நடத்திய பேச்சுவார்த்தையின்போது, “இது உள்நாட்டு விவகாரம்; நாங்கள் தலையிட மாட்டோம்” என்று இந்தியத்

இலாசனார் உதயசுந்தரி

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

You have hardly any time. You have got just half a minute more.

ஓர் டீ. பி. சி. அனாபுரீசா

(மாண்புமிகு ஏ. எல். எம். அதாஉல்லா)

(The Hon. A. L. M. Athaullah)

Yes. இன்று என்ன நடைபெறுகிறது? கிழக்கு மாகாணம் முழுவதும் தனது இயற்கையான நிலைமைக்குத் திரும்பியுள்ளதை எண்ணி மக்கள் சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற வேளையில் நீங்கள் ஹர்த்தால் என்று பத்திரிகைகளிலும், உங்களுடைய பிரசார ஊடகங்களிலும் செய்தி வெளியிடுகின்றீர்கள். ஆனால், மக்கள் தாமதமாக விரும்பி ஹர்த்தால் செய்யவில்லை. முஸ்லிம் பிரதேசங்களிலும் ஹர்த்தால் நடைபெறவில்லை. தமிழ் பிரதேசங்களிலும் ஆங்காங்கே விடுதலைப் புலிகள் தொலைபேசி மூலம் யாரையாவது வற்புறுத்தி, பயமுறுத்தித்தான் சில இடங்களிலே கடைகள், காரியாலயங்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. உண்மையாக இயல்பாக, ஆயுதங்கள் இல்லாமல் வெளியில் வந்து ஹர்த்தால் நடத்துமாறு அந்த விடுதலைப் புலிகளிடம் கூறுங்கள்! செல்வநாயகம் அவர்களும், அன்று தமிழரசுக் கட்சியில் இருந்த வர்களும் அன்று ஆயுதமேந்தி மக்களைத் தமது தலைமையின்கீழ் கொண்டுவரவில்லை. அவர்கள் ஓர் உத்தரவைப் பிறப்பித்திருந்தால் எல்லோரும் உண்ணாவிரதம் இருந்திருக்கிறார்கள் ; கடையடைப்புச் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த ஜனநாயகத் தலைமையும் அந்தத் தர்மமும் இன்றிருக்கிறதா? ஆயுதம் மூலமான அடக்குமுறையின் மூலம் அதிகாரத்தைப் பெறலாமென எண்ணுகிறார்கள். சம்பந்தம் ஐயா அவர்களே, எங்கள் எல்லோருக்கும் வயது போய்விட்டது. யார் மரணிப்போம், யார் வாழப்போகிறோம் என்று திட்டவாட்டமாகக் கூறமுடியாத காலம். ஆனால், “புலிகளால் ஒருகாலமும் இந்த அதிகாரத்தைப் பெற முடியாது” என நான் சொல்வதை எழுதி வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அடிக்கடி சொல்கிறேன். [இடையீடு] அதுதான் நடக்கும்! கிழக்குப் பிரியும் எனச் சொன்னேன். இன்று பிரிந்திருக்கிறது. நெஞ்சிலே உண்மை இருக்கிறது, யதார்த்தம் இருக்கிறது, நீதி இருக்கிறது. நீதியோடு பேசுகின்ற எல்லாமே மந்திரம் போன்றதுதான். அதுதான் உண்மை. ஆண்டவனில் நமக்கு நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும். [இடையீடு]

ஓர் டீ. பி. சி. அனாபுரீசா

(மாண்புமிகு ஆர். சம்பந்தன்)

(The Hon. R. Sampanthan)

நான் ஒரு கேள்வி கேட்க வேண்டும்.

ஓர் டீ. பி. சி. அனாபுரீசா

(மாண்புமிகு ஏ. எல். எம். அதாஉல்லா)

(The Hon. A. L. M. Athaullah)

சொல்லுங்கள் ஐயா!

ஓர் டீ. பி. சி. அனாபுரீசா

(மாண்புமிகு ஆர். சம்பந்தன்)

(The Hon. R. Sampanthan)

அம்பாறை மாவட்டத்திலே முஸ்லிம், தமிழ் மக்களுடைய கைகளிலே இருக்கின்ற நிலம் எவ்வளவு வீதம்?

ஓர் உறுப்பினர்

(மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர்)

(An Hon. Member)

அவருக்குத் தெரியாது!

ஓர் டீ. பி. சி. அனாபுரீசா

(மாண்புமிகு ஏ. எல். எம். அதாஉல்லா)

(The Hon. A. L. M. Athaullah)

யாருக்குத் தெரியாது? முழு வடக்கு - கிழக்கு நிலைமையும் எனக்குத் தெரியும். ஆனால், அது உங்களுக்குத்தான் தெரியாது.

ஓர் டீ. பி. சி. அனாபுரீசா

(மாண்புமிகு ஆர். சம்பந்தன்)

(The Hon. R. Sampanthan)

அங்கு முஸ்லிம் மக்களும் தமிழ் மக்களும் 62 வீதம் இருக்கின்றபோதிலும் எங்களுக்கு ஆக 28 வீதம் காணிதான் இருக்கின்றது என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள், தங்களுக்குரிய காணி 72 வீதம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்கின்றீர்களா?

ஓர் டீ. பி. சி. அனாபுரீசா

(மாண்புமிகு ஏ. எல். எம். அதாஉல்லா)

(The Hon. A. L. M. Athaullah)

சரி, காணியைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் ஐயா!

ஓர் டீ. பி. சி. அனாபுரீசா

(மாண்புமிகு ஆர். சம்பந்தன்)

(The Hon. R. Sampanthan)

கொஞ்சம் பொறுங்கள்! [இடையீடு]

ஓர் டீ. பி. சி. அனாபுரீசா

(மாண்புமிகு ஏ. எல். எம். அதாஉல்லா)

(The Hon. A. L. M. Athaullah)

காணியைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால், அங்கு அந்த மக்களை எல்லாம் கொண்டு குவித்ததன் பின்பு அந்தக் காணி யாருக்கு? [இடையீடு] ஐயா! இன்று நீதி இல்லை! நேர்மை இல்லை! அங்கு மக்களைக் கொல்வதும் மக்களிடம் கப்பம் வாங்குவதும் மற்றும் மக்களையும் தலைவர்களையும் அழிப்பதுமாக இருந்து விட்டு அவர்கள் யாருக்கு, என்ன அதிகாரம் பெற்றுக் கொடுக்கப் போகின்றார்கள்? [இடையீடு] இந்த நாட்டிலே தமிழ் மக்களும் முஸ்லிம் மக்களும் ஒற்றுமைப்படுகின்றபோது நாங்கள் இந்த நாட்டிலே ஒரு நீதியான நிலைமையை உருவாக்கலாம், அரசாங்கத்தோடும் பேச முடியும். [இடையீடு]

இலாசனார் உதயசுந்தரி

(தலைமை தாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

Hon. Member, your time is up. I think we have to adjourn now. It is 4.02 p.m.

ஓர் டீ. பி. சி. அனாபுரீசா

(மாண்புமிகு ஏ. எல். எம். அதாஉல்லா)

(The Hon. A. L. M. Athaullah)

ஆகவே, [இடையீடு] இந்தச் சூழ்நிலையில் இந்தப் பிரச்சினைக்கு முடிவு காண்பதற்கு நீங்கள் நீதியான முறையில் முன்வாருங்கள்! நீதியாகப் பேசுங்கள்!

இலாசனார் உதயசுந்தரி

(தலைமை தாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

Order, Please! The House is adjourned till 9.30 a.m. tomorrow.

*பிளேசி லீலா ஏ. டி. 4.00 பின்னர் இலாசனார் உதயசுந்தரி வீசின் பின்னர்
தலைமை தாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள் வீசின பின்னர்*

சார்புமேம்பாடு சி. அனாபுரீசா, டி. 4.02 2007 பின்னர்

11 வன பின்னர் சி. டி. 9.30 வன தலைமை தாங்கும்

அப்பொழுது, நேரம் பி. பி. 4.00 மணிக்குப் பிந்திவிட்டமையால் தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள் வீசின பின்னர் விடுக்காமலேயே பாராளுமன்றத்தை ஒத்திவைத்தார்கள்.

இதன்படி, பி. பி. 4.02 க்கு, பாராளுமன்றம், 2007, சனவரி 11 ஆந் திகதி வியாழக்கிழமை மு. பி. 9.30 மணிவரை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

And It being past 4.00 p.m. MR. PRESIDING MEMBER adjourned Parliament without Question put.

Adjourned accordingly until 4.02 p.m. Until 9.30 a.m. on Thursday, 11th January, 2007.

සැ. යු.

මෙම වාර්තාවේ අවසාන මුද්‍රණය සඳහා ස්වකීය කටාචල නිවැරදි කළ යුතු තුන් දක්වනු ලබන මන්ත්‍රීන් මින් පිටපතක් ගෙන නිවැරදි කළ යුතු ආකාරය එහි පැහැදිලිව ලකුණු කොට, පිටපත ලැබී දෙසතියක් නොඉක්මවා හැන්සාඩ් සංස්කාරක වෙත ලැබෙන සේ එවිය යුතුය.

குறிப்பு

உறுப்பினர் இறுதிப் பதிப்பிற் செய்யவிரும்பும் பிழை திருத்தங்களைத் தமது பிரதியில் தெளிவாகக் குறித்து அதனைப் பிழை திருத்தப்படாத பிரதி கிடைத்த இரு வாரங்களுள் ஹன்சாட் பதிப்பாசிரியருக்கு அனுப்புதல் வேண்டும்.

NOTE

Corrections which Members suggest for the Final Print should be clearly marked in their copy and sent to the Editor of HANSARD within two weeks of receipt of the uncorrected copy.

**Contents of Proceedings : From 9.30 a.m. to 4.02 p.m.
on 10.01.2007**

**Final set of manuscripts
received from Parliament : 4.30 p.m. on 22.01.2007**

Printed copies despatched : 25.01.2007 Morning

දායක මුදල් : පාර්ලිමේන්තු විවාද වාර්තාවල වාර්ෂික දායක මිල රු. 2,178කි. පිටපතක් ගෙන්වා ගැනීම අවශ්‍ය නම් ගාස්තුව රු. 18.15කි. තැපැල් ගාස්තුව රු. 2.50කි. කොළඹ 1, ලෝටස් පාර, ට්‍රාන්ස්වර්ක්ස් මන්දිරය, අංක 32, රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයේ අධිකාරී වෙත සෑම වර්ෂයකම නොවැම්බර් 30දාට ප්‍රථම දායක මුදල් ගෙවා ඉදිරි වර්ෂයේ දායකත්වය ලබාගෙන විවාද වාර්තා ලබාගත හැකිය. නියමිත දිනෙන් පසුව එවනු ලබන දායක ඉල්ලුම්පත් භාරගනු නොලැබේ.

සந்தා : ஹன்சாட் அதிகார அறிக்கையின் வருடாந்த சந்தா ரூபா 2,178. ஹன்சாட் தனிப்பிரதி ரூபா 18.15 தபாற் செலவு ரூபா 2.50. வருடாந்த சந்தா முற்பணமாக **அத்தியட்சகர், அரசாங்க வெளியீட்டலுவலகம், இல. 32, டிரான்ஸ்வேர்க்ஸ் இல்லம், லோட்டஸ் வீதி, கொழும்பு 1** என்ற விலாசத்திற்கு அனுப்பி பிரதிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஒவ்வொருண்டும் நவம்பர் 30 ஆந் தேதிக்கு முன் சந்தாப் பணம் அனுப்பப்பட வேண்டும். பிந்திக் கிடைக்கும் சந்தா விண்ணப்பங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டா.

Subscription : The annual subscription for Official Report of Hansard is Rs. 2,178. A single copy of Hansard is available for Rs. 18.15. (Postage Rs. 2.50) Copies can be obtained by remitting in advance an annual subscription fee to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PUBLICATION BUREAU, No. 32, Transworks House, Lotus Road, Colombo 1. The fee should reach him on or before November 30 each year. Late application for subscriptions will not be accepted.